

ഈശ്വരചിന്ത

(ബ: കേരള സർക്കാരിന്റെ പാഠ്യതോഷികമായി
അച്ചടി ധനസഹായം ലഭിച്ചത്)

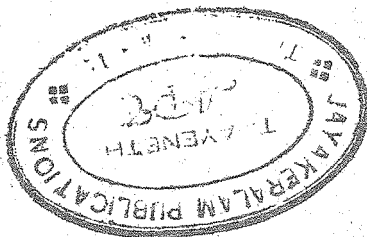

ഗ്രന്ഥകർത്താ

ററി. അയ്യനേത്ത്

ഇശ്ശാരചിന്ത

ഗ്രന്ഥകർതാ

ഡി. അബ്ദുനേതാ

NB. ഗ്രന്ഥ കർതാവിന്റെ മൃത ഇല്ലാത്ത പ്യൂസ്തകം ചുറ്റും നിർമ്മിതമാകുന്നു

www.malankaralibrary.com

MALANKARA
LIBRARY

EESWARA CHINDA

Author T. AYENETH

Nalanchira, Trivandrum-15

First Edition 1983

Printed at M. M. S. B. P. Printers, Trivandrum

Price Rs 20

ഓം

സമർപ്പണം

ഓം, ഞാനോടുകൂടുന്നവൻ, ഞാൻ,
 ഓം, ഞാനോടുകൂടുന്ന എന്തുള്ളവൻ, ഞാൻ
 ഓം, ഞാനായിരിക്കുന്നവൻ, ഞാൻ,
 ഓം, ഞാനായിരുന്നവൻ ഞാൻ,
 തന്നിൽ തന്നായി, അനാദിയായി, അശരീര്യായ
 യി, അളവില്ലാത്ത സകല നന്മസ്വരൂപനായി ജ്ഞാന
 തന്മാലും, ശക്തിയലും, കരണത്താലും ഏങ്ങും വ്യക്തി
 പൂരികണവനായി, സർവത്തിനും ആദികാലമായി,
 ആദികരണക്കാരനായി അനന്ദനായി, അദ്വൈതപ്രാപ്ത
 വനായി, എന്തും വർത്തമാനകാലസ്ഥിതമാർത്തിയായി,
 സർവത്തിന്റെയും സൃഷ്ടിക്കാവും രക്ഷിക്കുവുമാവാ
 മായി, വാണരൂപന പരമകാരണ്യവനും, സ്നേഹ സ്വ
 രൂപനും, ക്ഷമാമൂർത്തിയുമായ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിന്റെ
 സച്ചിതാനന്ദസ്വരൂപന്റെ, ജഗൽ പിതാവിന്റെ തിരു
 സന്നിധിയിൽ, പാപപേകേന്ദ്രങ്ങളിൽ- ഞാനല്ലാത്ത,
 ഞാനോടുകൂടുന്ന എന്തെല്ലാത്ത, എന്തെന്തായ, വ്യക്തിത്വ
 ത്തിൽ, നിന്നടലെടുത്ത, എന്റെ രൂപികാപലനംകിതാ
 യ, ഈ വിനീതോപഹാരത്തെ, അത്യന്തം ഭക്ത്യദ്രവ്യ
 ലോടെ, ഞാൻ, നമ്രശിരസ്കനായി സമർപ്പണം ചെയ്
 ത്തു കൊള്ളുന്നു.

സ്നേഹ പിതാവേ, എന്നെയും, ഇതു വരയിടുന്ന
 ഓരോരുത്തരെയും ആശീർവദിച്ചു നഗ്രഹിക്കണമേ!

അങ്ങേ വത്സല പുത്രൻ,
 റ്റി. അയ്യനേട്ടൂർ

പ്രസംഗം

വർഗ്ഗം സോദാശാസനം!

നവം നവം പരമം പരമം, അനുഭവങ്ങളിലൂടെ
എന്നും ഇരട്ടിയിൽ നിന്നും മറ്റും ഹൃദയം നോക്കി
നിന്നും തിരിച്ചു, തിരിച്ചു, വിട്ടു, പൊങ്ങി, ബഹിർ
ഗമിച്ചു പൊങ്ങി പൊങ്ങി ചിന്തകളെ, ധാരണകളെ,
കാഴ്ചകളെ, അനുഭവങ്ങളെ, എന്തും, എന്തും
എല്ലാ സോദാശാസനം, എല്ലാ സോദാശാസനം, സർവ്വസം
വുമായ സർവ്വം പരമം, പരമം, കാരണികത്തിൽ, അവി
ടുത്തെ ആദർശപരമം ഗ്രഹത്തിൽ ഞാൻ പലപ്പോഴായി
രചിച്ചുതന്നി ഗ്രന്ഥം.

ഇതിന്റെ ഉള്ളിൽ ഉള്ളിലെ ആശയം സാരംശം
വായനക്കർ ഗ്രഹിച്ചു. ഈശ്വരവിശ്വാസത്തോടൊപ്പം
പരോപകാരം തല്പരതയോടൊപ്പം, സഹോദരസംഹേ
ത്തോടൊപ്പം വർത്തിച്ചു എല്ലാ പരമം, നല്ല മനുഷ്യരായി,
ശാന്തിയും സമാധാനവും, ഓരോരുത്തരുടെയും
മെന്തെല്ലാ മെന്തെല്ലാ എന്തും പരമമായ ലക്ഷ്യവും
ആഗ്രഹിച്ചു ആഗ്രഹിച്ചു സഹലീനതകളായന്ന പ്രാർത്ഥ
നയോടെ സഹോദരപൂർവ്വം സഹോദര സോദരങ്ങളുടെ
മുമ്പാകെ, ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം ഞാൻ അപരിചിതരായ
കളിനും.

ഇതിന്റെ കാര്യത്തു കേട്ടു പരിശോധിച്ചു,
അച്ചടന്നതിനു പരിശോധനാധാരണയും, നല്ല കി
യ, ബഹുഭക്തി സർവ്വകാരിനോടും അതിനു ചുമതല
വഹിച്ച ബഹു:കമ്മാറി അംഗങ്ങളോടും യഥാസമയം
ഭംഗിയായി മദ്രാസും പെരും പ്രസ്തുതയോടും അതി
ലെ ജീവനോടോടും എന്തെല്ലാ അകമ്പടിയായ കൃത
ജ്ഞത ചേർന്നു തിരിച്ചു. എല്ലാ സോദരങ്ങളോ
ടും എന്തും വീനിയായ കൃപയോടും.

റീ. അയ്യപ്പൻ

ഉള്ളടക്കം

- 1 ആദി
- 2 അരുതം
- 3 അരുതം ചിന്തയിലൂടെ
- 4 ജീവിതം മായ മായകളുടെ മരണം
- 5 ഈശ്വരൻ
- 6 ,,
- 7 ,,
- 8 ,,
- 9 ,,
- 10 ,,
- 11 ,,
- 12 ,,
- 13 ,,
- 14 ,,
- 15 ,,
- 16 ഈശ്വരൻ സാരംഗം
- 17 ജീവിതസാരം
- 18 ,,
- 19 ,,
- 20 ,,
- 21 ,,
- 22 ലോകാന്ത്യം
- 23 ,,
- 24 ജീവിതമാറ്റം
- 25 1 മരണാനന്തര ജീവിതം
2 സ്വർഗ്ഗനരകാനന്ദവിവരണം
- 26 മരണാനന്തര ജീവിതം
- 27 സ്വർഗ്ഗവും നരകവും
- 28 ഈശ്വരൻ-ഇന്നത്തെ ജനതയും
- 29 സമയാനന്ദം സംതൃപ്തിയും ആനന്ദവും
- 30 ഈശ്വരചിന്ത
- 31 വചനശബ്ദം
- 32 ചിന്തിക്കുക അനുവർത്തിക്കുക

ഈശ്വരചിന്ത

I ആദി

ഞാനില്ലാതിരുന്ന കാലം, നമ്മളാരും ഇല്ലാതിരുന്ന കാലം, മുൻഗാമികളായ ആരും ഇല്ലാതിരുന്നകാലം, യാതൊന്നുമില്ലാതിരുന്നകാലം, ഇന്നെന്നപേലേതേ ദിനം—ഇല്ലാതിരുന്ന കാലം, ഇല്ലായ്മയുടെ അവസ്ഥ—ശൂന്യതയുടെ ഘട്ടം.

യുഗങ്ങൾക്കപ്പുറം. ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നും, ശൂന്യതയിൽനിന്നും, പല ഘട്ടങ്ങളിലായിട്ടോ, അഥവാ ഒരിക്കലായിട്ടോ ഈശ്വരചിന്താമണ്ഡലങ്ങൾക്കതീതമായി, ഈ കാണപ്പെടുന്നതും, കാണപ്പെടാത്തതും, അറിയപ്പെടുന്നതും, അറിയപ്പെടാത്തതുമായ സകലചരാചരങ്ങളോടും കൂടിയ, ഈ പ്രപഞ്ചം ഉളവായി.

സദാ അല തല്ലിമറിയുന്ന, മഹാസമുദ്രങ്ങളും, നദികളും കായലുകളും, തോടുകളും, വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങളും, നീരവകളും. അവയിലെ വിവിധ രൂപാകൃതിയിലും, വലിപ്പചെറുപ്പത്തിലുമുള്ള ജീവജാലങ്ങളും, ഉന്നതങ്ങളായ കൊടുമുടികളും, പാറക്കെട്ടുകളും വൻമലകളും, രാശിവര സമതലസ്ഥലങ്ങളും, ഹിമാവ്യൂതപ്രദേശങ്ങളും, മണലാരണ്യങ്ങളും, മൺവൃക്ഷങ്ങളും വൻകൊടുകളും—തന്മനികര പ്രദേശങ്ങളും, സുഗന്ധ വഹികളായ പുഷ്പലതാദികളും. വിവിധ രൂപത്തിലും, നിറത്തിലും, വലിപ്പചെറുപ്പത്തിലുമുള്ള പക്ഷിമൃഗാദികളും ചരിക്കുന്നതും ചരിക്കാത്തതുമായ, സർവ്വ ജീവരംഗികളും, അചേതനമായ എണ്ണമറ്റ വസ്തുക്കളാൽ നിബന്ധീകൃതമായി — ഇവയെ

ല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന-ഈ ഭൂവിഭാഗം; ഇവയെ ആവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന, ഈ വായു മണ്ഡലം-അതിനപരി, സംഖ്യാതീതങ്ങളായ, ആകാശജ്യോതിർഗോളങ്ങളും സൂര്യപന്ത്ര, നക്ഷത്രാദികളും, ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന, നഭോമണ്ഡലം-അറിയപ്പെട്ട, നവഗ്രഹങ്ങളാലലംകൃതമായ സൗരയൂഥം, അറിയപ്പെടാത്ത എണ്ണമറ്റ സൗരയൂഥഗ്രഹവ്യൂഹം ഉൾപ്പെടെ, എല്ലാമെല്ലാമായ ഈ പ്രപഞ്ചം ഉളചായി-ഉണ്ടായിവന്നു.

സൗരയൂഥ ഗ്രഹങ്ങളുടെ അന്യോന്യമുള്ള ആകർഷണവും, നിയമം തെറ്റാത്തുള്ള ഭ്രമണവും, പന്ത്രനക്ഷത്രാദി, സമൂഹങ്ങളുടെ കൃത്യമായ യാത്രയും, സൂര്യന്റെ നിശ്ചലമായ നിലപ്പും, സർവ്വ ജീവരാശികൾക്കും ജീവനെ നിലനിർത്തുന്ന, വായുമണ്ഡലവും-ആകാശ പരവകൾക്കും, വയലിലെ പുല്ലുകൾക്കും-കരയിലെയും, കട്ടിലെയും, വെള്ളത്തിലെയും-വൃക്ഷലതാദിതരനികരങ്ങൾക്കും മൃഗ സത്ത്ജങ്ങൾക്കും-ചെറുതും വലുതും, കാണപ്പെടുന്നതും കാണപ്പെടാത്തതും, അറിയപ്പെടുന്നതും, അറിയപ്പെടാത്തതുമായ, സർവ്വജീവരാശികൾക്കും, സുഖമായി, സുലഭമായി ജീവിക്കാനുള്ള വായു, വെള്ളം, ആഹാരംഇവയുടെയെല്ലാം മനോഹാരിത, മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിവിശേഷതയും മേൽക്കോയ്മയും ഇന്ദ്രാദികളെല്ലാം എവിടന്നു, എന്ന്, എങ്ങനെ, ഉണ്ടായി, ആരാൽ ഉളവാക്കപ്പെട്ടു. ഇതിനെല്ലാം കാരണമായി, ആദികാരണക്കാരനായി, സർവ്വശക്തനായി, സർവ്വജ്ഞാനിയായി, ഒരു പരാശക്തിയുണ്ടായിരിക്കണം ഉണ്ടായിരുന്നേമതിയാകൂ, ആ പരാശക്തി, ശക്തി-സ്വരൂപൻ - സർവ്വശക്തനാകുന്നു ഈശ്വരൻ-ആദിയും അനാദിയും ആദ്യനും, അനാദ്യനും അവിടുന്നു തന്നെ, അവിടടുത്ത, നമുക്കു്, ആദരിക്കും. സ്തുതിക്കും. വാഴ്ത്തും.

2 അത്ഭുതം

ഞാൻ, ഞാൻതന്നെ ഒരുത്ഭുതം അത്ഭുതങ്ങളുടെ അത്ഭുതം. ഏന്റെ ശരീരാവയവങ്ങൾ, ഓരോന്നും, നാഡി ഞരമ്പുകളോരോന്നും, പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളോരോന്നും, ജീവൻ, ശ്വാസം, ശക്തി, ബുദ്ധി, ഹൃദയം, സ്പന്ദനം, ചലനം സഞ്ചാരശക്തി, സംസാര ശക്തി എല്ലാമെല്ലാം അത്ഭുതം.

ശരീരാവയവങ്ങളുടെ, സംയോജിപ്പ്, ഓരോന്നും വേറിടമ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ, ദുർഗന്ധപുരിതരായ രക്തം മാംസം, തുപ്പൽ, മലമൂത്രം, ഇത്യംഭി, ഇവയെല്ലാംകൂടി സംയോജിപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്ന സൗന്ദര്യം. മറ്റൊരു ജീവിക്കുമില്ലാത്ത, മുകളിലേക്കു നോക്കിക്കാണാനുള്ള നയന ശക്തി, വിവേചനാശക്തി, ബുദ്ധി വിശേഷത, ആലോചനാ ചിന്താശക്തി ശബ്ദം, സംസാരം, എന്നു വേണ്ട പദങ്ങളെല്ലാം, തലവരെ, അടിത്തൊട്ടുമുടിവരെ, അസ്ഥികൂടത്തെക്കൊണ്ടും എല്ലുകളാലും, ഞരമ്പുകളാലും, മാംസരക്തത്താലും തപ്തനാലും, രോമങ്ങളാലും, കൂട്ടിച്ചേർത്തു സംയോജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന സുന്ദരമായ ആകാര സൗഷ്ഠവത്തോടുകൂടിയ, സുന്ദരങ്ങളായ അഥവ വിശുദ്ധനായ ഞാൻ, ഞാൻ-തന്നെ ഒരുത്ഭുതം. അത്ഭുതങ്ങളുടെ അത്ഭുതം മഹാത്ഭുതം.

ചെങ്കിടർ, ഊമർ, മുടന്തർ, അംഗഹീനർ, അംഗവൈകല്യക്കാർ സുന്ദരന്മാർ, വിശുദ്ധർ, കറുത്തവർ വെളുത്തവർ മഞ്ഞളർ ഓറഞ്ചു നിറക്കാർ, മോലവർണ്ണർ, കറിയവർ, നീണ്ടവർ തടിച്ചവർ ശോഷിച്ചവർ ഒത്തവണ്ണ പൊക്കക്കേൾ, ഒറ്റക്കണ്ണർ ഇരട്ടക്കണ്ണർ വട്ടക്കണ്ണർ വെള്ളക്കണ്ണർ വെള്ളയ്ക്കൊക്കണ്ണർ പൂച്ചക്കണ്ണർ കൃശക്കണ്ണർ

ഒത്തകണ്ണർ നല്ല കണ്ണർ കണ്ണില്ലാത്തവർ നീണ്ടമുക്കർ പതിമുക്കർ മുറിമുക്കർ മുക്കില്ലാത്തവർ ഒത്തമുക്കർ മുടംപല്ലർ കൊന്തപ്പല്ലർ, ദംഷ്ട്രക്കോർ, പവിഴപ്പല്ലർ മുത്തപ്പല്ലർ, വെള്ളിപ്പല്ലർ-മുറിപ്പല്ലർ ഒട്ടും പല്ലില്ലാത്തവർ.

ഓറച്ചെവിയൻ, ഇരട്ടച്ചെവിയൻ, വിശറിച്ചെവിയൻ, നല്ലചെവിയൻ മടക്കച്ചെവിയൻ മുയൽച്ചെവിയൻ പന്നിച്ചെവിയൻ ആനച്ചെവിയൻ മൊട്ടത്തലയൻ ചാണത്തലയൻ നല്ലതലയൻ മുഴുകഷണ്ടി മുക്കൊൻകഷണ്ടി അരക്കഷണ്ടി, കാൽക്കഷണ്ടി മുൻകഷണ്ടി, പിൻകഷണ്ടി, മുച്ചിറിയൻ ഓറച്ചിറിയൻ ഒന്നരച്ചിറിയൻ ഇരട്ടച്ചിറിയൻ മുഴു അധരൻ അരഅധരൻ കാൽഅധരൻ ഒത്തഅധരൻ നീണ്ടമുഖൻ വട്ടമുഖൻ ഓവൽമുഖൻ ഒരമയ്യമുഖൻ ഒത്തമുഖൻ സുന്ദരമുഖൻ വിരൂപമുഖൻ

നീണ്ടകഴുത്തൻ, കുറുകഴുത്തൻ കഴുത്തുകോടൻ കുറുകെയൻ ബാഹുലേയൻ, ഒരുകയൻ ആറുവീരലൻ പെരുവീരലൻ കൊച്ചവയറൻ കടവയറൻ പൊരുവയറൻ മട്ടുളവയറൻ പറവയറൻ ചങ്ങഴിവയറൻ നാഴിവയറൻ കോലൻ വയറൻ ഒത്തനീതംബൻ പരന്നനീതംബൻ വട്ടനീതംബൻ തടിച്ചനീതംബൻ അരച്ചന്തിയൻ മുഴുച്ചന്തിയൻ ഷണ്ഡൻ മുടന്തൻ ഒരക്കാലൻ ചട്ടൻ ഇരട്ടക്കാലൻ ഒന്നരക്കലൻ നല്ലകാലൻ നീണ്ടകാലൻ കുറുകാലൻ തളർന്നവൻ വിറയ്ക്കുന്നവൻ ആരോഗ്യമില്ലാത്തവൻ രോഗി അനാരോഗ്യൻ തുടങ്ങി എല്ലാമെല്ലാമായ ഞാനുംപ്പെടയുള്ള സകല മനുഷ്യരും ഓരോരുത്തരുടെയും ഗർഭലോകവാസം ജനനം പിറവി വളർച്ച ശൈശവം - യൗവനം - വാല്യകൃം-ജരാനര, മരണം എല്ലാമെല്ലാമായ-എല്ലാം, സർവ്വ

തും സകലതും—അത്ഭുതം—മഹാത്ഭുതം നമഃ ആരംഭം
 അറിയാത്തുള്ള പത്തുമാസക്കാലത്തെ ഗർഭാലയ ലോക
 വഴി. തുടർന്നു വിസ്കൃതമായ ഈ നഭോമണ്ഡലത്തി
 ലേക്കുള്ള വരവ്. അശ്രുത സുപകമായ രോമന്തോടും
 കൂപ്പുകരത്തോടും കൂടിയുള്ള പിറവി—നിവർന്നു നട
 കാനാവാരെ—തിരിഞ്ഞു. പിരിഞ്ഞു കിടക്കാനാവതെ
 സൃഷ്ടാവുകലേക്കു മാത്രം നോക്കിയുള്ള കറെ നുള്ളതെ
 കിടപ്പും, ഇഴഞ്ഞിഴഞ്ഞും തത്തിതത്തിയും നിന്നി, നി
 ന്നിയുള്ള നടപ്പ് പല്ലു മുളച്ചു പരക്കുന്ന അവസ്ഥയും, അ
 തിന്റെ പൊഴിച്ചിലും വീണ്ടും വന്നു നിരുന്നതും. അ
 സ്പഷ്ടം ശബ്ദത്തിലുള്ള തെങ്ങലും മൂളലും രോദ
 നവും.

തുടർന്നു, സംസാരത്തിനും, നടപ്പിനും, ഇരുപ്പിനും,
 ഓട്ടത്തിനും, ചാട്ടത്തിനും ഉള്ള ശക്തി, ശൈശവബാല്യ
 കാലാവസ്ഥ, യൗവന തിളപ്പും പ്രവൃത്തനങ്ങളും, തുട
 ന്നുള്ള വാർഷിക കാലാവസ്ഥയും ജരാനരയും, അവയവ
 ക്ഷീണവും കേഴ്വി, കാഴ്ച തുടങ്ങിയ പഞ്ചേന്ദ്രിയ
 ക്ഷീണം—രക്തക്കറവും വിശപ്പില്ലായ്മയും അഗ്നിമാ
 ന്യവും ഹൃദയേന്ദ്രിയ മന്ദതയും അവസാനം രോഗ
 തുരന്നായി ശയ്യാവലംബിയായി, തന്റേതായിരുന്നതെ
 ല്ലാം ഈ കറങ്ങുന്ന സകലവും തനിക്കു നഷ്ടമായതു
 പേലൈ വേണ്ടത്തതായതുപേലൈ ഇനിമേൽ ഒന്നിനും
 ഒരിക്കലും ആവശ്യമില്ലാത്തവനായി ജീവശക്തി ഇല്ലാ
 ത്തവനായി കൈകളേകൾ, നാടി തെരുവുകൾ തുടങ്ങി
 ശരീരവയവങ്ങളൊന്നും ചലിപ്പിക്കാൻ, അനക്കാൻ നി
 വൃത്തിയില്ലാത്തവനായി ആദ്യംശേഖ്ദം പോലുള്ള
 അസ്പഷ്ടം ശബ്ദത്തോടെ തെങ്ങി, മൂളി ഒടുവിൽ
 കണ്ണുകൾമാത്രം തന്റെ സൃഷ്ടാവുകലേക്കുയർത്തി, തുറി

ചൂനോക്കി ലോകത്തോടു യാത്രപറയുന്ന മനുഷ്യന്റെ അന്ത്യനിമിഷം, വിടവാങ്ങൽ അത്ഭുതം—മഹാത്ഭുതം.

ഈ വിടവാങ്ങലിൽ നിന്നും, നാം ആരും ഒഴിവാക്കാൻ പോകുന്നില്ല. എല്ലാ നിലയിലും രംഗങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധനായി വീരപരമക്രമശാലിയായി അതിബുദ്ധിമാനായി മഹാപണ്ഡിതനായി, ലോകകബേരനായി, ചക്രവർത്തിയായി, വിരാജിച്ച മനുഷ്യൻ അതേ നിലക്കെതിരെ അപ്രസിദ്ധനായി മരണമടഞ്ഞ മനുഷ്യനും ഒന്നുപോലെ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മനുഷ്യ—ലോകത്തിന്റെ മറവിയുടെ മറവിൽ, മറയിൽ മറയുന്നു, വിസ്കൃതനാകുന്നു.

വിലയേറിയ ശുഭ്രവർണ്ണങ്ങളിൽ നിറപ്പുകിട്ടാർന്ന, വസ്രാലങ്കാര വിഭൂഷിതമായ സുഗന്ധ പുരിതമായ പരിമള തൈലത്താൽ ആഹാദിതമായ ശരീരം നഗ്നനായി, വിവിധ രോഗാണു സംക്രമണത്താൽ; വ്രണപരക്കളാൽ വൃണവൃണിതമായി, പഴുപഴുപ്പിന്റെ നീർത്തുള്ളികൾ, ഒഴുക്കിയിരുന്ന ഒരപ്പെട്ട ശരീരം—എല്ലാമെല്ലാം ആറടി മണ്ണിലമർന്നു ചിതലിനും, പഴുക്കലക്കും ഇരയായി വെന്തെരിഞ്ഞു ചരമായി ഭസ്മമായി പൊടിയായി എങ്ങുമെങ്ങു ഒന്നുമില്ലാത്തതായി തീരുന്ന അവസ്ഥ വിശേഷം അഥവാ ശോചനീയമായ അത്ഭുതങ്ങളുടെ അത്ഭുതം.

പ്രപഞ്ചത്തിലേക്കു നേക്കിയാൽ എന്തത്ഭുതം—വിവിധ വർണ്ണത്തിലും രൂപത്തിലും വലിപ്പ ചെറുപ്പത്തിലും ആകൃതിയിലും കരയിലും വിഹായസ്സിലും വിഹരിക്കുന്ന പക്ഷിജാലം മയിലിന്റെ സപ്ത വർണ്ണാഭനിറഞ്ഞ പീലികൾ വിടർത്തിയുള്ള മനോഹര നൃത്തം കയിലിന്റെ ശബ്ദ സുന്ദരമായ പാട്ടും കരുവി കെട്ടിപ്പുഴ

അ കോട്ടാര സഭ്യശമായ വസതിയും തരാവിന്റെ ചുണ്ടും വെള്ളത്തിലും കരയിലും കൂടിയുള്ള മനഃമനമായ നീന്തലും നടപ്പും തത്ത, പ്രാവ്, പച്ചക്കിളി, പരുത്ത്, കക്കു കുഴുക്കൻ തുടങ്ങി വിവിധ രൂപാകൃതിയോടു കൂടിയ നിറപ്പകിട്ടാർന്ന പക്ഷി ജാലങ്ങളുടെ ഉയന്നും താണും പറന്നുള്ള ഗമനഗമന യാത്രയും സുന്ദരവും ഭീകരവുമായ ശബ്ദോലാഹലവും മരക്കൊമ്പുകളിലും പാറ വിടവുകളിലും മൺപോതുകളിലും ചുള്ളിക്കൊടുക്കുകളിലുമുള്ള വഴുസം പ്രഭാത സായംകാലങ്ങളിലുള്ള അധരകളുടെ ഇഴശ്വര സ്മൃതിഗാനം എല്ലാമെല്ലാം അത്ഭുതങ്ങളുടെ അത്ഭുതം.

വിവിധ രൂപാകൃതിയിലും വലിപ്പ ചെറുപ്പത്തിലും സ്വഭാവത്തിലും നാട്ടിലും കൂട്ടിലും വളരുന്ന മൃഗസഞ്ചയം ഘോര വിപനങ്ങളിൽ സ്വച്ഛന്ദം സ്വൈര വിഹാരം നടത്തുന്ന ആന സിംഹം കടുവ കരടി വള്ളിപ്പുലി പുള്ളിപ്പുലി വരിയൻപുലി പുള്ളിമാൻ ചെന്നായ്, മുയൽ, കുറുക്കൻ. കരങ്ങു തുടങ്ങിയവയുടെ ഗംഭീര ഗർജ്ജനവും മൃദലശബ്ദവും എല്ലാമായ ശബ്ദഘോഷ വിശേഷം. വലിപ്പമേറിയ ആനയെ കൊമ്പു കുത്തിച്ചിരുത്തി മസൃതക മടിച്ചു പൊട്ടിച്ചു തുലയ്ക്കുന്ന സിംഹമുജന്റെ ബലിഷ്ടത വിവിധങ്ങളായ ഇഴജന്തുക്കൾ പാമ്പ് പെരുമ്പാവ് അണലി മുർഖൻ സർപ്പം തുടങ്ങിയവയുടെ മരണകരമായ മിഷപ്പല്ലുകളും ഇഴഞ്ഞിഴഞ്ഞുള്ള യാത്രയും മണ്ണിലെ വാസവും.

നാട്ടിൽ വളരുന്ന എലി, പൂച്ച, പൂഴു, തേനീച്ച, തേര ചെവിപ്പാമ്പ്, മൂട്ട. ഉറമ്പ് തുടങ്ങിയവകൾ ചിലന്തി തന്നെയുണ്ടാക്കുന്ന അതിന്റെ വസതി തേളിന്റെ വാലി

ലെ വിഷം ചെവിപ്പറമ്പിന്റെയും മിന്നാമിനങ്ങിന്റെയും ഇരുട്ടിലെ ശോഭ ഇവയുടെയെല്ലാം ശീഘ്രഗതിയിലും മന്ദഗതിയിലുമുള്ള യാത്ര മുഴുവലിന്റെ അതീവേഗത്തിലുള്ള ഓട്ടം ആമയുടെയും പാമ്പുകളുടെയും ഇഴച്ചിൽ തവളയുടെ തത്തിതത്തിയുള്ള എടുത്തുചാട്ടം തേനീച്ച നല്കുന്ന മധുരമാർന്ന നറുത്തൻ ഉറുമ്പുകളുടെ ചെറു ശരീരവും അണി അണിയായ യാത്രയും ആനയുടെ വലിപ്പം തുണപോലുള്ള കുറുക്കൻ തുറ കണക്കെയുള്ള കടവയറ് മുറംപോലെയുള്ള ചെവി നീണ്ടുരുണ്ട കൂർത്ത വെള്ളക്കൊമ്പുകൾ നീളമേറുന്ന തുമ്പിക്കൈ ചങ്ങഴി വലിപ്പമുള്ള പല്ലുകൾ അതിഭേരം കടിച്ചുപിടിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതിനുള്ള ശക്തി വിശേഷം എല്ലാമെല്ലാം അത്ഭുതം മഹാത്ഭുതം.

നടി, കായൽ, കളം തോട്. തുടങ്ങി മഹാസമുദ്രം വരെയുള്ള ജലാശയങ്ങളിൽ വളരുന്ന വിവിധ രൂപാകൃതിയിലും വലിപ്പത്തിലും നിറത്തിലുമുള്ള ജലജീവികൾ ഏറ്റവും ചെറിയ ചെമ്മീൻ തുടങ്ങി കപ്പലിനെ വരെ തല്ലി തകർന്നു കടലാന തിമിംഗലം നീർക്കുതിര തുടങ്ങിയ ജലജീവികൾ ഇവയുടെയെല്ലാം ജനനം വളർച്ച നാശം എല്ലാം അത്ഭുതാവഹം. ഭൃമണ്ഡലത്തിന്റെ പുറം ചട്ടതന്നെ അത്ഭുതം, ഉന്നതങ്ങളായ കൊടുമുടികൾ, ഘോരവിപിനങ്ങൾ കന്നുകൾ മലകൾ മലഞ്ചരിവുകൾ തഴുവര സമതല പ്രദേശങ്ങൾ പച്ചപ്പട്ടു വിരിച്ചു പുതച്ചു കണക്കേയുള്ള ധാന്യ വിളനീലങ്ങൾ ശാഖോപശാഖകളോടു കൂടിയ ഫലവൃക്ഷ സങ്കേത സ്ഥലങ്ങൾ വിവിധ നിറപ്പകിട്ടാർന്ന സുഗന്ധപൂരിതമായ പൂക്കളെക്കൊണ്ടു തിങ്ങി നില്ക്കുന്ന ഉദ്യാനങ്ങൾ എല്ലാം മനോഹരമായ ഒരത്ഭുത കാഴ്ച തന്നെ.

നീലിമയേറിയതും അത്യഗാധവും ഗംഭീര ശബ്ദഘോഷത്തോടെ സദാ ഇരമ്പി അലതല്ലി മറിയുന്ന മറ്റു

കര കാണാവതല്ലാത്ത ആഴത്തിന്റെ ആഴം നിശ്ചയിക്കാനാവത്ത മഹാസമുദ്രം നിശ്ചലങ്ങളും ചെറുതും വലുതുമായ തടാകങ്ങളും കായലുകൾ കളം തോടുകൾ നീർച്ചാലുകൾ നീരുറവകൾ സദാശീഘ്രഗതിയിൽ ഈ നീപ്പായുന്ന നദികൾ അതിലെ അവിടവിടെയുള്ള വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങൾ ഈ ജലാശയങ്ങളിലെല്ലാം വളരുന്ന വിവിധ വലിപ്പചെറുപ്പ രൂപാകൃതിയിലുള്ള ജലജീവികളും ജലസസ്യങ്ങളും എല്ലാമെല്ലാം അത്ഭുതം.

നയനങ്ങളെ മേല്പോട്ട് ആകാശദേശത്തേക്കയർത്തിയാൽ എന്തൊരത്ഭുതം ചെൺമോലങ്ങളാൽ ഇടതടവില്ലാതെ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നീലിമയേറിയ, ആകാശം ഉറഹിച്ചിട്ടാ മണ്ഡലങ്ങളിൽ പൊക്കവും അതിരും ഒതുങ്ങാതെ അചസാനം കാണാതെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ആകാശ ചക്രവാളം സദാ അത്യുഗ്രമായി അഗ്നികണ്ഡത്തെ വെല്ലുന്ന ജ്വലിച്ചെരിഞ്ഞു പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചെൺമയേറിയ ആകാശദേശചക്രവർത്തിയായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സൂര്യബിംബം മിന്നിത്തീളങ്ങി ശോഭിക്കുന്ന എണ്ണമറ്റ പ്രജന്മുഹമായ തരാവലിഗണം മന്ത്രിസത്തമനായി നട്ടനായകനായി വെള്ളിപ്രഭുവീശ്യവിതരി നിൽക്കുന്ന ശശാങ്കൻ ഏതോ ആജ്ഞാതശക്തിക്കു വിധേയമായി നിയമാനുസരണം മന്ദം, മന്ദം ഗമിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നിക്കുന്നെങ്കിലും നിശ്ചലനായി ഒരേ സ്ഥാനത്തുതന്നെ-നിലകൊള്ളുന്നു. സൂര്യബിംബത്തെ വലയംവച്ചുള്ള ഇവയുടെയെല്ലാം ശീഘ്രതരമായ ഭ്രമണ സഞ്ചാരം എല്ലാം അതുതം. ചിലകാലസമയങ്ങളിൽ കാർമ്മോലപലങ്ങളെ പുററിയുള്ള സൂര്യപ്രഭയുടെ സപ്തവർണ്ണാഭ നിറഞ്ഞ മഴവീല്പും മോലപലങ്ങളുടെ കൂട്ടിമുട്ടുമ്പോഴുള്ള സ്വർണ്ണാഭനിറഞ്ഞ മിന്നൽ പ്രകാശവും ഘോര

ഗർജ്ജന ഇടിനാദവും തുടർന്നുള്ള പേമാരിയും ഏതിനെയും തല്ലിതകർത്തു നിലം പരിശാക്കുന്ന ഉഗ്രൻ കൊടുങ്കാറ്റും ആകശത്തോളം എത്തിനേയും എടുത്തുയർത്തി വീഴ്ത്തുന്ന ചുഴലിക്കാറ്റും സുഖപ്രദനായ മന്ദമാരുതനും ജീവരാശികൾക്കെല്ലാം ജീവനെ നിലനിർത്തുന്ന ശ്വാസോച്ഛ്വാസം. വായു വിവിധ കാലങ്ങളിലായി വിവിധ സ്ഥാനങ്ങളിൽ കുതിച്ചുകൂട്ടുന്ന ഹിമകൂമ്പാരം സർവ്വത്തിനും സർവ്വർക്കും വിശ്രമം നൽകുന്ന അന്ധകാരരംഗ്രി എന്നുവേണ്ട സമയാസമയങ്ങളിൽ കാലാകാലങ്ങളിൽ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വായു കാറ്റും വെയിൽ മഴ മഞ്ഞും പകൽ രാത്രി ഇരുട്ട് വെളിച്ചം എല്ലാം അൽഭുതം.

പ്രപഞ്ചപ്രകൃതിയിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന മേധാശക്തികളിൽ ചിലതിനെക്കൊണ്ടും മന്യുഷർ കണ്ടുപിടിച്ചു, സ്വപ്നാനിച്ഛ സംയോജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ടെലിവിഷൻ ടെലിസ്കോപ്പും ടെലിഗ്രാം വാർത്താതരംഗണി തുടങ്ങിയവ വിഹായസ്സിൽ കൂടിയുള്ള ശീശ്രേണി ഗമനയാനപാത്രമാകുന്ന വിമനവും അത്യുഗ്രവേഗത്തിൽ പായുന്ന റോക്കറ്റും ജലവാഹനമാകുന്ന കപ്പലും ബോട്ടും വഞ്ചിയും അന്തർവാഹിനിയും കരകളുകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്ന ചക്രീകളോടൊന്നി മോട്ടോർ കാർ ബസ് സൈക്കിൾ തുടങ്ങി ആവി ഇലക്ട്രിക്കൽ ശക്തികളിലുള്ള യന്ത്രസാമഗ്രികൾ സുഖോപകരണങ്ങൾ ഫോട്ടോഗ്രാഫിയും ചലച്ചിത്രവും ചെററകളിൽ തുടങ്ങി ഉന്നതങ്ങളായ രമ്യഹർമ്മ്യങ്ങൾ വരെയുള്ള മനുഷ്യവാസ സ്ഥാനങ്ങൾ എല്ലാമെല്ലാം അൽഭുതം.

ഇങ്ങനെ ഈ അൽഭുതങ്ങളെല്ലാം നിറഞ്ഞ മഹാൽഭുതങ്ങളുടെ സമൃദ്ധമായ ഈ പ്രപഞ്ചത്തെയും നമ്മെയേയും

സൃഷ്ടിച്ച രക്ഷിച്ച പേറ്ററിപുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സർവ്വത്തിനും കുറേണമായ കരണക്കാരനായ സർവ്വേശ്വരൻ്റെ അത്ഭുതാവഹമായ സർവ്വശക്തിയുടെ മുമ്പിൽ അത്ഭുത സ്തബ്ദരായി, അത്ഭുത പരന്ത്രരായി, നമ്രശീരസ്കരായി, സഭാനമുക്ക് അത്ഭുത ശക്തിയുടെ മൂർത്തിമത്തായ ആ പരാശക്തിയെ സ്തുതിച്ചു വാഴ്ത്താം. അത്ഭുതങ്ങളുടെ അത്ഭുതമായ അവിടുത്തേക്കു നന്ദി പറയാം. എല്ലാമെല്ലാം സർവ്വവും, സർവ്വതും അത്ഭുതം അത്ഭുതങ്ങളുടെ അത്ഭുതം, മഹത്ഭുതം.

3 അത്ഭുതം-ചിന്തയിലൂടെ

മനുഷ്യനും, സർവ്വജീവരാശികൾക്കും ജീവൻ നൽകിയതാൽ എന്ന്-മനുഷ്യനുൾപ്പെടെ, സർവ്വജീവജാലങ്ങൾക്കും, വിവിധ രൂപാകൃതിയും, വലിപ്പചെറുപ്പവും നിറഭേദങ്ങളും നൽകിയതാൽ. കൈകൾ, കഴുത്തു് തല, കണ്ണു്, നാക്കു്, മൂക്കു്, ചെവി, അധരം, ത്വക്ക് രോമസഞ്ചയം, കടൽ, ആമാശയം, ദഹനേന്ദ്രിയം, കരളനാടി, ഹൃദയം, ഞരമ്പുകൾ അസ്ഥികൂടം, പല്ലുകൾ മാംസം, രക്തം ഇവയെല്ലാം ഉടലിനോടു സംയോജിപ്പിച്ചതാൽ. വിവിധ ശരീരാവയങ്ങളെ കൂട്ടിയിണക്കി സംയോജിപ്പിച്ചു് ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിലൂടെ ജീവൻ ഉളവാക്കിയതാൽ.

മനുഷ്യനുൾപ്പെടെ സർവ്വ ജീവരാശികൾക്കും ശബ്ദം നൽകിയതും, ശബ്ദ വ്യത്യസം കല്പിച്ചതും ആൽ. മനുഷ്യനു മത്രം മേല്പോടു നോക്കിക്കാണുന്നതിനുള്ള നയന ശക്തി നൽകിയതാൽ, മറ്റു ജീവികൾക്കെന്നും, മേല്പോടു നോക്കിക്കാണുന്നതിനുള്ള നയന

ശക്തി ഇല്ലാത്തതെന്തുകൊണ്ട് മനുഷ്യനും, ഏതാനും ജീവികൾക്കും മാത്രം ശരീരത്തിനകത്തു തന്നെ, കഞ്ഞു ങ്ങളെ ഉല്പാദിപ്പിച്ചു രൂപപ്പെടുത്തി പ്രസവത്തിലൂടെ ജാതമാക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി നൽകിയതാൽ. വിവിധ ജന്തുക്കൾ പ്രസവമില്ലാതെ അണ്ഡങ്ങളെ തറയിൽ നിക്ഷേപിച്ചു കഞ്ഞുങ്ങളെ ജനിപ്പിക്കുന്നത് ആരു മൂലം കോടാനു കോടി എണ്ണമറ്റ ജീവജാലങ്ങളോരൊന്നിനും ശരീരഘടനയിൽ അവയവങ്ങളുടെ വലിപ്പചെറുപ്പത്തിൽ നിറത്തിൽ ആകൃതിയിൽ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട്.

ഭൂമിയുടെ അടിസ്ഥാനം ആരാണിട്ടത്. അതെപ്പോൾ ഭൂമിയുടെ വിസ്തീർണ്ണവും അതിന്റെ അളവും എത്ര. ഭൂമിയുടെ മൂലക്കല്ലും. തറക്കല്ലും സ്ഥാപിച്ചതാൽ. സമുദ്രത്തിനു ജനൽ ഖാതലുകൾ വച്ചുവെച്ചു അതിനു മേലത്തെ ഉടുപ്പായും, കൂരിരുട്ടിനെ ചുറ്റൊഴയുമായി ധരിപ്പിച്ചതാൽ, ഭൂമിയുടെയും സമുദ്രത്തിന്റെയും തീരമാലകളുടെയും അതിൽ ആരാൽ നീശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. അവയുടെ ആരംഭവും, അവസാനവും എവിടെ. സമുദ്രത്തിന്റെ ഉറവുകൾ എവിടെനിന്ന് ആഴിയുടെ ആഴത്തിന്റെ അവസാനം എവിടെ.

അരുണോദയ സമയമെവിടെ, അന്യതമസ്സിന്റെ വാതലുകൾ എവിടെയാകുന്നു. പ്രഭാത നക്ഷത്രങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുല്ലസിക്കുംവിധം അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം എവിടെ. ഏതിന്മേൽ ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇരുളിന്റെ അതിരും പാർപ്പിടവും എവിടെ. വെളിച്ചം വസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്കുള്ള വഴി ഏതു്, ഹിമത്തിന്റേയും കന്മയുടെയും ഭണ്ഡാരം എവിടെയെക്കുന്നു. കിഴക്കൻ കാറ്റിന് വ്യാപിക്കുന്നതും വെളിച്ചം പിരിഞ്ഞു പോകുന്നതുമായ വഴി ഏതു്.

നിർമ്മാണപ്രദേശത്തും മരുഭൂമിയിലും മഴ പെയ്യിക്കുന്നതാ
 രും. തരിശും, ശൂന്യവുമായ സ്ഥലത്തിന്റെ ദാഹം ആരു
 തീർക്കുന്നു. ഇളംപുല്ലും മുളപ്പിക്കുന്നതാകും. ജലപ്രവാഹ
 ത്തിനു ചാലും, ഇടിമിന്നലിനു പാതയും വെട്ടിക്കൊടുത്ത
 താകും. മഞ്ഞിനെയും ഹിമകൂമ്പാരത്തെയും ജനിപ്പിക്കുന്ന
 താകും. വെള്ളം കല്ലുപോലെ കട്ടിയാക്കുന്നതും, ആഴിയു
 ടെ മുഖം ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുന്നതും ആകും, കാലംകാലത്തു
 രാശി ചക്രത്തെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതാകും, ആകാശ നിയമ
 ങ്ങളെല്ലാം എന്തും. ഭൂമിമേലുള്ള അതിന്റെ സ്വാധീനം
 എത്ര.

ജലപ്രവാഹം ശക്തമാക്കുന്നതിനും, നിലയ്ക്കുന്നതി
 നും മേഘങ്ങളോടു കലർപ്പിക്കുന്നതും, ഇടിമിന്നലുകളെ പു
 റപ്പെടുവിക്കുന്നതും ആകും. കാറ്റിന്റെ ഗതി എവിടെ നി
 എവിടെക്കും. ഗർഭിണികളുടെ ഉദരത്തിൽ അസ്ഥികൾ ഉരു
 വായി വരുന്നതെങ്ങനെ. ബാല സിംഹങ്ങളും കാക്ക
 കുഞ്ഞുങ്ങളും, ഇരകിട്ടാതെ ഉഴന്നു നിലവിളിക്കുമ്പോൾ,
 തീർപ്പുണ്ടാകുന്നതാകും, പാറയിലെ കാട്ടാടുകളു
 ടെ പ്രസവകാലം മാൻപേടകളുടെ ഇഴറുന്നോടും അവയു
 ടെ പ്രസവകാലം കനിഞ്ഞു കട്ടികളെ പ്രസവിക്കുന്ന
 തും, കട്ടികൾ ബലപ്പെട്ടു വളരുന്നതും അവ മടങ്ങി വരും
 തെ വണ്ണം പുറപ്പെട്ടു പോകുന്നതും, ഇതെല്ലാം ആകും എ
 ങ്ങനെ നടത്തുന്നു.

കടുപ്പോത്തിന്റെ ശക്തി എത്രമാത്രം ഒട്ടകപക്ഷി
 ഉല്ലസിച്ചു ചിറകുവീശി പറക്കുന്നതും നിലത്തു ചൊടി
 യിൽ മുട്ടയിട്ടിട്ടുപോകുന്നതും കാട്ടുമൃഗങ്ങളുടെ ചവിട്ടേ
 ല്ക്കാതെ ആ മുട്ടകൾ വിരിയുന്നതും എങ്ങനെ. ഒട്ടകപ
 ക്ഷി ചിറകടിച്ചു ചൊങ്ങി പറക്കുമ്പോൾ അതിവേഗം
 ഓടുന്ന കുതിരയെ പരിഹസിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടും, കുതിര

യ്ക്കു ശക്തി നൽകിയതും, കഴുത്തിനു കഞ്ചിരോമം നൽകിയതും ആരു പരന്നു പറക്കുമ്പോൾ ചിറകു തെക്കോട്ടു തന്നെ വിടർന്നു നിലക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട് കഴുകൻ ഉയർന്നു പറക്കുന്നതും ഉയരത്തിൽ കൂടുകെട്ടുന്നതും പാറയിൽ രാപാടുന്നതും ആരുടെ നിർദ്ദേശം സരണം അതു അതിദൂരം വരെ കണ്ണു കണ്ടു ഇര തെരയുന്നതും കണ്ടുണ്ടാലോ ചോര വലിച്ചു കുടിക്കുന്നതും ആരുടെ കല്പന പ്രകാരം.

നീർക്കുതിരയുടെ ശക്തി കുടി പ്രദേശത്തും, ബലം വയറിന്റെ മംസപേശികളിലും നൽകിയതാരു് ദേവതാരു തുല്യമായ അതിന്റെ വാലും ചെമ്പുകഴൽ പോലെയുള്ള അസ്ഥികളും ഇരുമ്പു കമ്പികഴലുപോലിരിക്കുന്ന എല്ലുകളും എല്ലാം ആമാണു നൽകിയതു്. മഹാനക്രത്തിന്റെ നാക്കും മൂക്കും കയറുകൊണ്ടും ചുണ്ടുകൊണ്ടും ബന്ധിക്കുന്നൊക്കത്ത വിധവും തലയിലും തോലിലും, അസ്ത്രവും, ചാട്ടളിയും തറയ്ക്കാൻ കഴിയാത്ത വിധം സൃഷ്ടിച്ചതാരു്. ആമയുടെ ഇരുമ്പു പുറംചട്ടയും ഒളിക്കത്തക്ക നീണ്ടകഴുത്തും നൽകിയതാരു്, മാനുഷ്യ സദൃശ്യമായ മുഖവും മൃഗതുല്യമായ വാലും കരങ്ങിനു ലഭിച്ചതെവിടെ നിന്നും. മൃഗതലയും പക്ഷികളുടെ ചിറകും നരിച്ചീറിനുകൊടുത്തതാരു്.

പറമ്പിന്റെ തലയും മത്സ്യത്തിന്റെ ഉടലും, വിലാഞ്ഞിലനു നൽകിയതാരു് തേളിനു വാലിലും അണലിക്കും മുർവന്നും പല്ലിലും വിഷം നിറച്ചതാരു്, ഷഡ് പദങ്ങളുടെ കൈകാലുകളും പുറം ചട്ടയും ഘടിപ്പിച്ചതാരു്, ചിത്രശലങ്ങളുടെ വൈചിത്ര്യം ഭംഗി എവിടന്നു കിട്ടി, സിംഹത്തിന്റെ ഗർജ്ജനവും, മദയാനയുടെ കൊലവിളിയും എവിടന്നു കിട്ടി, ആനയുടെ സ്വർണ്ണ തുല്യമായ

നീണ്ടുണ്ട കൂർത്തചൊമ്പും നീളമുള്ള ഉരുണ്ടകഴൽ തുല്യമായ തുമ്പിക്കൈയും ആരു നല്കി. മയലിന്റെ പീലികൾക്ക് സ്വർണ്ണാഭം ആരു കൊടുത്തു. പഞ്ചവർണ്ണ ക്ഷീരീയുടെ മനോഹര നിറങ്ങൾ എവിടെ നിന്നുണ്ടായി, കൊക്കിന്റെയും അരയനങ്ങളുടെയും നീണ്ട ചുമന്ന ചണ്ടുകൾ ആരു നല്കി, ചെ പിപ്പാമ്പിന്റെയും മിന്നാമിനുങ്ങിന്റെയും ഇരുട്ടിലെ പ്രകാശം ആരാണു കൊടുത്തത്. പല പക്ഷികളുടെയും കാലുകൾക്ക് സ്വർണ്ണ നിറം എങ്ങനെ ഉണ്ടായി.

ജിറാഫിന്റെ നീണ്ട കഴുത്തും സഞ്ചിമൃഗത്തിന്റെ പുറം ചട്ടയിൽ സഞ്ചിയും ഘടിപ്പിച്ചു നല്കിയതാൽ. ഞണ്ടിന്റെ സ്വർണ്ണ നിറമുള്ള പുറം ചട്ട ആരു കൊടുത്തു. മയിൽ, കുമ്പിൾ, തത്ത, പ്രാവ്, ചൈകിളി തുടങ്ങിയവയുടെ മനോഹരമായ പല നിറങ്ങളുള്ള തൂവലുകൾ നല്കിയതാൽ വരിയൻ പുലിയുടെ വീരിപ്പുകണക്കെ വരിവരിയായുള്ള പുറം കപ്പായം നല്കിയതാൽ. പുള്ളിപ്പുലിയുടെയും പുള്ളിമണിന്റെയും അവിടവിടെ പുള്ളികുത്തിയ പുറം ചട്ട എവിടെനിന്നും കിട്ടി. കാട്ടുപോത്തിന്റെയും കാട്ടാനയുടെയും കടുംകറുപ്പു നിറത്തെ പുറംചട്ട നല്കിയതാൽ മത്തഗജത്തെ മുട്ടുകുത്തിച്ചു ററയടീരുക മണ്ണുകത്തെ, തല്ലിപിളർന്ന കേസരി വീരന്റെ കൈകാലുകൾക്ക് ആരു ബലം നല്കി ചിന്തനീയം.

സർവ്വ ജീവജാലങ്ങൾക്കും, വലിപ്പചെറുപ്പം, ശക്തിഭേദം, ശബ്ദവ്യത്യാസം, നിറഭേദം, രൂപലാവണ്യം, സഞ്ചാരശക്തി, മുഖാകൃതി രൂപവ്യത്യാസം എല്ലാം രൂപപ്പെടുത്തിയതാൽ ലക്ഷം ലക്ഷമോ, കോടാനു കോടിയോ, മനുഷ്യർ ഒന്നിച്ചു കൂടിയല്ലോ ഓരോരുത്തരെയും ററയ്ക്കു തിരിച്ചറിയത്തക്കവിധം മുഖവ്യത്യാസം രൂപ

പ്പെടുത്തിയതാൽ. പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള സകലത്തേയും കീഴടക്കത്തക്കവിധം മനുഷ്യനു ബുദ്ധിശക്തി നൽകിയതാൽ.

വിസ്മയകരമായ നഭോമണ്ഡലത്തെയും ആകാശചക്രവാളത്തെയും ഉണ്ടാക്കിയതാൽ, ഉണ്ടായകാലം മുതൽ സഭാ അഗ്നികൾ ഡസമനം, അത്യുഗ്രതീച്ചുളയായി എരിഞ്ഞുപ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടു നിശ്ചലനായി ഒരേ സ്ഥാനത്തുതന്നെ നിലകൊള്ളുന്നതിനു, സൂര്യനു കലപന നൽകിയതാൽ. ചന്ദ്രൻ, കജൻ, ബുധൻ, ശനി, ശുക്രൻ തുടങ്ങിയ അഷ്ടഗ്രഹങ്ങളോരോന്നും അവരുടെ പാതയിൽ കൂടി മാത്രം, അണുവ്യതാസമില്ലാതെ, സഭാ അതിവേഗം ഭ്രമണം ചെയ്യണമെന്നാജ്ഞാപിച്ചതാൽ, അന്യേദന്യമുള്ള ആകർഷണശക്തി വലയത്തിൽ ഗ്രഹങ്ങളെ നിർത്തി കൂട്ടിമുട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാൽ, ആകാശചക്രവാളത്തിനു പ്രതി, അങ്ങു് അകലെയകലെയമിന്നിപ്രകാശിക്കുന്ന എണ്ണമറ്റ നക്ഷത്രസമൂഹത്തെ ഉളവാക്കി നിർത്തിയതാൽ,

പ്രപഞ്ച പ്രകൃതിയിലന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന-മേധാശക്തികൾ, എല്ലാറ്റിനെയും അറിയുവുന്ന ചന്ദ്രൻ ആൽ. ആരാണ് ഈ ശക്തികളെ പ്രകൃതിയിൽ അടക്കി ഒതുക്കി നിർത്തിയിരിക്കുന്നതു്, ആ ശക്തികളുടെ ആഴവും, തൂക്കവും എന്തുമാത്രം. ചില ശക്തികളെ പ്രപഞ്ചത്തിൽ നിന്നും സ്വാധീനിച്ചു്. അവയെ സംയോജിപ്പിച്ചു്, മനുഷ്യ ജീവിതത്തിനു പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്ന ബുദ്ധി വികാസം മനുഷ്യർക്കു ആൽ നൽകി. കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളായി കൊട്ടിഘോഷിച്ചുപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന ശക്തികളെ പ്രകൃതിയിൽ അടക്കം

ചെയ്തിരിക്കുന്നതാൽ, ഇന്നുള്ള സുഖോപകരണങ്ങളെ
യെല്ലാം യാത്രികശക്തികളെയെല്ലാം പ്രകൃതിയിൽ നിന്നു
സ്വാധീനിക്കുന്നതിനു മനുഷിക ബുദ്ധിയിൽ തെളിവു
വികാസവും നൽകിയതാൽ, പ്രപഞ്ച പ്രകൃതിയിൽ ഇ
നിയത്രയത്ര അത്ഭുത ശക്തികൾ അറിയപ്പെടാതെ
സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു പറയാവുന്നവനാൽ.

നഭോമണ്ഡലത്തിന്റെ വീസ്മാരവും, വലിപ്പവും,
അളവു തുകയും, അതിരുകളും എവിടെ, അതിനെ ഉറ
പ്പിച്ചിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനങ്ങളും, അതിന്റെ വാതലു
കളും, ഓടമ്പലുകളും എവിടെ, ഈ കാണപ്പെടുന്ന ശുഭ്ര
വർണ്ണമായ അഭ്രോംബര ചക്രവാളത്തിനകത്തും അതിനു
പരി സൂര്യചന്ദ്ര നക്ഷത്രാദികളുൾപ്പെടുന്ന സൗരയൂഥഗ്രഹ
വ്യൂഹത്തിനകത്തും എന്തെല്ലാം വസ്തുക്കളുണ്ട് എന്നു പറ
യാൻ ആർക്കു കഴിയും. അതെല്ലാം അറിയാവുന്നവനാണെ
ന്നു ചിന്തിക്കുക.

മനുഷ്യാധിവാസസ്ഥാനമായി, ഈ ഭൂമണ്ഡല
ലമല്ലാതെ മറ്റേതെങ്കിലും സ്ഥലങ്ങളോ ഗ്രഹങ്ങളോ
സ്ഥാപനങ്ങളോ ഉണ്ടെന്നോ ഇല്ലെന്നോ പറയാവുന്നവനാ
ൽ, അറിയപ്പെടുന്ന സൗരയൂഥഗ്രഹങ്ങളിൽ ഭൂമണ്ഡല
മൊഴികെ, മറ്റേതെങ്കിലും ഗോളത്തിൽ ഏതെങ്കിലും വി
ധത്തിലുള്ള ജീവരാശികളുണ്ടോ. ഭൂമണ്ഡലമൊഴികെ
മറ്റേതെങ്കിലും ഗോളം ജീവരാശികൾക്കു വസേയാഗ്യ
മാണോ. ചന്ദ്രഗോളംവരെ ചെന്നെത്തുന്നതിനു മനുഷ്യ
ബുദ്ധിയെ വികസിപ്പിച്ചതാൽ ഇന്നുവരെയുള്ള സർവ്വ
കണ്ടു പിടിക്കലുകളും മർഗ്ഗ നിർദ്ദേശം നൽകി
മാനുഷ ബുദ്ധിയെ വികസിപ്പിച്ചതാൽ. അത്ഭു
തങ്ങളുടെ അത്ഭുതമായ അത്ഭുതം നിറഞ്ഞ, മഹാ
ത്ഭുതമായ ഇതിന്റെയെല്ലാം ആരംഭം എവിടെ നിന്നു

സ്യഷ്ടിചതുരത്വം, സ്യഷ്ടാവാപ് ആത്മ അദ്വൈതം എപി
 ടെ ബുദ്ധി വികാസം പ്രാപിച്ചെന്നു, സ്വയം വീമ്പടി
 ക്കുന്ന മനുഷ്യാ നിന്റെയും എന്റെയും ഈ കഠിനപ്പെടു
 ന്നതും, അറിയപ്പെടുന്നതുമായ സർവ്വത്തിന്റെയും
 സ്യഷ്ടാവായ, പരാഗക്തിയിലേക്കു്, രക്ഷിതാവായ
 പരംപുരുഷനിലേക്കു് അവിടുത്തെ അത്ഭുത പര
 തന്ത്രമായ സമസ്തത്തിന്റെയും സ്യഷ്ടി വൈചിത്ര
 തിലേക്കു്, നയനങ്ങളയർത്തി ചിന്തിക്കുക, ധ്യാനിക്കുക,
 നന്ദി പറയുക, കീഴ്പ്പെടുക.

ഇനിയും കൂടുതൽ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളിലേക്കു്, ബുദ്ധി
 യെ കൂടുതൽ വികസിപ്പിച്ചു കൂടുതൽ കൂടുതൽ പ്രചോദനം
 നല്കണമെന്നു കൂപ്പുകരങ്ങളോടെ, നന്ദിരസംകനായി
 പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിന്റെ മിടുക്കു്, എന്റെ
 സാമർത്ഥ്യം, നിന്റെ ബുദ്ധി എന്റെ ചിന്ത,
 എന്റെ പരിശ്രമം എന്നൊരിക്കലും അഹങ്കരിക്കാ
 തിരിക്കുക, ബുദ്ധിയും. ബുദ്ധി വികാസവും, പരി
 ശ്രമ ശക്തിയും അതിനുള്ള പ്രചോദനവുമെല്ലാം
 നല്കിയതും. നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, ഇതിന്റെ
 യെല്ലാം സ്യഷ്ടാവും, ഉടമയും, രക്ഷിതാവും ആയ
 ഈശ്വരൻ തന്നെയാകുന്നു. അവിടുന്ന് കാലാകാലങ്ങ
 ലിൽ ഓരോന്നും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു, നല്കുന്നു, അവിടുത്തെ
 ജ്ഞാന ദൃഷ്ടിയുടെ മുമ്പിൽ എന്തു ഒന്നുമില്ലാത്ത നമു
 ക്കു്, നമ്മെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കാം. അത്ഭു
 തങ്ങളുടെ അത്ഭുതമായ, അത്ഭുതാവഹമായ, അവിടു
 ത്തെ സ്യഷ്ടി വൈചിത്ര്യത്തിൽ, അത്ഭുതസംതപ്തരോ
 യി ഓരോന്നിനെയും സ്മരിച്ചു്, അവിടുത്തെ സ്തുതി
 ക്കും ചിന്തിക്കും.

ജീവിതം-മായ മായകളുടെ മായ

സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്നു, അസ്തമിക്കുന്നു. പകൽപോകുന്നു, വരുന്നു. രാത്രിയും ഇരുട്ടിവെളകുന്നു. ഭൂമി അതിവേഗം കറങ്ങി-ദിനരാത്രങ്ങൾ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിമിഷം തെറ്റാതുള്ള ഭൂമിയുടെ ഭ്രമണത്താൽ, ഭിവസങ്ങളും ആഴ്ചകളും, മാസങ്ങളും ആണ്ടുകളും. മഴയും മഞ്ഞും വെയിലും എല്ലാംവന്നു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സൗരയൂഥഗ്രഹങ്ങളോരോന്നും, സൂര്യനെ വലയംചെയ്തു നിമിഷം വീടാതെ സദാ ചുറ്റിക്കറങ്ങുന്നു. എന്നിട്ടും സൂര്യൻ നിലക്കുന്ന സ്ഥാനത്തുനിന്നും അണനിമിഷം മാറുന്നില്ല. മനുഷ്യനും, ഭൂമിയുടെയും ഇതര ഗ്രഹങ്ങളുടെയും കറക്കത്തോടൊപ്പം ദിനരാത്രങ്ങൾ, കലവ്യത്യസങ്ങൾ, താണ്ടി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏല്പാം മായ.

സകലവും മായകളുടെ മായ തന്നെ. ഒരു തലമുറ പോകുന്നു, പിൻതലമുറ വരുന്നു. ലോകമെങ്ങും കാര്യ ചുറ്റി പരിവർത്തനം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നദികളെല്ലാം ഒഴുകി സമുദ്രത്തിൽ പതിച്ചിട്ടും സമുദ്രം ഒരീക്കലും നിറഞ്ഞു കവിയുന്നില്ല. സൂര്യൻ കീഴിൽ മനുഷ്യൻ കുറിനില്പാനും ചെയ്യുന്നു. അവൻ ചെയ്യുന്ന സകല പ്രയത്നങ്ങൾകൊണ്ടും അവനെന്നു പ്രയോജനം, എന്തു ലാഭം പിന്തിച്ചാൽ എല്ലാം മായ-തന്നെ. പറഞ്ഞാലവസാനിക്കുകയില്ല. കണ്ടിട്ടും കണ്ണിനു മതിവരുന്നില്ല. കേട്ടിട്ടും ചെവി തൃപ്തിയടയുന്നമില്ല. ഉണ്ടായിരുന്നതും ഉണ്ടാകുവാനുള്ളതും, ചെയ്തു കഴിഞ്ഞതും ചെയ്യുവാനുള്ളതുതന്നെ സൂര്യൻ കീഴിൽ പുതിയതായി. യാതൊന്നുമില്ല. ഇതു പുതിയതെന്നു പറയത്തക്കവിധം യാതൊന്നും കാണുന്നില്ല. ഏതൊന്നും നമുക്കു മുമ്പേ, പണ്ടേക്കുപണ്ടേ ഉണ്ടായിരുന്നു. പുരാതന തലമുറയെക്കുറിച്ചോർമ്മയില്ല, വരുവാനു

ഉളവരെക്കുറിച്ചു പിൻതലമുറയ്ക്കും ഒരർത്ഥയില്ല. എല്ലാം മായ.

ഈ ഭൂമിയിൽ സംഭവിക്കുന്നതൊക്കെയും, ദൈവം മനുഷ്യർക്കു കഷ്ടപ്പാടിനു നൽകുന്നതാണെന്നു തോന്നും. ആകാശത്തിൻ കീഴെ നടക്കുന്ന സകല പ്രയത്നവും മായയും വ്യഥാപ്രയത്നവുംതന്നെയെന്നു പറയാം. കുറവുള്ളതു തികപ്പാനും, വളവുള്ളതു നേരെയുക്കാനും കഴിയുന്നില്ല. ജ്ഞാനം വർദ്ധിക്കുന്തോറും ദുഃഖം ഏറുന്നതും മായസന്തോഷവും ചിരിയും കൊണ്ടു ഫലമില്ല. ഏല്പാം മായ മനോഹരങ്ങളായ മണിമേടുകളുണ്ടാക്കുന്നതും, ധനവും വസ്തു വകകളും സമ്പാദിക്കുന്നതും മായ. സ്വദേശം ജ്യങ്ങളും, ചപ്രമഞ്ച കീടക്കയും, ലഹരിപിടിക്കുന്ന മദ്യവും, സുന്ദരികളോടൊത്തുള്ള വാസവും എന്നു വേണ്ട, കണ്ണു കൊതിക്കുന്നതും ഹൃദയം ആഗ്രഹിക്കുന്നതുമായ സകല സന്തോഷവും അനുഭവിച്ചാലും എല്ലാം മരയ, മായകളുടെ മായ ഏല്പു പ്രയത്നവും കൈകളുടെ സകല പരിശ്രമങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും ജ്ഞാനവും, ഭോഷത്വവും, ഭ്രാന്തം എല്ലാം ഒന്നുപോലെ മായ. വെളിച്ചം ഇരുട്ടിനേക്കാംനല്ലത്. പിൻതലമുറ, മുൻതലമുറ ചെയ്തതു തന്നെ ആവർത്തിക്കുന്നു, ഇരുട്ടിൽ നടക്കുന്ന ഭോഷനും വെളിച്ചത്തു വ്യാപരിക്കുന്ന ജ്ഞാനിക്കും ഒരേ ഗതി തന്നെ സിദ്ധിക്കുന്നു, രണ്ടു പേരും ഒന്നുപോലെ ആടി മണ്ണിലമരുന്നു. അവരെ പിൻതലമുറ ഒന്നുപോലെ ശ്വാശ്വതസ്മരണയില്ലാതെ മറക്കുന്നു.

മുൻതലമുറയുടെ സമ്പത്തിൽ, പിൻതലമുറ അധികാരം പ്രാപിക്കുന്നു. പ്രയത്നിക്കാത്തവർ അവകാശികളാകുന്നു. മൃഗൻ ജോലി ചെയ്യാതെ തിന്നുന്നു, കുറിനാലുപാനത്തേക്കാൾ, വിശ്രമം നല്ലത്. അവകാശികളില്ലാത്ത ഏകാകി, അവസാനമില്ലാതെ പ്രയത്നിക്കുന്നു, അവനു

ധനം കണ്ടു തൃപ്തിവരുത്തില്ല. താനാർക്കുവേണ്ടി പ്രയത്നിക്കുന്നു. സുഖാനുഭവം തൃജിക്കുന്നു എന്നു ചിന്തിച്ചില്ല, ഇതും മായ സമ്പാദ്യങ്ങളുടെ പെരുപ്പത്തിൽ, കഠിനമായ തല്ലാതെ ഉടമസ്ഥനെന്നു എന്തു പ്രയോജനം അവനൊരിക്കലും സുഖമായ ഉറക്കം ലഭിക്കുന്നതില്ല. വേലചെയ്യുന്ന ഭരിതന്മാർക്കു ക്ഷേമവും ഉറക്കവും കറയുന്നില്ല. ധനവാഹനാരികളും സമാധാനവും സംതൃപ്തിയും ലഭിക്കുന്നില്ല, ധനവാഹനാർ ധനം അപഹരിക്കാൻ മക്കൾക്കു അനന്തമായി ഭവിക്കുന്നു. ദൈവം തന്റെ പ്രയത്നഫലമായിട്ട് ഒന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നില്ല. നഗ്നനായി പീഠനമുപേക്ഷിച്ചു തന്നെ മരണമടിയടിക്കുന്നു. അവന്റെ വ്യഥാ പ്രയത്നം കൊണ്ടെന്തു പ്രയോജനം. അതും മരണമെന്നു.

ജീവിതം സുഖ ദുഃഖ സമ്മിശ്രമാണ്. ചിലർക്കു സുഖാവസ്ഥകളുണ്ടാകുമ്പോൾ ചിലർക്കു ദുഃഖാവസ്ഥകളുണ്ടാകുമ്പോൾ ഭവിക്കുന്നു. സമയം ഗതിയനുസരിച്ചു ഓരോരുത്തർക്കും അനുഭവം മാറിമാറി വരുന്നു. ദൈവം തക്കസമയത്തു വേണ്ടതൊന്നും ചെയ്യുന്നു. നിത്യതയും മനുഷ്യ ഹൃദയങ്ങളിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവം ആദ്യം ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കാൻ മനുഷ്യൻ കഴിയുന്നില്ല. ജീവപര്യന്തം സുഖിക്കുന്നതും ആനന്ദിക്കുന്നതും അല്ലാതെ ഒന്നുമില്ല. ഇല്ലെന്നു മനുഷ്യർ കരുതുന്നു. അതിലേക്കു പ്രയത്നിക്കുന്നു, കഷ്ടപ്പെടുന്നു. അതും മായ, തിന്നുകൊണ്ടുവന്നു സുഖിക്കുന്നതും, ദാരിദ്ര്യം കഷ്ടതയും ക്ഷേമവും അനുഭവിക്കുന്നതും ദൈവദാനമാകുന്നു. ദൈവപ്രവർത്തനമെല്ലാം ശ്യാശ്യാമാകുന്നു. അതിനെ കൂട്ടാനും കറയ്ക്കാനും മനുഷ്യർക്കു സാധ്യമല്ല. ദൈവത്തെ അറിയുന്നതിനായി അവിടുന്ന് നല്കുന്ന മഹാദാനങ്ങളാണ് കഷ്ടതയും, ദാരിദ്ര്യവും തിരുത്തലും.

ഇപ്പോഴുള്ളതു പണ്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇനി ഉണ്ടാകാൻ ഉള്ളതും, മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതു തന്നെ കഴിഞ്ഞു പോയതിനെ ദൈവം വീണ്ടും വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുന്നു. ന്യായ സ്ഥാനത്തു് അന്യായവും, നീതിക്കുപകരം നീതികേടും നടക്കുന്നു ദൈവം മനുഷ്യരെ പരീക്ഷിക്കാനും. മനുഷ്യർ മൃഗങ്ങളെപ്പോലെയല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കാനും, കാലാകാലങ്ങളിൽ, നന്മയും തിന്മയും നൽകുന്നു മനുഷ്യർക്കു ഭവിക്കുന്നതുതന്നെ മൃഗങ്ങൾക്കും ഭവിക്കുന്നു. രണ്ടിനും ഗതി ഒന്നും തന്നെ. ശ്വാസവും അവയവങ്ങളെ മെല്ലാം ഒന്നും തന്നെ, പൊടിയിൽനിന്നു ഉണ്ടായി, പൊടിയായി തീരുന്നു. എന്നാൽ വീണ്ടും എല്ലാം ദൈവം മനുഷ്യനു മാത്രം നൽകിയിരിക്കുന്ന, ആത്മാവു നിത്യ ജീവിതത്തിനായി ദൈവ സന്നിധിയിലേക്കോ, നരക പാതാളത്തിലേക്കോ പോകുന്നു, ഈ മായാ ജീവിതത്തിൽ സഹോദര സ്നേഹത്തോടെ നമ്മു പ്രവൃത്തിച്ചവർക്കു്, നിത്യവേനത്തിൽ നല്ല ഒഹാരി ലഭിക്കും. അല്ലാത്തവർക്കു് നിത്യ ദുഃഖവും അനുഭവമാകും. ഇതു രണ്ടുമാകുന്നു ഈ മായാ ജീവിതത്തിലെ സമ്മാനം.

ലോകത്തിൽ നടക്കുന്ന പീഡനങ്ങൾക്കു കണക്കില്ല. പീഡിതർ പീഡിപ്പിക്കുന്നവരോൾ വേദനപ്പെടുന്നു. നിലവിളിക്കുന്നു. അവർക്കുശ്വാസം ലഭിക്കുന്നില്ല. ദീവദ്രമെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതും നീതിന്യായം മറിച്ചു കളയുന്നതും കണ്ടാൽ വിസ്മയിക്കണ്ടോ. ഉന്നതനുമിതെ ഒരു നന്മയും, അതിനുമിതെ അത്യുന്നതനും വർത്തിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ നിത്യതയിൽ, അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കനുസരിച്ചുള്ള ഫലം ലഭിക്കും. ലോകത്തിലെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ അറിയാതിരിക്കുന്നതാണ്. നല്ലതു്. സകല പ്രവൃത്തികളും, നീതിയും അനീതിയും എല്ലാം ആലോചി

ച്ചാൽ മായ മായകളുടെ കായ. ധനവും മനവും പേരും പ്രശസ്തിയും ആഗ്രഹിക്കുന്നതെല്ലാം ചിലർക്കു ദൈവം നല്കുന്നു, എന്നാൽ അതനുഭവിക്കാൻ ദീർഘയുസ്സു ലഭിക്കുന്നില്ല. ആർത്തിയോടെ വെമ്പലോടെ ധൃതിപ്പെട്ടു ഓടിച്ചാടി നടന്നു വലിച്ചു കൂട്ടിയ സ്വത്തു് രെന്യൻ അനുഭവിക്കാൻ ഇടവരുന്നതും മായ തന്നെ.

ദുഷ്ടന്മാർ സ്വാർത്ഥം, പ്രതികാര വൈരാഗ്യക്കാർ ബലി അർപ്പണം നടത്തുന്നതിനേക്കാൽ നല്ലതു്, അർപ്പണം, പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നതാണ്. ദൈവ സന്നിധിയിൽ അതിവേഗത്തിലും, ധൃതിപ്പെട്ടും, ബലപ്പെട്ടും ഒന്നുപറയാതിരിക്കുന്നതു നല്ലതു്. വാക്കു നിമിത്തം ദൈവ കോപത്തിനിട വരരുതു്, വാക്കു പെരുപ്പം മായയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. നിഴൽ പോലെ കഴിഞ്ഞു പോകുന്നു. ആയുഷ്കാലത്തെതൊക്കെയും മനുഷ്യൻ പറച്ചിലിനനുസരണമായി പ്രവൃത്തിക്കണം. നന്മ മാത്രം ചിന്തിക്കുക, തദനുസ്മരണം പ്രവൃത്തിക്കുക. തിന്മയെ വെറുക്കുക. മറ്റുള്ളവർക്കു വെറുപ്പും ഉപദ്രവവും, സങ്കടവും വരുത്തുന്നയാതൊന്നും ചിന്തിക്കരുതു്, പറയരുതു്, പ്രവൃത്തിക്കരുതു്. ദൈവം തന്നിരിക്കുന്ന ശക്തിയും കഴിവും, നാക്കു, കൈകാലുകളും മറ്റുള്ളവരുടെ, നന്മയ്ക്കു കൂടി വീണയോഗിക്കാനിടയാകുന്നതും മായാ ഭാഗ്യം തന്നെ. നല്ല പേരിനിടയാക്കുന്നതു്, സുഗന്ധം തൈലത്തേക്കാൾ നല്ലതു്. സന്തോഷത്തെക്കൊണ്ടു ദുഃഖം ഉത്തമം. ഉർയന്നവരുടെ അടുത്തു പോകുന്നതിനെക്കാൾ നല്ലതു് സാധുക്കളുടെ അടുത്തുപോകുന്നതാകുന്നു. അഭിലാഷത്തിന്റെ സഞ്ചാരത്തേക്കാൾ കണ്ണിന്റെ നോട്ടം നല്ലതു്. മൂഢന്റെ സംഗീതത്തേക്കാൾ ജ്ഞാനിയുടെ ഗാനം നല്ലതു്. ജ്ഞാനം

ജീവനെ പാലിക്കുന്നു. ദ്രവ്യം അതിനെ നശിപ്പിക്കുന്നു. സുഖകാലത്തു് അനർത്ഥനാളിനെ ഓർക്കുക. നീതിയാൽ നശിക്കുന്ന നീതിമരണം, ദൃഷ്ടതയിൽ ദീർഘായുസ്സായിരിക്കുന്ന ദൃഷ്ടതയും ഉണ്ടു്. എല്ലാം മായ.

അതിനീതിമരണം, അതിജ്ഞാനിയും ആകാതിരിക്കുന്നതു നല്ലതു്. അതിലോകജ്ഞാനത്തെക്കാൾ അല്പം ദൈവീകജ്ഞാനം നല്ലതു്, ദൈവീകജ്ഞാനമില്ലാതെ, ലോകജ്ഞാനം എത്ര വലുതായാലും നിഷ്ഫലം, ദൈവീകജ്ഞാനം അത്യോഗ്യവും വിദ്യുരവുമാണു്. അതു കണ്ടെത്തുന്നവൻ, അറിയുന്നവൻ, ഭാഗ്യവാൻ. ജ്ഞാനം അന്വേഷിക്കുന്നതും, മൃഗ്യത ഭ്രാന്തെന്നും, ദൃഷ്ടതയോടൊത്തുതന്നെ അറിയുന്നതും നല്ലതു്. ഭരണത്തെക്കാൾ, വേദശ്രദ്ധയും വ്യഭിചാരത്തെയും യേശുടന്നും. ദൈവം മനുഷ്യരെ നേരുള്ളവരും നല്ലവരുമായി സൃഷ്ടിച്ചെങ്കിലും അവർ അതു ഗണ്യമാക്കുന്നില്ല, ദൃഷ്ടതകളുള്ള ശിക്ഷ ഉടനടൻ നടക്കത്തത്തിൽ. മനുഷ്യർ വീണ്ടും വീണ്ടും പാപം ചെയ്തു. ദീർഘായുസ്സോടെ ഇരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഒടുവിൽ, ശിക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നും. ദൈവ കേതകു നന്മ ലഭിക്കുമെന്നും അറിയണം. ദൃഷ്ടത നന്മ വരികയില്ല. നിഴൽപോലെ അവന്റെ ആയുസ്സു് ദീർഘമാകയില്ല. ലോകത്തിൽ നീതിമരണം അനുഭവം ദൃഷ്ടതയും ദൃഷ്ടതയുടെ അനുഭവം നീതിമാനും ലഭിക്കുന്നതും മായ.

ദൈവം ഭൂമിയിൽ നല്കുന്ന ആയുഷ്കാലത്തിൽ, അവനോടുകൂടി നിലനിലാക്കുന്നതു്. അവന്റെ നന്മ പ്രവൃത്തികൾ മാത്രമാകണം. ജ്ഞാനം ഗ്രഹിപ്പാനും, പ്രവൃത്തി ആരംഭിക്കുന്നതിനും മനുഷ്യനു കഴിവില്ല. മനുഷ്യൻ എത്ര പ്രയാസപ്പെട്ടുന്വേഷിച്ചാലും ദൈവത്തിന്റെ

പ്രവൃർത്തിയെ ഗ്രഹിക്കുകയില്ല. നീതിമാന്മാരും ജ്ഞാനികളും അവരുടെ പ്രവൃർത്തികളും ദൈവത്തിന്റെ കയ്യിലിരിക്കുന്നു. സ്നേഹവും ഭോഷവും സർവ്വതും മനുഷ്യന്റെ മുമ്പിലിരിക്കുന്നു എല്ലാവർക്കും എല്ലാം ഒരുപോലെ സംഭവിക്കുന്നു. നീതിമാനും, ദുഷ്ടനും, നല്ലവനും, നീർമ്മലനും മലിതനും ബലിയർപ്പിക്കുന്നവനും അർപ്പിക്കാത്തവനും ഒരേ നിലവരുന്ന. അതും മായ തന്നെ മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ദോഷം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ജീവപര്യന്തം ദോഷമോ നല്ലതോ പ്രവൃത്തിച്ചു മരിച്ചവരുടെ ഇടയിലേക്കു പോകുന്നു. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കൊക്കെയും പ്രത്യംശയുണ്ടു്. തങ്ങൾക്കുമരിക്കുമെന്നും അവർ അറിയുന്നു. മരിച്ചവരെന്നും അറിയുന്നില്ല അവരുടെ സ്മരണയും വീട്ടുപോകുന്നു. അവരുടെ സ്നേഹവും ഭോഷവും അസൂയയും നശിച്ചുപോയി. ഇനി ലോകത്തിൽ നടക്കുന്നതിൽ യാതൊന്നിലും അവർക്കു പങ്കില്ല. ജ്ഞാനികൾക്കു് ആഹാരവും, വിവേകികൾക്കു സമ്പത്തും സമർത്ഥർക്കു പ്രീതിയും ലഭിക്കാത്തതും മായ.

മനുഷ്യൻ തന്റെ കാര്യം അറിയുന്നില്ല. വലയിൽപ്പെട്ട മത്സ്യത്തെപ്പോലെ, കെണിയിൽപ്പെട്ട പക്ഷിയെപ്പോലെ. മനുഷ്യൻ പെട്ടെന്നുള്ള ദുഷ്ടക്കാലം കെണിയിൽപ്പെട്ടു പോകുന്നു. ജ്ഞാനിയുടെ പതുങ്ങിയ സ്വരം മൃഗന്റെ അട്ടഹാസത്തെക്കാൾ നല്ലതു്. ഒരൊറ്റ പശുപി വളരെ നന്മനശിപ്പിക്കുന്നു. ക്ഷമ, തെറ്റു ചെയ്യാതിരിക്കാൻ കഠിനമാകും, മൃഗൻ ശ്രേഷ്ഠപദവിയിലും ധനികൻ താണ നിലയിലും വരുന്നതും മായ ദാസൻ കാഠിളും യജമാനൻ കാൽ നടയിലും സഞ്ചരിക്കാനിടയാകുന്നതും മായ തന്നെ. കഴികഴിക്കുന്നവൻ അതിൽ വീഴും. മൗൾഗ്ഗ തടസ്സം ചെയ്യുന്നവനെ പാവു കടിക്കും, ജ്ഞാനം

കാര്യ സിദ്ധിക്കുകയും, ജ്ഞാനിയുടെ വാക്യലാ
 ഖണ്ഡമുള്ളതു്. മൃഗാൻഠ അധരം കയ്പു് നിറഞ്ഞതാക
 ന്നു. ഭോഷൻ വരക്കേളെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. അതുചുലം
 സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നതെന്നെന്തെന്നവൻ അറിയുന്നില്ല.
 ഇല്ലായ്മയിലും, സമൃദ്ധിയിലും ഒരു വിഹിതം ഇല്ലാ
 ത്തവർക്കു നല്കുക. അതുമാത്രമായിരിക്കും നീന്റെ
 അന്ത്യയാത്രയിൽ നിന്നെ അനുഗമിക്കുന്നതു്. ഈ ഭൂമി
 യിൽ നിക്ഷേപം ഉണ്ടാക്കാതെ, നിത്യലോകത്തിൽ
 നിക്ഷേപം സ്വരൂപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക. ഈ ലോകവും
 ഇവിടെയുള്ള സകലവും ഒരിക്കൽ അഴിഞ്ഞു നശിച്ചു പോ
 കും. ഇതെല്ലാം മായ, മായകളുടെ മായ.

ലോകാവസാനത്തെപ്പറ്റി നീ ചിന്തിച്ചു വ്യക്തമാ
 കേണ്ട, നീന്റെ അന്ത്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. വിചാരി
 ക്കാത്ത നാഴികയിലും സമയത്തും എത്രയെത്രപേരാണ്
 നീന്റെ പുറയിൽ നിന്നും വിട്ടുപോകുന്നതു്. നീയും
 നിനയ്ക്കുമാത്രം നാഴികയിലും സമയത്തും കടന്നുപോകും.
 യൗവ്വനക്കാലത്തുള്ള പ്രവൃത്തികളിൽ സൃഷ്ടാവിനെ
 ഓർക്കുക. വാലുകൃത്തിലെ വിശ്രമാവസരം നിനക്കു ലഭി
 ക്കുമെന്നുള്ളതിന്നുറപ്പേതു്. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ തന്നെ
 യാത്രയ്ക്കൊരുങ്ങിക്കൊള്ളുക. ധീരവീരപരശക്രമശാലി
 യായി, പേരും പെരുമയും പ്രശസ്തിയും ധനവും ആർ
 ജ്ജിച്ചു വിരാജിച്ചു നീ, നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ നിശ്ചല
 നായി, ചെത്തുചെണ്ണിറായി, ചാരമായി വായുവിലും
 പൊടിയിലും ലയിക്കുമെന്നു സ്മരിക്കുക. നിന്നിൽ
 വസിച്ചിരുന്ന, നിന്നോടുകൂടി ജീവിച്ചിരുന്ന. നിന്നോ
 ഞ്ഞു, നീ എന്നു പറഞ്ഞിരുന്ന, ആത്മാവു് നീ തന്നെ.
 നീന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽക്കൂടി നീ സമ്പാദിച്ച നല്ല
 നിക്ഷേപങ്ങളുമായി സൃഷ്ടാവിങ്കലേക്കുയർന്നുപറക്കും.

നിന്റെ സമ്പദ്യം ദൃഷ്ടിയുടെ ഇരുമ്പുകട്ടിയായിരുന്നെങ്കിൽ അതുമായി ആഴിയുടെ അടിത്തട്ടിലെ പാതാളക്കണ്ടിൽ, കള്ളന്മാരുടെയും കൊള്ളക്കാരുടെയും, ദൃഷ്ടിയുടെയും അക്രമികളുടെയും, പിശാചുക്കളുടെയും സമൂഹത്തിലേക്കു നിവർത്തിക്കും. അതു് മായ ജീവിതത്തിലെ നിത്യസമ്മാനം.

നിന്റെ യൗവ്വന ദശയിൽ സൃഷ്ടാവിനെ ഓർക്കുക, ദുർഭിമസങ്ങൾ വരുകയും, നിനക്കിഷ്ടമില്ലാ എന്നു നീ പറയുന്ന കഠലം സമീപിക്കുകയും, സൂര്യൻ വെളിച്ചവും, ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങളും, ഇരുണ്ടു പോകുകയും മഴ പെയ്ത ശേഷം മേഘങ്ങൾ മടങ്ങിവരുകയും ചെയ്യും മുമ്പേ തന്നെ, അന്നു കാവലുക്കർ വിരയ്ക്കും. ബലവാന്മാർ കനിയും. വാതിലുക്കൽ നോക്കി നിലുക്കുന്നവർ, അന്ധരാകും. തെരുവിലെ കരകുകൾ അടയും, അലയ്ക്കുന്ന ശബ്ദം മന്ദമാകും, പക്ഷികളുടെ ശബ്ദത്തുകൾ ഉണർന്നു പോകും. പാട്ടുകാർ തളരും. വഴിയിൽ ഭീതികൾ ഉള്ളതായി തോന്നും. വൃക്ഷങ്ങൾ പൂക്കും മൃഗങ്ങൾ ഇഴഞ്ഞു നടക്കും. മരുന്നു ഫലിക്കാതെ വരും. മനുഷ്യൻ തന്റെ ശാശ്വത ഭവനത്തിലേക്കു പോകും. വിലാപക്കാർ വീഥിയിൽ ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കും. വെള്ളിച്ചുരട് അററുപോകും. പൊൻ കിണ്ണം തകരും. പൊടി ഭൂമിയിലേക്കു തിരികെച്ചേരും. ആത്മരൂപ് അതിനെ നല്കിയ ദൈവ സന്നിധിയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകും. ഹഃ, മായ, മായ, സകലവും മായ.

ചിന്തയും വാക്കും പ്രവൃർത്തനവും ഇമ്പകരമായ നല്ല കാര്യമായിരിക്കട്ടെ. ജ്ഞാനികളുടെയും ആചാര്യന്മാരുടെയും ഉപദേശനസരണം വർത്തിക്കുക. അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ, നീ നോക്കണ്ടോ, എല്ലാറ്റിനും മുമ്പെ, ദൈവ

വരാജ്യത്തെയും, ദൈവ നീതിയേയും മനസ്സിലാക്കുക. ജ്ഞാനികളിൽ നിന്നും മതപണ്ഡിതരിൽ നിന്നും മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും, നിന്റെ സൃഷ്ടാവിനെയും നിന്നെയും കുറിച്ചു പഠിക്കുക. തദനുസരണം വർത്തിച്ചു ജീവിക്കുക. എന്നാൽ മായകളുടെ മായയായ, ഈ ലോകം, ഇരുളിൽ നിന്നു നിന്നെ വെളിച്ചത്തിലേക്കു നയിക്കും. ഈ ലോക ജീവിതമാകുന്ന നാടകശാലയിലെ അണിയറയിൽ നിന്നും ചേഷ്ടകെട്ടി രംഗത്തേക്കു വരുന്ന നീ, നിന്റെ ഭാഗം അതതു സമയം ശരിയായി അഭിനയിക്കുക. ദൈവ നീതിക്കനുസരണമായി അതു നീ ജയിച്ചാൽ നിനക്കു ലഭിക്കുന്ന സമ്മാനം വിലപ്പെട്ടതായിരിക്കും.

ഈ ലോകം മായ, മായകളുടെ മായ നിഴൽപോലെ കടന്നുപോകുന്നു. സുഗന്ധ, ദുർഗന്ധ വാഹികളായി പുഷ്പങ്ങളെപ്പോലെ മൊട്ടായി. പൂവായി, വിരിഞ്ഞു വികസിച്ചു ശോഭിച്ചു ദളമായി, വെയിലേറു വാടീപൊഴിഞ്ഞു നിലം പതിച്ചു മണ്ണാകുന്നു സപ്തവർണ്ണാഭയോടെ പ്രകാശിച്ചു മറയുന്ന മഴവില്ലുപോലെ, ലോകജീവിതം അവസാനിക്കുന്നു. എല്ലാം മരയാ ലോകവും, അതിലെ സകലതും മരയ, മനുഷ്യജീവിതവും, ശരീരവും, ശരീരജീവനും മരയ, ശരീരത്തിൽ വസിച്ചിരുന്ന ആത്മാവു മാത്രം മായയല്ല അതു് ഈ മരയാലോകത്തെ വിട്ടു അതിന്റെ സ്വദേശമായ നിത്യലോകത്തിലേയ്ക്കും പേരുകുന്നു. അവിടുത്തെ അവന്റെ ശാശ്വത ഭവനത്തിൽ നിത്യം ആനന്ദത്തോടുകൂടി ലോ, അഥവാ ദുഃഖത്തിലോ വസിക്കുന്നു. പരീക്ഷണശാലയായ, ഈ മരയാലോകത്തിൽ നിന്നും വിജയിച്ചു നന്മയുടേയും പുണ്യത്തിന്റേയും സമ്മാനം ലഭിച്ചുപർക്കു. നിത്യാനന്ദഭവനം വും, തേരോരവകുട നിത്യദുഃഖകൂടാരവും അവകാശമേകും. ഇവിടുത്തെ

മായാജീവിതം, വിലയറ്റ നിത്യസമ്മാനത്തെ, നല്കുന്ന
തിനുള്ളതാകയാൽ നമുക്കു കരുതലോടെ സൂക്ഷിച്ചുവ
രുന്നതാകാം. ആനന്ദസമ്മാനമായ ജീവിതംവഴി കൈവശർ
മാക്കും, ലോകം മായ, ജീവിതം മരയ. എല്ലാംമായ, സർ
വ്വത്രമായ, മായകളുടെ മായ, മായാലോകജീവിതത്തിൽ,
മായ അല്ലാത്തതു് ഒന്നുമാത്രം, നിത്യം ജീവിക്കുന്ന മനു
ഷ്യാത്മവത്-മറുത്തുതല്ലാം-ഈ കാണപ്പെടുന്നതെല്ലാം-
സകലവും, സർവ്വതും-മായ, മായകളുടെ-മരയ.

5 ഈശ്വരൻ

യാതൊന്നും താനെ ഉണ്ടാകുന്നതായി ഉള്ളവകുന്നതായി നാം കാണുന്നില്ല. അനുഭവമില്ല. ഉള്ളവയിൽ നിന്നു തന്നെ മറ്റൊന്നുണ്ടാകണമെങ്കിൽ അതിനൊര സംയോജകൻ വേണം. ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നും എന്തെങ്കിലും ഉള്ളവാക്കാൻ എത്ര സംയോജകർകൂടിയായും സാധ്യമല്ല. ആ നിലയ്ക്കു ശൂന്യമായിരുന്ന അവസ്ഥയിൽ നിന്നു ഈ പ്രപഞ്ചം എങ്ങനെയുണ്ടായി, ഉള്ളവായി നാം ഉൾപ്പടെ ഈ കാണുന്നതിന്റെയെല്ലാം ആദി എവിടെ നിന്നും എങ്ങനെ?

മനുഷ്യരിൽ നിന്നു മനുഷ്യനും, പക്ഷികളിൽ നിന്നു പക്ഷികളും, വൃക്ഷലതാദികളിൽ നിന്നു അതുകളും, എല്ലാ ജീവികളിൽ നിന്നും അതതുതരം ജീവികളും വീണ്ടും വീണ്ടും ഉണ്ടാകുന്നു. കാരണമില്ലാതെ, ഒരു കാര്യവും നടക്കുന്നില്ല. ആ നിലയ്ക്കു ആദ്യത്തെ മനുഷ്യർ, ആദ്യത്തെ മൃഗം, ആദ്യപക്ഷി, ആദ്യവൃക്ഷം, ആദ്യത്തെ മറ്റൊല്ലാത്തരം ജീവികളും, ചേതനങ്ങളും അചേതനങ്ങളുമായ എല്ലാ ആദ്യവസ്തുക്കളും എല്ലാം എങ്ങനെ ഉണ്ടായി? ഉള്ളവായി? ആദ്യമായിവന്ന എല്ലാം ഉള്ളവക്കിയ, സൃഷ്ടിച്ച ഒരു സൃഷ്ടാവുണ്ടായേ മതിയാകൂ. ആ സൃഷ്ടാവകുന്നു ഈശ്വരൻ.

തെങ്ങും പഴത്തിൽ നിന്നു തെങ്ങും മറ്റെങ്ങെങ്കിലും നിന്നു മാവും മറ്റു വൃക്ഷലതാദികളിൽ നിന്നു അതതുതരം വൃക്ഷങ്ങളും ചെടികളും ഉണ്ടായി വരുന്നു. അതുപോലെ മനുഷ്യരിൽ നിന്നു മനുഷ്യനും, പക്ഷിമൃഗാദികളിൽ നിന്നുവയും എല്ലാത്തരം ജീവജാലങ്ങളിൽനിന്നു അതതുതരം ജീവികളും ജനിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒന്നിൽ നിന്നല്ലാതെ, മറ്റൊന്നുണ്ടാകുന്നില്ല—ആദ്യത്തെ മനുഷ്യനും.

ആദ്യത്തെ മൃഗവും, ആദ്യപക്ഷിയും, ആദ്യത്തെ മരണമുണ്ടായപ്പോൾ എങ്കിൽ പിന്നീടുള്ളതൊക്കെ അതുപോലെ വീണ്ടും വീണ്ടും, തന്നെ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. തന്നെ ഒരിക്കലും ഒന്നും ജനിക്കുന്നില്ല, ഒന്നിനു കാരണമായി മരണമുണ്ടാകുന്നു. ആ നിലയ്ക്ക് ഒന്നുമില്ലാതിരുന്ന ആദിയിലെ ശൂന്യവസ്ഥയിൽ നിന്നും ഈ നമോമണ്ഡലത്തിനും, പ്രപഞ്ചത്തിനും. മനുഷ്യനും ഉള്ള സർവ്വ ജീവരാശികൾക്കും സകല ചരാചരങ്ങൾക്കും ആദികാരണമായി, ആദികാരണക്കാരനായി സൃഷ്ടാവായി ഒരാളുണ്ട്. ആ ആളാകുന്നു ഈശ്വരൻ.

ഈ നമോമണ്ഡലവും, അതിലുള്ള കോടാനുകോടി നക്ഷത്ര സമൂഹങ്ങളും, സൂര്യനും ചന്ദ്രനും അറിയപ്പെടുന്നതും അറിയപ്പെടാത്തതും കാണപ്പെടുന്നതും, കാണപ്പെടാത്തതുമായ നിരവധി ജ്യോതിർഗോളങ്ങളും, മറ്റനേക സൗരയൂഥഗ്രഹവ്യൂഹവും, അവയുടെ ആരംഭകാലം മുതൽ ഇന്നേയോളം നിയമം തെറ്റാതെ, മാർഗ്ഗഭ്രമം വരാതെ ഏതോ ആജ്ഞാ ശക്തികളാൽ വിധേയമായി പ്രയാണം ചെയ്യുന്നതോർത്താൽ, സൗരയൂഥഗ്രഹങ്ങളും, അതിശക്തമായ വേഗത്തിലൂടെ നിമിഷം തെറ്റാതെ, ഒരു നിമിഷം പേലും നിശ്ചലമാകാതെ സദാ കറങ്ങി ആകർഷണ വലയത്തിലൂടെ നിലനില്പു ശരിയാക്കുന്നതോർത്താൽ അവയുടെ നിയന്ത്രകനായി ഒരു നിയന്താവുണ്ടാകാതെ സമുദ്രമല്ല. ആ നിയന്താവ് ആ ഈശ്വരൻ.

മനുഷ്യരും മറ്റും ഇന്നേയോളമുള്ള മനുഷ്യത്വമുറയുടെ എക്കലേതെയും ഭൂരിപക്ഷം സൃഷ്ടവേദം ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു എക്കാലത്തുമുള്ള ബുദ്ധിമാന്മാരുടെ ഭൂരിപക്ഷം വിവിധ നിലകളിലുള്ള പണ്ഡി

തന്മാരുടെ ഭൂരിപക്ഷം പാമരന്മാരുടെയും സാധുക്കളുടെയും ഭൂരിപക്ഷം-മിടുക്കന്മാരുടെയും മായരുടെയും ഭൂരിപക്ഷം സാധാരണക്കാരുടെയും വലിയവരുടെയും ഭൂരിപക്ഷം എല്ലാ നിലകളിലുമുള്ള മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഭൂരിപക്ഷം, സൃഷ്ടാവായ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. സൃഷ്ടാവു രക്ഷിതാവു, ഉടമസ്ഥനും, ദാതാവു, സകലവുമായ ദൈവത്തെ കാലാകാലങ്ങളിൽ കാണുകയും, അവിടുന്ന്നായി സംസാരിക്കുകയും, വർഷങ്ങളോളം അവിടുന്ന്നന്നിച്ചു സഹവസിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള അനേകരായിരങ്ങളുടെ ദേശദേശ ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ, കോടാനുകോടികളുടെ, അനുഭവസാക്ഷ്യം ദൈവം ഒരു സങ്കല്പ ജീവിയോ വസ്തുവോ, ശക്തിയോ അല്ലെന്നും. സർവ്വത്തിന്റെയും സർവ്വവുമായ ഉടമസ്ഥനും, സൃഷ്ടാവു, രക്ഷിതാവു, ആണെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നു. ബോധ്യപ്പെടുത്തി ഉറപ്പിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അത്യന്തമായ ക്രമീകരണം, മനോഹരരിത ശക്തി ഖിശേഷത, നിയമത്തിനും ആജ്ഞയ്ക്കും വിധേയമായി കൃത്യം തെറ്റാത്തുള്ള സൗരയൂഥഗ്രഹങ്ങളുടെ ഭ്രമണപ്രയാണം, കാര്യകരണബന്ധം, മനുഷ്യതലമുറയുടെ ഇതഃപര്യന്തമുള്ള ബഹുഭൂരിപക്ഷ വിശ്വാസം, കാലാകാലങ്ങളിൽ, നിരവധി പ്രാവശ്യം, മനുഷ്യനുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ചയും, സംഭാഷണവും മനുഷ്യരോടൊന്നിച്ചുള്ള സഹവാസവും, തന്മൂലമുള്ള അനുഭവവും പരിത്ര സത്യങ്ങളും തെളിവുകളുമെല്ലാമെല്ലാം നമ്മുടെയും, സർവ്വത്തിന്റെയും, ആദികാരണമായി, ആദികാരണക്കാരനായി, ആദ്യന്തനായി, നിത്യമായി, നിത്യാനന്ദമായി, നമ്മെയും. സർവ്വത്തെയും, സൃഷ്ടിച്ചു രക്ഷിച്ചു നയിക്കുന്നു, സർവ്വശക്തനും,

സത്യസ്വരൂപനും, പരമകാരുണികനും, സ്നേഹമൂർത്തിയും, സ്നേഹഭണ്ഡാകാരവുമായ നിത്യ വെളിച്ചമായ നിത്യപ്രകാശമായ, നിത്യസത്യമായ, ഈശ്വരൻ്റെ ആസ്തികൃതെ നമ്മിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നു. ദൃഢപ്പെടുത്തുന്നു, ബോധ്യമാക്കുന്നു.

ഇന്ത്യയും ഏതെങ്കിലും, ഒന്നില്ലെന്നു പറയുന്നെങ്കിൽ അതിനാൽ തന്നെ അതുണ്ടെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. ഇല്ലാത്തതൊന്നും വിഭാവനം ചെയ്യുവാനോ, നാമകരണം ചെയ്യുവാനോ, സാദ്ധ്യമല്ല ഇപ്പോഴുള്ളതോ, ഇതിനുമുമ്പുണ്ടായിട്ടുള്ളതോ, ആയ ഏതെങ്കിലും ഒന്നായിരിക്കും. ഇല്ലെന്നുള്ളതിൽ നിന്നും സിദ്ധിക്കുന്നതു് ഏതെങ്കിലും ഒന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൽ നിന്നുതന്നെ അതുണ്ടെന്നുള്ളതിൻ്റെ വ്യക്തമായ തെളിവാണ് ലഭിക്കുന്നതു്. ഇല്ലാത്ത ഒന്നിനു നാമകരണമില്ല ഏതെങ്കിലുമൊരു നാമകരണത്തിൽ ഒന്നില്ലെന്നു പറയുന്ന ഇല്ലാവചനം അർത്ഥശൂന്യവും നിരർത്ഥകവുമാകുന്നു. ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നും, ശൂന്യതയിൽനിന്നും, യാതൊന്നും കണ്ടുപിടിക്കുന്നോ. കൂട്ടിച്ചേർക്കുവാനോ സാദ്ധ്യമല്ല, ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നു് ഇല്ലാത്തതിൽനിന്നു ഏതെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും കണ്ടു പിടിക്കുന്നോ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നോ സംയോജിപ്പാപ്പോ ആർക്കും കഴിയുകയില്ല. ശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാർക്കു ഇല്ലാത്തതിൽ നിന്നും, എന്തെങ്കിലും സംയോജിപ്പിക്കാനാവുകയില്ല എത്ര ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഒന്നുചേർന്നു കോടാനുകോടി വർഷം അശ്രാന്ത പരിശ്രമം നടത്തിയാലും ഉള്ളതിൽ നിന്നല്ലാതെ ഇല്ലാത്തതിൽ നിന്നും ഒന്നും കണ്ടു പിടിക്കാവതല്ല.

പ്രപഞ്ച പ്രകൃതിയിൽ ദൈവം നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്ന മേധാശക്തികളിൽ ചിലതെല്ലാം ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ പരിശ്രമത്തിനു പ്രതിഫലമായി ദൈവം കലാകല

ങ്ങളിൽ വെളിപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുന്നതിന്റെ നേട്ടമാണ് ഇന്നു തങ്ങൾ കണ്ടു പിടിച്ചെന്നും കൂട്ടിച്ചേർത്തെന്നും സംയോജിപ്പിച്ചെന്നും പറയുന്ന കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതിൽ നിന്നും ശൂന്യതയിൽ നിന്നും എത്ര സംയോജകർ, അനവരതം ശ്രമിച്ചാലും ഒന്നും ലഭ്യമാകുകയില്ല. ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രവളിച്ചത്തിൽ ദൈവം ഇല്ലെന്നു പറയുന്നവർ ഇതേപ്പറ്റി ചിന്തിച്ച് ദൈവശ്രദ്ധയിലൂടെ തങ്ങളുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ തുടർന്നു കൂടുതൽ കൂടുതലായി പ്രപഞ്ച സൃഷ്ടിയിൽ ദൈവം നിമഗ്നമാക്കിയിരിക്കുന്ന മേധാശക്തികളെ കൂടുതൽ കണ്ടുപിടിക്കുകയും സംയോജിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു ലോക നന്മയ്ക്കിടയാക്കുകയും അതിനു കാരണക്കാരനായ ഉടമയായ സൃഷ്ടാവിനെ മാഴ്ത്തി പുക്ഴ്ത്തി സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.

നമ്മുടെയും സർവ്വത്തിന്റെയും സൃഷ്ടാവും, ഉടമസ്ഥനും, ദാതാവും രക്ഷിതാവുമായ ദൈവത്തിന്റെ കരുണയിലാശ്രയിച്ചു ശരണപ്പെട്ട് അവിടുത്തെ സ്നേഹത്തിൽ പങ്കാളികളായി തിരുവീഷ്ടത്തിനൊത്തു സഹോദര സ്നേഹത്തോടെ പരോപകാര തല്പരരായി സ്വാർത്ഥ ത്യംഗികളായി തിന്നയെ വെറുത്തു കഴിവനുസരിച്ചുള്ള നന്മ പ്രവൃർത്തനങ്ങളിൽ കൂടി ക്ഷണികമായ ഈ മയലോലോക ജീവിതത്തിനുശേഷം തിരു: സന്നിധിയിൽ ചെന്നെത്തുവാൻ നാം പരിശ്രമിക്കണം. ഈശ്വരാസ്നിയ്ക്കത്തെ സംശയിക്കുന്നവർ ആത്മാർത്ഥതയോടെ മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിക്കുകയും, മതപണ്ഡിതന്മാരുമായി സഹവസിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഈശ്വരനെ കണ്ടുപിടിക്കുവാനും അറിയുവാനും സാധ്യമാകുന്നതാണ്.

6 ഈശ്വരൻ II

ദൈവം അളവില്ലാത്ത നന്മയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും കരുണയുടെയും നീതിയുടെയും ജ്ഞാനത്തിന്റെയും ശക്തിയുടെയും ഭണ്ഡാകാരമാണ്. കൂമ്പാരമാണ്. അവിടുന്ന്, തന്നിൽ താനായി. അനാദിയായി അശരീരിയായി, അന്ത്യമില്ലാത്തവനായി, സദാവർത്ത മനകാലസ്ഥിതവർത്തിതനായി, ജ്ഞാനത്താലും, ശക്തിയാലും കാരണത്താലും സർവ്വവ്യൂഹിയായി സദാവർത്തിക്കുന്നു. സൃഷ്ടി തുടങ്ങിയ സർവ്വരക്ഷാപരിപാലനങ്ങളും കാണപ്പെടുന്നതും അറിയപ്പെടുന്നതും അറിയപ്പെടാത്തതുമായ സകലവും ഈ പ്രപഞ്ചനഭോമണ്ഡലം അതിലെ മനുഷ്യരൂപങ്ങളുള്ള സർവ്വജീവജാലങ്ങളും സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രാദി സമൂഹങ്ങളും നവഗ്രഹങ്ങളുൾപ്പെടെയുള്ള സൗരയൂഥവും, കാണപ്പെടാത്തതും അറിയപ്പെടാത്തതുമായ സൗരയൂഥഗ്രഹവ്യൂഹങ്ങളും, ചേതനങ്ങളും, അചേതനങ്ങളും, ജീവനുള്ളവയും, ഇല്ലാത്തവയുമായ, സർവ്വപരാചരങ്ങളുടെയും സർവ്വത്തിന്റെയും സംരക്ഷണവും നിയന്ത്രണവും അവിടുത്തെ ആജ്ഞാശക്തിയാൽ നടത്തുന്നു, എല്ലാമെല്ലാമായ എല്ലാറ്റിനും കാരണമായ കാരണക്കാരനും അവിടുനാകുന്നു.

ദൈവം ഏകനാണ്. അശരീരിയാണ്. അനാദ്യനാണ്. കാണപ്പെടുന്നതും കാണപ്പെടാത്തതും, അറിയപ്പെടുന്നതും, അറിയപ്പെടാത്തതും ഉണ്ടായതും ഇല്ലാതായതും ഇപ്പോഴുള്ളതും ഇനി ഉണ്ടാകുന്നിരിക്കുന്നതുമായ സകലത്തിന്റെയും സൃഷ്ടിയും ഉടമസ്ഥനും രക്ഷിതാവും ദാതാവുമാണ്. അവിടുത്തെ വാസസ്ഥാനം

മായ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എണ്ണമറ്റ ഗണം ദൈവദൂതന്മാരും നല്ല ജീവിതം കഴിച്ച നന്മ പ്രവർത്തിച്ച് ഈ ലോകം വിട്ടുപോയ നിരവധി മനുഷ്യരും സദാ അങ്ങയെ സ്തുതിച്ച അവിടുത്തോടൊന്നിച്ചു വസിക്കുന്നു.

ഈ ലോകത്തിൽ നന്മപ്രവർത്തിച്ചും സഹോദരങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചും നല്ലജീവിതം കഴിച്ച് മരണമാകുന്ന പ്രസവത്തിലൂടെ തന്റെ അടുത്തെത്തുന്നതിനു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യരിൽ ദുഷ്ടജീവിതം നയിച്ച മരിക്കുന്നവരെ അവിടുന്ന് തന്റെ കൂടാരത്തിൽ സ്വീകരിക്കാതെ ആനന്ദകരമായ സർവ്വസുഖവും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതന്നോടുകൂടിയുള്ള വാസത്തിൽ പേർക്കാതെ, ദുഃഖകരമായ സങ്കടം നിറഞ്ഞ സ്ഥാനത്തേക്ക് വിടുന്നു. ഈശ്വരനോടു കൂടി കഴിയുന്ന അവസ്ഥയ്ക്കും, സ്ഥാനത്തിനും, സ്ഥലത്തിനും, സ്വർഗ്ഗമെന്നും, ഈശ്വരനോടുകൂടിയല്ലാതെ അവിടുത്തെ കാണാതെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തിന് നരകം എന്നും പറയുന്നു.

ദൈവം ഏകനാണ്. ഏകനാണെങ്കിലും ദൈവത്തിൽ മൂന്നു വ്യക്തിത്വം ഉണ്ട്. തന്മൂലം അവിടുത്തെ ത്രിയേക ദൈവമെന്നു പറയുന്നു. ഹിന്ദുമതം, ബ്രഹ്മം, വിഷ്ണു മഹേശ്വരന്മാരായും, ക്രിസ്തുമതം പിതൃസുത പരിശുദ്ധാത്മാവായും ത്രിത്വത്തെ നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന-ദൈവം ത്രിയേകനാണ്-ത്രിത്വത്തിൽ ഏകത്വവും, ഏകത്വത്തിൽ ത്രിത്വവുമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അവിടുത്തെ ആ ഓരോ വ്യക്തിത്വവും, സദാപരിപൂർണ്ണമാണ്. പൂർണ്ണമായ വ്യക്തിത്വം ദൈവത്തിനു മാത്രമാണുള്ളത്. മറ്റു സ്വർഗ്ഗീയ ദൂതഗണങ്ങൾക്കും ഇതുവരെ ജനിച്ചവരും, ഇനി ജനിക്കുന്നവരുമായ സർവ്വ മനുഷ്യർക്കും അപൂർണ്ണമായ വ്യക്തിത്വം മാത്രമാണുള്ളത്, അവിടുന്ന് ത്രിയേകദൈവമാണെന്നുള്ള സത്യം

മനുഷ്യരോടുകൂടി ലോകത്തിൽ അവതരിച്ച ജീവിച്ചു
ബോധ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതുമൊക്കുന്നു.

അശരീരത്വം ദൈവം അശരീരിയാണ്. അത്രപി
യാണ്, എങ്കിലും ആവശ്യമെന്നു വരുമ്പോഴൊക്കെയും
ഇഷ്ടമുള്ള രൂപകൃതിയോടുകൂടി ശരീരം സ്വീകരിക്കും.
ആ ശരീരമാകട്ടെ—അഷ്ട ഐശ്വര്യസിദ്ധികളും ഗുണമ
ഹിമകളും നിറഞ്ഞതായിരിക്കും. വിചാരിക്കുമ്പോഴൊ
ക്കെയും ഇഷ്ടസ്മാനങ്ങളിലെത്തുന്നതിനും, യാതൊരു
തടസ്സുമില്ലാതെ എപ്പിടെയും പ്രവേശിക്കുന്നതിനും, ആ
ശരീരത്തിനു കഴിയും. മരണാനന്തര ജീവിതത്തിൽ നമു
ക്കും ആ വിധമായ ശരീരമാണു ലഭിക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ
ഭൗതികാവസ്ഥയും ബുദ്ധിയും മനസ്സും, ജീവനും അത്രപിയാ
ണല്ലോ ഇതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ വസിക്കുന്നെ
ങ്കിലും നമുക്കോ മറ്റുള്ളവർക്കോ കാണാൻ സാധിക്കുന്നി
ല്ല. രൂപകൃതികളില്ല എങ്കിലും നാം ആരും അതേ
പ്പറ്റി സംശയിക്കുന്നില്ല അത്രപിയായ അശരീരിയായ
ആ ശക്തികളെ നാം കാണുന്നില്ലെങ്കിലും അനുഭവിക്ക
ുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നമുക്കും സകല ജീവികൾക്കും ജീവനെ നിലനിർ
ത്തുന്ന ശ്വാസം സദാ നമ്മിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന അനുഭവം
നാം അവിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ശ്വാസത്തെ നാം കാണു
ന്നില്ല. രൂപകൃതിയില്ല. എന്നാൽ ശ്വാസം എന്ന
വായു ഉണ്ടു്, അതില്ലെങ്കിൽ ശരീരത്തെ അതു് ഒരു നി
മിഷം വിട്ടകന്നാൽ നാം ജീവിയല്ലെല്ലാം ജീവനില്ലാത്ത
വരായി ഭവിക്കുന്നു, നമ്മിലും സകല വസ്തുക്കളിലും സദാ
തട്ടി മുട്ടി സഞ്ചരിക്കുന്നു. മന്ദമന്ദമെന്നും ഉന്നത സൗധ
ങ്ങളെയും, ഗിരിശൃംഗങ്ങളെയും, പൃഷ്ഠലതാദികളെയും, മഹ

സമുദ്രങ്ങളെയും, ഇളക്കിമറിക്കുന്ന കെടുകുരറിനെയും, ഉറപ്പിന്റെ ഉറപ്പായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും കെട്ടിപണി തിരിക്കുന്നതുമായ സർവ്വത്തേയും, നിമിഷനേരംകൊണ്ടു് ഞൊടിക്കുള്ളിൽ നിലംപരിശാക്കി തവിടുപൊടിയാക്കി. അന്തരീക്ഷത്തിലുയർത്തുന്ന പുഴലിക്കുരറിനെയും രൂപമില്ലെന്നുള്ള കാരണത്താൽ അവിശ്വസിക്കാനോ, അതില്ലെന്നുപറയാനോ - സുഖ്യമല്ല. അതുപോലെ നമ്മുടെ ശബ്ദം-സർവ്വ ജീവികളുടേയും ശബ്ദം ഇടിനാദം വിദ്യുച്ഛക്തി-റേഡിയോ. വാർത്താതരംഗിണി-തുടങ്ങിയവയെല്ലാം. രൂപാകൃതിയില്ലെങ്കിലും ആരും അവിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ ഇതിന്റെയെല്ലാം കാരണക്കാരനായ സൃഷ്ടാവായ ഈശ്വരന്റെ ആസ്തികൃത്തേ നിഷേധിക്കുന്നതു്, വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നതു്, സാധാരണ ബുദ്ധിയിൽ തന്നെ തെറ്റൊന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു.

സർവ്വവ്യാപകത്വം-ഈശ്വരൻ സർവ്വവ്യാപിയായിരിക്കുന്നു. എങ്ങും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു-അതെങ്ങനെ, കണപ്പെടുന്ന കണ്ണും മൂക്കും ചെവിയും തലയുമുള്ള ലോകമായ ലോകമെല്ലാം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പൊക്കവണ്ണമുള്ള ഒരു ശരീര ജീവിയെന്ന നിലയിലല്ലാ അവിടുത്തെ സർവ്വവ്യാപകത്വം. ഈ ലോകത്തിൽ സർവ്വസ്ഥാനേവും കാണുവാൻ അതിനു സാധിക്കുന്നു. നമുക്കു നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടു താഴെയും മുകളിലും മുകളിലുള്ള ആകാശചക്രവാളാതിർത്തിവരെയുള്ള സകലവും കാണുന്നതിനു സാധിക്കുന്നു. അതു നമ്മുടെ ചെറിയ കണ്ണിലെ കടുകു വലുപ്പത്തിൽകുറഞ്ഞ കൃഷ്ണമണിയുടെ ശക്തി വിശേഷതയാണു്, നമ്മുടെ ഈ ഏറ്റംചെറിയ നയനശക്തിയുടെ വ്യാപകത്വം ആകാശജോതിർഗോളങ്ങൾവരെ വിസ്തൃതമായ

നഭോമണ്ഡലചാതിർത്തിവരെ എത്തുമെങ്കിൽ, സൃഷ്ടാവു സർവ്വശക്തനുമായ സർവ്വേശ്വരന്റെ ശക്തിവിശേഷത, സർവ്വയിടത്തും സർവ്വത്ര നിറഞ്ഞിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ലേ നമ്മുടെ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിലെ ജ്ഞാനശക്തി നമ്മുടെ വ്യാപാരമണ്ഡലത്തോളമെത്തുമെങ്കിൽ ജ്ഞാനപൂർണ്ണനായ ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനശക്തി എങ്ങും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. പരിമിതമായ നമ്മുടെ ശബ്ദശ്രവണശക്തി കുറേദൂരംവരെ എത്തുകയും അതേ സ്ഥാനത്തുനിന്നും പുറപ്പെട്ട ശബ്ദം നാം ശ്രവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രകൃതിശക്തിയിലൂടെയുള്ള വാർത്താതരംഗണി, ടെലിഫോൺ, ടെലിഗ്രാം എല്ലാം അനതിവിദൂരതവരെ എത്തുകയും സഞ്ചരിക്കുകയും വ്യാപരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ നിലയ്ക്ക് എല്ലാ ശക്തികളുടെയും സിരാകേന്ദ്രമായ സർവ്വശക്തികളുടെയും മുർത്തിമത്തായ ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വശക്തിയിൽ അധിടന്നു സർവ്വത്ര-സർവ്വലോക വ്യാപകനായി വർത്തിക്കുമെന്നുള്ളതു് വസ്തു നിഷ്ഠമായ ഒരു യഥാർത്ഥ്യവും സത്യവുമാകുന്നു.

സർവ്വശക്തിയിൽ അധിടന്നു സർവ്വ വ്യാപിയായിരിക്കുന്നതുപോലെ ജ്ഞാനദൃഷ്ടിയിലും ജ്ഞാനശക്തിയിലും എങ്ങും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എങ്ങും നടക്കുന്ന ഏതുംഎതുംഎല്ലാം കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നാം ഏതെങ്കിലും ഒരു സാധനം പണിതുണ്ടാക്കിയാൽ അതിന്റെ സർവ്വകാര്യങ്ങളും നമുക്കറിയാവുന്നതുപോലെ ഇശ്വരൻ, അധിടന്നതന്നെ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന, സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സർവ്വലോകത്തിന്റെയും സകല ചരാചരങ്ങളുടെയും സർവ്വതും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സർവ്വതും എല്ലാം അധിടത്തെ ജ്ഞാനദൃഷ്ടിയിൽ തെളിവാായി, വ്യക്തമായി, സഭാ കാണുന്നു. അധിടത്തേയ്ക്കു യാതൊന്നും

മറവായിരിക്കുന്നില്ല. അവിടുത്തെ സന്നിധിയിൽ ആർക്കും ഒന്നും ഒളിക്കാനോ സാധ്യമല്ല.

7 ഈശ്വരൻ III

നാം ഉൾപ്പെടെ ഈ കാണപ്പെടുന്നതും കാണപ്പെടാത്തതും അറിയപ്പെടുന്നതും അറിയപ്പെടാത്തതും മുമ്പുണ്ടായിട്ടുള്ളതും ഇപ്പോഴുണ്ടായിരിക്കുന്നതും ഇനിയുമുണ്ടാകാനിരിക്കുന്നതുമായ സകലവും ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നും ശൂന്യാവസ്ഥയിൽനിന്നും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എല്ലാറ്റിന്റെയും ഉടമയായ ദൈവത്തിന്റെ ആസ്തികൃതത്തെ സമ്മതിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവിടുത്തെ സ്തുതിക്കേണ്ടതും ആരാധിക്കേണ്ടതും സൃഷ്ടികളായ നമ്മുടെ കടമയും പ്രതിനന്ദിയും മാത്രമാകുന്നു. മാത്രമല്ല മരണാനന്തര ശേഷം അവിടുത്തോടൊന്നിച്ചു ജീവിക്കുന്നതിലേക്കും നാം അവിടുത്തെ അറിഞ്ഞു സ്നേഹിച്ചു തിരുവിഷ്ഠാനുസരണം ഈ ലോകജീവിതം നയിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

മനുഷ്യനുൾപ്പെടെ ഈ കാണപ്പെടുന്നതും കാണപ്പെടാത്തതുമായ സകലത്തിന്റേയും സൃഷ്ടാവും രക്ഷിതാവും ഉടമസ്ഥനും താനാണെന്നും മനുഷ്യരുടെ മരണാനന്തര ജീവിതം ഇന്നു വിധമേയിരിക്കണമെന്നും അവിടുന്ന് വെളിപ്പെടുത്തി തന്നിട്ടുണ്ട്. ചരിത്രാതീതകാലം മുതൽ മനുഷ്യതലമുറയുടെ ആദ്യാരംഭം മുതൽ ദൈവം കാലാകാലങ്ങളിലായി നിരവധി പ്രാവശ്യം നേരിട്ടു പ്രത്യക്ഷനായും മനുഷ്യനായവതരിച്ചും മനുഷ്യരോടുകൂടി സഹവസിച്ചും ജീവിച്ചും തന്റെ സ്വർഗ്ഗീയദൂതർ വഴിയും തന്നെലോകത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ഹിന്ദുമതം ഈശ്വരൻ പത്തു പ്രാവശ്യം അവതരണം ചെയ്തു മനുഷ്യരോടുകൂടി ജീവിച്ചു മനുഷ്യർ അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ബുദ്ധമതവും ജൈനമതവും ഈശ്വരനെയും ഈശ്വരോപദേശങ്ങളെയും വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പുരാതനമതമയ്ക്കു യഹൂദമതവും നിരവധി പ്രാവശ്യം കാലാകാലങ്ങളിൽ ദൂതർ വഴിയും ഈശ്വരൻ നേരിട്ടു പ്രത്യക്ഷനായും മനുഷ്യരോടു് ഒന്നിച്ചു ജീവിച്ചു് സഹവസിച്ചും തന്നെ, ലോകത്തിനു് വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ബി. സി. ആയിരത്തി ആഞ്ഞൂറിനീടയ്ക്കുള്ള ഒരവസരം, ദൈവം നാല്പതു ദിവസം ചെങ്കടലിനു സമീപമുള്ള ഹോരേബു് പർവ്വതമുകളിൽ മേഘ തമസ്സിൽ ആരോഹണം ചെയ്തുകൊണ്ടു മനുഷ്യർ ജീവിതത്തിൽ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട നിരവധി ഉപദേശങ്ങൾ ഒരു പ്രവാചകൻവഴി നൽകി. കൂടാതെ, ദൈവത്തിന്റെ വിരൽ കൊണ്ടു പത്തു കല്പനകൾ രണ്ടു കല്പലക്ഷകളിലായി എഴുതി നൽകുകയും ചെയ്തു ആ നാല്പതു ദിവസവും അവിടെ ആ മലയുടെ അടിവാരത്തുകൂടി നിന്ന ഒരു വലിയ ജന സമൂഹം ദൈവത്തിന്റെ സംസാരവും ഉപദേശവും കേൾക്കുകയും അഗ്നി രൂപത്തിൽ പ്രകാശ രൂപിതനായി അവിടത്തെ കാണുകയും ചെയ്തു,

ബി. സി. നാലു മുതൽ എ. ഡി. മുപ്പതുവരെ ദൈവം ത്രിത്വത്തിലെ രണ്ടാം വ്യക്തി ക്രിസ്തു-രക്ഷകൻ എന്ന പേരിൽ മനുഷ്യനായി ജനിച്ചു, മനുഷ്യരോടുകൂടി വസിച്ചു മനുഷ്യർ ജീവിതത്തിൽ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട ഉപദേശങ്ങളെ, മധ്യകാലം ജീവിതത്തിൽകൂടി നൽകി. തന്റെ സഹോദരങ്ങളായ മനുഷ്യർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്

ചെയ്യുന്നതുമായ എല്ലാ തെറ്റുകളും ദൈവ നീതിക്കനുസരിച്ചുള്ള പരിഹാരം വരുത്തുകയും ദൈവത്തെയും സ്വർഗ്ഗ നരകങ്ങളെയും മരണാനന്തര ജീവിതത്തെയും പഠി വിശദ വിവരങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. വീണ്ടും കുറെ വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം മുഹമ്മദു-നബീ ദൈവത്തെപ്പറ്റിയും മനുഷ്യർ ജീവിയ്ക്കേണ്ട വിധത്തെക്കുറിച്ചും മാതൃകാപരമായ ജീവിതത്തിൽകൂടി ഉപദേശങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. പ്രകൃതിമതങ്ങളെല്ലാം പ്രകൃതി ശക്തികളിലൂടെ ദൈവാസ്തിക്യവും ഉപദേശങ്ങളും വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഈശ്വരൻ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ജീവിതാനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും മരണാനന്തര ജീവിതത്തെയും, സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങളെയും പഠി സംശയമുള്ളവരും ഉറപ്പില്ലാത്തവരും മുൻ വിധി കൂടാതെ ആത്മാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥനയുടെ മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിക്കുകയും മതപണ്ഡിതന്മാരെ സമീപിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവരുടെ എല്ലാ സംശയങ്ങളും ഇല്ലാതാകുന്നതും ഈശ്വരനിൽ വിശ്വാസം ഉറപ്പിക്കുന്നതുമാണ്. ഓരോരുത്തരും ജീവിയോടുകൂടിയുള്ള ആത്മാവിന്റെമാണാനന്തരമുള്ള നിത്യകാലജീവതത്തിനു ജീവിതത്തിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം നൽകി ജീവിക്കേണ്ടതു് ജീവിത ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കു പ്രധാനമായ കടമയും കർത്തവ്യവുമാകുന്നു.

ദൈവം നമ്മെ തന്റെ സ്വന്ത സദൃശ്യത്തിലും രൂപത്തിലുമാണ് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു്. മറ്റൊന്നിനും നൽകിയിട്ടില്ലാത്ത വിശേഷബുദ്ധിയേയും എന്നും ജീവിക്കുന്ന മരണമില്ലാത്ത ആത്മാവിനെയും നമുക്കു നൽകി. ചിന്തിക്കാനും ആലോചിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കാനും സംസാരിക്കാനും, സഞ്ചരിക്കാനും ഉള്ള കഴിവും ശക്തിയും നമുക്ക് അവിടുന്ന് പ്രദാനം ചെയ്തു. ആന്തരികചക്ഷുസ്സുകളാൽ തന്റെ വാസസ്ഥാനമായ ഉന്നതിയുടെ

ഉന്നതിയിൽ സ്വർഗ്ഗങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അങ്ങയെ മേലോട്ടനോക്കിക്കാണുന്നതിനുള്ള നയനശക്തിയും നമുക്കു നല്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതുകളൊന്നും മറ്റു ജീവികൾക്കൊന്നിനും അവിടുന്ന് നല്കിയിട്ടില്ല. പ്രത്യേകിച്ചു കണ്ണുള്ള സർവ്വ ജീവരാശികളിലും വെച്ചു മനുഷ്യരൊഴിച്ചു മറ്റൊരു ജീവിക്കും മേലോട്ടനോക്കിക്കാണുന്നതിനുള്ള നയന ശക്തി അവിടുന്ന് നല്കിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതും ഒരേ കേണ്ടതും പ്രത്യേകം ചിന്തിക്കേണ്ടതുമാണ്. കൂടാതെ വിലയറ്റ വ്യക്തിത്വം പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യത്തിലുമാണ് തന്നിരിക്കുന്നത്. എല്ലാററിന്റേയും മേൽക്കോയ്മയും ആധിപത്യവും ഇഷ്ടാനുസരണം വ്യാപരിക്കുന്നതിനും പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനും ഉള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും ശക്തിയും നമുക്കു നല്കിയിരിക്കുകയാണ്.

അവിടുന്ന് നാം ഉൾപ്പെടെ സർവ്വത്തിന്റേയും സൃഷ്ടിയും രക്ഷിതാവും ഉടമസ്ഥനാണ്. നാം എല്ലാം നല്ലവരായി അവിടുത്തെ അറിഞ്ഞു സ്നേഹിച്ചു തിന്മയേയും ദുഷ്ടതയേയും പാപപ്രവൃത്തികളെയും വെറുത്തു പേക്ഷിച്ചും നന്മപ്രവൃത്തനങ്ങൾ കഴിവിനനുസരിച്ചു തനിക്കും മറ്റുള്ളവർക്കുമായി ചെയ്തു എല്ലാ സഹോദരങ്ങളെയും ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ചു സേവിച്ചു ശാന്ത ജീവിതത്തിലൂടെ സമാധാന ജീവതത്തിലൂടെ ഈ ലോകത്തിൽ വർത്തിച്ചു ഇവിടെ നിന്നും വിടവാങ്ങി അവിടുത്തെ സന്നിധിയിലെത്തി അവിടുത്തെ കൂടി സഭാ സമയവും നിത്യകാലവും ജീവിക്കണമെന്നതു മരേത്രമാണവിടുത്തെ ആഗ്രഹം. അതിലേക്കു ഓരൊരുത്തരും ജീവിതത്തിൽ ഒന്നാംസ്ഥാനം നല്കി ദൈവസ്നേഹത്തിലും പരസ്നേഹത്തിലുമുള്ള ത്യാഗോജ്ജ്വലമായ പ്രവൃത്തനങ്ങളിലൂടെ ജീവിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നും ശൂന്യതയിൽ നിന്നും സർവ്വ
 തും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി പരിരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു എന്ന് വർ
 ത്തമാനകാലത്തിൽ വർത്തിക്കുന്ന സർവ്വനന്മ സ്വരൂപനും
 കരുണാമൂർത്തിയും. സ്നേഹണ്ഡാകാരവുമായ സർവ്വ
 ശക്തനിൽ അവിടുത്തെ സൃഷ്ടിയും അലപജ്ഞമയ
 മനുഷ്യൻ അവിശ്വസിക്കുന്നതു് ബുദ്ധിഹീനവും ബുദ്ധി
 ശൂന്യവും ബുദ്ധിഭ്രമവും മാത്രമാകുന്നു.

നമ്മുടെ ആന്തരിക ചക്ഷുസ്സുകളിൽ സഭാ അങ്ങ
 യെ കണ്ടുകൊണ്ടു പ്രത്യംശകളുടെ പേശിലക്ഷേത്രമായ
 ഹൃദയവേദിയിൽ അവിടുത്തെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു തന്നോടെ
 നിച്ച സഹവസിക്കുന്നതിനുള്ള ജ്ഞാനശക്തിയും സ.
 സർഗ്ഗം ചെയ്യുന്ന ധ്യാനശക്തിയും. അവിടുന്ന് ഒത്തം ചെ
 യ്തിരിക്കുന്നതു ചിന്തയില്ലാത്ത ബുദ്ധിഹീനമായ അല
 സചിരസ നിരാശാ ജീവിതത്താൽ നഷ്ടമാക്കുതെ ജീ
 വിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

8 ഇശ്ശാഖൻ IV

അനാഭ്യന്തരയ ദൈവം സ്നേഹ സ്വരൂപനാണ് സ്നേഹകൃന്മാരമാണ്, സ്നേഹ ഭണ്ഡാകാരമാണ്. സ്നേഹനിറവാണ്, സ്നേഹം തന്നെയാണ്. സ്നേഹം സ്വാർത്ഥരഹിതമാണ്, സ്നേഹം സ്വാർത്ഥതയെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. സ്നേഹം തനിച്ചിരിക്കയില്ല, അതാണ് സ്നേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവവും ലക്ഷണവും സ്നേഹം മറ്റു പാത്രങ്ങളിലേക്ക് പകരണം. പകരത്തെ സാധ്യമല്ല ശതാബ്ദങ്ങളുടെ, സഹസ്രാബ്ദങ്ങളുടെ യുഗയുഗങ്ങളുടെ അപ്പുറം-പ്രപഞ്ച ശൂന്യതയുടെ ഘട്ടത്തിൽ അവിടുത്തെ സ്നേഹം വഴിഞ്ഞൊഴുകി സൃഷ്ടി നടത്തി- സൃഷ്ടി നടത്തിയതു് ഒരിക്കലായിട്ടും-പലപ്പോഴായിട്ടും ആയിരിക്കാം. ആദ്യസൃഷ്ടി, ഏതൊന്നെന്നോ എന്തെല്ലാമാണെന്നോ-സുനിശ്ചിതമായി പറയത്തക്കവിധം- അവിടുന്ന് വെളിപ്പെടുത്തി തന്നിട്ടുണ്ട്,

ഹൈന്ദവ, ക്രൈസ്തവ, മുസ്ലീം മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നു സൃഷ്ടിയെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതി പ്രകാരമാണ്. സ്നേഹസ്വരൂപനായ ദൈവം തന്റെ സ്നേഹം വഴിഞ്ഞൊഴുകി പകർന്നുവയ്ക്കുന്ന കുംഭങ്ങളായി ആദിയിൽ അനേക ഗണം ദൈവദൂതന്മാരെ സൃഷ്ടിച്ചു തന്നോടു ചേർന്നുനിന്നു ജീവിക്കുന്നതിലേക്കായി സ്വർഗ്ഗം അവരുടെ വാസസ്ഥാനമായി നൽകി. പ്രപഞ്ചനഭോമണ്ഡലം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സൗരയൂഥവും പ്രപഞ്ചനഭോമണ്ഡലത്തിൽ കോടാനുകോടി ജീവരാശികളെയും സൂര്യചന്ദ്ര നക്ഷത്ര ജോതിർ ഗ്രഹഗോളങ്ങളെയും, ഭൂമണ്ഡലത്തിൽ ചരിക്കുന്നതും ചരിക്കാത്തതുമായ എണ്ണമറ്റ ജീവരാശികളെയും കല്പിച്ചുളവാക്കി. ഒടുവിൽ ആണം പെണ്ണുമായി ആദിമനുഷ്യനെ തന്റെ സ്വന്തം സദൃശ്യ

ശൃത്തിലും രൂപത്തിലും, അവിടുത്തെ തൃക്കൈകൊണ്ടു തന്നെ, മെനഞ്ഞുണ്ടാക്കി സൃഷ്ടിച്ചു. തുടർന്നു് ഈ പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിയിൽ നമുക്കു ദൃശ്യദൃശ്യമായിരിക്കുന്ന സൗരയൂഥ ഗ്രഹങ്ങളും, വിശേഷബസ്തുക്കളും ജീവികളും ഉള്ളതു നമുക്കു അനുഭവസിദ്ധമാണല്ലോ. മനുഷ്യപരോ ഗതിക്കനുസരണമായി മനുഷ്യന്റെ ജിജ്ഞാസയ്ക്കും, അന്വേഷണ ഗവേഷണത്തിനനുസരിച്ചു് ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ, വസ്തുക്കൾ, ശക്തികൾ, പ്രപഞ്ചത്തെപ്പറ്റി ദൈവം കൂടുതൽ കൂടുതൽ വെളിപ്പെടുത്തി തരുന്നുണ്ടു്. ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയെപ്പറ്റിയും അവിടുത്തെ, അഗാധതയെപ്പറ്റിയും അവിടുന്ന് തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തി തരാതെ അല്പജ്ഞരായ നമുക്കു തന്നെ ഒന്നും ചെയ്യാനോ പറയാനോ സാദ്ധ്യമല്ല.

പണ്ടു പണ്ടേകാലം.-കാലം ഇല്ലാതിരുന്ന കാലം, ഇന്നത്തെപ്പോലെയാരു ദിനമില്ലാതിരുന്ന കാലം, എല്ലാം ശൂന്യമായിരുന്നകാലം സർവ്വശക്തനായ ദൈവം തന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ നിർഗ്ഗളതയിൽനിന്നും ഈ ഭൂമണ്ഡലത്തെ മുഴുവനും സൗരയൂഥമുറപ്പുടെ മനോഹരമായ ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ കല്പിച്ചുണ്ടാക്കി. സൗരയൂഥഗ്രഹങ്ങളുടെ അന്യോന്യമുള്ള ഭ്രമണം, ആകർഷണംമൂലമുള്ള നിലനിലപ്പ്, ചന്ദ്രാദിനക്ഷത്രങ്ങളുടെ ക്രമം തെറ്റാത്തുള്ള സഞ്ചാരം സൂര്യന്റെ നിശ്ചലമായ നിലനില്പ്, ഭൂമണ്ഡലവിഭാഗങ്ങൾ വൻകരകളും മഹാസമുദ്രങ്ങളും മണൽതിട്ടകളാൽ സമുദ്രാന്തരീകളെ നിർണ്ണയിച്ചു നിലനിർത്തിയിരിക്കുന്ന വിഭജനം ഇത്യദികളെല്ലാം അവിടുന്ന് കല്പിച്ചുളവാക്കിയതാണു് - പ്രപഞ്ചത്തിൽ ആകാശത്തിൽ വിവിധങ്ങളും മനോഹരങ്ങളുമായ പറവകളെയും കരകളിൽ വൃക്ഷലതാദികളാൽ നിറഞ്ഞ വൻകരകളെയും

കുന്നിൻപുറത്തും താഴ്വരകളിലും സമതലപ്രദേശങ്ങളിലും പച്ചസസ്യവൃക്ഷജാലങ്ങളെയും കല്പിച്ചുളവാക്കി.

ഇവയുടെയെല്ലാം അധിപനും നമ്മനുമായി എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും മകടമണിയായി തന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു. ഈശ്വരന്റെ രൂപസാദൃശ്യത്തിലും രൂപഗുണത്തിലും മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതിനാൽ മറ്റൊരാൾ ജീവിക്കില്ലെന്നുപരിയായി മനുഷ്യൻ വിശേഷ ബുദ്ധിയുള്ളവനും ആത്മാവുള്ളവനുമായിട്ടാണ് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നു ദൈവം ഉണ്ടാക്കിയ പഞ്ചഭൂതങ്ങളെ സംയോജിപ്പിച്ചാണ്, മനുഷ്യനുൾപ്പടെ സകല ജീവരാശികൾക്കും ശരീരവും ജീവനും നല്കിയത്. എന്നാൽ മനുഷ്യനു പ്രത്യേകമായി തന്റെ ജീവശ്വാസം ഉഴതി ആത്മാവിനെ നൽകി. മനുഷ്യനുൾപ്പടെ സർവ്വജീവജാലങ്ങൾക്കും, ജീവിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ, വസ്തുക്കളും, സന്താനപരമ്പരകളെ ജനിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തിയും, ജനനം—വളർച്ചനാശം അല്ലെങ്കിൽ അവസാനം ഇവയ്ക്കുള്ള ശക്തിയും നല്കി—അവിടുത്തെ നിശ്ചയംവരെ, യുഗയുഗങ്ങളോ—സഹസ്രാബ്ദ സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ വരെയോ— ഈ സംസാരചക്രം, ജനനം, വളർച്ച നാശം എന്നിവ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. സൗരയൂഥ ഭ്രമണവും, സൂര്യ ചന്ദ്രനക്ഷത്രാദി സമൂഹങ്ങളുടെ തകർച്ചയും ഭൂമണ്ഡല നാശവും ഇന്നെന്നപോലൊരു ദനത്തിൽ ഒരു നിമിഷത്തിൽ ഞൊടിക്കുള്ളിൽ ഉണ്ടാകുമെന്നു സൃഷ്ടാവായ ദൈവം അരുളി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

യഹൂദമതത്തിന്റെയും ക്രൈസ്തവ മതത്തിന്റെയും മതഗ്രന്ഥമായ ബൈബിൾ മനുഷ്യാരംഭത്തോടുകൂടി തന്നെയുള്ള ചരിത്രമാണെന്നവകാശപ്പെടുന്നു. ബൈബി

ളിലെ പഴയ നിയമം. ബി. സി. നാലായിരം മുതലുള്ള ലോകമനുഷ്യചരിത്രം വിവരിക്കുന്നമുണ്ടു് ബൈബിളിലെ പുതിയ നിയമം. എ. ഡി. ഒന്നും രണ്ടും ശതാബ്ദങ്ങളിലെ മനുഷ്യ ചരിത്രം വിവരിക്കുന്നു. ഹൈന്ദവമത ഗ്രന്ഥങ്ങളായ മഹാഭാരതവും, രാമായണവും യുഗാരംഭം മുതലുള്ള ലോകത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും ചരിത്രം വിവരിക്കുന്നു.

ഈ ഓരോ മത ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഈശ്വരനെപ്പറ്റിയും ലോകത്തെക്കുറിച്ചും മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചും ഉള്ള സുപ്രധാന വിവരങ്ങളെയും പ്രത്യേകിച്ചു മാനവരുടെ മരണാനന്തര ജീവിതത്തെയും വിവരിക്കുന്നു—മരണാനന്തര ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും, സ്വർഗ്ഗ നരകവാസത്തെപ്പറ്റിയും അറിവു നൽകുന്നു ദൈവമുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിലെവിടെ വസിക്കുന്നു—മനുഷ്യർക്കു മരണാനന്തര ജീവിതമുണ്ടോ—എന്നും മറ്റും സംശയം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നവർ മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥതയോടെ പഠിച്ചാൽ, സംശയം, തീരുന്നതും അവർക്കു ദൈവത്തെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും അറിയുന്നതിനും ഇടയാകുന്നതുമാണു്.

9 ഈശ്വരൻ V

ഈശ്വരന്റെ വാസസ്ഥാനം സ്വർഗ്ഗമാണ്. അത് നാം കണ്ടെന്നതും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും ആകാശ ചക്രവാളത്തിന്റെയും എല്ലാ ജ്യോതിർഗോളങ്ങളുടെയും എല്ലാ സൗരയൂഥഗ്രഹവ്യൂഹങ്ങളുടെയും മുക്തിയിൽ ഉന്നതിയുടെ ഉന്നതിയിൽ അങ്ങു് അകലെ അകലെ പരമോന്നതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ അതിരോ വിസ്തൃതിയോ പിന്താമണ്ഡലങ്ങളിലൊതുങ്ങാനാവാതെ നിലകൊള്ളുകയാണ്. അവിടുത്തെ പ്രജകളായി എണ്ണമറ്റ വാനദൂതഗണങ്ങളും-ഭൂമിയിൽ നന്മ ചെയ്തു നല്ലവരായി ദൈവേഷ്ടപ്രകാരം ജീവിച്ച മനുഷ്യരും ദൈവത്തോടു കൂടി വസിക്കുന്ന അവിടുത്തെ ജീവിതം ഒരിക്കലും അവസാനമില്ലാതെ നിത്യാനന്ദത്തിൽ എന്നും തുടരുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ആ സ്വർഗ്ഗസംഗ്രഹജ്യോതിന്റെയും, ഈ ഭൂമണ്ഡലത്തിന്റേയും എല്ലാ സൗരയൂഥ ഗ്രഹവ്യൂഹങ്ങളുടെയും സർവ്വലോകത്തിന്റെയും സർവ്വത്തിന്റെയും അധിനായകനും ഉടമസ്ഥനും, രാജാവും ചക്രവർത്തിയും പരമധികാരിയും ദൈവം തന്നെയാകുന്നു.

സ്വർഗ്ഗ സമ്രാജ്യത്തിൽ സകടമോ ദുഃഖമോ, കഷ്ടതകളോ യാതനകളോ, നൈമിഷങ്ങളോ ഒന്നുമില്ല. അവിടെ എല്ലാവരും സന്തുഷ്ടരും സുഖവും സന്തോഷവും സംത്യപ്തിയും ഉല്ലാസവും സദാ ആനന്ദവും നിറഞ്ഞവരായി അത്യാനന്ദ ലഹരിയിൽ മുഴുകി ഉല്ലസിച്ചു വസിക്കുന്നു. ജരാനരകളോ, വിശപ്പോ, ദാഹമോ ക്ഷീണമോ രോഗമോ, അസുഖമോ ഒന്നും അവിടെയില്ല. എന്നും എല്ലാവരും യൗവ്വനദശയിൽ വർത്തമാനകാലസ്ഥിതവർത്തകരായി, നിത്യകാലം വർത്തിക്കുന്നു. ഈ

ലോക സുഖങ്ങളെ എല്ലാം ഒന്നായി ചേർത്താലുണ്ടാകുന്ന തിനെക്കാൾ അനേകമടങ്ങു വലുതാണ് സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ സുഖസ്ഥാനം. അതെങ്കിലും ലഭ്യമാകുന്നതിനു പരിശ്രമിക്കേണ്ടതു് ഈ ലോകജീവിതനയിക്കേണ്ടതു് മനുഷ്യ ജീവിതത്തിലെ സർവ്വപ്രധാനമായ പ്രഥമ ലക്ഷ്യവുമാകുന്നു.

അണിമ, മഹിമ, ഗിരിമ, തുടങ്ങിയ അഷ്ടൈശ്വര്യ സിദ്ധികളും സ്ഥൂലം, സൂക്ഷ്മം, ലഘുത്വം, അക്ഷയം; ദീപ്തി തുടങ്ങിയ സ്വർഗ്ഗീയ പുണ്യങ്ങളും പ്രാപിച്ചു നിറഞ്ഞ മഹത്വ ശരീരം, വേണമെന്നു തോന്നുമ്പോഴൊക്കെയും ആഗ്രഹിക്കുന്ന രൂപാകൃതി സ്വീകരിക്കാനും എവിടെയും വിചാരിക്കുന്ന മഠത്രയിൽ ചെന്നെത്താനും തടസ്സലേശമില്ലാതെ എങ്ങും എവിടെയും, പ്രവേശിക്കുവാനും സാധ്യമാകുന്നു. എന്നാൽ എല്ലാറ്റിനും ഈശ്വരാനുവാദം ആവശ്യമാണ്. അവിടെ എണ്ണമറ്റ ചെറുതും വലുതുമായ വാസസ്ഥാന വസതികളുണ്ട്. ദിവ്യ പ്രഭാ പൂരിതമായ പ്രകാശധാരണിയിൽ സദാ അവിടെയെല്ലാം പ്രകാശിതമാണ്. സ്വർഗ്ഗചാസികളുടെ അവസ്ഥയിലും സ്ഥിതിയിലും സുഖാനുഭവത്തിലും വലിപ്പചെറുപ്പമുണ്ടെങ്കിലും ഓരോരുത്തരും അവരവർക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സുഖസന്തോഷങ്ങളിൽ പൂർണ്ണ സംതൃപ്തരാണ്.

നാഴി, ഇടങ്ങഴി, പാറ, എന്നിവ നിറച്ച ധന്യം വസ്തുവോൾ ധാന്യങ്ങളിൽ കുറവുണ്ടെങ്കിലും നിറവു്, എന്ന ഗുണം അവയ്ക്കെല്ലാം ഒന്നുപോലെ, പൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നതുപോലെ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെറിയവരും വലിയവരുമെല്ലാം, ഒന്നുപോലെ പൂർണ്ണ സുഖത്തിൽ പൂർണ്ണ

സംരൂപ്തിയിൽ വസിക്കുന്നു. അരൂപികളായും ആ വശ്യമെന്നു വരുമ്പോഴെല്ലാം മഹത്വശരീരം സ്വീകരിച്ചു വസിക്കുന്നു. ഈശ്വരന്റെ പരമാധികാരത്തിൻ കീഴിൽ അവിടത്തോടുചേർന്നു വ്യൂഹപരിച്ചു ജീവിക്കുന്ന നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിന്റെ തിരുസന്നിധിയിലേയ്ക്കു ആ നിത്യനന്ദഭവനത്തിലേയ്ക്കു ചെന്നു ചേരണമെന്നു ചൊല്ലിയപ്പോൾ—

ക്ഷണമേഗമായ ഈ ലോക ജീവിതം നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു സ്വാർത്ഥരഹിതമായി നന്മപ്രവൃത്തനങ്ങളിലൂടെ ദൈവസ്നേഹത്തിലും ഭക്തിയിലും തുടർന്നു നയിച്ചു ജന്മ സാഹചര്യം കൈവരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കണം. അതിലേയ്ക്കു സ്വർഗ്ഗാധിപതിയായ നമ്മുടെ പരമപിതാവിന്റെ കാരണത്താൽ അത്ഭിക്ഷാം—ശരണീകരിക്കാം.—

ഈ ലോകത്തിൽ ഈശ്വര സ്നേഹിച്ചിട്ടുണ്ടാകുന്ന സഹോദര സ്നേഹിച്ചിട്ടുണ്ടാകുന്ന ദുഷ്ട ജീവിതം നയിക്കുന്നവരുടെ മരണാനന്തര നിത്യ വസതിയാണു് നരകം.

നരകത്തിനും, നരകത്തിലെ യാതനാനുഭവങ്ങളും ഒരിക്കലും അവസാനമില്ല. മനുഷ്യരിൽ സൃഷ്ടിയുടെ വലിയ ദൈവത്തെ അറിയാതെ. അവിടുത്തെ കല്പനാനുസരണം, സഹോദരങ്ങളെ സ്നേഹിക്കാതെ സഹകരിക്കാതെ, പരോപകാര പ്രവൃത്തനങ്ങളോ, നന്മകളോ കഴിവിനനുസരിച്ചു, തന്റെ വ്യാപാര മണ്ഡലത്തിലെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കാതെ സ്വാർത്ഥമൂർത്തികളായി ജീവിച്ചു മനുഷർക്കും കഴിവിന്റെ പരമാവധിവരെ തന്റെ സ്വാർത്ഥശല്യങ്ങളോടുകൂടി മറ്റുള്ളവരെ ഉപദ്രവിച്ചും ദ്രോഹിച്ചും ദുഷ്ടരായി ജീവിച്ചു എല്ലാവരുമൊക്കുന്നു. നരകത്തിലെ പ്രജാ സമൂഹം—ഈ ലോകത്തിലെ സർവ്വവിധ

ഭൂഃവ ഭൂരിതങ്ങളും കഷ്ടതകളും ഒന്നു ചേർന്നാലുണ്ടാകുന്നതിനേക്കാലും അനേക മടങ്ങു വലുതാണ് നരകത്തിലെ ചെറിയ യാതനാനുഭവം. അവിടുത്തെ യാതനാ ഭൂരിതങ്ങൾ വർണ്ണനാതീതമാണ്. അവിടുത്തെ വസന്തിനു ജീവിതാനുഭവത്തിനു്, ഒരിക്കലും അവസാനമില്ല. വർണ്ണനാതീതമായ അവിടുത്തെ ആ നിത്യഗ്നീ ജാലയിൽ എന്നും സദാ കിടന്നു നിത്യവേദന അനുഭവിക്കുന്ന നിർഭാഗ്യം വന്നു ചേരാതിരിക്കുവാൻ തക്കവിധം ഈ ലോക ജീവിതം നയിക്കണം.—കരുണാനിധിയായ നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിന്റെ തൃപ്താഭത്തിങ്കൽ നമ്മെ മുഴുവനായി സമർപ്പിച്ചു ശരണീകരിച്ചു അവിടുത്തെ സ്നേഹിച്ചു തിരുവിഷ്ടപ്രകാരം സ്വാർത്ഥ പരിത്യോഗത്തിലൂടെ സഹോദര സ്നേഹത്തിലൂടെ പരോപകാരങ്ങളായ നന്മ പ്രവൃത്തനങ്ങളെ അനുഷ്ടിച്ചു നമ്മുടെ ജീവിതം തുടരണം. വർത്തിക്കണം.—ശിക്ഷാവിധിയുടെയും ദുഷ്ടതയുടെയും, തിന്മയുടെയും സ്ഥാനമാണ്—നരകം. ഭൃമി, പാതാകങ്ങളുടെ അടിത്തട്ടിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ അങ്ങു് അകലെ അതിവിദ്യുരതയിൽ അവർണ്ണനീയമായ കൊടും യാതനകളുടെ, നികേതന സ്ഥാനമാണ് അവിടം. ദൈവകോപത്തിനിരയായ ശാപം കിട്ടി. ദുഷ്ടകരൂപികളായിതീർന്ന മനുഷ്യ പിശാചുക്കളുടെ വാസ സ്ഥാനമാണവിടം.

നരകത്തിനും തലവനും, രാജവും ഉണ്ടു്—സൃഷ്ടാവായ ദൈവത്തെ അറിയാതെ, അവിടുത്തെ കല്പനാനുസരണം സഹോദരങ്ങളെ സ്നേഹിക്കാതെ, സഹായിക്കാതെ, പരോപകാര പ്രവർത്തികളോ, നന്മകളോ—കഴിവിനനുസരിച്ചു തന്റെ വ്യപര മണ്ഡലത്തിലെങ്കിലും ചെയ്യാതെ സ്വാർത്ഥ മൂർത്തികളായി. ജീവിച്ചു

മനുഷ്യരും, ദുഷ്ടരായി ജീവിച്ചവരും ആകുന്നു നരകത്തിലെ പ്രജകൾ-ലോകം മുഴുവനുമുള്ള കൊടുംയാതനകൾ ഒന്നായി ചേർന്നാലുണ്ടാകുന്നതിനേക്കാൾ ഏറ്റവും വലുതാണ് നരകത്തിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ, യാതനകൾ. സ്നേഹരൂപിയും സൃഷ്ടാവുമായ ദൈവത്തേയും നമുക്കുള്ള നമ്മുടെ വേണ്ടപ്പെട്ട മറ്റുള്ളവരെയും-സ്വർഗ്ഗവാസികളിൽ ആരെയും-ഒരിക്കലും ഒരു നോക്കു കാണാൻ കഴിയാതെയുള്ള നിർഭാഗ്യാവസ്ഥ കൊടും യാതന ദുരിതങ്ങൾ ദുഷ്ടർ കൂട്ടങ്ങളോടുകൂടെ ഒന്നിച്ചുള്ള വാസം-അവസാനമില്ലാത്ത നിത്യമായ, വർണ്ണനാതീതമായ യാതനാഭവം ആകും. വന്നു ചേരാതിരിക്കുവാൻ ദൈവത്തിൽ ശരണപ്പെട്ട അവിടുത്തെ കരുണയിലാശ്രയിച്ചു നല്ല ജീവിതം നയിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

10 ഇശ്ശാപരൻ VI

നന്മയും ദുഷ്ടതകളും കുഷ്ടതകളും യാതനകളും അസുഖങ്ങളും അസംതൃപ്തിയും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നരകവും അതിലെ നിത്യകാലമുള്ള അതിയേകരവേദനകളും ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയല്ലെ? അവിടുന്ന് എന്തിനിവകളെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചു. ഇശ്ശാപരൻ സർവ്വശക്തനാണ്. തിന്മയും, ദുഷ്ടതകളുമെല്ലാം ശക്തിക്കുറവിൽനിന്നുളവാകുന്നതാണ്. ഇശ്ശാപരൻ സർവ്വശക്തനാകയാൽ ശക്തിയിൽ പരിപൂർണ്ണനാകയാൽ അവിടുത്തേയ്ക്കു ശക്തി കുറവില്ല, ശക്തിയുടെ കുറവിൽ നിന്നുമാത്രമെ പാപവും തിന്മയും പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ഇശ്ശാപരന്റെ സാദൃശ്യത്തിലും രൂപത്തിലും പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെയാണു മറ്റൊന്നിനും നല്കാത്ത ആത്മാവിനേയും ബുദ്ധിയേയും മനസ്സിനേയും മനുഷ്യക്കു നല്കിയിരിക്കുന്നത്. അവിടുന്ന് തമുക്കു തന്നിരിക്കുന്ന പൂർണ്ണ

മായ വ്യക്തി സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും ഒരിക്കലും ഒന്നും കൈ കടത്തുകയോ ഇടപെടുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. എന്തും പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനു് മനുഷ്യനു പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടു നൽകിയിരിക്കുന്നതു്. മനുഷ്യൻ ശക്തിയിൽ പൂർണ്ണനല്ലാത്തതിനാൽ അവനു നന്മയും തിന്മയും പ്രവൃത്തിക്കാൻ കഴിയും സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉണ്ടു്. ആ സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനു ദൈവം ഒരിക്കലും തടസ്സമായിരിക്കയില്ല. നന്മയോ, തിന്മയോ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു തെരഞ്ഞെടുത്തു പ്രവൃത്തിച്ചു ജീവിച്ചു. അതാതിനുള്ള പ്രതിഫലമായി സ്വർഗ്ഗമോ, നരകമോ പ്രാപിക്കുന്നതിനു മനുഷ്യനു പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടു്. കഷ്ടതകളും യാതനകളും, ദുഃഖവും, നരകവും എല്ലാം എന്തിനു സൃഷ്ടിച്ചു എന്ന് ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ സൃഷ്ടിയായ മനുഷ്യനെന്തവകാശം! സൃഷ്ടാവിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിനും, അവിടുത്തെ ചെയ്തികളെയും ദാനങ്ങളെയും അവിടുത്തെയും പറവി വിമർശിക്കുന്നതിനും മനുഷ്യൻ ആരു്? അവൻ ആരെന്നു അവനെപ്പറ്റി തന്നെ ആദ്യം ചിന്തിക്കട്ടെ.

ഈശ്വരൻ അളവില്ലാത്ത നീതിയും സർവ്വശക്തിയും സർവ്വജ്ഞാനവും അതിന്റെ അഗാധതയിൽ നിന്നുള്ള പ്രവൃത്തിനവും പരിമിതവും അളവുള്ളതുമായ മനുഷ്യനു് ദൈവം നൽകിയിരിക്കുന്ന അവിടുത്തെ രൂപസദൃശ്യമായ ആത്മാവും ബുദ്ധിയും ജ്ഞാനവും മനസ്സും എല്ലാം അദ്വൈതം തരതമ്യപ്പെടുത്തുവാനോ വിമർശിക്കാനോ സാധ്യമല്ല. അവകാശവുമില്ല. മനുഷ്യരായ നാം ഒന്നുമാത്രം മനുസ്സിലാക്കണം നമ്മുടെയും സർവത്തിന്റെയും, സൃഷ്ടാവും രക്ഷിതാവും, ദാതാവും ദൈവമാണു്. അവിടുത്തെ അറിഞ്ഞു സ്നേഹിച്ചും ജീവിച്ചാൽ മരണാനന്തര ജീവിതത്തിൽ എന്നുമെന്നും നമുക്കു് അവിടുത്തോടുകൂടി വസിച്ചാനന്ദിക്കാം.-മറിച്ചവിടുത്തെ അറിയാതെ, അവിടു

ത്തെ വിശ്വസിക്കാതെ—തിന്ദ്ര പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ തോന്നുവേണ്ട ജീവിതം നയിച്ചാൽ, മരണാനന്തര ജീവിതത്തിൽ സദാ നിത്യകാലം തീരാദുഃഖത്തിനിടയാകും. പിന്നീടൊരിക്കലും അതിൽ നിന്നു വിടുതൽ ലഭിക്കുകയില്ല.

ഈശ്വരൻ സ്തുതിയും പ്രശംസയും പുകഴ്ചയും ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ? ഈശ്വരനെ സ്തുതിക്കാത്തവനോടു വിരോധവും സ്തുതിക്കുന്നവരോടു സ്നേഹവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതു ശരിയോ? സ്തുതിയും പ്രശംസയും പൊങ്ങിച്ചുവുമൊഗ്രഹിക്കുന്നത് അല്പത്വമല്ല എന്നിത്യാദിചോദ്യോത്തരങ്ങൾ എയ്തു ഈശ്വരന്റെ മഹിമയ്ക്കു മങ്ങലേല്പിക്കുന്നവരും അനേക കാരണത്താൽ ഈശ്വരവിശ്വാസമില്ലാത്തവരും അവരുടെ അല്പത്വവും അജ്ഞതയും സ്തുതി പ്രശംസാ പുകഴ്ചയും അളവുകോലാക്കുവാനുണ്ടു തന്നെ ആദ്യം ശരിയായി അറിയുകയും തങ്ങളുടെ സൃഷ്ടാവു പിതാവുമായ ദൈവത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടുകയും നമ്മെ അവിടുത്തെ മഹാദർശനങ്ങൾക്കുവകാശികളാക്കിയതിനു പ്രതി നന്ദി പ്രകടിപ്പിച്ചു അങ്ങയെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതും നമ്മുടെ കടമയും കർത്തവ്യവും മാത്രമാകുന്നു. അല്ലാതെ ഈശ്വരനു വേണ്ടിയല്ല—നമ്മുടെ സ്തുതി സ്തോത്രങ്ങൾ അർപ്പിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ഈശ്വരന്റെ മഹിമയ്ക്കോ പദവിയ്ക്കോ കോട്ടം സംഭവിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ അനുസരനാകീഴ്വഴങ്ങലും നമുക്കു കരാനിധിയായ അദ്ദേഹത്തെ നന്ദകരനാക്കുന്നതിനുള്ള അഭ്യർത്ഥനകൾ മാത്രം ഈശ്വരനെ സ്നേഹിക്കുന്നതു്, സ്തുതിക്കുക ആരാധിക്കുന്നതു് നമ്മുടെ നന്മകൾക്കു വേണ്ടി അല്ലാതെ ഈശ്വരന്റെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി നമ്മുടെ സത്യം എല്ലാവരും ധരിക്കേണ്ടതാണു്.

II ഈശ്വരൻ VII

തിന്നുക, കടിക്കുക, ആനന്ദിക്കുക, എന്നതിനായി മാത്രമല്ല-മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ധനം സമ്പാദിച്ചു കൂട്ടിവയ്ക്കുന്നതിനും ഈ ലോകത്തിലെ പേരും പെരുമയും പ്രശസ്തിയും ആർജ്ജിച്ചു ജീവിക്കുന്നതിനുമായിട്ടല്ല-മനുഷ്യനെ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഈ ലോക ജീവിതശേഷം നിത്യകാലം അളവറ്റ നിത്യാനന്ദ സൗഭാഗ്യത്തിൽ തന്നോടൊന്നിച്ചു വസിക്കുന്നതിനാണു് ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ ദൈവത്തോടൊന്നിച്ചുള്ള നിത്യകാല ജീവിതം ലഭ്യമാക്കുന്നതിനു് പ്രഥമസ്ഥാനം നൽകയും ക്ഷണഭംഗരമായ ഈ ലോക ജീവിതസുഖങ്ങൾക്കു് രണ്ടാം സ്ഥാനം മാത്രം നല്കയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ഈ ലോക ജീവിതാനുഭവങ്ങൾക്കായി മാത്രമല്ല മനുഷ്യൻ ജാതനായിരിക്കുന്നതു്. പക്ഷി മൃഗാദികളെപ്പോലെ വൃക്ഷലതാദികളെപ്പോലെ ഈ ലോക ജീവിതത്തിൽ മാത്രം മനുഷ്യജീവിതം ഒതുങ്ങുന്നില്ല, അവസാനിക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യജീവിതം അനശ്വരവും നിത്യവുമാണു്. അവന്റെ സ്വഭാവം ഈ ലോകമല്ല ഈ ലോകം മനുഷ്യന്റെ താല്ക്കാലിക വസതിയാണു്. സ്വഭാവമായ നിത്യലോകത്തിലേക്കുള്ള ഘാത്രയിൽ വിശ്രമകേന്ദ്രമാണു് ഈ ലോകം. നിത്യസുഖത്തിനു് അഥവാ തിരുദുഃഖത്തിനു് അവനെ അർഹനാകുന്നതു്-ഈ ലോക ജീവിതാനന്ദത്തിൽ, വിശ്രമിക്കുന്നില്ലെങ്കിലുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖത്തിന്റെ കറോരത-തിരുസൗഭാഗ്യം-നഷ്ടത്തിന്റെ ഭയകരത-ഒന്നിനൊന്നും ഒരിക്കലും നികർത്താവർണ്ണിക്കാവതല്ലത്ത ദുഃഖം നിറഞ്ഞ ജീവിതം മാത്രമായിട്ടിരിക്കും.

ഈശ്വരനിൽ അടിയറച്ച വിശ്വസിക്കുന്നവരിൽ തന്നെ-പലരും-ഈശ്വരനില്ലെന്നു പറയുന്നവരേക്കാൾ ഭൂഷ്ട ജീവിതം നയിക്കുന്നു-തന്മൂലമാണ് പലരും ഈശ്വരനില്ലെന്നു പറയാനും കാരണം-എല്ലാ മനുഷ്യരും സഹോദര സ്നേഹത്തോടും ആത്മരത്നമായി നിസ്വാർത്ഥമായി ഈശ്വരപിന്തയിൽ ജീവിക്കുന്നതിലേക്കായി നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം.

വെറും പക്ഷിമൃഗാദികളെപ്പോലെ പിന്ത കൂടാതെ തിന്നു കഴിച്ചു വിഹരിച്ചു ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടതല്ല മനുഷ്യന്റേതു്. മറ്റു ജീവജാലങ്ങളെപ്പോലെ ഈ ലോകത്തിൽവെച്ചു് മനുഷ്യജീവിതം അവസാനിക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യൻ ഏതാനും വർഷത്തെ ജീവിതശേഷം ഈ ലോകത്തോടു യാത്രപറഞ്ഞു് അവന്റെ നിത്യവാസ സ്ഥാനമായ, സ്വദേശമായ പരലോകത്തിൽ സൃഷ്ടവും പിതാവുമായ ദൈവത്തോടൊന്നിച്ചു നിത്യകാലം എന്നേക്കും-സദാ സുഖസംതുപ്തി ആനന്ദസൗഭാഗ്യത്തിൽ കഴിയേണ്ടവനാണ് മനുഷ്യൻ. അതിലേക്കു നാം തയ്യാറാകേണ്ടതിവിടെവെച്ചാണ്, മരണാനന്തരശേഷം നിത്യകാലം നരകയാതനകൾക്കിടയാക്കുന്ന ദൗർഭാഗ്യവും ഇവിടെവെച്ചുള്ള പോരട്ടെജീവിതത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചു ശ്രദ്ധിച്ചു ഈശ്വരവിശ്വാസസ്നേഹത്തിൽ ജീവിക്കാതിരുന്നാൽവന്നുപേരും, ഈ ലോകത്തിൽവെച്ചു നമ്മുടെ ശരീരമനസ്സുകളെ പേരഷിപ്പിച്ചോ, ശോഷിപ്പിച്ചോ, സുഖിപ്പിച്ചോ ദുഃഖിപ്പിച്ചോ, ജീവിക്കുന്നതിലൊന്നും വലിയ കാര്യമില്ല. നിത്യലോകത്തിലേക്കു് കടന്നുചെല്ലുന്ന-കടത്തിവിടുന്ന മരണാനന്തര ജീവിതമായിരിക്കണം നമ്മുടെ ഇവിടുത്തെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ ജീവിതലക്ഷ്യം. തിന്നുകഴിച്ചു സുഖിച്ചാനന്ദിച്ചു-ശരീരത്തെ പേരഷിപ്പിച്ചുള്ള ജീവിതം

പേരും ചെരുമയും പ്രശസ്തിയും എല്ലാവിധ പ്രമാണവും കൈവരിച്ചുള്ള ജീവിതം സമ്പൽസമൃദ്ധിയുടെ ഉന്നതിയിൽ വിഹരിച്ചുള്ള ജീവിതം. എല്ലാം ഒന്നു പോലെ ഒരു നിലയിൽ മരണത്തോടെ ശ്മശാനകുടീരത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു. മരണാനന്തരജീവിതത്തിലേക്ക് നമുക്കു കൊണ്ടുപോകാനുള്ള ഏക ധനം ഈ ലോകജീവിതത്തിൽ, നമ്മുടെ നന്മ പ്രവർത്തനങ്ങളാൽ നല്ല ജീവിതത്തിൽ. ലഭിച്ചിട്ടുള്ള-പരിശുദ്ധിയുടെ വെൺമയുടെ നിറവുമാത്രമാണ്. ആത്മാവ്, പരിശുദ്ധിയുടെ ചെൺമവസ്ത്രം ധരിച്ച് പുണ്യമാകുന്ന നാണയം നിറഞ്ഞ ഭാണ്ഡധൂമേന്തി തന്റെ നിത്യവസതിയിലേക്കു പറന്നെത്തണം.-ആ നാണയവും വസ്ത്രവും ലഭിക്കുന്നതു് നമ്മുടെ പരിശുദ്ധ്യും നിഷ്കളങ്കവും നിർമ്മലതയും സത്യസന്ധവും സ്വാർത്ഥത്യംഗവും പരോപകാരപരവുമായ ജീവിതത്തിലൂടെ മാത്രമാണ്. അതിലേക്കായി നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ സ്ഥാനം നൽകി ജീവിക്കണം,

ഈ ലോകജീവിതം കഴിവുള്ളത്ര സുഖപ്രദവും ആനന്ദപ്രദവും ആക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എല്ലാവരും ആഗ്രഹിച്ചു പരിശ്രമിക്കുന്നു അത്യർദ്ധാനം ചെയ്യുന്നു. ഹൃദയം കൊതിക്കുന്നതും കണ്ണാഗ്രഹിക്കുന്നതുമായതെല്ലാം നേടിയെടുത്തനുഭവിക്കുവാൻ എന്തെന്നില്ലാത്ത വെമ്പലോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. പരക്കം പായുന്നു. ചിലതെല്ലാം നേടിയെടുക്കാനും അനുഭവിക്കുവാനും ചിലർക്കെല്ലാം സാധിക്കുകയും സാധിക്കാതെവരികയും ചെയ്യുന്നു. ശരീരമനസ്സുകളുടെ സുഖാനന്ദലബ്ധിയ്ക്കാൽ വിജയിക്കുന്നവർക്കുതന്നെയും പൂർണ്ണമായ തങ്ങളുടെ ആനന്ദാനന്ദത്തിൽ എന്തോ ഒരു കുറവുള്ളതുപോലൊരു അസംത്യ

പ്തി ഉള്ളിന്റെഉള്ളിൽനിന്നും സദാപൊങ്ങിവരുന്നു. ഈ കറവിന്റെ ശൂന്യതയുടെ കാരണം ആത്മാവിന്റെ സംത്യപ്തിക്കനുസരണമായി ജീവിതം നയിക്കാത്തതിനാലാകുന്നു.

നമ്മുടെ ജീവിതം നമുക്കും നമ്മുടെ സോദരങ്ങൾക്കും പ്രയോജനപ്രദമായി നമ്മയ്ക്കിടയാകുന്നതാണെങ്കിൽ-നമ്മുടെ ഓരോ പ്രവർത്തനത്തിലും ആ പ്രവർത്തനം നമുക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും ഗുണകരമായി ഭവിച്ചുവെന്ന് നമുക്കുതന്നെ ബോധ്യമായാൽ ആത്മസംത്യപ്തിക്കു കറവുവരുന്നില്ല. ആത്മസംത്യപ്തിയുടെ കറവു നികത്താനുള്ളമർഗം നമ്മുടെ ഓരോ പ്രവർത്തനവും ആത്മേതർത്ഥയോടെ ദൈവീകചിന്തയോടെ. നമുക്കും നമ്മുടെ സോദരങ്ങൾക്കും പ്രയോജനമാകത്തക്കവിധം, വർത്തിക്കുക എന്നതു മാത്രമാണ്.

നമ്മുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ വിജയമോ അപജയമോ ഉണ്ടാകട്ടെ. നമുക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും ഉപകാരത്തിനു പകരം ഉപദ്രവകരമായി നമ്മുടെ ഏതെങ്കിലും പ്രവർത്തനം ഇടവരുത്തിയാലും നമ്മുടെ ആത്മാർത്ഥത ഉശേദശൂദ്ധി, സത്യസന്ധത. നിഷ്കാപത്യം നമുക്ക് സംത്യപ്തിയെ നൽകും. തിന്നുകടിച്ചു സുഖിച്ചാനന്ദിക്കുന്നതിനു മാത്രമായി ജീവിക്കാതെ നശിക്കുന്ന_ക്ഷണികമായ- ഈ ലോക മായകളിൽമാത്രം മുഴുകിമുങ്ങാതെ നിത്യകായ, മരണാനന്തരജീവിതത്തിലെ ആത്മാവിന്റെ ആത്മാനുഭൂതിലബ്ധിക്കായി അതിലേക്കു പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ സ്ഥാനം നൽകി വർത്തിക്കണം-ജീവിക്കണം.

ഈ ലോകത്തിലെ സർവശരീര സുഖനേവേങ്ങളും ഒന്നുപോലെ നശ്യമാണ്. അനശ്യമായ നിത്യജീവിതം

മരണശേഷമാണുണ്ടാകുന്നത്. അതു ഓരിക്കലും അവസാനിക്കുന്നില്ല. സൂഖം അല്ലെങ്കിൽ ദുഃഖം ഇവയിലൊന്നിനാണ് നാം പാത്രവാന്മാരാകുന്നത്. നമ്മുടെ ഈ ലോകജീവിതത്തെ ആശ്രയിച്ചാണ് നിത്യജീവിതം സുഖമോ ദുഃഖമോ ആയി ലഭിക്കുന്നത്. ദൈവസ്നേഹത്തോടെ ദൈവികചിന്തയോടെ എല്ലാം ദൈവത്തിൽ സമർപ്പിച്ചു. നമുക്കും നമ്മുടെ സോദരങ്ങൾക്കും നന്മയ്ക്കിടവമത്തക്കവിധം ഓരോ പ്രവർത്തനവും ജീവിതാന്ത്യം വരെ നടത്തുന്നവർക്ക് നിത്യജീവിതാനന്ദവും അതിനെ തിരായി ദൈവത്തിലാശ്രയിക്കാനെ വിശ്വസിക്കാനെ സഹോദരങ്ങളെ സ്നേഹിക്കാനെ ജീവിക്കുന്നവർക്ക് നിത്യദുഃഖവും ലഭിക്കും.

നിത്യസ്വർഗ്ഗ സൗഭാഗ്യത്തിന്റെയും നിത്യനരക ദുഃഖത്തിന്റെയും അവകാശികളായി തീർന്നിട്ടുള്ളവരുടെ അനുഭവസംക്ഷ്യം ഇതിലേക്കുണ്ട്. സത്യാന്വേഷകർക്കും ആത്മമർത്ഥതയുള്ളവർക്കും അതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. ഉദ്ദേശശുദ്ധിയോടെ സത്യസന്ധതയോടെ മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിക്കുകയും മതപണ്ഡിതരെ സമീപിക്കുകയും ചെയ്താൽ മർത്യൻ—അമർത്യനാണെന്നും നിത്യസുഖദുഃഖങ്ങൾ നിത്യമായിട്ടുണ്ടെന്നും ബോധ്യമാകും. അതിനാൽ നമ്മുടെ ജീവിതപ്രവർത്തനങ്ങൾ ദൈവസ്നേഹത്തോടെ ദൈവത്തിലാശ്രയിച്ച് നമ്മുടെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും നന്മയ്ക്കിടയാകത്തക്കവിധം ആത്മമർത്ഥതയോടെ മരണാന്ത്യം വരെ നടത്തണം വർത്തികരിക്കണം.

സ്വർഗ്ഗ നകരങ്ങൾ ഇവിടെത്തന്നെയുണ്ടെന്നും, ഓരോരുത്തരുടെയും ജീവിത പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കനുസരിച്ചാണ്

ദൃഢദൃഢിതങ്ങളും സുഖങ്ങളും അനുഭവമാകുന്നതെന്നും ഖി
 ശ്വസിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗക്കാരുണ്ട്, അതു ശരിയല്ല. മര
 തരപിതാക്കളുടെ മുൻതലമുറയുടെ കർമ്മഫലമാണ്
 പിൻതലമുറയ്ക്കു വന്നുപേരുന്നതെന്നുള്ള അഭിപ്രായവും
 ശരിയല്ല. പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടും തപശ്ചര്യകൊണ്ടും എന്തും
 സാധ്യമാകുകകിൽ-സാധ്യമാക്കാമെങ്കിൽ മുൻ അഭിപ്രാ
 യ ഗതി എങ്ങനെ ശരിയകും. ഇതെല്ലാം വ്യയനക്കാരു
 ടെ ചിന്തയ്ക്കു-വിടുന്നു. മതപണ്ഡിതരുടെയും മതഗ്രന്ഥ
 ങ്ങളുടെയും ആശ്രയിച്ചു അന്വേഷിച്ചുവേണം.

12 ഈശ്വരൻ VIII

ദൈവം നമ്മെ, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ അവിടുത്തെ രൂപ
 സാദൃശ്യത്തിൽ മറ്റു ജീവികൾക്കെന്നിനും നല്കിയിട്ടി
 ല്ലാത്ത വിശേഷ ബുദ്ധിയോടും ആത്മാവോടും കൂടെ
 സൃഷ്ടിച്ചു പ്രപഞ്ചത്തിലെ, ലോകത്തിലെ സകല
 ജീവജാലങ്ങളുടേയും, എന്നല്ല സകലചരാചരങ്ങ
 ളുടേയും ആധിപത്യവും മേല്ക്കോയ്മയും നമുക്കു
 നല്കി. അതിനും പുറമെ തന്റെ സൃഷ്ടി വൈചിത്ര്യ
 ത്തെ നാലുപാടും മേലോട്ടുനോക്കി കാണുന്നതിനുള്ള നയ
 നശക്തി ആകാശഗോളങ്ങളെയും ഉയരത്തിന്റെ ഉയര
 ത്തിൽ ഉന്നതിയുടെ ഉന്നതിയിൽ സ്വർഗ്ഗാധി സ്വർഗ്ഗ
 ത്തിൽ വാഴുന്ന അങ്ങയും നോക്കത്തക്കവിധം നയന
 ദൃഷ്ടികളെ ആകാശ ചക്രവാളത്തിനപ്പുറത്തേക്കുയർത്തി
 കാണുന്നതിനുള്ള നയനശക്തിവിശേഷം നമുക്കുമാത്രം
 നല്കി. മറ്റു ജീവികൾക്കെല്ലാം അവയുടെ നയനശക്തി
 കീഴോട്ടു മാത്രം നോക്കി കാണുന്നതിനുണ നല്കിയി
 രിക്കുന്നതു്. ഇതു് ആലോചിക്കുമ്പോൾ അതിനാൽ
 തന്നെ-സൃഷ്ടാവായ അവിടുത്തെ അധിവാസ സ്ഥാന

ത്തേയ്ക്കു-നമ്മുടെ മനസ്സിനെയും ബുദ്ധിയേയും ചിന്തയേയും നന്മകളെയും ഉയർത്തി ഈ വിധ നന്മകളെല്ലാം നല്കിയതിനു കൃതജ്ഞനെ സ്മരിച്ചിട്ടു സ്മരണകളോടെ കൂട്ടുകാരങ്ങളോടെ അർപ്പിക്കുന്നതിനും ഹൃദയചക്ഷുസ്സുകളാൽ ധ്യാനനിമഗ്നതയിൽ, അങ്ങയെ ദർശിച്ചു അങ്ങുമായി സംസർഗ്ഗം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ക്ഷമയെ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

സർവ്വത്തിന്റെയും സൃഷ്ടാവുമായ രക്ഷിതാവും നമ്മുടെ പിതാവുമായ അവിടുത്തെ അറിഞ്ഞു നോക്കിക്കണ്ടു ഹൃദയത്തിലൂടെ ദർശിച്ചു അവിടുനുമായി സംസർഗ്ഗം ചെയ്തു നാം ജീവിക്കണം-സ്മരണനിർഭരമായ ഹൃദയത്തോടെ-കാര്യബുദ്ധവും പിതാവുമായ അങ്ങയെ സ്മരണിക്കണം-ക്ഷണികവും നശ്വരവുമായ ഈ ലോകം ജീവിതശേഷം നിജവും അനന്തവും അത്യന്തനന്ദകരവും ഉപഹാതിതവുമായ, സൃഷ്ടാവോടൊരുമിച്ചുള്ള വാസത്തിലേക്കു നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വത്തിൽ മാത്രം ആശ്രയിച്ചു അഹങ്കരിക്കാതെ-എല്ലാമറിയാമെന്നുള്ള ഭാവേന നെളിയതെസർവ്വേശ്വരനിലാശ്രയിച്ചു ജീവിക്കണം.

ദൈവം സ്മരണമൂർത്തിയാണ്, സ്മരണമണ്ഡലം കാരമാണ് സ്മരണ കൂമ്പരമാണ്. സ്മരണം തന്നെയാണ്. സ്മരണ നിധിയായ ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയായ മനുഷ്യനും സ്മരണാഭൂമിയിൽ തന്റെ സൃഷ്ടാവുപിതാവുമായ ദൈവത്തെ ആദിമനുഷ്യ തലമുറ മുതലേ അന്വേഷിക്കാൻ തുടങ്ങി സർവ്വത്തിന്റെയും ഉടമയും അധിനായകനും സർവ്വജ്ഞനും തന്റെ സൃഷ്ടാവുമായ ഒരു പരാശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും ആ ശക്തി സിദ്ധപൻ എപ്പിടയൊന്നെന്നും, ആദിമനുഷ്യവംശപരമ്പരകൾ മുറയ്ക്കു

മുറയ്ക്കു തുടർച്ചയായി അന്വേഷിക്കുകയും ഓരോ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ പ്രകൃതി ഓരോ ശക്തികളെയും തങ്ങളുടെ സൃഷ്ടാവര്യ ഇശ്ശാകനെന്നു സങ്കല്പിച്ച് ആരാധന തുടങ്ങുകയും ആരാധനാ സങ്കേതങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു വന്നു.

അഗ്നിയുടെ അടുക്കാനുവാത്ത ചൂടും പ്രകാശശോഭയും നിമിത്തം, അഗ്നിയേയും ജീവിയെ നല്കുന്ന അത്യുത്തമം മുട്ടുത്താടിയെന്നും, ഇടിമിന്നലുകളെയും, അതിശക്തമായി ആഞ്ഞടിക്കുന്ന കെടുകാറ്റിയെന്നും എല്ലാവർക്കും ജീവനെ, നിലനിർത്തുന്ന വയുവീനെയും സപ്താവേർണ്ണമായ മറുവില്ലിയെന്നും ചെറുതും വലുതുമായ പർവ്വതങ്ങളെയും കുന്നുകളെയും പാറകളെയും കല്ലുകളെയും അലതല്ലി മറിയുന്ന മഹാസമുദ്രങ്ങളെയും നദികളെയും നദീപതനസ്ഥാനങ്ങളെയും ജലപതനങ്ങളെയും ഭൂമിയേയും സൂര്യചന്ദ്രാദിനക്ഷത്രങ്ങളേയും എന്നുവേണ്ട പ്രകൃതിയിലുള്ള സകലവസ്തുക്കളെയും ഓരോ കാലങ്ങളിലായി, ഓരോ കൂട്ടരായി ഇശ്ശാകനായി സങ്കല്പിച്ച് ആരാധനയും, ആരാധനാ സങ്കേതങ്ങളും, ഉണ്ടാക്കുകയും ബുദ്ധിയിൽ തോന്നിയ വിധം ആരാധനാ ക്രമങ്ങളും പൂജാകർമ്മാദികളും ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ ചില കൂട്ടർ അജ്ഞാതങ്ങളായ രൂപ ശക്തികളെ സങ്കല്പിച്ചുണ്ടാക്കി നാമകരണം ചെയ്തു. പ്രതിഷ്ഠാ സങ്കേതങ്ങളുണ്ടാക്കി-പൂജാകർമ്മാദികളും പക്ഷിമൃഗാദി ബലികളും, നരബലിതന്നെയും നടത്തി തുടങ്ങി. ഇവയെ ഓരോന്നിനെയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ള മതങ്ങളും മതപുരോഹിതരും ആരാധനാകേന്ദ്രങ്ങളും അവിടവിടെ അങ്ങോളമിങ്ങോളമുണ്ടായി. ഇതെല്ലാം സൃഷ്ടിയായ പ്രകൃതി വസ്തുക്കളെയും ശക്തികളെയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ള പ്രകൃ

തിമതങ്ങളാണ്. ഈവിധ പ്രകൃതിമതങ്ങളെല്ലാം ബഹു; ദൈവ വിശ്വാസ മതങ്ങളായിട്ടാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്.

ഈപിധം, മനുഷ്യർ വിവിധങ്ങളായ പ്രകൃതി ശക്തികളെയും സങ്കല്പ ദൈവങ്ങളെയും ആരാധിക്കുന്നത് തന്നെ ഉദ്ദേശിക്കയാൽ അവർക്ക് തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ ദൈവം തിരുമസ്സായി. അവിടുന്ന് ആദ്യ തലമുറ മുതൽ കാലാകാലങ്ങളിലായി ദൂതർ വഴിയും നേരിട്ടും അവതാരത്തിലൂടെയും മനുഷ്യരോടു കൂടി സഹവസിച്ചു ജീവിച്ചു തന്നെ ലോകത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തി.

ബഹു:ദൈവ വിശ്വാസ മതങ്ങളായിട്ടാണ് ഇന്നും ഒരു വിഭാഗം മനുഷ്യർ നിലകൊള്ളുന്നത്. കൂടാതെ രാജാക്കന്മാരും ചക്രവർത്തിമാരും ഈശ്വര പ്രതിനിധികളായി അവതരിച്ചവരാണെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ അവരെ ദൈവമായി സങ്കല്പിച്ചുള്ള ആരാധനാ കേന്ദ്രങ്ങളും ലോകത്തിലവിടവീടെ സ്ഥാപിച്ചു ആരാധനയും പൂജാകർമ്മാദികളും ഇന്നും നടക്കുന്നുണ്ട്. ഈ വിധ വിശ്വാസക്കാർ ഏക ദൈവത്തിലാശ്രയിക്കാതെ ബഹു ദൈവ വിശ്വാസത്തിൽ അടിയറച്ചവരാകുന്നു. ഇതിനു പുറമെ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ലോകോപകാരികളായി സ്വാതന്ത്ര്യാഗികളായി ജീവിച്ച ആ മനുഷ്യരെയും ആദ്യ തലമുറ തുടങ്ങി ഇന്നുവരെയും ഓരോ കാലഘട്ടങ്ങളിലും ഈശ്വരാവതാരമായി സങ്കല്പിച്ചുള്ള ആരാധനയും ആരാധനാ സങ്കേതങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ വിധം പ്രകൃതി ശക്തികളെയും രാജാക്കന്മാരെയും ചക്രവർത്തിമാരെയും ലോകോപകാരികളുമായി വർത്തിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യാഗികളായി വർത്തിച്ച മനുഷ്യരെയും ഈശ്വരന്മാരായും ഈശ്വര പ്രതിനിധികളായും ആദ്യകാലം മുതൽ ഇന്നേയോളം

വിശ്വസിച്ചു ബഹുദൈവത്തിലാളിശ്രയിച്ച ലോകജനതയുടെ ഒരു നല്ല വിഭാഗം ഈശ്വര വിശ്വസത്തിൽ നില്ക്കുകയുണ്ടാകുന്നു.

മനുഷ്യ തലമുറയുടെ ആരംഭം മുതൽ ഇന്നേയേളം ഏക ദൈവ വിശ്വാസത്തിൽ മാത്രം ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ചു നില്ക്കുകയുണ്ടാകുന്ന ഒരു വിഭാഗം ജനതയുണ്ട്. ലോകത്തിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം ജീവിച്ചു വരുന്നു. ഭൂലോകത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥിതമായ പലേസ്തീനിയയിലാണ്. ഭാരതത്തിൽ അതിപുരാതന കാലം മുതലേ ദൈവം പത്തു പ്രാവശ്യം മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചു, മനുഷ്യർ ജീവിച്ചു നഷ്ടപ്പെടുകയോ ഉപദേശങ്ങൾ നല്കിയതായി ഹൈന്ദവ മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നു. പുരാതന കാലത്തു തന്നെ സ്ഥാപിതമായ ബുദ്ധ ജൈനമതങ്ങളും ഈശ്വര സൂക്തങ്ങളെയും മരണനേതര ജീവിതാനുഭവങ്ങളെയും വിവരിക്കുന്നു. ഈവിധം ഈശ്വര പ്രകാശിതങ്ങളായ മതങ്ങൾ ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിലും, പ്രകൃതിമതങ്ങൾ ബഹുദൈവ വിശ്വാസത്തിലും ലോകത്തിലങ്ങോളമിങ്ങോളം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം സൃഷ്ടാവും പിതാവുമായ ദൈവത്തിൽ ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ചു ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചു അവിടുത്തെ കല്പനാനുസരണം ജീവിച്ചു മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലെ നിത്യനേര സൗഭാഗ്യത്തിൽ ചെന്നെത്താൻ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി നാം ശ്രമിച്ചു ജീവിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

13 ഈശ്വരൻ IX

മനുഷ്യരും മൂതൽ തന്നെ ലോകത്തിൽ ഈശ്വര പ്രകാശിത മതവും ഏകദൈവ വിശ്വാസ മതങ്ങളും സ്ഥാപിതമകെയും എല്ലാറ്റിനും, പൂജാബലി കർമ്മാദികളും ആരാധനാ സങ്കേതങ്ങളും ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തതായി ലോക ചരിത്രം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഈശ്വരനെ കണ്ടു പിടിക്കുവാനായി, മനുഷ്യർ നടത്തിയ അന്വേഷണശ്രമങ്ങളുടെ ഫലമായി ഉളവായതാണ് പ്രകൃതിമതങ്ങൾ ദൈവം പ്രത്യക്ഷനായി മനുഷ്യർക്ക് വെളിപ്പെടുകയും അവതരണത്തിലൂടെ മനുഷ്യരെന്നിച്ച് ഒരു പുരുഷായുസ്സുവരെ ജീവിച്ചു സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്താണ് ഈശ്വര പ്രകാശിതമതം.

ലോകത്തിൽ ആദ്യം ഇന്നേയോളം ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്ന ഏകരാജ്യം പാലസ്തീൻ മാത്രമാണ്. ഗലീല, സിറിയ, യഹൂദ്യം എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽപ്പെട്ട പാലസ്തീൻ ഇസ്രായേൽ രാജ്യമെന്നു അതിപുരാതനകാലം മുതലേ പേരുണ്ട്. ബി. സി. നാലായിരത്തിനടുത്തു ദൈവം അവിടെ പ്രത്യക്ഷനായി യഹൂദമതത്തെ സ്ഥാപിക്കുകയും വീണ്ടും കാലാകാലങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷനാകുകയും തന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ ദൂതന്മാരെ അയച്ചും യഹൂദ മതത്തെ നയിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ബി. സി. അഞ്ചിൽ ദൈവം തന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുവിനെ ലോകത്തിലേക്കു അയച്ചു. ക്രിസ്തു ഗലീലായിൽ ജാതനായി. എ. ഡി. മുപ്പതു വരെ മനുഷ്യരോടൊത്തു ജീവിച്ച്-ക്രിസ്തു മതത്തെ സ്ഥാപിച്ചു. യഹൂദമതവും ക്രിസ്തുമതവും ഇന്നും ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തെ മാത്രം ഉറപ്പുവേി വിശ്വസിച്ചു നിലകൊള്ളുന്നു.

മതാത്മകമായി ആദ്യം ആടി മുതൽ ഇന്നേയോളം എ
ന്നും ഉന്നതമായനിലവാരം നിലനിർത്തിയിട്ടുള്ളതും പാല
സ്റ്റാൻഡിൻ മേത്രമാകുന്നു.

ഭാരതം അതിപുരാതന കാലത്തുതന്നെ ഏക-ബഹു
ദൈവ വിശ്വാസങ്ങളിൽ നിലനിന്നു വരുന്നു. രാജാക്കന്മാ
രിലും ചക്രവർത്തിമാരിലും മതപരിഷ്കരണ കർത്താ
ക്കളിലും ദിവ്യത്വം ആരോപിച്ചുള്ള വിശ്വാസവും തന്നെ
സരണമുള്ള ആരാധനാക്രമങ്ങളും ആരാധനാ സങ്കേതങ്ങ
ളും അവിടവിടെ ഒരോരോക്കലായി സ്ഥാപിതമായിട്ടു
ണ്ടു്. പക്ഷി മൃഗാദിബലികളും നരബലികൾ തന്നെ
യും എ. ഡി. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭം വരെ
ലോകത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യംഗികളും
പരോപകാരികളും മതപരിഷ്കരണ കർത്താക്കളുമായ
മനുഷ്യനെ, ഈശ്വരാവതാരമായി വിശ്വസിച്ചു്, ഇന്നും
എന്നും അവരുടെ പേരിൽ ആരാധനാ സങ്കേതങ്ങളുണ്ടാക്ക
ുകയും പൂജകർമ്മാദികൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു വിഭാ
ഗം ജനതതി, ഭാരതീയരിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സത്യം മറച്ചു
വയ്ക്കാനാവില്ല.

ബി. സി. രണ്ടേയിരത്തിനൂറ്റാറും. എ. ഡി. മൂന്നാം
നൂറ്റാണ്ടുവരെ ലോകത്തെ അടക്കി ഭരിച്ച ഏക സാമ്രാജ്യം
റോമൻ സാമ്രാജ്യം മാത്രമാണ്. രാഷ്ട്രീയമായും
ഭരണപരമായും റോമൻ സാമ്രാജ്യം അതിപുരാതനകാലം
മുതൽക്കു് തന്നെ ഉല്ക്കർഷണത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു.
യൂറോപ്പു മുഴുവനും ബ്രിട്ടൻ, ഏഷ്യ മൈനർ, സിറിയ,
പാലസ്തീനാ, അറേബ്യ, ഈജിപ്റ്റും. ആഫ്രിക്കയു
ടെ വടക്കെ തീരം എല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി വിസ്തൃതമായ
ഏക സാമ്രാജ്യം റോമൻ സാമ്രാജ്യവും അതിന്റെ തല

സംഗ്രഹണഗതി രോഗം ആയിരുന്നു രോഗം ഭരണപരമായി ഉയർന്നിരുന്നതുപോലെ ഗ്രീസ്സും, സംസ്കാരപരമായും പാലസ്തീൻ മതാത്മകമായും ഉന്നതിയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നു. ഭാരതവും അതിപുരാതനകാലം മുതൽപ്പോഴുംതന്നെ സംസ്കാര സമ്പന്നമായിരുന്നു. ഗ്രീസുംസീനും. വെളിയിലും ശക്തമായ സാംസ്കാരിക സ്വാധീനമുണ്ടായിരുന്നു, ഗ്രീക്കു സംസ്കാരവും തത്വചിന്തകളും പൗരസ്ത്യ സംസ്കാരങ്ങളുമായി പഴുകിചേർന്നിരുന്നു. പൗരസ്ത്യ പാശ്ചാത്യ ദേശങ്ങളെ മുഴുവൻ കയ്യടക്കിയ മാസിഡോണിയായിലെ അലക്സാണ്ടർ ചക്രവർത്തി കിഴക്കൻ രാജ്യങ്ങളിൽ ഗ്രീക്കു സംസ്കാരവും തത്വചിന്തയും പ്രചരിപ്പിച്ചു. പൗരസ്ത്യദേശത്തു എഴുപതിൽപ്പരം സ്റ്റേറ്റുകൾ മാസിഡോണിയ രാജക്കന്മാർ സ്ഥാപിക്കയും അവിടെയെല്ലാം ഗ്രീക്കു സംസ്കാരം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ധർമ്മിക ജീവിതം മതം, ഇഹപര ജീവിതബന്ധം, മതത്തെക്കുറിച്ചു യുക്തിപരവും ദാർശനികവുമായ ചിന്ത എല്ലാം എവിടെയും കണ്ടു തുടങ്ങി. അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ തുടച്ചു നീക്കി വസ്തുതകൾ യുക്തിയുക്തമായ ചിന്തയിൽ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹം ജനതതിയ്ക്കുണ്ടായി. ഗ്രീക്കു സാഹിത്യവും മത തത്വങ്ങളും ഏവരുടെയും ചിന്താവിഷയമായി ഭവിച്ചു. ഫിലിപ്പ്, സോക്രട്ടീസ് പ്ലേറ്റോ, അരിസ്റ്റോട്ടിൽ തുടങ്ങിയവരുടെ തത്വശാസ്ത്രങ്ങൾ യുക്തിയിലൂടെ ദൈവ വിശ്വാസത്തിലെത്താമെന്നു വ്യക്തമാക്കി, ജനസ്വാധീനം നേടിയിരുന്ന അവരുടെ തത്വശാസ്ത്രങ്ങളിലൂടെ ഈശ്വരനിലും മനുഷ്യരുടെ മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലും ജനതതിയ്ക്കു വിശ്വാസമുണ്ടായി.

പ്രകൃതി ശക്തികളിലും അജ്ഞാതങ്ങളായ സങ്കല്പശക്തികളിലും ദിവ്യത്വവും ഈശ്വരത്വവും ആരോ

പിച്ച് ഇന്നും ജീവിക്കുന്നവർ ടൈ പ്രത്യക്ഷതയിൽകൂടി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഈശ്വര പ്രകാശിത മാർഗ്ഗത്തെ മത ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കൂടിയും മതപണ്ഡിതരെ സമീപിച്ച മനസ്സിലേക്കി ജനസാഹചര്യമായ നിത്യശാന്തി കൈവരിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ച് ജനസാഹചര്യം കൈവരുത്തിയാലും. നമ്മുടെ സൃഷ്ടിയും പിതാവുമായ ദൈവം നമുക്കു കാണിച്ചു തന്നിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളെ നാം പിൻതുടരേണ്ടതുമാകുന്നു. ഈശ്വരസംതികൃത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു ഓരോരുത്തർക്കും തോന്നുന്നതുപോലെ ജീവിക്കാൻ പൂർണ്ണ വഴതി സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെങ്കിലും അതു ദുരുപയോഗപ്പെടുത്താതെ ദൈവ തിരുമനസ്സിനു പരിപൂർണ്ണമായി കീഴടങ്ങി അവിടുത്തെ സ്നേഹിച്ച് അനുഭവം ഹൃദയചക്ഷുസ്സുകളാൽ അവിടുത്തെ ദർശിച്ചു ധ്യാനമാർഗ്ഗേണ അവിടുന്നുമായി സംസർഗ്ഗം ചെയ്തു ജീവിത വിജയം കൈവരുത്തണം.

14 ഈശ്വരൻ X

ഈശ്വരൻ പക്ഷഭേദക്കാരനാണ്. ചിലർക്കു അമിത സുഖവും മറ്റു ചിലർക്കു അങ്ങേയറ്റത്തെ ദുഃഖ ജീവിതവും നല്കുന്നു. ചിലരെ അംഗഹീനരായും ചിലരെ സുന്ദരന്മാരും ആരോഗ്യവാന്മാരും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അംഗസൗഖ്യമില്ലാത്തവരും ശരീരഘടനയിലും വലിപ്പ ചെറുപ്പവും പൂണ്ണതയും അപൂർണ്ണതയും നല്കുന്നു. അങ്ങേയറ്റത്തെ സുഖകരമായ ജീവിതാനുഭവവും ചിലർക്കു ജീവിതം മുഴുവൻ ദാരിദ്ര്യവും രോഗവും ക്ഷേമവും മറ്റു ചിലർക്കു നല്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ നല്കുന്നതു നീതിമാനായ ദൈവത്തിന്റെ നീതിക്കു ചേർന്നതാണോ?

ഈ പേർദ്യങ്ങളും സംശയങ്ങളും ഉന്നയിക്കുന്നവരുടെ ശ്രദ്ധ യ്ക്കു്.

സംശയാലുക്കളെ! എല്ലാവരുടെയും എല്ലാറ്റിന്റെയും സൃഷ്ടാവു. രക്ഷിതാവു. ദൈവം തന്നെയാകുന്നു. മനുഷ്യനൊഴികെ പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള സകലജീവരാശികൾക്കും അവിടുന്ന് ശാരീരിക ജീവനെ മാത്രമേ പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. അതു ഇവിടെനിന്നും ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽനിന്നു തന്നെ ജനിച്ചു വളർന്നിവിടെതന്നെ നശിക്കുന്നു. അവസാനിക്കുന്നു. മനുഷ്യനുകളെ, മറ്റു ജീവികളെപ്പോലെ തന്നെ പ്രപഞ്ചത്തിൽ തന്നെ നശിക്കുന്ന ശരീരവും ജീവൻ മായി ഉളവാക്കപ്പെടുന്നതിനോടൊപ്പം നശിക്കാത്ത എന്നും ജീവിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ രൂപസദൃശ്യമായ ആത്മാവിനാലധിഷ്ഠിതമായി ജാതനാകുന്നു. അതായതു് ഒരിക്കലും മരണമില്ലാത്ത, നശിക്കാത്ത, എന്നും ജീവിക്കുന്ന ആത്മാവിന്റെ ആദ്യത്തെ അധിവാസ സ്ഥാനമാണു് മനുഷ്യ ശരീരം.

മറ്റൊരു ജീവികൾക്കും നല്കിയിട്ടില്ലാത്ത എന്നും ജീവിക്കുന്ന ആത്മാവിന്റെ ആദ്യത്തെക്കേറേ നാളത്തെ അധിവാസ ഭവനമാണു് ശരീരം. അതിനു നിത്യലോകവും നിത്യഭവനവുമുണ്ടു്. ആത്മാവിന്റെ താല്ക്കലിക വസതിയാണീ ശരീരം. ക്ഷണികമായ ക്ഷണഭോഗ്യമായ ഒരു ഹൃസ്വകാല ജീവിതമാണു് ആത്മാവിനവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടതു്. ആത്മാവിന്റെ സ്വദേശമായ മരണാനന്തര ജീവിതലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നകാലം ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്തതും എന്നെന്നും നിലനിലു്കുന്നതുമാകുന്നു. ഈവിധം അണു മാത്ര നിമിഷമായൊരു ജീവിതത്തിന്റെ സുഖ ദുഃഖാനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി കാര്യമാക്കേ

ണ്ട ആവശ്യമേ ഇല്ല. ഇതു മാനുഷിക ചിന്താസരണിയായ ലുള്ളതെ നിഗമനാഭിപ്രായം. മാത്രമാണ്.

ഇനി ദൈവിക ചിന്തയുടെ സരണിയിൽ കൂടി ചിന്തിക്കാം. എല്ലാ മനുഷ്യരും തന്നോടൊന്നിച്ചു എന്നും ജീവിക്കുന്നതിനാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതിനവിടുത്തെ വകയായ ഈ ലോകത്തിൽ ആദ്യം കുറെ നാൾ ജീവിക്കുന്നതിനു കല്പിച്ചയക്കുന്ന തന്റെ പ്രതിഫലമായി തന്റെ രൂപ സദൃശ്യവും പിതൃത്വവും നല്കി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന മക്കളായ മനുഷ്യാത്മാക്കളുടെ ആദ്യത്തെ അധിവാസ സ്ഥാനമായി പഞ്ചഭൂത നിർമ്മിതമായ ശരീരം നൽകുന്നു. ഈ ലോകത്തിലുള്ള മനുഷ്യന്റെ വാസത്തിനു നീണ്ട കാലഘട്ടങ്ങൾ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ക്ഷണികമായൊരു ചുരുങ്ങിയ കാലം വഴിയമ്പല വിശ്രമംപോലെ നിത്യനാടായ നിത്യലോകത്തിലെ നിത്യ ജീവിതത്തിനായി സൃഷ്ടിച്ചുകേിയതു അല്പദൂരം മാത്രമുള്ള ക്ഷണികമായ ഈ ലോകത്തിലാണ്, ഇവിടെനിന്നും കിടന്നും ഉരണ്ടും ഇഴഞ്ഞും പിടഞ്ഞും നീന്തിയും പിച്ച് നടന്നും ഓടിച്ചാടിയും അങ്ങനെ ഭൂമിയിൽ ഉദ്ദേശ്യസ്ഥാനത്തു നിർദ്ദേശ്യസ്ഥലത്തു എത്തി എന്നും നീണ്ട കാലം ഒരിക്കലുമവസാനമില്ലാത്ത നിത്യതയുടെ നിത്യകാലം ജീവിക്കണം. ആ ജീവിതകാല ദൈർഘ്യത്തോടിവിടുത്തെ ആ ജീവിതവാസകാലം തുലനം ചെയ്താൽ ഭൂമിയില്ല. ഏതുമില്ല. അന്നു നിമിഷമാത്രമായ, ക്ഷണികമായ. അല്പത്തിലുള്ള അല്പകാലം മാത്രം-അതിനിടയ്ക്കുള്ള ദുഃഖദുരിതങ്ങൾ സുഖാനുഭവങ്ങളെല്ലാം ക്ഷണികം നിസ്സാരം, അന്നുമുള്ള അന്നനു തന്നെ വാടി ഉണങ്ങുന്ന പുല്ലിനോടു അന്നുവിടർന്നു അന്നനു തന്നെ ലാടിപ്പൊഴിയുന്ന പുഷ്പ ഭൂ

തോട് അന്നനു ജനിച്ചു നശിക്കുന്ന ഈയം പാറയോ
ട് എല്ലാം തുല്യമാണിവിടത്തെ മാനുഷിക ജീവിതം.

ഈശ്വരൻ, അവനവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തന്നെയാ
ണെന്നും അതിനപ്പുറം ഒന്നമില്ലെന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന
ഒരു വിഭാഗക്കാരുണ്ട്—ഈശ്വരന്റെ രൂപ സാദൃശ്യമാണ്
മനുഷ്യൻ—അതിനാൽ അവിടുത്തെ—സർവ്വജ്ഞാനത്തിൽ
സർവ്വശക്തിയിൽ—സർവ്വവ്യപകത്വത്തിൽ—അംശംശ
മത്രകൾ മനുഷ്യനിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അമൂല്യ
യായി മനുഷ്യനിൽ, സ്ഥിതി ചെയ്തു വ്യാപരിക്കുന്ന
ആത്മാവാണ്—ഈശ്വര-രൂപ സദൃശ്യമായിട്ടുള്ളത്.
ആ ആത്മാവാണ് നല്ല കാര്യങ്ങളെ, ഈശ്വര ചിന്തക
ളെ നമ്മിൽ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ദൈവം മനു
ഷ്യനു നൽകിയിരിക്കുന്ന പൂർണ്ണ വ്യക്തി സ്വാതന്ത്ര്യ
ത്തിൽ അവിടുന്ന് ഒരിക്കലും കൈകടത്തുകയില്ല. എന്തും
ചെയ്യുന്നതിനും വർത്തിക്കുന്നതിനും നമുക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം
തന്നിരിക്കുകയാണ്—ഈശ്വര ചിന്തയില്ലാതെ എന്നും
പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും നമുക്കു കഴിയും— അതിനാൽ നാം
ചിന്തയിലൂടെ എല്ലാം ചെയ്യുന്നു.

15 ഇശ്ശാഖ ചിന്ത XI

ധനാധ്യരേ. കബേരന്മാരെ ഇന്നത്തെ ലോകജനസമന്വേതയിൽ, ഭൂരിപക്ഷക്കാരും, ദരിദ്രരേഖയ്ക്കു താഴെ നിലക്കൊള്ളുന്നവരാണെന്നോടേണമേ - വൻവസതികൾ വാർത്തുണ്ടാക്കി അലങ്കാരത്തിനും അമിത സുഖോപകരണങ്ങൾക്കുമായി ലക്ഷ്യങ്ങളും ദശലക്ഷങ്ങളും ചെലവു ചെയ്തു വസിക്കുന്നതു തികച്ചും തെറ്റാണ്, സോദരസ്നേഹമില്ലായ്മയാണ്. ദൈവ കോപത്തിനിടയാക്കുന്നതാണ് അത്ത് അംഗങ്ങൾ ചരമിതസുഖനിലയിൽ താമസിക്കുന്നതിനു ആയിരം ചതുരശ്ര അടിയും പത്തംഗങ്ങൾവരെ വസിക്കുന്നതിനു ആയിരത്തഞ്ഞൂറു ചതുരശ്ര അടിയും വിസ്തൃതി ഭവനങ്ങൾ ഉതിയാകുമെന്നുള്ള അനുഭവസത്യം വിസ്മരിക്കരുതേ - അതിലധികം സ്ഥലസൗകര്യത്തിനും അമിതാലങ്കാരത്തിനും അമിത സുഖഭോഗാദികൾക്കും ചെലവാക്കുന്ന തുക - നിങ്ങളുടെ ചുറ്റുപാടു മുട്ടു പട്ടിണിപ്പാവങ്ങൾക്കായി വിനയോഗിച്ച സഹോദരസ്നേഹവും, ദൈവ സ്നേഹവും പ്രകടമാക്കിയാലും, കഴിവിനപ്പുറമായി തെരുങ്ങിയും കടപ്പെട്ടും എല്ലാറ്റിലും ധനാധ്യരെ അനുകരിക്കുന്ന മധ്യസ്ഥിതരും, തങ്ങളുടെ ശേഷിയെ പറ്റി ചിന്തിക്കാതെ അവരെ അനുവർത്തിച്ച് അവസാനം ആപത്തിനും അപകടത്തിനും ഇടവരുന്നതിനിടയാക്കാതെ സൂക്ഷിച്ച ശ്രദ്ധിച്ച ജീവിതം തുടർന്നാലും.

കബേരരേ - നിങ്ങൾ പിൻതലമുറയ്ക്കായി, അമിതനിലയിൽ ആർജ്ജിച്ച കൂട്ടിവയ്ക്കുന്ന വസ്തുവകകളും ധനങ്ങളും, അവർക്കു അപടത്തിനിട നൽകുന്നതാണെന്നോ

ത്തലും. നിങ്ങൾ ലക്ഷ്യശൈലികൾ ചെയ്യാൻ വാർത്തുണ്ടാക്കിയ വസതിയേയും, അമിതമായി സമ്പാദിച്ച വസ്തുവകകളെയും. നിങ്ങളുടെ മരണശേഷം മക്കൾ തമ്മിൽ പങ്കുവയ്ക്കേണ്ടവരും, വസതിക്കും വസ്തുവകകൾക്കുമായി അന്യോന്യം കലഹിച്ചുഭിന്നിച്ചു വിഭേദിച്ചു വൈരാഗ്യത്തോടെ, കർത്തികളായും മൂലവും റെടിപടക്കു സ്ഫോടനത്താലും മരണത്തിനും നാശത്തിനും ഇടയാക്കുമെന്നാർത്താലും. ഏല്പും മിതനിലയിൽ. പിൻതലമുറയ്ക്കായി കരുതി വയ്ക്കുകയും ബാക്കി അധികമുള്ളവയെ പട്ടിണിപ്പാവങ്ങൾക്കു നല്കുകയും ചെയ്താൽ നിങ്ങൾക്കും പിൻതലമുറയ്ക്കും നന്മയ്ക്കിടയാകുന്നതാണ്.

ലോക സുഖഭോഗാദികൾ വേണ്ടെന്നുവെച്ചു ബ്രഹ്മചാര്യം വ്രതപ്രതിജ്ഞയിൽ സന്യാസാനുസ്ഥിനേ, സ്വമനസ്സാ സ്വീകരിച്ചു, വ്യാപരിക്കുന്ന താപസികളും താപസുരന്മാരും. ആചാര്യരും, ആചാര്യശ്രേഷ്ഠരും മുനിമാരും മുനിശ്രേഷ്ഠരും, യതികളും യതിപംഗവരും സന്യാസിനികളും. — തങ്ങളുടെ പ്രതിജ്ഞയ്ക്കും ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമാകാതെ സന്യാസശ്രമങ്ങളിലും പർണ്ണാശ്രമങ്ങളിലും വള്ളക്കുടിലുകളിലും സന്യാസിമന്ദിരങ്ങളിലും പത്രണിയും ക്രൗണിയും ജീവിക്കുന്നവർ, ആ നിലയിലും സാധുസംരക്ഷണത്തിനും, ദീനന്മാരോട് പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും, അവിടവിടെച്ചുറ്റിത്തീരുന്നവർ. ആ നിലയിലും തങ്ങളുടെ പ്രതിജ്ഞയ്ക്കു വിപരീതമാകാതെയും പ്രത്യേകിച്ചു ബ്രഹ്മചര്യം വ്രതമുദ്ര. ചിന്ത, വാക്ക്, പ്രവർത്തനം ഇവകളിൽ യാതൊരു കേടും ചെയ്യും. പരലും വരതെ, മുദ്ര പൊട്ടാനിടയാകാതെ സൂക്ഷ്മതയോടെ, വളരെ കരുതലോടെ ജീവിക്കാലും.

ആത്മീക കാര്യങ്ങൾക്കു പ്രഥമ സ്ഥാനവും മുൻതൂക്കവും നൽകി ലൗകികവ്യവഹാരങ്ങളിൽക്കൂടി ആത്മാർത്ഥതയോടെ ദൈവ സ്നേഹം മനുഷ്യ സ്നേഹ മര്യഗ്ഗേണ പ്രകടമാക്കിയാലും.

സന്യാസികളേ, സന്യാസിനികളേ, യതികളേ, യതിപുംഗവരേ, അലയും സ്വാമിമാരേ. കാഷായവേഷപാദുക സ്വാമിമാരേ, ആചാര്യ, വൈദിക കലാലങ്കാരതിലോത്തംസങ്ങളെ! നിങ്ങളിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷക്കാര്യങ്ങളും, ചരിത്രാരംഭ കാലം മുതൽ ഇന്നുവരെയുള്ള, മനുഷ്യ സ്നേഹപരമായ, ദീനാനുകമ്പാ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, ആർക്കും, ആരാലും ഇന്നും എന്നും ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല—ലോക സമാധാനം എന്നും നിലനില്ക്കുന്നതു നിങ്ങളിൽക്കൂടി മത്രമാണ്— ആർത്തർക്കും അവശർക്കും ആലംബഹീനർക്കും, എന്നും, തങ്ങളും തുണയും ആലംബവും നിങ്ങൾ മാത്രമാണ് ത്യാഗോജ്ജ്വലമായ, നിങ്ങളുടെ സാധു ജനസേവന, പാരമ്പര്യം, അഭംഗുരം തുടർന്നാലും ശത്രുമിത്രഭേദമന്യെ, ജാതിമത വർഗ്ഗാചിന്തകൾക്കതീതമായി, ദൈവസ്നേഹത്തിൽക്കൂടിയുള്ള സഹോദര സ്നേഹ സേവനംഒരിക്കലും ആർക്കും മറക്കാനും മറയ്ക്കാനും സാധ്യമല്ല, ദൈവ സ്നേഹമില്ലാതെ ദൈവ വിശ്വാസമില്ലാതെ സഹോദര സ്നേഹമില്ലാതെ കൊടും സ്വാർത്ഥതയിൽപ്രശസ്തിക്കുംധനാജ്ജനത്തിനും അമിത സുഖാനുഭവത്തിനും വെമ്പലോടെ വീരോടെ വെറുണ്ടോടുന്ന ഇന്നത്തെ ലോകത്തിന്, സമാധാനത്തിനും ആശ്വാസത്തിനുമുള്ള—ഏക മാർഗ്ഗം നിങ്ങളുടെ ത്യാഗപൂർണ്ണമായ സേവനവും, പ്രാർത്ഥനയും, പൂജകർമ്മാദികളും മാത്രമാണ്. ഇന്നത്തെ ജനസാന്ദ്രതയുടെയും അമിത സുഖജീവിതവാഞ്ഛയുടെയും ഈശ്വരാസ്തികൃതികളേ

ധനത്തിന്റെയും കൊടും സ്വാർത്ഥതാ പ്രവർത്തനത്തിൽ ലോകത്തിനശ്വാസവും സമാധാനവും സാധ്യമാക്കുന്നതിനുള്ള നിങ്ങളുടെ പരിത്യാഗപരമായ ത്യാഗജ്ജ്വല സേവനങ്ങളെ ജനസഞ്ചയം എന്നും കൃത്യതയോടെ സ്മരിക്കും.

ഹിന്ദു, ബുദ്ധ, ജൈന, സിക്ഖ, യൂദ, ക്രൈസ്തവ, മുസ്ലീം മതങ്ങളിലെ. സന്യാസ സന്യാസിനി, വൈദികചാര പുരോഹിത വൃന്ദങ്ങളിലെ, ഒരു ചെറിയവിലാഗം, കൊടും സ്വാർത്ഥതാ, പരസ്പരേഹം കൂടാതെ, തൻകാര്യ പ്രസക്തരും ധനമോഹികളും, അമിത സുഖാനുഭവങ്ങളുമായ ഇരുമ്പു മനുഷ്യരായി, അവിടവിടെ വർത്തിക്കുന്നുണ്ട് അതേ പ്രകാരം തന്നെ-മറിച്ചു. നിസ്വാർത്ഥരായി, ത്യാഗികളായി, പരസ്പരേഹമില്ലാതെ തങ്ങളുടെ മുഴുവൻ കഴിവുകളും. മറ്റുള്ളവർക്കായി, തൻസുഖത്തെ ത്യജിച്ച ക്ലേശങ്ങളിലൂടെ, ശാരീരിക സുഖങ്ങളും മറ്റൊല്ലാ സുഖങ്ങളും നിശ്ശേഷം ത്യജിച്ച, ദേവ മനുഷ്യരായി വർത്തിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ വിഭാഗവും ഉണ്ട്. അവരെ എല്ലാക്കാലത്തും ലോകം അതീവ സന്ദേഹത്തോടെ സ്മരിക്കും-ഇതിലെ ആദ്യ വിഭാഗക്കാരും. ലോകസമാധാനത്തിന് ഒരിക്കലും തടസ്സമായി നില്ക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള സത്യം മറക്കുവതല്ല മനുഷ്യതല മുറയുടെ ആരംഭകാലം മുതൽ ഇന്നേയേളുള്ള എല്ലാ മതങ്ങളിലെയും, സന്യാസി, സന്യാസിനീമാരും, വൈദികചാര്യന്മാരും ലോക നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്ഥനാധ്വാനത്തോടെ, പൂജാകർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളോടെ, ആളുകളുടെ അവശതയെയും ആലംബഹീനതയെയും, ആശ്ചര്യ, നന്മകൾക്കായി അനവരതം കഴിവുള്ളത്ര സേവനം ആത്മാർത്ഥതയോടെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട് ഇന്നും ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവശർക്കും ആർത്തർക്കും ആലംബഹീനർക്കുമായി അവർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ, ദീനാനുഷന്ധാപ്രവർത്തനങ്ങളും-ത്യാഗജ്ജ്വലമായ നിസ്വാർത്ഥ സേവനങ്ങളും-ആരിലും ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല.

അ. ഗഹീനർ. ഭിക്ഷക്കർ, ദരിദ്രർ, രോഗികൾ എല്ലാം അവരുടെ അവസ്ഥയിൽ തങ്ങളുടെ ശാരീരിക വേദനയുണ്ടെന്നു തങ്ങളുടെ ദുഃഖദുരിതങ്ങളും സംത്യപ്തിയോടെ നല്ല മനസ്സോടെ ദൈവം തങ്ങളുടെ ആത്മശ്രദ്ധിക്കുറന്നു തിന്നായി നല്കിയിരിക്കുന്ന നല്ല ഭാഗങ്ങളാണെന്നുള്ള ചിന്തയോടെ-ദൈവത്തിലാശ്രയിച്ചു തങ്ങളുടെ പെട്ടെന്നു അറിയുന്ന സഹവസിക്കുന്ന എല്ലാ സഹോദരങ്ങളെയും സ്നേഹിച്ചു ജീവിച്ചു ഇവിടെ നിന്നും യാത്രയാക്കുന്നപക്ഷം ഏറ്റവും ഉന്നതമായ സ്വർഗ്ഗീയ സൗഭാഗ്യത്തിനർഹരായിരിക്കും. അതുപോലെ ധനശ്രദ്ധയും മധ്യസ്ഥിതരും തങ്ങളുടെ ശാരീരിക സുഖാനുഭവങ്ങൾ പങ്കിടിക്കുകയും തങ്ങളുടെ പുറുപാടിലും വ്യംപര മണ്ഡലങ്ങളിലുമുള്ള തങ്ങളിൽ കുറഞ്ഞവരും കഷ്ടപ്പെടുന്നവരുമായ സഹോദരങ്ങളെ സഹായിച്ചും എല്ലാവരെയും സ്നേഹിച്ചും നന്മ പ്രവൃത്തികളിലൂടെ നിസ്വാർത്ഥ സേവനങ്ങളിലൂടെ ജീവിച്ചു ഇവിടെനിന്നും യാത്രയാക്കാൻ അപകടം മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പമോ അതിൽ കൂടുതലായോ കുറവയോ ഇവിടെ ചെയ്തിരിക്കുന്ന നന്മ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ആക്കത്തുക്കമനുസരിച്ചുള്ള സ്വർഗ്ഗീയ സമ്മാനം ലഭിക്കുന്നതാണ്. മറ്റിച്ചു ക്രൈസ്തവം കഴിവുള്ളവർ മുതൽ ധനാധ്യവർദ്ധനയുള്ളവർ ആർത്തരെയും ദുഃഖദുരിതങ്ങളുണ്ടുപിടിക്കുന്നവരെയും തിരിഞ്ഞു നോക്കാതെ തങ്ങളുടെ ചെറു വിരൽപേലും അവർക്കായി പങ്കിടിക്കാതെ തങ്ങളുടെ പുറുപാടുമുള്ള തങ്ങളെ സമീപിക്കുന്ന ആ സഹായകങ്ങളെ കണ്ടിട്ടും കാണാതെയും അറിഞ്ഞിട്ടും അറിയാതെയും തങ്ങൾക്കു ദൈവം നല്കിയിരിക്കുന്ന എല്ലാ കഴിവുകളും സൗകര്യങ്ങളും ഭാഗങ്ങളും തങ്ങളുടെ ശാരീരിക സുഖത്തെ അമാന്തമായി ഉപരിയുപരി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും ധനം ഏതു വിധത്തിലും ആർജ്ജിച്ചു കൂട്ടിവയ്ക്കുന്നതിനും

തയ്യാറായി ജീവിച്ചാൽ അവർക്കി ക്ഷണിക ജീവിതാനുഭവശേഷം ലഭിക്കുന്നത് നിത്യ ദുഃഖമായിരിക്കും.

ധനാധ്യരേ, കഴിവുള്ളവരെ നിങ്ങൾ വളരെ യേശുക്രൈസ്തുവിനോടും ശ്രദ്ധയോടെ വെച്ചുപിടിച്ചു നിങ്ങളുടെ ചുറ്റുപാടുമുള്ള ദരിദ്രരെയും ഞെരുക്കുകയുള്ളവരെയും അങ്ങേയറ്റം സഹായിച്ചു സ്നേഹിച്ചു സേവിച്ചു ജീവിച്ചാലും! നിങ്ങളുടെ ശാരീരിക സുഖാനുഭവങ്ങൾ പരിമിതമാക്കി ധനമുണ്ടാക്കി കൂട്ടിവെക്കാതെ പുത്രമിത്രാദികൾക്കുമിരമായി നൽകാതെ സാധുക്കളെ സഹായിച്ചു പരോപകാരപ്രദമായി, ജീവിച്ചു കടന്നുപോകുന്നതിനു ശ്രദ്ധിച്ചാലും! സാധുക്കൾ അവൾ ദരിദ്രർ നിങ്ങളുടെ ആത്മവിനമുതൽകൂട്ടിനുള്ള നിത്യ ജീവിതത്തിലെ നിത്യാനന്ദ സമ്മാനം നൽകുന്ന ദാന പാത്രങ്ങളാണെന്നു ധരിച്ചാലും.

കുടുംബസ്മര, ഗ്രഹാശ്രമികൾ, വിവാഹിതർ ഏക ഭാര്യവ്രതക്കാരായിരിക്കണം. ഭാര്യഭർത്താക്കൾ അന്യോന്യം സ്നേഹത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും ഐക്യത്തിലും വർത്തിക്കണം. അനുദിന പ്രവർത്തനങ്ങളിലും കുടുംബം പുലർത്തുന്നതിലും മറ്റുള്ളവരുമായുള്ള ഇടപെടലിലും, ഇടപാടുകളിലും, വ്യംപാരങ്ങളിലുമെല്ലാം ഒത്തൊരുമയോടെ, യോജിപ്പോടെ, ഏകഭിപ്രായമായി വർത്തിക്കണം, ഇരുവരും തമ്മിൽ ഒരിക്കലും അന്യോന്യം അഭിപ്രായ ഭിന്നതയോ, അവിശ്വാസ തടയോ, ബുദ്ധിയുടെയും മിടുക്കിന്റെയും കൂടുതൽ കുറവുകളെ പറ്റിയുള്ള വാദകോലാഹലമോ ഒന്നും ഉണ്ടാക്കരുത്. സംഭാഷണങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളുമെല്ലാം മക്കൾക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും മാതൃകയായിരിക്കണം. തങ്ങളുടെ കുടുംബം, സമാധാന

ത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടെയും സംത്യപ്തിയുടെയും ഐശ്വര്യത്തിന്റെയും നിറവിനാൽ സദാശോഭിച്ചു മറുത്തു വക് മൗത്യകയാക്കണം. ഒരു നല്ല കടംബം താൻ നാട്ടിനും സമുദായത്തിനും രാജ്യത്തിനും ശ്രേയസ്കരമാണെന്നാർക്കണം.

കടംബങ്ങളിൽനിന്നു ഭാവിപൗരന്മാരുടെ അവരിൽ നിന്നു ഭരണാധികാരികളും രാജ്യത്തിനു ലഭിക്കുന്നു കടംബം തന്നാക്കാതെ സമുദായവും രാജ്യവും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയില്ല. മാതാപിതാക്കളുടെ ജീവിതത്തിനും സ്ഥിതിഗതികൾക്കുമനുസരിച്ചു മക്കൾ നല്ലവരായോ, ചീത്തകളായോ പെടുന്നു. അതിനാൽ മാതാപിതാകൾ സദാ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ജീവിതത്തിലും പ്രവർത്തനത്തിലും മാതൃകയായി വർത്തിക്കണം. കൈയെ നല്ല ശിക്ഷണത്തിലും മാതൃകയിലും പ്രത്യേകിച്ചു ആത്മീയ കാര്യത്തിൽ ദൈവചിന്തയിൽ, ഈശ്വരസ്തോത്രത്തിൽ പ്രാർത്ഥനാധ്വാനങ്ങളിൽ, കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ വേണ്ടുവണ്ണം അഭ്യസിപ്പിക്കണം. സാധുസംരക്ഷണത്തിലും പരോപകാര പ്രവർത്തനങ്ങളിലും, സഹോദര സ്നേഹത്തിലും സ്വാർഥപരിത്യഗത്തിലും, നിസ്വർഥ സേവനങ്ങളിലും നല്ല മാതൃക നൽകി, ലൗകികവും, ആത്മീയവുമായ എല്ലാ നല്ല കാര്യങ്ങളും, അവരവരുടെ ശരീരഘട്ടങ്ങളായി മാറ്റാൻ ശ്രമിക്കണം.

16 ഈശ്വരൻ-സാരാംശം XII

സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ദൈവം, നമ്മുടെയെല്ലാം പിതാവും നാം എല്ലാം ലോകജനത മുഴുവനും അവിടുത്തെ മക്കളുമാകുന്നു, മനുഷ്യരെല്ലാം സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഏക പിതാവിന്റെ മക്കളാകയാൽ, ഓരോരുത്തരും അന്യോന്യം സഹോദരങ്ങളാണ്, ഒരുത്തരും അന്യരല്ല അന്യർ ഇല്ല. ലോക ഭാഷാ നിഘണ്ടുക്കളിൽ നിന്നും അന്യർ എന്ന പദം-വാക്ക്-നീക്കം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അന്യർ-ഇല്ലാതിരിക്കെ-ആ പദം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അർത്ഥശൂന്യമാകുന്നു, അതുപോലെ-നഷ്ടം എന്ന പദവും മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അർത്ഥമില്ലാത്തതാകുന്നു. ആർക്കും ഒന്നും ഈ ലോകത്തിൽ നഷ്ടമില്ല. ഈ ലോകത്തിലേക്കു വന്നപ്പോൾ ആരും ഒന്നും കൊണ്ടു വന്നില്ല. സൂലഭത്താണം-പോലുമില്ലാതെ-നാലഞ്ചു പൗണ്ടു രൂക്കമുള്ള ഒരു മാംസ പിണ്ഡമായി ലോകത്തിലേക്കു വന്നു. അതു മുതൽ മരണപര്യന്തം ഓരോരുത്തർക്കും ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാം വളർന്നു മുതിർന്ന ശരീരം, ഭാര്യ പുത്രാദികൾ, സ്വന്തക്കാരും ബന്ധുക്കളും വസ്തു വകകൾ എല്ലാം ലഭ്യമാണ്. അതിനാൽ മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ചു നഷ്ടം, എന്നു പറയുന്നതും അർത്ഥശൂന്യം തന്നെ.

എന്നാൽ മനുഷ്യർക്കു പലർക്കും തീരാൻഷ്ടം വന്നു പോരുന്ന വലിയ ഒരു നഷ്ടം ഉണ്ട്, ആ നഷ്ടം എന്നു പറയുന്നത്-ഈ ലോകത്തെ സംബന്ധിക്കുന്നതല്ല. ക്ഷണഭംഗ്യമായ ഈ ലോകം ജീവിതശേഷം, നിത്യകാലം ഒരിക്കലും അവസാനമില്ലാതെ സ്വർഗ്ഗീയ പാതാവിനോടൊത്തു അനുഭവിക്കേണ്ട നിത്യനന്ദസൗഖ്യമാകുന്ന നിത്യ ശാന്തി നഷ്ടമായാൽ അതു തീർത്താൽ തീരാത്ത ഒരിക്കലും വീണ്ടെടുക്കൻ കഴിയും.

ത്തന ഷ്ടമാകുന്നു. അതുപോലെ നേട്ടം എന്ന പദവും ഈ ലോക ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വലിയ അർത്ഥപ്പിടിച്ചുള്ളതല്ല ജീവിതത്തിലെ യഥാർത്ഥ നേട്ടം, ജന്മസംഹല്യമാകുന്നു. നിത്യശാന്തി, മരണനേതര ജീവിതത്തിലെ, നിത്യനേദ സൗഭാഗ്യം കൈവരിക്കുന്നതു മാത്രമാകുന്നു.

ഇല്ലയേഴുമയിൽ നിന്നു നമ്മെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ഈ ലോകേമുറപ്പെടെ ഈ പ്രപഞ്ച മണ്ഡലവും സർവ്വവും മുൻ കൂർ നമുക്കായി തയ്യാർ ചെയ്തു നല്കുകയും, ഈ ലോക ജീവിതശേഷം ഉൾക്കാഴ്ചിനാ മണ്ഡലങ്ങൾക്കതീതമായ നിത്യനേദ സൗഭാഗ്യം നമുക്കെന്തേക്കി. നമ്മെ നോക്കിപ്പാർത്തു കണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്നേഹ സ്വരൂപനും, കരുണയുവാന്മയായ, നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിനെ-നാം അറിഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി-അവിടുത്തെ ആത്മാർത്ഥമായി അങ്ങേയറ്റം സ്നേഹിച്ചു. തിരുകല്പനാനുസരണം ജീവിക്കേണ്ടതു-നമ്മുടെ കർത്തവ്യവും പ്രതിബദ്ധി പ്രകടനവും മാത്രമല്ല. ജന്മസംഹല്യമായ നിത്യശാന്തി ലഭ്യമാകുന്നതിനു ഏറ്റവും അത്യുപശ്യമാകുന്നു. ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതു-കാണപ്പെടുന്ന നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളെ-സ്നേഹിക്കുന്നതാകുന്നു. അവശരും ആർത്തരും ആലംബഹീനരുമായ സഹോദരങ്ങളെ കൂടുതലായി നാം സ്നേഹിക്കണം. സ്നേഹം, പ്രത്യുത്തികളിൽ കൂടിയുണ് പ്രകടമക്കേണ്ടതു്. നമുക്കു ദൈവം തന്നിരിക്കുന്ന എല്ലാ കഴിവുകളും നമുക്കായിമാത്രം വിനിയോഗിക്കുന്നതു സ്വാർത്ഥപരമണ്, നമ്മിൽ കുറഞ്ഞവരെയും-നമ്മുടെ വ്യക്തപര മണ്ഡലത്തിൽ ആക്കപ്പെടാം. ആവശ്യമായി വരുന്നോ-അവർക്കെല്ലാവർക്കും നാം നമ്മുടെ കഴിവുകൾ വിനിയോഗിക്കണം.

നമ്മുടെ കൈവശം വന്നുപോകുന്ന ധനം-ഘസൂത്രവകകൾ എല്ലാം നമ്മുടെ സുഖത്തിനായി മാത്രം വിനിയോഗിച്ചാൽ പോരാ-നമ്മിൽ കുറഞ്ഞവരായി നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടിലുള്ളവരെയും കഴിവനുസരിച്ചു സഹായിക്കണം. ക്ഷേമിക്കാനായി മാത്രം ജീവിക്കരുത്. ജീവിക്കാനായി മാത്രം ക്ഷേമിക്കണം. ശാരീരികമായ അമിത സുഖാനുഭവം ആഗ്രഹിച്ചു ജീവിക്കരുത്. ധനം ആർജ്ജിച്ചു കൂട്ടിയത് കരുത്ത്. ഉന്നതമായ മണിമുളികയിലെ ശയ്യംതലത്തിൽ സുന്ദരികളായ തന്മണിമണികളുമൊത്തു സദാതിന്നുകുടിച്ച് ആനന്ദിച്ചുള്ള ജീവിതം സ്വാർത്ഥപരമാണ് നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളായ അനേകായിരങ്ങൾ, ഒരു നേരത്തെ വിശപ്പടക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ-നാണം മറയ്ക്കാൻ വസ്രമില്ലാതെ-കിടന്നുറങ്ങാൻ കിടപ്പാടമില്ലാതെ-സദാ അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു കഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ ദൈവം നമ്മെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാ ധനംഗമ മൗഢഗ്ഗങ്ങളും വസ്തു വകകളും സ്വാർത്ഥപരമായി-അമിതമായി-നാം തന്നെ അനുഭവിക്കുകയും അധികമുള്ളവയെ കൂട്ടിയയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ ഒരിക്കലും തങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല. സഹോദരങ്ങളെ സ്നേഹിക്കാത്തവർ ദൈവത്തെയും സ്നേഹിക്കുന്നില്ല.

മനുഷ്യ സഹോദരങ്ങളെ ഒരു മഹാൻ നാലായി തരം തിരിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. ഇരുമ്പു മനുഷ്യൻ വ്യക്ത മനുഷ്യൻ-മനുഷ്യമനുഷ്യൻ-ദേവ മനുഷ്യൻ-സ്വന്തം ഭാര്യ പുത്രാദികളെപ്പോലും പരിഗണിക്കാതെ സ്വന്തം കാര്യം, സ്വസുഖം മാത്രം സിന്താബാദാക്കി ജീവിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗം മനുഷ്യ സോദരങ്ങൾ ആണ്. ഇരുമ്പു മനുഷ്യൻ ഈ വിധക്കാരെ നല്ലവരാക്കാൻ, അവരുമായി

ബന്ധപ്പെടുന്നവർക്കെല്ലാം വലിയ കടമയെന്നുള്ളതു്. വ്യക്ഷ മനുഷ്യൻ വ്യക്ഷത്തിന്റെ വേരും, ഇലയും സമ്പാദിക്കുന്നു. ആഹാരം തായ്ത്തടി സ്വരൂപിച്ചു കൂട്ടുന്ന തുപോലെ-തനിക്കുബന്ധപ്പെട്ട-താനിടപെടുന്ന-തന്റെ വ്യാപാര മണ്ഡലത്തിലുള്ള ഏവരിൽ നിന്നും, തനിക്കു കിട്ടാവുന്നത്ര-തന്റെ കഴിവുകൾക്കെല്ലാം വില നിശ്ചയിച്ചു പ്രതിഫലം വാങ്ങി സമ്പാദിക്കുന്ന വിഭാഗക്കാരാണ്. വ്യക്ഷമനുഷ്യർ, എന്നിരുന്നാലും ഇരുമ്പു മനുഷ്യരേക്കാൾ ഒരുപടി ലോകോപകാരം അവരറിയാതെ തന്നെ അവരെ കൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്നു.. തഴച്ചു പന്തലിച്ചു വളരുന്ന അതിന്റെ ശാഖോപശാഖകൾ പക്ഷിജാലങ്ങൾക്കു അയേ സ്ഥാനമാകുകയും, കീഴഭാഗത്തുള്ള തണൽ മേന്മയ്ക്കു ചുറ്റിൽ മനുഷ്യർക്കു വിശ്രമം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വ്യക്ഷമനുഷ്യരെപ്പോലെയുള്ളവർ, അവരുടെ സ്വാർത്ഥപരമായ ജീവിതത്തിൽ, അവരറിയാതെ ചില നന്മകൾ മറുത്തവർക്കു അവർവഴി സിദ്ധിക്കുന്നതിനിടയാക്കുന്നു.

മനുഷ്യ മനുഷ്യരെന്നു പറയുന്നതു്, ശരിയായ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പേരിൽ ജീവിക്കുന്നവരെയാണ്. തനിക്കു മറുത്തവർക്കു തന്റെ ഓരോ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വഴിയും നന്മ സിദ്ധിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നു. തന്നെപ്പോലെ തന്നെ-താനിടപെടുന്ന ഏല്ലാവരോടും സ്നേഹമറിയിവർത്തിക്കുന്നു-താനും തന്റെ ഭാര്യപുത്രാദികളും എന്ന സ്വാർത്ഥപരമായ ചിന്ത കൂടാതെ-തന്റെ ചുറ്റുപടിലും വ്യാപാര മണ്ഡലത്തിലുമുള്ള എല്ലാവർക്കും കഴിവുള്ളത്ര നന്മയ്ക്കിവേരുന്നുന്നു.

ജീവിതം മുഴുവൻ, തന്റെ സഹോജരങ്ങൾക്കായി, ലോക ജനതയ്ക്കായി കാഴ്ചയർപ്പിക്കുന്ന സ്വാർത്ഥ

ത്യഗീകൾ, നിസ്വാർത്ഥ ജീവിതങ്ങൾ, പരോപകാര പ്രവൃത്തനങ്ങളാൽ നന്മ പ്രവൃത്തനങ്ങളാൽ മാത്രം ഈ ലോക ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. സ്വാർത്ഥ പരിത്യഗീകളാണ് ദേവ മനുഷ്യർ, ദേവ മനുഷ്യരാകാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും, ഇരുമ്പു മനുഷ്യരും വ്യക്ഷ മനുഷ്യരമകൊതെ, മനുഷ്യ മനുഷ്യരായിട്ടെങ്കിലും ജീവിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. ഓരോരുത്തരും-തങ്ങൾ ഈ നാലിനത്തിൽ ഏതിൽ പെടുന്നുവെന്നു ചിന്തിച്ചു-മനുഷ്യമനുഷ്യരായിട്ടെങ്കിലും ജീവിതം തുടങ്ങുന്നത് ഈശ്വര സ്നേഹത്തിനു ഇടയാക്കുന്നതാകുന്നു.

ഓരോരുത്തരും ഉള്ളതിൽ സംത്യപ്തരാകണം. സംത്യപ്തിയാണ് മനുഷ്യന്റെ ഏറ്റവും ഉപരിയ നേട്ടം. ഓരോരുത്തർക്കും വന്നുചേരുന്ന-ഓരോ അവസ്ഥകളും അവരുടെ നന്മയ്ക്കു വേണ്ടി ദൈവം തരുന്നവയാണെന്നോർക്കണം. സുഖത്തിലും ദുഃഖത്തിലും നന്മയിലും തിന്മയിലും ഒന്നുപോലെ സന്തോഷിക്കുക. സംത്യപ്തനാകുക. എന്നിക്ക് അതില്ലല്ലോ ഇതു ഇല്ലല്ലോ, വസ്തു വകകൾ, ധനം ഏല്പും കുറവുണ്ടല്ലോ, എന്നിത്യാദി ചിന്തകളാൽ ഒരിക്കലും ആകലപ്പെടരുത്. വ്യാകലപ്പെടരുത്. മറ്റുള്ളവരുടെ ഉയർച്ചയിൽ അസുഖപ്പെടാതെ സന്തോഷിക്കുകയും ദുഃഖത്തിൽ അവരോടൊപ്പം പങ്കുചേരുകയും വേണം. നമ്മുടെ ഒരു സഹോദരനുണ്ടാകുന്ന ആപത്തും ദുഃഖവും നമുക്കു വന്നുചേർന്നാലെന്നതു പോലെത്തന്നെ ഒരു ഹൃദയ വേദന നമ്മിലുണ്ടാകണം.

നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളെ ഒരിക്കലും കുറും പറയരുത്. സഹോദരങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ എത്ര ആവർത്തി ആയാലും നാം ക്ഷമിക്കണം. പ്രതികൂല വൈരശ്യാ നടപടി

കൾക്കു ഒരു സഹോദരന്റെ നേരെയും നാം മുതിരരുത്. നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങൾ നമ്മോടു ചെയ്യുന്ന തെറ്റുകളെ നാം ക്ഷമിച്ചില്ലെങ്കിൽ, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ് നമ്മുടെ തെറ്റുകളെയും ക്ഷമിക്കുകയില്ലെന്നാർക്കണം. മനുഷ്യരിൽ ആരും ദുഷ്ടനായി, കൊള്ളരുത്താവരയി ജനിക്കുന്നില്ല. ഒരു സഹോദരൻ, തെറ്റുകൊണ്ടും, അക്രമിയും ദുഷ്ടനുമായി തീരുന്നതിൽ അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം നമുക്കും കൂടിയുണ്ട്. ആ സഹോദരൻ നല്ലവനായി വളരുന്നതിനിയോകാത്തതിന്റെ കാര്യം-അയാളുടെ സ്വന്തം കർമ്മം ചുറ്റുപാടിലുമുള്ളവർക്കും കൂടിയുള്ളതാണെന്നാർക്കണം. ക്ഷമബലം ശക്തം- അശക്തമാണെന്നും ക്ഷമ, എന്ന മഹത്വചക്രത്തെ മനസ്സിലാക്കി എല്ലാവരും ക്ഷമയുള്ളവരും കരം കറവുകൾ പറയാത്തവരും പ്രതികാര വൈരാഗ്യ നടപടികൾക്കു ചിന്തിച്ചില്ലാതെ സ്ഥാനം കൈമാറ്റം ചെയ്യാത്തവരുമായി വർത്തിക്കണം.

ഉന്നതമായ സുഖ സൗഹൃദങ്ങളിലും ആനന്ദാനുഭൂതികളിലും മുഴുകി ജീവിക്കാതെ ഓരോരുത്തരും ജനിച്ചു വളർന്നു ചുറ്റുപാടുകൾക്കനുസൃതമായ ഒരു ജീവിതചര്യ സ്വീകരിക്കണം. കൂടുതലായി വരുന്ന ധനാദികൾ, കഷ്ടപ്പെടുന്ന സഹോദരങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കായി വിനിയോഗിക്കണം. ഒരിക്കലും ധനം ആർജ്ജിച്ചു കൂട്ടിയവർക്കു പരിമിതമായ നിലയിൽ, നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു വിനിയോഗിച്ചു ബാക്കി വരുന്നത് ആർത്തരം അവശരും ആലംബഹീനരുമായ നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങൾക്കായി വിനിയോഗിക്കണം. ഭിക്ഷാക്കാർ മുതൽ ധനാധ്യർവരെ- ഓരോ കൂട്ടരും തങ്ങളിൽ കുറഞ്ഞവരെ സഹായിക്കണം. നമ്മുടെ കൈവശം വന്നുചേരുന്ന ഓരോ ചില്ലിക്കാശും നമ്മുടെ സുഖത്തിനായി മാത്രമേ വിനിയോഗിക്കൂ എന്ന

പിന്ത മാറണം. നമ്മുടെ ഒരു ചെറുപിറലിന്റെ ചലന മെക്കിപ്പം നമ്മെ സമീപിക്കുന്ന- നാം അറിയുന്ന സഹോദരങ്ങൾക്കു നല്കണം.

ഈശ്വരനെ സ്നേഹിക്കുക എന്നതിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം-സഹോദരങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു സഹായിച്ചു ജീവിക്കുക എന്നതാണ്. സ്ഥാർത്ഥതയില്ലാത്ത നിസ്വാർത്ഥ ജീവിതം-ലോക സുഖങ്ങളിൽ അമിതമായി മുഴുകാത്ത ജീവിതം-അഖശരെയും ആർത്തരെയും കാണുവേണ്ട-അവരെ ഈശ്വരൻ നമ്മുടെ അടുത്തേയ്ക്കു പറഞ്ഞുയച്ചിരിക്കുകയാണെന്നുള്ള പിന്ത-സകലത്തിലും സംത്യക്തിയും സമാധാനവും കൈവരിച്ചുള്ള ജീവിതം-മാറ്റമില്ലാത്ത ആപത്തുകളിൽ, സങ്കടങ്ങളിൽപങ്കുകൊള്ളുന്ന ജീവിതം ഏവം വിധമായ ജീവിതത്തിലൂടെ-കരുണാനിധിയും സ്നേഹ സ്വരൂപനുമായ നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിനെ-സദാ നമ്മുടെമുന്നിൽ-ഹൃദയത്തിൽ കണ്ടുകൊണ്ടു ഉത്തമ, മനുഷ്യ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ ഏവരും ശ്രമിക്കണം. മനുഷ്യ മനുഷ്യരായി, ദൈവത്തെ-ദാർത്തുധ്യാനിച്ചും സഹോദരങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചും സഹായിച്ചും കഴിവുള്ളത്ര നിസ്വാർത്ഥരായി. പരോപകാരികളായി-നല്ല മനുഷ്യരായി ക്ഷണഭംഗൂരമായ ഈ ലോക ജീവിതം ആദ്യതം നയിച്ചു നിത്യാനന്ദ സ്വർഗ്ഗ സൗഭാഗ്യം നിത്യശാന്തി സംപ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനു് ഓരോരുത്തരും ശ്രമിക്കണം. നമ്മുടേയും സർവ്വത്തിന്റേയും സൃഷ്ടാവു-രക്ഷിതാവു ദാതാവു. ഉടമസ്ഥനും നമ്മുടെ പിതാവുമായ ദൈവത്തിൽ ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിച്ചും ശരണപ്പെട്ടും അവിടുത്തെ സ്നേഹിച്ചും, തിരുക്കല്പനകൾക്കനുസരണമായി, സഹോദരങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചും, പാവപ്പെട്ടവർക്കും നമ്മെ സമീപിക്കുന്നവർക്കും കഴിവു

ഉള്ള സഹായങ്ങൾ. പരോപകാരങ്ങൾ, നന്മകൾ പ്രവർത്തിച്ചു. സ്വന്തം പരിത്യഗപരമായ ഒരു ജീവിതത്തിലൂടെ ഈ ലോക ജീവിതം, അവസാനിപ്പിക്കാൻ ഒരോരുത്തരും ശ്രമിക്കണം. മരണാനന്തരമുള്ള നിത്യ ജീവിതം നിത്യാനന്ദകരമായി നൽകുന്നതിനു കരുണാനിധിയായ നമ്മുടെ വത്സല സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിനോടു അനുഭവം പ്രാർത്ഥിക്കണം. അവിടുത്തെ വഴിപ്രകാശം സ്മൃതിപ്പെടണം.

മരണാനന്തര ജീവിതമില്ലെന്നു പറയുന്ന ഒരു വിഭാഗക്കാരുണ്ട്. പക്ഷിമൃഗാദികളെപ്പോലെ വ്യക്ഷണങ്ങൾക്കുള്ളപ്പോലെ, ഇവിടെത്തന്നെ മനുഷ്യ ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നു. അതിനപ്പുറം ഒന്നുമില്ല. ഈശ്വരനോടു സ്വർഗ്ഗനരകമോ ഒന്നുമില്ലെന്നാണീ വിഭാഗക്കാരുടെ അഭിപ്രായം. മറ്റൊരു കൂട്ടർ-മതങ്ങളെല്ലാമണ് ഈശ്വരനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു വാദിക്കുന്നു. പല കാലഘട്ടങ്ങളിലായി-വിഭാഗീയമായി മനുഷ്യർ ഒന്നുചേർന്നു-സ്വർഗ്ഗം താല്പരങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിനും നിലനില്പിനുമായി മതങ്ങളിൽ കൂടി ഈശ്വരനെ സൃഷ്ടിച്ചു. പാവങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുന്നുവെന്നാണ് അവരുടെ അഭിപ്രായം ഗതി.

ഈ വാദഗതികളെല്ലാം, വിചിത്രമെന്നല്ലാതെ എന്തു പറയാനാണ് ദൈവമില്ലെന്നു പറയുന്ന ഒരോരുത്തരുടെയും ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നുതന്നെ-അവരറിയാതെ പലപ്പോഴും, എന്റീശ്വരൻ എന്ന ശബ്ദം കേൾക്കാം. ഈശ്വരനെ മതങ്ങൾ നിലനിർത്തുന്നത് സ്വാർത്ഥതയ്ക്കാണ്കിൽ ഈശ്വരനില്ലെന്നു പറയുന്നവർ അതിസ്വാർത്ഥന്മാരെന്നുള്ളതു തർക്കമറ്റതുതന്നെ എന്തും ചെയ്യുന്നതിനും ദുഷ്ട ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനും എല്ലാവിധമായും അസന്മാർഗ്ഗിക നടപടികളിലൂടെ അമിത സുഖഭോഗങ്ങളിലൂടെ ജീവിക്കുന്നതിന് ഈശ്വരനെ പുറംതള്ളുകയാണ് അവരുടെ ലക്ഷ്യം.

17 ജീവിതസാരം

I

ഈ ഭൂമിയും പ്രപഞ്ചനഭോമണ്ഡലവും, സൗരയൂഥവും, സദാകരങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ മ്രേണത്താൽ ഉദയാസ്തമനങ്ങൾ, ദിനരത്രങ്ങൾ, ആഴ്ചകൾ, മാസങ്ങൾ, സംവത്സരങ്ങൾ, വന്നപൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയുടെ കരക്കത്തോടുകൂടി നമ്മളും കറങ്ങുന്നു. ഉദയാസ്തമനങ്ങളോടു ചേർന്നു നമ്മളും പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ നിമിഷം കഴിയുംനോറും നമ്മുടെ ശവകുടീരത്തോടു നാം അടുക്കുന്നു. പൂവും, കൃമിയും, ചരവും, മണ്ണും പൊടിയുമായി, നമ്മുടെ ശരീരത്തെ ലയിപ്പിക്കുന്ന, ശവക്കല്ലറയിലേക്കുള്ള, യാത്രാദൂരം നിമിഷങ്ങൾ, സമയങ്ങൾ, മണിക്കൂറുകൾ, ദിവസങ്ങൾ കഴിയുംനോറും കാഞ്ഞടുക്കുകയാണ്. സദാമരണത്തെ മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ടും അടുത്ത നിമിഷമോ, ദിനമോ, തനിക്കില്ലെന്നുള്ള ചിന്തയിൽ, സന്തോഷ സമേതം, മരണത്തെ സ്വീകരിക്കാൻ എപ്പോഴും തയ്യാറായിരിക്കണം.

ഏതാനും ആഴ്ചകളോ, ദിവസങ്ങളോ, എല്ലാം വിട്ടുഴിഞ്ഞും, വിട്ടുപേക്ഷിച്ചും സ്വസ്ഥമായി, സന്തോഷസമേതം കിടക്കയിൽ കിടക്കുന്നു. സമരധാനപരമായ മരണം ലഭിക്കുന്നതിനു, സദാ നാം ആഗ്രഹിക്കണം. നമ്മോടിണങ്ങിച്ചേർന്നിരുന്നു, സകല താല്പര്യങ്ങളും, സകലവും വിട്ടുപേക്ഷിച്ചു. നമ്മുടെ സ്ഥിരവസതിയിലേക്കുള്ള യാത്രയാണ് മരണമെന്നു ധരിക്കണം. മരണത്തോടുകൂടി, ഈ ലോകത്തിൽ നമുക്കുണ്ടായിരുന്നതെല്ലാം നഷ്ടമാകുന്നു. നമ്മുടെ സമ്പാദ്യങ്ങളിൽ, നമ്മുടെ നന്മ, തിന്മ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വില

മരത്രമണ്ണെണ്ണ നമ്മെ, അനുഗമിക്കുന്നതും. നമുക്കു മനസ്സി
 ല്ലെങ്കിലും മരണത്തോടെ നമുക്കീവിടെയുള്ള സകലതും
 വിട്ടൊഴിയണം. അതിനാൽ കുറെനേരത്തെ തന്നെ
 അഥവാ, എപ്പോൾ മരണംവന്നാലും പോകാൻ തയ്യാറെ
 ണെന്നുള്ള നിലയിലായിരിക്കണം. ഈ ലോകത്തേടു
 ഇണങ്ങിച്ചേർന്നുള്ള ജീവിതം. കുറെ ദിവസം സകലതും
 വിട്ടുപോയിച്ചു കിടക്കയിൽ കിടന്നു ഈശ്വരനെ മരത്രം
 ചിന്തിച്ചും, ധൃതീയും മരിക്കാനിടയായേൽ, അതു് ഈ
 ലോകത്തിൽവെച്ചു, ലഭിക്കാവുന്നതിൽ ഏറ്റവും വലിയ
 മഹാഭാഗ്യമായിരിക്കും.

ഹൃദയം നീർമ്മലവും, മനസ്സു ശുദ്ധവും, ചിന്ത
 നല്ല കാര്യങ്ങളിലും, വാക്കു മിതവുമായിരിക്കണം. സഭാ
 സന്തോഷവാന്തം, സംത്യച്ഛതനമാകാൻ ശ്രമിക്കണം.
 വരുന്ന ഓരോ അവസ്ഥാ ഭേദങ്ങളും ദൈവം നമ്മുടെ
 നന്മയ്ക്കായി നൽകുന്ന അനുഭവങ്ങളാണെന്നോർത്തു
 സംത്യച്ഛതിയോടെ സന്തേഷിക്കണം. മറ്റുള്ളവരുടെ
 സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ, പങ്കുപേരണം. അതു നമുക്കു വന്നതു
 പോലൊരു അനുഭവം നമുക്കുണ്ടാകണം. നമ്മുടെ സ്വന്ത
 ക്കാർ, അയൽക്കാർ, ദേശക്കാർ നമ്മുടെ വ്യാപാര
 മണ്ഡലത്തിൽ നാം ഇടപെടുന്നവർ, സഹവസിക്കുന്ന
 ചർ തുടങ്ങിയ എല്ലാവരെയും ആത്മരത്നമായി സ്നേ
 ഹിച്ചു വർത്തിക്കണം. ലോകമെങ്ങുമുള്ള നമ്മുടെ സഹോ
 ദരങ്ങളെ ആശ്രഹത്തിലൂടെയെങ്കിലും നാം സ്നേഹി
 ക്കണം. ശത്രുക്കൾ ഉണ്ടാകരുതു്, തെറ്റുധാരണയിൽ,
 നമ്മളോടു ശത്രുതയിൽ, ആമെങ്കിലുമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാൽ
 നാം അവനെ സമീപിച്ചു സ്നേഹിതരാകണം. ലോക
 മൊട്ടുക്കുള്ള സകലരെയും സഹോദരങ്ങളായിക്കരുതി
 സ്നേഹിച്ചു വർത്തിക്കണം. ആരുമായും കലഹിക്കരുതു്

കലഹകാരണമുണ്ടാക്കരുത്. ചീത്ത വാക്കു പറയരുത്. അശ്ളീലഭാഷ ഉപയോഗിക്കരുത്. ആരേയും കളിയാക്കരുത്. കുറ്റം പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും അരുത്. അതിഭാഷണവും ജല്പനവും പഠിപ്പിക്കരുത്. ദൈവം നമുക്കു തന്നിരിക്കുന്ന, നാക്കും, സംസ്കാര ശക്തിയും, കഴിവും ഒരിക്കലും ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യരുത്, നമ്മുടെ വേഷവും. ലേഖന വിധാനങ്ങളും, മീശയും, കേശവും എല്ലാം മിതവും, ഹിതവുമായിരിക്കണം. മറ്റുള്ളവരെ ഒരിക്കലും കറം പറയരുത്, അക്ഷേപിക്കരുത്. പതിവ് വക്രത, സൂത്രം, വിശ്വാസവഞ്ചന ഇത്യദികൾ, ഒരിക്കലും ആരോടും ചെയ്യരുത്. ചീന്തിക്കുന്നതു തന്നെ പറയണം. പറയുന്നതുതന്നെ പ്രവർത്തിക്കണം.

ലൗകിക ജ്ഞാനത്തോടൊപ്പം. ആത്മീകജ്ഞാന സമ്പാദനവും നടത്തണം. ലൗകിക വ്യൂഹങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും ദൈവത്തിലാശ്രയിച്ചും, സമർപ്പിച്ചും നടത്തണം. ഈശ്വരചിന്ത, ധ്യാനം, പ്രാർത്ഥനകൾ പ്രഭാതസായംകാലങ്ങളിലും; വിശ്രമവേളകളിലും നടത്തണം. സമയം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം, മനസ്സിനെ ദൈവത്തിലേക്കുയർത്തി ദൈവവുമായി സംസർഗ്ഗം ചെയ്യണം. നമ്മുടെ ജോലിയുടെ ആരംഭത്തിലും, അവസാനത്തിലും ദൈവത്തെ-സ്മരിച്ചു നന്ദി പറയണം. പ്രഭാതത്തിൽ ഏഴുനോട് കുമ്പോഴും രാത്രിയിൽ കിടക്കുമ്പോഴും കര സമയം ദൈവവുമായി സംസർഗ്ഗം ചെയ്യണം. നടക്കുമ്പോഴും വിശ്രമവേളകളിലും, നമ്മുടെ ഉള്ളിക്കീഴെ ഉള്ളിൽ നിന്നു, എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ എന്നു പതുക്കെ ഇടവിടതെ ഉച്ചരിക്കണം.

ഉള്ളതിൽ, നാം സദാ സംതൃപ്തരാകണം. ധനമില്ല, സ്വത്തില്ല, നല്ല വീടും സുകോപകരണങ്ങളുമില്ല,

മാതാപിതാക്കൾക്കു സുഖമില്ല, മക്കൾക്കു ജോലിയില്ല എന്നിങ്ങനെ ഏതൊന്നിനെപ്പറ്റിയും ആവലാധിയും, അസംത്യപ്തിയും ഉണ്ടാകരുത്. സുഭിക്ഷതയിലും, ദുർഭിക്ഷതയിലും, സുഖത്തിലും, ദുഃഖത്തിലും, ഒന്നു പേരെങ്കിലും സംത്യപ്തരായി, സമാധാനചിത്തരായി വർത്തിക്കണം. ലോകസുഖഭോഗാതികൾക്കും, ധനസമ്പന്നന്മാർക്കും, സ്ഥാനബഹുമാന പ്രശസ്തികൾക്കുമായി, വെമ്പലോടെ, ആർത്തിയോടെ പരക്കെ പാലുകളും, നെട്ടോട്ടം ഓടുകളും ചെയ്യരുത്. എല്ലാവരിലും, എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും, പ്രവർത്തനങ്ങളിലും, ഒരു പരിമിതിയും പരിധിയും സമാധാനവും, സംത്യപ്തിയും നമുക്കുണ്ടായിരിക്കണം.

അമിതമായി യാതൊന്നും സമ്പദിച്ചുകൂട്ടിവയ്ക്കരുത്. തങ്ങൾ, കൂട്ടിവയ്ക്കുന്ന സമ്പത്തുകളിൽ അധികാരം പ്രാപിക്കുന്ന പിൻതലമുറ, വഴക്കിട്ടു നശിപ്പിക്കുന്നതിനും, തിന്മ പ്രവർത്തന ജീവിതത്തിന് ചെലവഴിച്ചു അവരുടെ ജീവിതം നശിപ്പിക്കുന്നതിനും അതിടയർക്കിയെന്നുവരും. നാം കൂട്ടിവയ്ക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന, തുകകൾ, അപ്പോഴപ്പോൾ പട്ടിണിപ്പാവങ്ങൾക്കായി വിനിയോഗിച്ചാൽ, അതു നമ്മുടെ ആത്മവിനയ്ക്കു മുതൽക്കൂട്ടിനും, പിൻ തലമുറകൾക്കും. ഈ ലോക നന്മകൾ ലഭിക്കുന്നതിനും ഇടയാക്കും. നാം ജനിച്ചു വളർന്ന സാഹചര്യത്തിനനുസരണമായ ഒരു ജീവിത നിലവാരം പുലർത്തണം. ഉന്നതമായ സുഖജീവിതം കർച്ച പരിമിതമാക്കി മിച്ചിച്ചു സാധ്യങ്ങളെ സഹായിക്കണം. ആഗ്രഹങ്ങൾക്കും ജീവിതനിലവാരത്തിനും ഒരു പരിമിതി നിശ്ചയിച്ചു ജീവിക്കണം.

മാതാപിതാക്കളും, മക്കളും, മാർയാദർത്തന്മാർക്കു നാം കടുപ്പം, ഗങ്ങൾ, ഏവരും അന്യോന്യം സ്നേഹത്തിലും

ഐക്യത്തിലും, പരസ്പര വിശ്വാസത്തിലും, അനുസരണത്തിലും വർത്തിക്കണം. മാതാപിതാക്കളെ മക്കൾ, അനുസ്സരിക്കുകയും, സ്നേഹിക്കുകയും, ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യണം. അതുപോലെ മക്കളെ മാതാപിതാക്കൾ സ്നേഹിക്കുകയും, അവരെ കഴിവുള്ളത്ര നല്ലവരക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർ, ഏക ശരീരമെന്ന നിലയിൽ അന്യോന്യം വിശ്വസ്തരായി സ്നേഹ ഐക്യതയിൽ മിക്കുകയും, മറ്റുള്ളവർക്കും മാതൃകയായി ജീവിക്കണം. മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കുന്ന, പരിശീലനം മാതൃകയാൽ മക്കൾക്കു നൽകണം. ധർമ്മത്തിനും മറ്റുവിധ സഹായങ്ങൾക്കും സമീപിക്കുന്നവരെ ഒരിക്കലും നിരംശരാക്കരുത്. വയ്പ്പയും, കടവും, പണമായോ, ധനധാന്യങ്ങളായോ ചോദിക്കുന്നവരെ, നിവൃത്തിക്കുസരണമായി കൊടുത്തു സഹായിക്കണം. പലിശയോ, പണയമോ, വായ്പമോ കടങ്ങൾ നൽകുന്നതിന് വേണ്ടരുത്. ലുബ്ധരായി ജീവിക്കരുത്. ലുബ്ധ്യക്കൊണ്ടാകും ഘൃഹസ്ഥരായിട്ടില്ല. ധർമ്മം കൊടുത്താകും നശിച്ചിട്ടുള്ള അനുഭവവുമില്ല. കടം ബാധങ്ങൾ, ഈശ്വര പ്രാർത്ഥനയിലും, ഈശ്വരാരാധനസ്ഥാനങ്ങളിലുള്ള കർമ്മാഭികളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിലും ഉത്സുകരായി വർത്തിക്കണം.

എന്തുടക്കും, എന്തു തിന്നും, എന്നുള്ള ആകല പിന്ത ആലശ്യമില്ല, വായ്പും, വയറും നൽകി നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ച നമ്മുടെ, സർവ്വശക്തനായ പിതാവ് നമ്മെ തീറ്റിപ്പോറ്റുമെന്നറപ്പായി വിശ്വസിക്കണം. ഭക്ഷിക്കാനായി മാത്രം ജീവിക്കരുത്, ജീവിക്കാനായി മാത്രം ഭക്ഷിക്കണം. പ്രപഞ്ചത്തിലെ കോടാനുകോടി ജീവികളെ തീറ്റിപ്പോറ്റുന്ന അവിടുന്ന്, അവിടുത്തെ മക്കളായ

നമ്മെ തള്ളിക്കളയുകയില്ല. അവിടുത്തെ ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ച നാം യാചിച്ചാൽ നമുക്കാവശ്യമായതെല്ലാം കൈ സമയത്തു തന്നെ ലഭിക്കും. നാളത്തെ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തയും ആവശ്യമില്ല. നാളെ നാം ജീവിക്കുമെന്നുള്ളതിന് ഉറപ്പില്ലല്ലോ. അതതു ദിവസത്തെ കാര്യം, അതതു ദിവസം തന്നെ നടന്നുകൊള്ളും. സൃഷ്ടാവായ പിതാവിനെ സ്നേഹിച്ചു, ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ച അവിടുത്തോടു ചോദിച്ചാൽ ഒന്നിലും. ഒന്നിനും വിഷമിക്കേണ്ടിവരികയില്ല. ശാരീരിക ജീവന് ഒന്നാം സ്ഥാനം നല്കരുത്. പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി, നിത്യം ജീവിക്കുന്ന, നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ കാര്യത്തിലായിരിക്കണം. എല്ലാറ്റിനും മുമ്പെ, ആദ്യം നമ്മുടെ സൃഷ്ടാവായ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും, സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യണം. അവിടുത്തേക്കു നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ അറിയിക്കുക, എല്ലാം അവിടുന്ന് നമുക്കു നല്കും.

18 ജീവിതസാരം

II

ശരീര ജീവനും, ലോക സുഖലോഹാദികൾക്കും ജീവിതത്തിൽ മുൻതൂക്കവും പ്രഥമസ്ഥാനവും നൽകരുത്—അതു രണ്ടാമത്തേതായിരിക്കണം. മരണാനന്തരം, നിത്യകാലം ജീവിക്കുന്ന ആത്മാവിനും, നിത്യ സൗഭാഗ്യസ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ചിന്തയും വാക്കും പ്രവർത്തനവുമായിരിക്കണം. പ്രഥമവും, പ്രധാനവുമായ സ്ഥാനം ജീവിതത്തിൽ നൽകേണ്ടതു്. അതിലേക്കു് സൃഷ്ടാവും രക്ഷിതാവും ഭാഗ്യവും നമ്മുടെ പിതാവുമായ, ദൈവത്തെ അറിയണം.—വിശ്വസിക്കണം. അവിടുത്തെ കല്പനകളും, നീതിയും അനുസരിച്ചു ജീവിക്കണം—ജീവിതത്തിൽ ഓരോ പ്രവർത്തനത്തിലും—സദാ ദൈവഹിതത്തിനൊത്തു പ്രവർത്തിക്കണം. എന്തുടക്കം—എന്തു തിന്നും എന്നു ചിന്തിച്ചു വിഷമിക്കരുതു്—ആർത്തിയോടെ വെമ്പലോടെ—ധൃതിപ്പെട്ടു്, സമധാനമില്ലതെ—വിശ്രമമില്ലാതെ—രാപ്പകൽ ഓടിച്ചുടടി—ആഹാരത്തിനായി ധനത്തിനായി ധനമോഷ്ടിച്ചു കൂട്ടുന്നതിനായി—ശരീരസുഖലോഹാദികൾക്കായി ബന്ധപ്പെടരുതു്. എല്ലാം സമധാനമായി ശാന്തമായി—സാധാരണമായി, ദൈവത്തിലാശ്രയിച്ചു് മനസംതൃപ്തിയോടെ വർത്തിച്ചാൽ മതി... നാളത്തെ ദിവസത്തിനായി ഇന്നു ബദ്ധപ്പെടേണ്ടോ നാളത്തെ ദിവസം നാം ജീവിക്കുമെന്നുടം ഉറപ്പു തരുന്നില്ലല്ലോ. അതിനാൽ അന്നനത്തേക്കുള്ള കാര്യം അന്നന്നു ചിന്തിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചാൽ മതി.

വ്യംജ വർത്തമാനം. പറഞ്ഞു പരത്തരുതു്. കള്ളസംക്ഷിപരയരുതു്. പ്രതികരവും വൈരാഗ്യവും വിദ്വേഷവും ആരോടും ഉണ്ടാകരുതു്. പ്രവർത്തിക്കരുതു്. മറ്റു

ഉള്ളവരെയെല്ലാം തന്നെപ്പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്കണം. ദുഷ്ടന്മാരെ നല്ലവരാക്കാൻ ശ്രമിക്കണം കള്ളക്കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നോടി അകലണം. കേരപം വരാതെ എല്ലാ ററിലും സൗമ്യതയും ശാന്തതയും പാലിക്കണം-നമുക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്നവർക്കു വേണ്ടി ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കണം. അവരെ നമ്മുടെ സ്നേഹിതന്മാരാക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കണം.

അഗതികളെയും, ആർത്തരെയും ആലംബഹീനരെയും, അംഗഹീനരെയും ഭിക്ഷക്കാരെയും ദരിദ്രരെയും അങ്ങേയറ്റം സ്നേഹിക്കണം- നമ്മാൽ കഴിവുള്ളതെല്ലാം അവർക്കു ചെയ്തു കൊടുക്കണം. പേരിനും പെരുമയ്ക്കും പ്രശസ്തിക്കുമായി-ഒന്നും ചെയ്യരുത്. വെളിച്ചത്തിലും പ്രകാശത്തിലും കാണാവുന്നതും-എവിടെയും ഉറക്കെ പ്രസ്താവിക്കാവുന്നതുമായിരിക്കണം നമ്മുടെ നിത്യ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും. മറ്റുള്ളവരുടെ തൊറ്റുകുറ്റങ്ങൾ - ഏറ്റവും ദുർഗുണങ്ങൾ നാം ക്ഷമിക്കണം, ലോകത്തെയും ലോകസുഖസൗഭാഗ്യങ്ങളെയും ധനധന്യങ്ങളെയും, വസ്തുവകകളെയും അമിതമായി സ്നേഹിക്കരുത്. അതിന്റെ ലബ്ധിക്കായി ധൂതിപ്പെടരുത്. ദൈവം സൗജന്യമായി നമുക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നത്-നമ്മുടെ പരിമിതവേശ്യം കഴിച്ചുള്ളതെല്ലാം സൗജന്യമായി സഭയു സഹോദരങ്ങൾക്കു തന്നെ നൽകണം. ന്യായരഹിതമായി- ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കരുത്. ധനം ആർജ്ജിച്ചു കൂട്ടിവയ്ക്കരുത്. ഉന്നതമായ ജീവിതനിലവാരവും, ഉന്നതമായ ജീവിത സുഖവും ഉപേക്ഷിക്കണം-പട്ടിണിപ്പാവങ്ങളെ-ഒർക്കണം-നമ്മുടെ സുഖം കുറച്ചു മിച്ചിച്ചു അവർക്കു നൽകണം.

സംസാരം മിതമായിരിക്കണം, അതിലോഷണവും ജല്പനവും അരുത്. കുറഞ്ഞതു ദിവസം മൂന്നു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും ദൈവവുമായി സംസർഗ്ഗം ചെയ്യണം. പ്രഭാതം-സന്ധ്യ-ദിവസാരംമോയ പതിനേഴു-ഈ സമയങ്ങളിൽ സൃഷ്ടാവു പിതാബുമായ ദൈവത്തെ മുന്നിൽ കണ്ടു മുട്ടുമടക്കി, കൂപ്പുകരങ്ങളോടെ, അടഞ്ഞ നയനങ്ങളോടെ, നമ്മുടെ നന്ദിയും സ്തുതി സ്തോത്രങ്ങളും സമർപ്പിച്ചു-നമ്മുടെയും ലോകത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിനും ശാന്തിക്കുമായി അപേക്ഷിക്കണം. നമുക്കു കിട്ടിയേ തീരൂ എന്നുള്ള ലൗകികാവശ്യങ്ങളും യാചിക്കാം. നിദ്രവിട്ടെഴുന്നേല്ക്കുമ്പോഴും-ഏതു പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലും ദൈവത്തിനു സ്തുതി പറയണം. വിശ്രമവേളകളിലും നടക്കുമ്പോഴും വെറുതെ ഇരിക്കുമ്പോഴും എന്റെ ദൈവമെ എന്നു ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കണം. സമയധാനം ഉച്ചരിക്കണം, അയല്ക്കാരെയും, എല്ലാ സഹോദരങ്ങളെയും സ്നേഹിക്കണം. ശത്രുക്കളായി ആരും നമുക്കുണ്ടാകരുത്. നമ്മെ സമീപിക്കുന്നവരെ ഒരിക്കലും കഴിവുള്ളിടത്തേളും നീരശരാക്കരുത്. നമ്മിൽ കുറഞ്ഞവരെ-നമ്മുടെ ഇല്ലായ്മയിൽപേലും-അതിന്റെ വിഹിതം നല്കി സഹായിക്കണം. നമ്മുടെ കൈവശമുള്ളതുവന്നു ചേരുന്നതുമായ, ധനവും, ധാന്യവും എല്ലാവസ്തുക്കളും നമുക്കായി മാത്രം വിനയോഗിക്കാനുള്ളതല്ല. നമ്മേക്കാൾ ഇല്ലത്തേവരും കഷ്ടപ്പെടുന്നവരുമായ സഹോദരങ്ങൾക്കുകൂടി നൽകാനായി ദൈവം നമ്മെ ഏല്പിച്ചതാണെന്നോർക്കണം. ഭിക്ഷക്കാരെയും വായ്പാക്കാരെയും ഉപേക്ഷിക്കരുത്. ഒന്നിനും ഒന്നിലും ആത്യാഗ്രഹം ആകരുത്. മറ്റുള്ളവരുടേതു നമുക്കു വേണമെന്നും, നമ്മുടേതു മറ്റാർക്കും കൊടുക്കുകയില്ലെന്നും ഉള്ള

ചിന്ത ഉണ്ടാകരുത്. അതുപോലെ മറ്റൊരുടേതും എനിക്കു വേണ്ടാ എന്റേതു മറ്റൊക്കും കൊടുക്കുകയുമില്ല എന്ന മനോഭാവവും ശരിയല്ല.

മറ്റൊരാൾ നമ്മോടു എങ്ങനെ വർത്തിക്കണമെന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ നാം അവരോടും വർത്തിക്കണം. ആരുടെയും കുറുംകറവുകൾ പറയരുത് ആരെയും ഒന്നും വിധിക്കരുത്. കള്ളംപറയരുത് പ്രവൃത്തിക്കരുത് എല്ലാം എന്തും സത്യത്തെ നിലനിർത്തി ചെയ്യണം. ഹൃദയം നിർമ്മലവും മനസ്സു ശുദ്ധവുമായിരിക്കണം. വക്രതകാപട്യം, സൂത്രം, ചതിവ് ഇവ ഒരിക്കലും ഒരു പ്രവർത്തനത്തിലും വരാതെ സൂക്ഷിക്കണം. ഒന്നിലും അവിശ്വസ്തനായിരിക്കരുത്. കളങ്കമില്ലായ്മയും ശുദ്ധതയും നിർമ്മലതയും എല്ലാ പ്രവൃത്തനങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഏതിനും സത്യംതന്നെ ചിന്തിക്കണം. പറയണം. പ്രവർത്തിക്കണം. മോഷ്ടിക്കരുത്. കബളിപ്പിച്ചെടുക്കരുത്, സൂത്രം പറഞ്ഞും, സൂത്രം പ്രയോഗിച്ചും മറ്റൊരുടേയും ഒന്നും എടുക്കരുത്; കൈവശമാക്കരുത്, ചതിക്കരുത്. കള്ളത്തിന് കൂട്ടുനിലകരുത്. സഹോദരങ്ങൾക്ക് മറ്റൊരാളിന്തന്നെയും ദോഷവും നഷ്ടവും വരുന്ന യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കരുത്. ഭരതുള്ളവർക്കു നാം ഉപദ്രവികളും ഉപദ്രവിക്കേണ്ട ആകരുത്. മറ്റുള്ളവരുടെ മുതലിനെ ആഗ്രഹിക്കരുത്. ആരുടെയും യാതൊന്നും നഷ്ടമാക്കരുത്. ദൈവം നമുക്കു തന്നിരിക്കുന്ന എല്ലാ സ്വാധീനങ്ങളും കഴിവുകളും ശക്തികളും നമ്മെ സമീപിക്കുന്നവർക്കും ആവശ്യമെന്നു നാം അറിയുന്നവർക്കും നൽകണം. കൈക്കൂലിയോ സമ്മാനമോ പ്രതിഫലമോ വാങ്ങരുത്. ആരോടു വിദ്വേഷമരുത്, വെറുക്കരുത്, ശപിക്കരുത്, ആക്ഷേപിക്കരുത്.

വിലക്കുന്ന സാധനങ്ങൾക്കു് അങ്ങെ അററത്തെ
 കാശുപരെ കിട്ടണമെന്നും വാങ്ങുന്നവയ്ക്കു് എത്ര കുറച്ചു
 കിട്ടുമോ അതിന്നു മാത്രമെ വാങ്ങാവൂ എന്നും ശരിക്കേരതു്.
 നമ്മെക്കൊണ്ടു വാങ്ങുന്നവർക്കും വിലക്കുന്നവർക്കും
 അല്പ ആദായമെങ്കിലും നാം അറിഞ്ഞു നൽകണം. വേ
 ലക്കാരടെ കൂലി ഒരിക്കലും കുറയ്ക്കരുത്. വേലക്കാരൻ
 വിശ്രമമില്ലാതെ കഴിവിനപ്പുറം ചെയ്യണമെന്നും നിർബ്ബ
 സ്യിക്കരുത്. വേലക്കാരും ആത്മാർത്ഥമായി തങ്ങളോ
 ലാവുന്ന ജോലിചെയ്യണം.

ഉന്നതങ്ങളായ മദ്യഹർമ്മ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കരുത്. സു
 വേശ്യകരണങ്ങളും പരിമിതമാക്കണം. രോഗിയായി തര
 യിൽ കിടന്നുരുളുന്ന സാധുവിന് ഒരു കുട്ടിലു കൊടുക്ക
 ണം. ഓല കെട്ടാത്ത വീടിന്നു മേച്ചിലും-അടവിലാത്ത
 ചെററക്കുടിയിന്നു അടവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു് അത്രയു
 മെങ്കിലും കുറച്ചു മാളിക പണിയണം.

കരുണ_ചിന്തയും, താഴ്മ സൗമ്യത-എന്നിവ ശരി
 രാവയവ ഘടകമായി മാറണം.-വേദനപ്പെടുന്നവരെക്ക
 ണ്ദാൽ നമുക്കും വേദന തോന്നണം. മറ്റുള്ളവരുടെ ആപ
 ത്തിൽ അതു നമുക്കു വന്നാലെങ്ങനെ-എന്ന ചിന്തയിൽ
 നാം വർത്തിക്കണം. അഹന്ത, അഹങ്കാരം, ഗർവ് ഞാൻ
 ഏല്പാം ഞാൻ എന്റെ മിടുക്കു് എന്റെ ബുദ്ധി എന്ന തോ
 ന്നലും ഭാവവും ഉണ്ടാകരുതു്. എല്ലാറ്റിലും സംതുപ്തി
 യും സമാധാനവും വേണം. ഉള്ളതിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ടു്
 സംതുപ്തനാകണം. സുഖത്തിലും ദുഃഖത്തിലും ഞെക്ക
 ക്കത്തിലും പ്രയാസത്തിലും പട്ടിണിയിലും സമ്യത്തി
 യിലും ഒന്നുപേരെ സംതുപ്തനാകണം. ദൈവം നമുക്കു
 നല്കുന്ന ഓരോ അഭിപ്രായവും നമ്മുടെ നന്മയ്ക്കെന്നുള്ള

ചിന്ത-സത്യം, യാഥാർത്ഥ്യം മറക്കരുത്, അതിനാൽ എല്ലാ അവസ്ഥയിലും സത്യപ്രിയം സത്യഷ്ടിയും ഉണ്ടാകണം.

മനുഷ്യരെ അശുഭമാക്കുന്ന-ദൃശ്യീന-കൊലപാതകം-വ്യഭിചാരം, പരസംഗം, മോഷണം, കള്ളസംക്ഷ്യം, ദ്രുഷണം എന്നിവ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടരുത്. ചിന്തിക്കരുത്. പ്രവർത്തിക്കരുത്. മറുത്തവർക്ക് ഇടർച്ചയ്ക്കും ഉത്പ്പിന്നും ഒരിക്കലും ഇടം നൽകരുത്. എല്ലാ ചിന്താവാക്കും പ്രവർത്തനങ്ങളും കഴിവുള്ളത്ര മാതൃകപരമായിരിക്കണം.

പൗരോഹിത്യം. കുച്ചവടം, വ്യവസായം, കൈത്തൊഴിലുകൾ, അധ്യാപകവൃത്തി, കൗശികവൃത്തി, സർക്കാർ ഉദ്യോഗങ്ങൾ, രാജ്യഭരണം, തുടങ്ങിയ എല്ലാ തൊഴിലുകളിലും വിശ്വസ്തതയും ആത്മാർത്ഥതയുമുണ്ടായിരിക്കണം. ഭരണീയരും ഭരണാധിപരും തൊഴിലാളിയും തൊഴിലുടമയും, മുതലാളിയും, വേലക്കാരും, ഓസരും, യജമാനന്മാരും എല്ലാം അന്യേന്യം ദൈവമക്കളും സഹോദരങ്ങളുമാണെന്നുള്ള സത്യം മനസ്സിലാക്കി അന്യേന്യം സ്നേഹിച്ചു, അവരവരുടെ തൊഴിൽ, ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസ്തതയോടെ ചെയ്യുകയും, കൂലി, ശമ്പളം ഭ്രമയം എന്നിവയിൽ കുറവു വരുത്താതെ നൽകുകയും ചെയ്യണം. സേവന മനസ്ഥിതിയിലായിരിക്കണം ഓരോരുത്തരും തന്റങ്ങളുടെ തൊഴിൽ ചെയ്യേണ്ടതു്. ആത്മീകവൃത്തിയിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പുരോഹിതവൃന്ദം-ആത്മീക വൃത്തിക്കു മുൻതൂക്കവും പ്രഥമ സ്ഥാനവും നല്കി-ലൗകികമായ എല്ലാറ്റിനെയും ഉപേക്ഷിച്ചു ആത്മാർത്ഥമായി ലോക നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി എല്ലാ

മനുഷ്യരും നല്ലവരുകുന്നതിനുവേണ്ടി സമയം മുഴുവനും തപശ്ചര്യയിലും പ്രാർത്ഥനാ ധ്യാനത്തിലുമായി ജീവിക്കണം.

എല്ലാവരും പ്രഥമസ്ഥാനം ആത്മാവിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും പരിശുദ്ധീകരണത്തിനും നൽകണം. സൃഷ്ടാവു പിതാവുമായ ദൈവത്തെയും ദൈവരാജ്യത്തെയും ദൈവനീതിയെയും അറിഞ്ഞു ജീവിക്കണം. ഓരോരുത്തരും സൃഷ്ടാവു പിതാവുമായ ദൈവത്തിൽ ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ചു അവിടുത്തെ സ്നേഹിച്ചു ജീവിക്കണം. തന്നെപ്പോലെ തന്നെ മറ്റുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യരെയും സ്നേഹിക്കണം അനുദിനം മരണത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കണം. തന്റെ അന്ത്യത്തെപ്പറ്റി ഓർക്കണം. മരണാനന്തര ജീവിതം ഒരിക്കലും അവസാനമില്ലാത്ത നിത്യ ജീവിതമാണെന്നുള്ളതു മറക്കരുത്. നിത്യജീവിതത്തിൽ നിത്യാനന്ദസ്ഥാനവും നിത്യദുഃഖസ്ഥാനമുമുണ്ടു്. ലോകം മുഴുവൻ ഒന്നിച്ചുള്ള സുഖം ഒന്നായി ലഭിക്കുന്നതിൽ വലുതായിരിക്കും നിത്യതയിലെ ചെറിയ സുഖം. മറിച്ചു അതുപോലെ തന്നെ-ലോകം മുഴുവനുമുള്ള ദുഃഖദുഃഖിതങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുന്നതിനേക്കാൾ വലുതായിരിക്കും നിത്യതയിലെ ചെറിയ ദുഃഖം. അതിനാൽ-ആത്മാവിന്റെ മരണാനന്തര ജീവിതത്തിൽ നിത്യാനന്ദം ലഭിക്കുന്നതിനു് അതിന്റെ ഉടമയായ ദൈവത്തോടു സദാ പ്രാർത്ഥിച്ചു അവിടുത്തെ കല്പനകളനുസരിച്ചു ജീവിക്കണം.

തന്നെപ്പോലെ തന്നെ മറ്റുള്ളവരെ സ്നേഹിച്ചു ജീവിക്കുന്നതാണ്. ദൈവകല്പന നിറവേറ്റുന്നതു-മറ്റുള്ളവർക്കു കഴിവുള്ളത്ര സഹായങ്ങൾ നല്കി നന്മകൾ പ്രവർത്തിക്കുക-ഇല്ലാത്തവരും ഉള്ളവരും അവരവ

രിൽ കുറഞ്ഞവരെ സഹായിക്കുക. ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞു മാറി നിലകൊണ്ടെ-ഇല്ലായ്മയിലെ ഇല്ലാ വീഹിതത്തി ലൊരംശം അതിൽ കുറഞ്ഞവർക്കു നല്കുക. ഉന്നത ജീവിത സുഖങ്ങൾ പരിമിതമാക്കി മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കുക. സ്വർഗ്ഗമത വെടിയുക നിസ്വാർത്ഥ ജീവിതം നയിക്കുക. ഉള്ളതിൽ പൂർണ്ണ സത്യപ്രാപ്തിയും സന്തോഷവാനും ആകുക. സുഖത്തിലും ദുഃഖത്തിലും സമാധാനവും ശാന്തതയും കൈവിടുന്നതിരിക്കുക എല്ലാം ദൈവത്തിൽ ഭരമേല്പിച്ചു ശരണപ്പെട്ട ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചും സഹോദരങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചും തന്നിക്കും മറ്റുള്ളവർക്കുമായി തന്റെ ജീവിതത്തെ നയിക്കുക-ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചു വർത്തിക്കുക, സഹോദരങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു വർത്തിക്കുക.

തന്റെ സൃഷ്ടിയും പിതാവുമായ ദൈവത്തിൽ ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കുക. സർവ്വത്തെയും കാര്യങ്ങളെയും ഉപരിയായി യഥാർത്ഥമായി ആത്മാർത്ഥമായി ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുക. വരേകൊണ്ടു മാത്രമല്ല പ്രവൃത്തികൊണ്ടാണ് സർവ്വ പ്രധാനമായി ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കേണ്ടതു്. നാം മാത്രമല്ല ലോക ജനത മുഴുവനും-സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിന്റെ മക്കളാണ്. എല്ലാവരുടെയും പിതാവു് സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ അവിടുനാനെകുന്നു. അതിനാൽ മനുഷ്യരായ നാം എല്ലാം ലോക ജനത മുഴുവനും അന്യോന്യം സഹോദരങ്ങളാണ്.

ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതു്-അവിടുത്തെ മക്കളായ നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ജീവിത പ്രവർത്തനങ്ങളിൽകൂടി മാത്രമാണ്. നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്നതിൽ, ജാതിമത വർഗ്ഗ, വർണ്ണ ചിന്തകളോ, സ്വന്തബന്ധ

ങ്ങളോ ഒരിക്കലും തടസ്സമാകരുത്. നമ്മുടെ വ്യാപാര മണ്ഡലത്തിൽ പ്രവൃത്തന മണ്ഡലത്തിൽ, നാം സദാ ഇടപ്പെടുന്നവരെ മാത്രമല്ല-നാം അറിയപ്പെടുന്നവരെയെല്ലാം ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ചും സഹായിച്ചും ആവുന്നത്ര പരോപകാര നന്മ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നല്കിയും ജീവിക്കണം.-ദൈവ സ്നേഹത്തെ അന്വർത്ഥമാക്കേണ്ടതു് ദൈവത്തെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കേണ്ടതു് കാണപ്പെടുന്ന അവിടുത്തെ മക്കളായ നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു സഹായിച്ചുള്ള ജീവിത പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെയാണ്.

കള്ളനും, കൊള്ളക്കാരനും, അടിമയും, കൊലയാളിയും ദുഷ്ടനും എന്നു പറഞ്ഞു നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളിൽ ആരെയും നമ്മുടെ സ്നേഹവലയത്തിൽനിന്നും തള്ളരുത്. വെറുക്കരുത്. അകറ്റരുത്. അവരെല്ലാം നല്ലവരായിതീരാൻ, നാം അവരെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ച് അവരുമായി സഹവസിച്ചു കഴിവുള്ള നന്മകൾ നല്കി ശ്രമിക്കണം. നമ്മുടെ സ്നേഹ പ്രവൃത്തനത്താൽ പരിത്യാഗത്താൽ ഒരു ദുഷ്ടസോദരനെ നല്ലവനാക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ-അതിനു നമുക്കു ദൈവം നല്കുന്ന സമ്മാനം വിലയറ്റതായിരിക്കും. ത്യാഗപൂർണ്ണവും പരോപകാര പ്രദവുമായ, നന്മപ്രവൃത്തനങ്ങളിലൂടെയും ശാന്തവും, സമാധാനപരവുമായ, സഹവസ, സംസർഗ്ഗോപദേശങ്ങളാലും, ആത്മാർത്ഥമായ സ്നേഹ പ്രകാശനത്താലും ഏതു തരക്കാരെയും കുറഞ്ഞൊരുനാളിനകം നല്ലവരാക്കാൻ സാധിക്കും അതിലേക്കു ശ്രമിക്കണം.

ധനവാദനെയും, ദരിദ്രനെയും, പണ്ഡിതനെയും, പാമരനെയും. നരസൂതികനെയും, ആസൂതികനെയും, ദുഷ്ടനെയും, നല്ലവനെയും ഉപകാരിയേയും, അപകാ

രിയേയും, സ്വാർത്ഥനേയും നിസ്വാർത്ഥനേയും, ഗുണവാണെയും ദോഷവാണെയും എന്നല്ല ലോക ജനതയാകുന്ന സഹോദരങ്ങളെ ആകമാനം, ഹൃദയം കെണ്ടു് സ്നേഹിക്കുകയും, എല്ലാവരും നല്ലവരുകാൻ കീണത്തു പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണം. നമ്മുടെ പ്രവർത്തന മണ്ഡലത്തിൽ, വ്യപാര മണ്ഡലത്തിൽ, സഹവാസ, സംസർഗ്ഗ മണ്ഡലത്തിൽ-നാം ഇപ്പൊഴന്നവരായിട്ടു മാത്രമല്ല, അറിയപ്പെടുന്നവരായിട്ടുള്ള എല്ലാവരോടും-നല്ലനിലയിൽ കഴിവുള്ളത്ര നന്മ പ്രവൃത്തനങ്ങളോടെ, നല്ല മാതൃകകളോടെ വർത്തിച്ചു് അവർക്കും നമുക്കും, ഇഹപരലോക നന്മകൾക്കിടയാക്കണം. നമ്മുടെ എല്ലാ ജീവിത പ്രവൃത്തനവും നമുക്കായി മാത്രം ഒരുക്കി നിർത്തരുതു്. ഓരോ ദിവസവുമുള്ള നമ്മുടെ ജീവിത പ്രവൃത്തനങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ഒരു ചെറു വിരലിന്റെ ചലനമെങ്കിലും നമ്മെ സമീപിക്കുന്ന, നാം ഇപ്പൊഴന്ന, അറിയപ്പെടുന്ന സഹോദരങ്ങൾക്കു നൽകണം.

ആരോടും പ്രതികാര വൈരാഗ്യ നടപടികൾ വർത്തിക്കരുതെന്നമാത്രമല്ല-അതിനുള്ള ചിന്തപോലുമുണ്ടാകരുതു്. ക്ഷമ, കരുണ, നീതി, സത്യം, പരോപകാരം, നന്മ, പ്രവർത്തനസൗകൃതി എന്നിത്യാദികൾ നമ്മുടെ ശരീരഘടകങ്ങളാക്കണം. നമ്മെ സമീപിക്കുന്ന ആരെയും ഒരിക്കലും ഒരു കാര്യത്തിലും നിരാശരാക്കരുതു്. നാം ഇപ്പൊഴന്നവരോടും സന്തോഷമായി വർത്തിക്കണം. ഒരിക്കലും ആരോടും വിരോധമോ, വിദ്വേഷമോ ഉണ്ടാകരുതു്. മറ്റുള്ളവർ-എത്ര കർക്കശമായി നമ്മോടു വർത്തിച്ചാലും- നാം ക്ഷമയോടെ അതെല്ലാം സഹിക്കയും അവരോടെല്ലാം സ്നേഹമായിരിക്കയും, ചെയ്യണം അവഗാഹയും ആർത്തരേയും ആലംബഹീനരേയും കൂടുതലായി നാം സ്നേഹിക്കണം. ഉള്ളതിൽ നാം സദാ

സംത്യപ്തരാകണം. സുഖ ദുഃഖാനുഭവങ്ങളിലും. ഒന്നു പേരെല്ലാ സംത്യപ്തിയും, സന്തോഷവും ശാന്തതയും അനുഭവമാകണം. അസുഖലേഖകരത്ത്. ഉന്മത്തനകരത്ത്. ധനം കൂട്ടിവയ്ക്കുകരത്ത്. ഉള്ളതിലോഹരി ഇല്ലാത്തവർക്കു നല്കണം. ഓരോ കാര്യ പ്രവർത്തനങ്ങളും, മറ്റൊർക്കു യാതൊരുവിധ ഉപദ്രവത്തിനും ഇടയാക്കുകരത്ത്. എല്ലാവരെയും ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കണം. -ബഹുമാനിക്കണം. ഈശ്വരനിൽ ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ചു സ്നേഹിച്ചു തന്റെയും ലോകത്തിന്റെയും നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ഈശ്വരനോടു പ്രാർത്ഥിക്കണം. എല്ലാ സോദരങ്ങളെയും ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ചു സ്വാർത്ഥ ത്യഗത്തിലൂടെ, പുരോഹകാര നന്മ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കഴിവുള്ളതു ചെയ്യണം. നമ്മുടെജീവിതം നമുക്കു മറ്റുള്ളവർക്കു നന്മയ്ക്കിടവരുത്തക്കവിധമായിരിക്കണം. ആത്മശാന്തിക്കിടവരുത്തക്കവിധം എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തി ജീവിതം വിജയിക്കാൻ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധിക്കണം. ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞു സ്നേഹിച്ചു അവിടുത്തെ തിരുവിഷ്ഠാനുസരണം, സോദരങ്ങളെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ചു സ്നഹായിച്ചു ഒരു നല്ല ജീവിതത്തിലൂടെ സമാധാനപരവും ശാന്തസുന്ദരവുമായ ജീവിതാന്ത്യം പ്രാപിച്ചു, സ്വദേശമായ നിത്യ രാജ്യത്തിലെ, നിത്യാനന്ദ ജീവിതം തുടരുന്നതിനു ഓരോ സോദരങ്ങളും ശ്രമിച്ചിടയാക്കി ജീവിത സാഹചര്യം കൈവരുത്തണം. അതിലേക്കു സർവ്വശക്തനായ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിന്റെ തൃപ്തിയേ ചേർക്കുകകളിൽ ഏവരും തങ്ങളെ തന്നെ മുഴുവനായി സമർപ്പിച്ചു ശരണീകരിച്ചു ജീവിക്കണം.

19 ജീവിതസാരം

III

ധനം സമ്പാദിച്ചു കൂടി രമ്യഹർമ്മ്യങ്ങളായ സൗഖ്യങ്ങളിൽ, സുന്ദരീകളായ തരുണീമണികളുമൊത്തു തിന്നു കടിച്ചു സുഖിച്ചാനന്ദിച്ചു. എല്ലാ സ്ഥാനങ്ങളിലും എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും, പേരും പെരുമയും പ്രശസ്തിയും—ആർജ്ജിച്ചു, കാൽ, അര, മുക്കാൽ, അഥവാ ഒരു ശതവർഷക്കാലംവരെ—ഈ ലോകത്തിൽ, ജീവിച്ച ജീവിതം, അവസാനിപ്പിക്കുക, എന്നുള്ളതു നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യമോ, ഉദ്ദേശ്യമോ അല്ല. കണ്ണുകൊണ്ടു തിട്ടതും ഹൃദയം ആഗ്രഹിച്ചതുമായ, സുഖസൗഭാഗ്യങ്ങൾ അംഗമാത്രം പോലും ഒരു നിമിഷമെങ്കിലും അനുഭവിക്കാനിടവരാതെ ക്ഷേമകരവും ദുഃഖഭയവിഷ്ടവും, ദരിദ്രവുമായ ജീവിതത്തിലൂടെ, ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നതും—മറിച്ചുള്ള അനുഭവത്തിനു തുല്യം തന്നെയാണ്. ഏതാനും, നിമിഷങ്ങൾ, മണിക്കൂറുകൾ, ദിവസങ്ങൾക്കകം—കൃമിയും, പുഴുവും ചിതലുമായി. മണ്ണും പൊടിയുമാകുന്ന, ശരീരം. വെറു വെണ്ണിറായി, പൊടിയൊക്കുന്ന ശരീരം. ആത്മാവു ശരീരത്തിൽ നിന്നും, പറന്നു കഴിഞ്ഞാൽ തുല്യനിലയിലെത്തുന്നു.

ജീവിതത്തിൽ കഴിഞ്ഞു പോകുന്ന നിമിഷങ്ങൾ, എല്ലാവർക്കും തുല്യ നിലയല്ലെന്നു നൽകുന്നതു്. എല്ലാവരും സുഖങ്ങളനുഭവിച്ച ശരീരവും—മറിച്ചു സർവദാ—ദുഃഖമനുഭവിച്ചു. ശരീരവും, മരണ നിമിഷശേഷം—ഒരേനിലയിലെത്തുന്നു ശരീരത്തിൽനിന്നും വീട്ടുപോകുന്ന ആത്മാവിന്റെ, നിത്യ ജീവിതനേവേത്തിൽ മാത്രം—മരണശേഷം വ്യത്യസ്ത നില കൈവരുന്ന, ജീവിതത്തിൽ കൈവരിച്ച, അനുഭവിച്ച, സുഖദുഃഖാനുഭവങ്ങളുടെ—മാനദണ്ഡ

ത്തിലല്ല. പ്രവർത്താനാനുഷംഗങ്ങളുടെ നിലയനുസരിച്ചായിരിക്കും-മരണശേഷം-ആത്മാവു നിത്യകാലസുഖത്തിലോ ദുഃഖത്തിലോ പ്രവേശിക്കുന്നത്-അതിനാൽ ഈ ലോക ജീവിതത്തിൽ, ശരീര സുഖദുഃഖങ്ങൾക്ക്-പ്രഥമമായ സ്ഥാനം നൽകാതെ-അനശ്വര ജീവിതത്തിലേക്കായി-ശരീരത്തിലധിവസിക്കുന്ന ആത്മവിന്റെ നിത്യാനന്ദാവേ സുഖസ്ഥാന ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായി-ഒന്നാമത്തേതും സർവപ്രധാനവുമായ സ്ഥാനം സഭാ നൽകി ജീവിക്കണം.

എന്തിനും, എന്തിനായി-എന്തിലേക്കും, നാം ഈ ലോകത്തിൽ ജാതരായി-ജനിക്കപ്പെട്ടു. എന്താനും വർഷക്കാലം, ഇവിടെ നല്ലവരായി ജീവിച്ചശേഷം നമ്മുടെ സ്വദേശമായ നിത്യ ലോകത്തിലെത്തി ദൈവത്തോടൊത്തു-എന്നനേക്കും നിത്യകാലം ആനന്ദിച്ച സൗഭാഗ്യത്തോടെ ജീവിക്കാനും തുടരുന്നതിനായിട്ടാണ് ദൈവം നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നുള്ള സത്യം ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കാതെ-ദൈവ സ്നേഹത്തിലും പരസ്നേഹത്തിലും കഴിവുള്ളതെന്ന പ്രവർത്തിച്ച ജീവിത സൗഖ്യത്തിലെത്താൻ ശ്രമിക്കണം. ലോകം മുഴുവൻ നേടിയൊരു ആത്മാവു നശിച്ചാൽ എന്തു പ്രയോജനം-വന്ന ചേരുന്ന അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്ന ദുഃഖ ദുഃഖിതങ്ങൾ-എത്ര അവർണ്ണനീയം ഒരിക്കലും അവസന്നമില്ലാതെ- നിത്യകാലം, ദുഃഖദുഃഖിത ദൗർഭാഗ്യം നിറഞ്ഞ നാക ജീവിതത്തിന് ഇടയാകാതിരിക്കത്തക്കവിധം, എല്ലാ വിധത്തിലും നന്മകൾ പ്രവർത്തിച്ച ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചും, ഈ ലോക ജീവിതം നയിക്കണം.

മനുഷ്യൻ. സൃഷ്ടാവായ തന്നെ അറിയുന്നതിനും-തന്നെ സ്നേഹിച്ചും, സഭാ താനുമായി സംസർഗ്ഗം

ചെയ്തു ഏതാനും വർഷം ഇവിടെ കഴിയുന്നതിനും തുടർന്നു തന്നോടൊത്തു ആനന്ദ ജീവിതം നീത്യകാലം അനുഭവിക്കുന്നതിനും ഖേമനയോടെ ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നു അവനെ സൃഷ്ടിച്ചതും അവനായി ഈ കണണതെല്ലാം ഉളവാക്കിയതും. ജീവിത ലക്ഷ്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതെ വെറും ശാരീരിക മനുഷ്യനായി, ഈ ലോക സുഖത്തിനായി മാത്രം ജീവിച്ചാൽ-തനിക്കു കൈവശമാക്കാവുന്ന തനിക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന വിലപ്പെട്ട-വിലമതിക്കാനാവാത്ത സ്വാർഗ്ഗീയ സമ്മാനം നിരസിച്ചു നഷ്ടമാക്കി, ജീവിച്ചാൽ-അതിൽപ്പരം നീകത്തനോവാത്ത, നഷ്ടം, പിന്നീടൊരിക്കലും കരഗതമാക്കാത്ത നഷ്ടം അവർണ്ണനീയമായ നീത്യകാല ദുഃഖം ബുദ്ധിശൂന്യതാപ്രവർത്തന സമ്മാനം നീത്യനരകവാസം ലഭിക്കുന്നതിനിടയാകും-സ്വാർഗ്ഗ സമ്മാനം ലഭ്യമാക്കേണ്ടതു്-ഈ ലോക ജീവിതത്തിലൂടെ മാത്രമാണ്-ആലക്ഷ്യത്തെ മുൻനിർത്തിയുള്ളതായിരിക്കണം നമ്മുടെ ജീവിതാനുഷ്ഠാന പ്രവർത്തനങ്ങൾ.

മനുഷ്യ ജീവിതം അനശ്വരവും നീത്യവുമാണ്. അവന്റെ സ്വഭാവം ഈ ലോകമല്ല ഈ ലോകം മനുഷ്യന്റെ താല്ക്കാലിക വസതിയാണ്. സ്വഭാവമായ നീത്യലോകത്തിലേക്കുള്ള യാത്രയിലെ വിശ്രമസ്ഥാനം മാത്രമാണ് ഈലോക-ലോകജീവിതം മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം-ഒരുവഴിയമ്പലവും ഒരുയുദ്ധങ്ങളരിയും, നീത്യനന്ദ ജീവിതത്തിനു കളമൊരുക്കുന്ന ഒരു അഭ്യാസശാലയും മാത്രമാണ്- നീത്യ സുഖത്തിനു് അഥവാ നീത്യദുഃഖത്തിനു്-അവനെ തയ്യാറാക്കണം. ഈ കളരിയിൽ, ഈ അഭ്യാസശാലയിൽ-ജീവിതായോധനത്തിൽ വിജയിക്കുന്നില്ലെങ്കിലുണ്ടാകുന്ന നീത്യദുഃഖത്തിന്റെ കഠോരത അവർണ്ണനീയം തന്നെസ്വാർഗ്ഗ നരകവകാശികളായി

തീർന്നിട്ടുള്ളവരുടെ അനുഭവസരക്ഷ്യം. ഇതിലേക്കുണ്ടു് സത്യാനുഭവകർക്കതു മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. ആത്മാർത്ഥതയോടെ മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിക്കുകയോ മതപണ്ഡിതന്മാരെ സമീപിക്കുകയോ ചെയ്താൽ മതിയാകും.

ഈ പക്ഷിമൃഗാദികളെപ്പോലെ പിന്തുടരാതെ തിന്നുകടിച്ചുനടിച്ചു വിഹരിച്ചു് ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടതല്ല മനുഷ്യന്മാർക്കു്. മനുഷ്യ ജീവിതം മറ്റു ജീവജാലങ്ങളെപ്പോലെ, ഈ ലോകത്തിൽ വെച്ചു് അവസാനിക്കുന്നില്ല. ഏതാനും വർഷത്തെ ജീവിതശേഷം മനുഷ്യൻ ഈ ലോകത്തോടു യാത്ര പറഞ്ഞു അവന്റെ സ്ഥിര വാസസ്ഥാനമായ, പരലോകത്തിൽ, സൃഷ്ടാവു പിതാവുമായ, ദൈവത്തോടൊന്നിച്ചു നിത്യകാലം സദാ സുഖസംതൃപ്തിയിൽ കഴിയേണ്ടവനാണു്. അതിലേക്കു തയ്യാറാകേണ്ടതു് ഇവിടെ വെച്ചാകുന്നു. മറ്റിച്ചു മരണാനന്തരം ദുഃഖദുരിതദുർഭാഗ്യം നിറഞ്ഞ നിത്യനരക യാത്രനാ ജീവതത്തിന്റേഹനാകുന്നതു. ഇവിടുത്തെ പോരാട്ട ജീവതത്തിൽ വെച്ചുതന്നെയാകുന്നു. ഈ ലോക ജീവിതത്തിൽ ശരീരത്തെ സുഖിപ്പിച്ചോ ക്ഷേമിപ്പിച്ചോ ജീവിക്കുന്നതിനു പ്രഥമസ്ഥാനം നല്കാതെ നിത്യ ജീവിതം ആനന്ദ പ്രദമാകുന്നതിനു് ഒന്നാം സ്ഥാനം നല്കി വർത്തിച്ചു ജീവിക്കണം.

20 ജീവിതസാരം

IV

നമ്മുടെ, എല്ലാ കഴിവുകളും, ശക്തികളും, ധനസമ്പത്തുകളും, ദൈവം നമുക്കു നല്കിയിരിക്കുന്നത്, നമ്മുടെ സുഖത്തിനും, ഉയർച്ചക്കും സ്വാർത്ഥപരമായ ജീവിതത്തിനും മാത്രമായിട്ടല്ല, നമ്മെ, സമീപിക്കുന്ന, നാം അറിയുന്ന, അറിയാത്തവരെങ്കിലും അർഹിക്കുന്ന. ആവശ്യപ്പെടുന്ന, നമ്മുടെ അസ്ഥിയിൽ നിന്നുള്ള അസ്ഥിയും, മാംസത്തിൽ നിന്നുള്ള മാംസവുമായ, നമ്മുടെ, സാധു സഹോദരങ്ങൾക്കു നല്കണം. വിനിയോഗിക്കണം. ഒരിക്കലും ഒരു കാരണവശാലും അസത്യം പറയരുത്. ദൈവം നമുക്കു തന്നിരിക്കുന്ന, നമ്മുടെ സംസാര ശക്തിയും, സത്യം സംസാരിക്കുവാനുമാത്രമാണ്. നമ്മുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തന ശക്തികളും, കഴിവുകളും ദൈവം നല്കിയിരിക്കുന്നത്. സൂത്രവും, ചതിവും. വഞ്ചനയും പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനല്ല. കള്ളവും, ചതിയും പ്രവൃത്തിച്ചവർക്കും. ഒരിക്കലും വിജയിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. താല്പാലിക വിജയമുണ്ടായാലും അതു പിന്നീട് വലിയ ആപത്തിനിടയാകും, കൂടാതെ മരണാനന്തര ജീവിതത്തിൽ, നിത്യ ദുഃഖത്തിനു കാരണവുമകം.

നമ്മുടെ ഹൃദയോഗ്രഹവും, ചിന്തയും സദാനന്തരമായിരിക്കണം, വക്രതയും, സൂത്രവും, കഠിനവും, ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകരുത്. നല്ല കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയും ചിന്തിക്കണം. നടക്കാത്തതും അസാധ്യവുമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കരുത്. വേണ്ടാത്തതും, കൈക്കൊള്ളരുത്താതും, അനാവശ്യവും അക്രമപരവും, പരോപദ്രവകരവും, തിന്മയ്ക്കിട നല്ക

നന്നമായ തോന്നലുകൾ, മനസ്സിലുണ്ടാകുമ്പോൾ തന്നെ അവയെ തള്ളി. മറന്നു, ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നു എൻറീശ്വരം, ദൈവമേ; എന്നുചുരിക്കണം. കൂടാതെ വിശ്രമവേളകളിലും. നടക്കുമ്പോഴും, ഉറക്കമില്ലാതെ കിടക്കുമ്പോഴും, സമയം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം ദൈവമേ, ഇശ്വരമേ എന്നു തുടരെ, പതുക്കെ ഉച്ചരിക്കണം. അതു നമ്മുടെ ആത്മാവിനു എന്നന്നേക്കും ഒരു മുതൽ കൂട്ടായിരിക്കും.

നമുളത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു വ്യക്തപ്പെടുത്തു. നാളെ നാം ജീവിക്കുമെന്നുള്ളതിനു തന്നെ ഉറപ്പില്ലല്ലോ. മരണം നമുക്കെല്ലാം ഉണ്ടെന്നും, അതിന്റെ സമയം എപ്പോഴെന്നു തീർച്ചയില്ലെന്നും നിശ്ചയമാണു്. കഴിഞ്ഞതും. കഴിഞ്ഞതുമായ നിമിഷങ്ങളെല്ലാതെ, വരുന്ന, വരവാനുള്ള നിമിഷങ്ങളിൽ, നാം ജീവിക്കുമെന്നുറപ്പുതരണു് ആരാലും സാധ്യമല്ല. നമ്മുടെ സ്വന്തക്കാർ. ബന്ധുക്കൾ സുന്ദരഹിതർ. തുടങ്ങി നിരവധി സേവകന്മാരും, ശിശുക്കൾ, യൗവനക്കാർ, വൃദ്ധന്മാർ, തുടങ്ങി പല പ്രായക്കാരും അനുഭവം, ഓരോ മണിക്കൂറിലും പെട്ടെന്നു നമ്മെ വിട്ടുപോകുന്നതായി നാം അറിയുന്നു, കേൾക്കുന്നു, നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ക്ഷേിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കളിച്ചുനിലക്കുമ്പോൾ, ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ, വിശ്രമവേളയിൽ, യാത്രയിൽ. ബസ്സിൽവെച്ചു്, ട്രെയിനുകളിൽ വിമരണം. മൂലം, മരത്തിൽനിന്നു വീണു്, രോഗ കിടക്കയിൽ കിടന്നു്, ഇടിമിന്നലിനാൽ, വെടിയേറ്റു്, അടിയായാൽ. കത്തിക്കത്തിനാൽ, രക്തം ഹർദ്ദിച്ചു്, ഹൃദയസംതംഭനത്താൽ. വിചാരിക്കാത്ത സമയത്തും. നിനയ്ക്കത്ത നാഴികയിലും, അനേകർ അകാല മൃത്യുവിരനിയാകുന്നതായി നാം കേൾക്കുന്നു അറിയുന്നു നാം ആരും ഇതിൽ നിന്നൊന്നും വ്യത്യസ്തരല്ല

മരണത്തിൽ നിന്നും ആരും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതായി അനുഭവബുദ്ധിയില്ല. അതിനാൽ വരുവാനുള്ള സമയ കാലങ്ങളെയോ, ദിവസങ്ങളെയോപ്പറ്റി ചിന്തിച്ച ആകലരുകേണ്ട ആവശ്യമില്ല. വരുന്ന സമയങ്ങൾ, കാലങ്ങൾ, ദിവസങ്ങൾ, അന്നന്നുള്ള കാര്യങ്ങൾ നടത്തിക്കൊള്ളും. ഈ ലോകത്തിലെ സമസ്തവും നമ്മുടെ ശരീരവും കൂടി വിട്ടെഴിഞ്ഞു വിചാരിക്കാത്ത സമയത്തു നാം, നമ്മുടെ നിത്യ വേനത്തിലേക്കു പോകേണ്ടിവരും. ഈ അനുഭവ സത്യം ആരും, ഒരിക്കലും മറക്കതെ ദിവസവും ചിന്തിക്കണം, സ്മരിക്കണം, ഓരോ നിമിഷത്തിലും, അടുത്ത നിമിഷം നമുക്ക് കിട്ടുകയില്ലെന്നുള്ള സുനിശ്ചിത ചിന്തയിൽ, സദാ, നാം വ്യപരിക്കണം, വർത്തിക്കണം, ജീവിക്കണം.

ഈ ലോക ജീവിതം, ക്ഷണികം, ഈ ലോകം, ഒരു വഴിയമ്പലം ഈ ലോകം ഒരു സത്രം, ഈ ലോകം ഒരു ടൂറിസ്റ്റു ബംഗ്ളാവ്, യാത്രക്കാർ, വഴിപോക്കർ, ടൂറിസ്റ്റുകൾ, വരുന്ന വിശ്രമിക്കുന്നു പോകുന്നു. അതുതന്നെ വീണ്ടും വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുന്നു. ഈ ലോകം ഒരു നാടകശാല. ഓരോ നടനും അണിയറയിലെത്തി വേഷം കെട്ടുന്നു ചുട്ടി കത്തുന്നു, മേക്കപ്പുനടത്തി. രംഗത്തു പ്രത്യക്ഷനായി അഭിനയിക്കുന്നു. കാണികളുടെ മുമ്പിൽ, ചിലർ വിജയിക്കുന്നു ചിലർ അപഹർഷരാകുന്നു. നാടകം തീർന്നിശയും കഴിഞ്ഞുപോയി. വിജയിച്ചവർ ആഹ്ളാദത്തിമിർപ്പോടെ വിലപ്പെട്ടവിജയസമ്മാനവുമായും തോറ്റവർ ഖേദരോത്തോടെ ദുഃഖ സങ്കട സമ്മാനവുമായും മടങ്ങുന്നു. ഈ ലോക ജീവിതം അന്നന്നു ഖിമിഞ്ഞു നശിക്കുന്ന പുകൾക്കു തുല്യം. പൂവിടിച്ചിട്ടു വെയിലേറ്റു വാടി വൈകുന്നേരം പൊഴിഞ്ഞു ജീവിതം അസ്തമിച്ചു

ഈ ലോക ജീവിതവും ലോകം തന്നെയും മായ മായ കളുടെ മായ അത്ഭുതം.

ജീവിതത്തിനു വേണ്ടി, ജീവിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി, തന്ത്രപ്പെട്ട്, വെള്ളി പിടിച്ച് സംഭ്രാന്തിയോടെ, ഓടരുത്, ചാടരുത്, പരക്കം പായരുത്. സമാധാനപരമായി, ശാന്തരായി, വളർന്നു വന്ന ചുറ്റുപാടുകളും, സാഹചര്യങ്ങളുമനുസ്മരിച്ച്, അധ്വാനിച്ചാൽ മതി. ദരിദ്ര ജീവിതം സമ്പന്ന ജീവിതത്തേക്കാൾ ഉത്തമം. സമാധാനത്തോടും സംതൃപ്തിയോടുകൂടിയ ദരിദ്ര ജീവിതം എത്ര ആനന്ദപ്രദവും മനോഹരവുമായിരിക്കുമെന്ന് അനുഭവത്തിലൂടെ ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യത്തിൽ ദൈവസരമെങ്കിലും പരീക്ഷിച്ചാലറിയാൻ കഴിയും. സമാധാനവും, സംതൃപ്തിയുമില്ലാത്ത സമ്പന്ന ജീവിതം, എത്ര ദുഃഖകരമാണെന്നുള്ളതും അനുഭവത്തിലൂടെ-

എല്ലാ അധ്വാനങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും, ദൈവസന്നേഹത്തോടെ, പരസന്നേഹത്തോടെ സ്വന്തം രഹിതമായി, സത്യസന്ധമായി നടത്തണം. കരുണയില്ലാതെയും, നീതിരഹിതമായും ഒന്നും ചെയ്യരുത്. ഹൃദയം കളങ്കരഹിതവും പരിശുദ്ധവുമായിരിക്കണം. ദോഷത്തിനും, തിന്മയ്ക്കും ഇടവരുത്താതെ ഒരിക്കലും പ്രവർത്തിക്കരുത്. നമ്മുടെ ദൈവം പ്രവൃത്തിയും, നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കളെയും, ഗുരുനാഥന്മാരെയും ദൈവത്തെയും മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ടായിരിക്കണം ചെയ്യേണ്ടത്.

ധനം സമ്പാദിച്ചു കൂട്ടിവയ്ക്കുന്നതിനും അമിതസുഖഭോഗാനുഭവങ്ങൾക്കും ആഗ്രഹിക്കരുത്, ആവശ്യങ്ങൾ പരിമിതമാക്കണം. ജനിച്ചു വളർന്ന ചുറ്റുപാടിനും, സഹോപര്യത്തിനും അനുസ്മരിച്ചുള്ള ഒരു ജീവിതം

സ്വീകരിക്കുകയും, അതിൽ കൂടുതലായി വരുന്ന വരവുകൾ, നമ്മിൽ കുറഞ്ഞ സാധുക്കൾക്കു നൽകുകയും ചെയ്യണം. വീടിനും, വീട്ടിലകാരത്തിനും, സുഖോപകരണങ്ങൾക്കും അമിതമായി ചെലവു ചെയ്യാതെ, പരന്നനയ്ക്കായി സഹായിക്കണം. നമ്മുടെ സമീപസ്ഥാനങ്ങളിലുള്ള പട്ടിണിപ്പാവങ്ങളെ നാം കാണണം, അറിയണം. നോക്കണം. സഹായം ആവുന്നത്ര നൽകണം. കൂലിക്കാരോടു ദയവുമായി പെരുമാറണം. അവരും ജോലിയിൽ ആത്മാർത്ഥത കാണിക്കണം. കൂലി ശമ്പളം കുറയ്ക്കരുത്. ത്രാസം പടിയും, അളവും, തുക്കവും ഒത്തതായിരിക്കണം.

ഏഷണിയും, നണയും, കള്ളവും പറഞ്ഞു വഴക്കിനിടയാക്കരുത്. കാണുന്നതും കേൾക്കുന്നതുമെല്ലാം പറഞ്ഞു പറഞ്ഞരുത്. നണ കൂട്ടിക്കെട്ടി ആരുമായും ശണ്ഠക്കീടവരുത്തരുത് അസഭ്യങ്ങളും, ചീത്ത വിളികളും കേട്ടു രസിക്കാതെ, അതു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനിടം കൊടുക്കാതെ ഓടിയകലണം. മറ്റുള്ളവടെ രഹസ്യ കാര്യങ്ങൾ അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കരുത്. ഭിക്ഷ, രഹസ്യത്തിൽ കൊടുക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. തന്നെ സംബന്ധിക്കാത്തതും മറ്റുള്ളവർക്കു അനിഷ്ടമാകുന്നതും, ആർക്കും ഒരു പ്രയോജനവുമില്ലാത്തതുമായ കാര്യങ്ങളിലിടപെടരുത്, മറ്റുള്ളവർക്കു ഒരു വിധത്തിലും നഷ്ടത്തിനിടവരുത്തരുത്. ആർക്കും നാം ഉപദ്രവകാരികളാകരുത്. സഹോദരങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കരുത്, തുമ്മിക്കരുത്, ഭ്രമരെയും നിസ്സാരന്മാരെയും കുരുതരുത്. എല്ലാവരേക്കാളും താൻ നിസ്സാരനാണെന്നു കരുതണം പ്രായമുള്ളവരെ ആദരിക്കണം. അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ കേൾക്കണം. അതിനു വില കല്പിക്കണം. പ്രതിപക്ഷ ബഹുമാനത്തോടെ എല്ലാവരിലും വർത്തിക്കണം.

ഓരോരുത്തരും അവരുടെ അനുസ്സിനടുത്ത ജീവിതം നയിക്കണം. വ്യഭിചാരം, ആരും ഒരിക്കലും ചെയ്യരുതു്. അതിലേക്കു് ആരുടെയും ഹൃദയം ആഗ്രഹിക്കരുതു്, കണ്ണിന്റെ നോട്ടം എത്തരുതു്. പതുങ്ങിയ, സാവധാനത്തിലും, വേഗതയിലും കരലപാദങ്ങൾ അതിലേക്കു നീങ്ങരുതു്. അംഗവിക്ഷേപങ്ങൾപോലും ഉണ്ടാക്കരുതു്, ചലിക്കരുതു്, ചലിപ്പിക്കരുതു്. ഏവരും അവരവരുടെ അനുസ്സിനടുത്ത ജീവിതപര്യകളും, ചുവതലകളും കൃത്യമായും, കർത്തവ്യാബോധത്തോടെയും നടത്തണം. എല്ലാറ്റിനും, എല്ലാറ്റിലും ആദ്യനും ദൈവത്തെ സ്മരിച്ചു്, ദൈവത്തെ മുൻനിർത്തി. ദൈവത്തെ യേശുക്രിസ്തു്, ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചു്, കേതിവിചാരത്തോടെ ദൈവകല്പനയും ലോകനീത്യംകും ചേർന്നവിധം ജീവിതം നയിച്ചാൽ, ആ ജീവിതം തന്നിയ്ക്കും, മറ്റുള്ളവർക്കും നന്മ കൈവരുത്തി. ശ്രദ്ധേയ അന്ത്യത്തിലെത്തി ജീവിതലക്ഷ്യമേ, നിത്യാനന്ദ ജീവിതം നിത്യ ലോകത്തിൽ തുടരുന്നതിനു് ഇടയാകും. അതിലേക്കു നമുക്കുശ്രമിക്കാം.

21 ജീവിതസാരം

V

രാവിലെ ഉണർന്നെഴുന്നേൽക്കുമ്പോഴും, വേല ജോലിയുടെ ആരംഭത്തിലും, വൈകിട്ടു പണി നിർത്തുമ്പോഴും, രാത്രി കിടക്കുന്നതിനു മുമ്പും ദിവസംതോറും സമയങ്ങളിലും ദൈവത്തെ സ്മരിക്കണം, ധ്യാനിക്കണം, സ്തുതിക്കണം, നന്ദി പറയണം. ദൈവ മുമ്പിലും, സഹോദരങ്ങളുടെ മുമ്പിലും വന്നു പോയിട്ടുള്ള തെറ്റുകളെ തിരുത്തുകയും, മേലിൽ തെറ്റുകളൊന്നും വരാതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണം. സഹോദരങ്ങളുടെ നേരെ വന്ന തെറ്റിന്റേ, അവരോടു, ദൈവമുമ്പാകെ വന്ന തെറ്റിന്റേ, ദൈവത്തോടും മാപ്പ് അപേക്ഷിക്കണം. ആരോപനയും, ആരോടും അസൂയ ഉണ്ടായിരിക്കരുത്. സഹോദരങ്ങളുടെ ഉയർച്ചയിൽ അസൂയപ്പെടാതെ, സന്തോഷിക്കണം. എല്ലാവർക്കും നന്മവരാനാഗ്രിക്കുകയും, അതിലേക്കു നമ്മാൽ കഴിവതു ചെയ്യുകയും ചെയ്യണം. മറ്റുള്ളവരുടെ ആപത്തിലും, ദുഃഖത്തിലും നാം പങ്കുചേർന്നു കഴിയുന്ന സഹായം അവർക്കു നൽകണം.

പണത്തിൽ, വസ്തുവകകളിൽ, സുഖലോകങ്ങളിൽ അമിതമായ ആശയം. ആഗ്രഹവും, ചിന്തയും ഉണ്ടാകരുത്. മറ്റുള്ളവർക്കു ചെയ്യുന്ന സഹായങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലമോ, കൈക്കൂലിയോ വാങ്ങരുത്. പ്രശംസയും, പുകഴ്ചയും സ്തുതികളും ആഗ്രഹിക്കരുത്. പല വിചാരത്തോടെ പ്രാർത്ഥിക്കരുത്. പ്രാർത്ഥനയിൽ ചുമട്ടു കണക്കിനുള്ള തന്റെ ഈ ലോകാവശ്യങ്ങളും. പ്രശ്നങ്ങളും ഉന്നയിക്കരുത്. ദൈവത്തെ ഒന്നിലും പരീക്ഷിക്കരുത്. ദൈവത്തിൽ ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കണം, ആത്മനിയന്ത്രണം

ത്തിലൂടെയല്ലാതെ, കൃത്രിമ മഠ്ഗ്ഗേണ സന്താന നിയന്ത്രണത്തിനു ശ്രമിക്കരുത്. യാതൊരു കാരണവശമേലും വിവാഹ മേഘനം നടത്തരുത്. ഭാര്യയെ ഭർത്താവോ ഭർത്താവിനെ ഭാര്യയോ, ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കരുത്. നമ്മുടെ കൈവശമുള്ളതും, വന്നുചരുന്നതുമായ ധനധാന്യങ്ങളും, വസ്തുവകകളും നമുക്കായിമാത്രം വിനിയോഗിക്കേണമെന്നായിട്ടല്ലാതെ വൈകാരികമായി ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നുള്ളതൊരിക്കലും മറക്കാതെ, നമ്മുടെ സുഖജീവിതം പരിമിതപ്പെടുത്തി മററുള്ളവർക്കു കിട്ടി നല്കണം. ഇല്ലായ്മയിൽ പോലും ഉള്ളതിന്റെ ഓഹരി സാധിക്കാതെ നല്കണം.

വേദനിക്കുന്നവരെ കണ്ടാൽ നമുക്കും വേദനയുണ്ടാകണം. വിശക്കുന്നവരെ കണ്ടാൽ, ആ വിശപ്പു നമ്മിലേക്കും വ്യാപിപ്പിക്കണം. ഗൃഹക്കന്മാരേയും, ആചാര്യരേയും ബഹുമാനിച്ചു ഭരിക്കണം. ദുഃഖം, കൊലപാതകം, പരസംഗം, വിടക്കണ്ണി, മോഷണം, കള്ളസംരക്ഷണം, അത്യന്തം, ദ്രവ്യം, മദ്യപാനം, അഹങ്കാരം, പ്രതികാരം, വൈരാഗ്യം, വാശി വക്രത, പതിവ്, സൂത്രം, കാപട്യം, അസത്യം, കുറ്റം പഠിച്ചിൽ, അധികാര ദുർവിനിയോഗം, ഗർവ്വം, അലസത, അതിഭാഷണം, ജല്പനം, ഗുരനീന്ദ, പരദ്രോഹം, പരസംസാരം, സ്വാർത്ഥത, കൈകൂലി, അമിതഭോജനം, അമിതസുഖനഭവം, അസൂയ, സാധുതമീകരണം, പ്രതിപക്ഷ ബഹുമാനമില്ലായ്മ, ക്ഷിപ്രകോപം, പിരങ്കം, ശഠപോഷണം. അസഭ്യസംഭാഷണം, അശ്ലീല വായന, ചിത്തപഠിച്ചിൽ, ശണ്ഠ, വഴക്കം, കലഹം, മാതൃകാപരമല്ലാത്ത പ്രവർത്തനവും ജീവിതചര്യകളും എല്ലാം പഴയ ഉപേക്ഷിച്ചു സൽഗുണ പൂർണ്ണരായി, സദാ നല്ല മനുഷ്യരായി ജീവിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും, ജീവിതം തുടരുകയും ചെയ്യണം.

ഈശ്വരൻ, പക്ഷദേശക്കാരനാണ്, ചിലർക്കു അമിത സുഖവും, ചിലർക്കു അങ്ങേയറ്റത്തെ ദുഃഖ ജീവിതവും നൽകുന്നു, ചിലരെ അംഗഹീനരായും, വിരൂപരായും, സുന്ദരരൂപികളായും, ചിലരെ ആരോഗ്യവാന്മാരായും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അംഗസൗഷ്ടവത്തിലും. ശരീരഘടനകളിലും വലിപ്പ ചെറുപ്പവും പൂർണ്ണതയും, അപൂർണ്ണതയും നൽകി അവസാനംവരെ സുഖജീവിതം ലഭിക്കുന്നവരും, ദുഃഖിതരും, രോഗികളും, ദരിദ്രരും ഉണ്ടു്. മരണത്തിലും ക്ഷണികമായും, ദീർഘകാലസുഖങ്ങളിലുമുള്ള അനുഭവം നൽകുന്നു. ആയുസ്സു ദൈർഘ്യത്തിലും ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ കാലം, മുതൽ, ജനനമാത്ര മുതൽ. ശതവർഷത്തിനപ്പുറം വരെ ജീവിതം നൽകുന്നു. ഈ വിധമായ അനുഭവ വ്യത്യാസങ്ങൾ, നൽകുന്നതു്, ദൈവ നീതിക്കു ചേർന്നതാണോ, ഈശ്വര വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പില്ലാത്തവർ, ഒരു സങ്കല്പ ജീവിയായി ഈശ്വരനെ സങ്കല്പിക്കുന്നവർ, ഈശ്വര വിശ്വാസം കെട്ടുകഥപോലെ, കരുതുന്നവർതൊട്ടു ത്തി വിടാറുള്ള ചോദ്യങ്ങളാണിവയെല്ലാം.

സംശയാലുക്കളേ! എല്ലാറ്റിന്റേയും, എല്ലാവരുടേയും സൃഷ്ടാവു്, ദൈവം തന്നെയാണ്, അവിടുന്ന് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു്, ഈ ലോകത്തിലെ എന്തൊക്കെ ജീവിതത്തിനായിട്ടല്ല. നിത്യ ലോകത്തിൽ നിത്യകാലം തന്നോടൊത്തു ആനന്ദിച്ചു ജീവിക്കാനേണം. അതിലേക്കുള്ള ഒരു പരീക്ഷണ ജീവിതമാണിവിടെയുള്ളതു്, അതിന്റെ ദൈർഘ്യം നിത്യ ജീവിതത്തോടു തുല്യം ചെയ്താൽ, ഏതുമില്ല, ഒട്ടുമില്ല, അല്പം മാത്രം. ആ അല്പകാല ജീവിതത്തിൽ. സുഖിച്ചാലും, ദുഃഖിച്ചാലും വലിയ കാര്യമായി ഗൗനിക്കേണ്ടതില്ല. പിന്നീട് ലഭിക്കുന്ന സൗഭാഗ്യത്തോടും, അതിന്റെ അവസാനിക്കാത്ത കാലദൈർഘ്യത്തോടും, തുല്യനുംചെയ്യുമ്പോൾ, ഈ

ലോക സുഖ ദുഃഖങ്ങളിൽ വലിയ പ്രധാന്യം നൽകേണ്ടതല്ല.

ദുഃഖിതരും, രോഗികളും, ദ്രോഹിതരും, മറ്റുള്ളവരുടെ പരീക്ഷണ ഉരക്കല്ലുകളാണ് അവർക്കിവിടെ. വിട്ടുള്ള നിത്യ ജീവിതത്തിൽ ഉന്നതസ്ഥാനം ലഭിക്കും. അതുപോലെ സമ്പന്നരും, അവരുടെ ജീവിത പരമോപകാരജീവിതത്തിലൂടെ സ്വാർത്ഥരഹിതരായി തുടർന്നവസാനിപ്പിച്ചാൽ അവർക്കും നിത്യ ജീവിത സുഖാനുഭവലബ്ധിക്കു തടസ്സമില്ല. എല്ലാ വിധക്കാരുടെയും, ജീവിത പരീക്ഷണത്തിനായിട്ടാണ്, ഈ വ്യത്യസ്തങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നത്, എല്ലാവിധക്കാരും അവരുടെ നിലയിൽ സഹോദര സ്നേഹത്തോടെ സ്വാർത്ഥ ത്യഗ ജീവിതം, ഒരു നല്ല ജീവിതം നയിച്ചു, ഇവിടെനിന്നും വിട്ടുപോയശേഷം, നിത്യാനന്ദ ജീവിതം ലഭിക്കും.

ആത്മീയ ജ്ഞാനമില്ലാതെ, ലൗകിക ജ്ഞാനം മാത്രം ലഭ്യമാക്കുന്നവർ, യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനികളല്ല. ശരിയായ ജ്ഞാനം മനുഷ്യരുടെ നിത്യ ജീവിതവും, അതിനെ നൽകുന്ന സൃഷ്ടാവിനെ കുറിച്ചുള്ള അറിവുമാണ്. ദൈവത്തെ പഠിയ്ക്കും, മനുഷ്യന്റെ നിത്യകാല ജീവിതത്തെ പഠിയ്ക്കും അറിവില്ലാത്തവർ, ലൗകിക ജ്ഞാനത്തിൽ, എത്ര തന്നെ ഉന്നതരായാലും, സത്യത്തിൽ അജ്ഞരും, ഇരുളിൽ, കൂരിരുട്ടത്തു ജീവിക്കുന്നവരും. ലോകം പരീക്ഷിക്കാത്തതിൽ, ലൗകികജ്ഞാനത്തിൽ വികസിക്കുന്നതോടും കൂരിരുട്ടുകുന്ന അന്ധകാരത്തിൽ നിപതിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ ഉദ്ദേശ്യവും ലക്ഷ്യവും മനസ്സിലാക്കാതെ, ലോകജ്ഞാന വികാസത്തിന്റെ പരമ മേന്മയിലായിച്ചെത്തി തെളിയുന്നവർ, അജ്ഞാനമാകുന്ന കൂരിരുളിൽ നിമഗ്നരായി ജീവിക്കുകയാണ്. ആദ്യമായും പ്രധാനമായും സൃഷ്ടാവിനെയും, തന്നെയും പഠി

അറിയണം. തന്നെ, ആരാണു സൃഷ്ടിച്ചതു്, മരണത്തോടെ ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നോ. തുടങ്ങുന്നതിൽ അതെവിടെ, എന്നുവരെ. ആ ലോകം സുഖകരമോ ദുഃഖഭൂയിഷ്ടമോ, ഇത്യാദി സർവ്വ പ്രധാനമായ, നിത്യകാല ജീവിതക്കാര്യം അന്വേഷിക്കാതെ, അറിയാതെ, പിന്തിക്കാതെ, ക്ഷണികമായ, നശിക്കുന്ന ഈ ലോകജീവിതത്തിനെപ്പറ്റി, എത്രകൂടുതലായ അറിവു സമ്പാദിച്ചാലും യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനമാകയില്ല. ആകയാൽ, നാം ലൗകികജ്ഞാനം, അല്പം സമ്പാദിച്ചാലും മതി. ഇവിടുത്തെ ജീവിതം സുഖമോ, ദുഃഖമോ, സുഭിക്ഷതയോ, ദുർഭിക്ഷതയോ, ഏതു വിധമായാലും അതു കാര്യമാക്കാനും അതിൽ ക്രോശിക്കാനുമില്ല, എല്ലാ അവസ്ഥയിലും സമാധാനവും, സംതൃപ്തിയും, സ്വാർത്ഥത്യാഗവും സഹോദര സ്നേഹവും, പരോപകാരവും ശരീരവയവ ഘടകമായി രൂപപ്പെടുത്തി ജീവിതം തുടർന്നുവസാപ്പിച്ചിട്ടാൽ മതി. എല്ലാറ്റിനും മുമ്പേ, ദൈവത്തെ അറിയുക, ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കുക. ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുക, ദൈവേഷ്ട പ്രകാരം ജീവിക്കുക. രണ്ടാമതായി നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളെ-തന്നെപ്പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്കുക.

പ്രവൃത്തി കൂടാതെയുള്ള ജീവിതം പത്തതാകുന്നു-എത്ര വിജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ചാലും പ്രവൃത്തികളിൽ-സ്വാർത്ഥതയും ദുഷ്ടതയും പാസ്നേഹമില്ലായ്മയും പരോപദ്രവമാണുണ്ടാകാതെകിൽ തൻ സ്വാർത്ഥതയ്ക്കായി എത്രും ചെയ്യാൻ മടിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ-വിജ്ഞാന സമ്പന്നം കൊണ്ടു് യാതൊരു ഫലവുമില്ല-ഒരു ഒൺ ശക്തിമത്തായ പ്രസംഗത്തേക്കുൾ വിജ്ഞാന സമ്പന്നത്തേക്കുൾ നല്ലതു ഒരു മില്ലിഗ്രാം പ്രവർത്തനമാണു് വിജ്ഞാനത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രസംഗത്തിനനുസരണമായി പ്രവൃത്തിക്കണം-പ്രവൃത്തിയില്ലാത്ത പണ്ഡിതനെ

ക്കാരും കഴിവിനും അറിവിനും അനുസരിച്ചു നല്ല ജീവിതം നയിക്കുന്ന പാമരനാണ്-തനിക്കും ലോകത്തിനും നന്മ യുളവാക്കുന്നത്.

തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ, പരോപദ്രവങ്ങൾ-ശക്തിമത്തായി ആസൂത്രിത പ്ലോണോടു കൂടി മറ്റുള്ളവരറിയാത്ത വിധം അങ്ങെന്റം-പ്രവൃത്തിച്ചു നല്ലപിള്ള ചമഞ്ഞു നടക്കേൻ കഴിയുന്നതും-വിജ്ഞാന വിഭാഗത്തിലുൾപ്പെടുന്നവർക്കാണ്-പാമരന്മാർ തൻ സ്വാർത്ഥതാ സംബന്ധത്തോടായി വാശി വൈരാഗ്യ പ്രതികാരത്തിനായി തന്റെ എതിരാളിയെ നേരിൽ കത്തി കൊണ്ടു കത്തി കൊല്ലുന്നു, വിജ്ഞാനമുള്ള കത്തി കൂടാതെ-എതിരാളിയെ തന്റെ സ്വാർത്ഥതാ ലക്ഷ്യ പ്രാപ്തിക്കായി ഭ്രയുസ്സു പര്യന്തം കൊല്ലാ കൊല അനുഭവം നടത്തുന്നു-സ്വാർത്ഥനും പരോപദ്രവിയുമായ വിജ്ഞാനക്കാരും ലോകത്തിനപ്പുറം നല്ലതു സാധുവും അറിവിനും കഴിവിനും അനുസരിച്ചു നല്ല ജീവിതം നയിക്കുന്നവനുമായ അനഭിജ്ഞാനനാണ്. ലൗകിക ജ്ഞാനത്തിൽ ഉന്നതിയെപ്രാപിക്കുകയും തന്റെ മജ്ജാനന്തര, നിത്യകാല ജീവിത ഭാവിയെപ്പറ്റിയും-ഈശ്വരനെപറ്റിയുമുള്ള ആധ്യാത്മിക വിജ്ഞാനം കൈവരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന-വിദ്യാസമ്പന്നരായ, ഇരുകാലി മൃഗങ്ങളാണ്-ലോകോപദ്രവകാരികളായി വർത്തിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ലൗകിക ജ്ഞാന സമ്പന്നന്മാരുടെപ്പോലും ഈശ്വരനെപ്പറ്റിയും തന്റെ ആത്മാവിനെപ്പറ്റിയുമുള്ള അറിവു സമ്പാദിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ലൗകിക ബീരുദധാരികൾ ആത്മീക വിജ്ഞാനം കൂടി സമ്പാദിച്ചാൽ-അവരിൽ നിന്നും ഒരിക്കലും-ലോകോപദ്രവത്തിനിട വരുന്നതല്ലാത്തതും മറിച്ച് ലോക നന്മയും ലോകസമാധാനത്തിനും ഇടയാകുന്നതാണ്-മതോപദ്രവങ്ങളെ-മക്കളെ-ലൗകിക ബീരുദധാരികളാക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തോടുകൂടിത്തന്നെ-ആത്മീക വിജ്ഞാനത്തിലും അവർക്ക് അറിവു തൽകുന്നതിലേക്കു ശ്രമിച്ചാലും.

ഭാഗം II

22 ലോകാന്ത്യം

I

മനുഷ്യരായ നമ്മുടെ ഓരോത്തരുടെയും അന്ത്യം-
 പക്ഷിമൃഗശി ജന്തുക്കൾ തുടങ്ങി അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ
 പരമാണുക്കൾവരെ ചരിക്കുന്ന ഓരോ ജീവികളുടെയും
 അന്ത്യം. ചരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ജീവനുള്ള വൃക്ഷലതാദി
 തരണികളുടെയും ഓരോന്നിന്റേയും അന്ത്യം, കാലക്ര
 മങ്ങളിലായി മറയ്ക്കേ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യ
 രും സർവ്വ ജീവരംഗികളും, ചരിക്കുന്നതും ചരിക്കാത്തതും
 ചേതനങ്ങളും, അചേതനങ്ങളുമായ, സകലതും-സർവ്വതും.
 ഈ ലോകവും, ഭൂമണ്ഡലവും, പ്രപഞ്ച പ്രകൃതികളും
 നക്ഷത്രങ്ങളും സൂര്യപന്ത്ര നക്ഷത്രശി ജോതിസ്സുകൾ
 ഉൾപ്പെടെ കാണപ്പെടുന്നതും-കാണപ്പെടാത്തതും അറിയ
 പ്പെടുന്നതും അറിയപ്പെടാത്തതുമായ സൗരയൂഥഗ്രഹ വ്യൂഹ
 ങ്ങളും ഒന്നോടെ, ഒന്നായി, ഒരിക്കലേയി-നശിക്കുന്ന ലോ
 കാന്ത്യം-ലോകാവസാനം-ഇന്നെന്നപോലെതന്നെ ഒന്നി
 സംഭവിക്കുന്നതാണ്.

ലോകാവസാനം-എല്ലാറ്റിന്റെയും ഒന്നായുള്ള
 അന്ത്യം-എപ്പോഴായിരിക്കുമെന്നു, പ്രവചിക്കാനോ നിശ്ച
 യിക്കാനോ-ആരാലും സാധ്യമല്ല. ഒന്നോടെ എല്ലാം ഒരി
 ക്കൽ നശിക്കുമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാകുന്നു. ദൈവീക വെ
 ളിപാടിന്റെ ആവിഷ്കരണത്തിൽ, മതഗ്രന്ഥ
 സാരംഗത്തിൽ ഈ സംഗതി നിസ്തർക്കമായി വ്യക്ത
 മാക്കിയിരിക്കുന്നു. അത് ആ-ആ-അന്ത്യം-എന്നത്
 എപ്പോഴും സംഭവിക്കുമെന്നു വിശദമാക്കിയിട്ടില്ല ഹൈന്ദവ
 മതഗ്രന്ഥം-ഇതു നാലാംയുഗമായ കലിയുഗമാണെന്നും-
 അത് അവസാനയുഗമാണെന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്ക
 ന്നു. ക്രൈസ്തവ മതഗ്രന്ഥം, ലോകാവസാനത്തെപ്പ

ററി ഉറപ്പിച്ചും തറപ്പിച്ചും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ ലോകാവസനത്തിന്റെ മുൻകറിയായി, അതിനടുത്തു നടക്കുന്ന സംഭവ വികാസങ്ങളെയും ആ ഗ്രന്ഥം വിവരിക്കുന്നു. തദനുസരണം ഈ തലമുറയിൽ ഇതിനകം നടന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതും ഇപ്പോൾ നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ സംഭവങ്ങളിലൂടെ, ലോകാന്ത്യം എ. ഡി. രണ്ടായിരത്തിനടുത്തുണ്ടാകുമെന്നു വിശ്വസിച്ചു പ്രവചിക്കുന്നവർ ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലായി ഇന്നു ധാരാളമുണ്ട്. ഈ കാണുന്നതും കാണാത്തതുമായ, സകലതും സർവ്വവും, അടുത്ത ഭാവിയ്യിലോ വിദ്യുര ഭാവിയ്യിലോ-ഒന്നായി നശിക്കുന്ന ലോകാന്ത്യം സംഭവിച്ചു എല്ലാം അവസാനിക്കുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാകുന്നു.

ലോകാന്ത്യം, സർവ്വത്തിന്റെയും അന്ത്യം അടുത്തോ-വിദ്യുര കാലഘട്ടങ്ങൾക്കു ശേഷമോ സംഭവിക്കട്ടെ നമ്മെ സംബന്ധിച്ചു നാം ഓരോരുത്തരും ചിന്തിക്കേണ്ടതു നമ്മുടെ അന്ത്യത്തെപ്പറ്റിയായിരിക്കണം. നമ്മുടെ സ്വന്തക്കാരും ബന്ധുക്കളും സ്നേഹിതരും അയൽക്കാരും ദേശവാസികളും ഓരോരുത്തരായി അനുഭവിക്കുന്ന അന്ത്യത്തെ പ്രാപിക്കുന്ന അനുഭവത്തിലൂടെയാണല്ലോ നാം ജീവിക്കുന്നതു്. നമ്മെ ചുറ്റിയുള്ള ചരിക്കുന്നതു ചരിക്കാത്തതുമായ സർവ്വ ജീവമാംഗികളും ഓരോന്നായി ഓരോരിക്കലായി അവസാനിക്കുന്നു അനുഭവവെളിച്ചത്തിൽ-നമ്മളും ഓരോരുത്തരായി വിചാരിക്കാത്ത സമയത്തും നിനയ്ക്കാത്ത നാഴികയിലും കടന്നുപോകും അന്ത്യത്തെ പ്രാപിക്കും. അതിനാൽ ലോകാന്ത്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തയേക്കാൾ നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും അന്ത്യത്തെപ്പറ്റി അനുഭവിക്കണം നാം ചിന്തിച്ചു സമാധാനപരമായ സൽഗുണ സമ്പന്നമായ ശാന്തസുന്ദരമായ നല്ല ഒരു അന്ത്യം ലഭിക്കുന്നതിനു ശ്രദ്ധിക്കുകയും ശ്രമിച്ചു വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യണം.

മനുഷ്യരായ, നമ്മുടെ അന്ത്യം-നമ്മുടെ സ്വദേശമടയ. പരലോകത്തിലെ നിത്യ ജീവിത പ്രവേശനത്തിലേക്കുള്ള യാത്രയാകുന്നു. നാം മനുഷ്യർ, എന്നും നിത്യം ജീവിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ജീവിതം ഒരിക്കലും അവസാനിക്കുന്നില്ല. ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നും മരണമാകുന്ന പ്രസവത്തിലൂടെ-നാം നിത്യ ലോകത്തിലെ നിത്യ ജീവനിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. മറ്റുള്ള സർവ്വ ജീവ രാശികളും ഈ ലോകത്തിൽ ജനിച്ചു വളർന്നിവിടെ അവസാനിക്കുന്നു. അവ റാകൾക്കെല്ലാം ഇവിടെ വെച്ചുള്ള ഒരു ജീവിതം മാത്രമാണുള്ളത്. ദൈവം തന്റെ പിതൃത്വം നമുക്കു നൽകി ജനം തന്നിരിക്കുന്നതിനാലാണ് നാം എന്നും നിത്യകാലം ജീവിക്കുന്നത്.

നിത്യലോകത്തിൽ, രണ്ടു ജീവിതാവസ്ഥകളാണുള്ളത്. ദൈവത്തോടൊന്നിച്ചുള്ള സ്വർഗ്ഗവാസവും. ദൈവത്തിൽ നിന്നു ദൈവത്തെ കാണാനുള്ള നരകവാസവും. അവർണ്ണനിയവും അളവറ്റ സുഖസൗഭാഗ്യാനന്ദ ജീവിതവുമാകുന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിലേതു-ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാ സുഖാനന്ദേ സൗഭാഗ്യങ്ങളും ഒന്നിച്ചു കൂടിയല്ലാത്തതിനേക്കാൾ ഏറ്റവും കൂടുതലായിട്ടുള്ളതാകുന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ സുഖാനന്ദേ ജീവിതം ഈ ലോകത്തിലെ സർവ്വ കഷ്ടതകളും, ദുഃഖദുരിതങ്ങളും ഒന്നുചേർന്നാലുണ്ടാകുന്നതിനേക്കാൾ, അനവധിമടങ്ങുവലുതാകുന്നു നരകത്തിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ, യാതനാനന്ദേ ജീവിതം ഈ രണ്ടു സ്ഥാനങ്ങളിലെയും ജീവിതം ഒരിക്കലും അവസാനിക്കുന്നില്ല നിത്യകാലം അഭംഗം തുടരുന്നു നമ്മുടെ മരണന്തര ജീവിതം, നിത്യയാതനാനന്ദേയും ദുഃഖദുരിത പൂർണ്ണവുമാകാതിരിക്കത്തക്കപിധം നല്ല അന്ത്യം പ്രാപിക്കുന്നതിലേക്കു ഈശ്വരനിൽ ശരണപ്പെട്ട സഹോദര സന്ദേഹത്തോടെ നിസ്വർത്ഥം ജീവിതം നയിക്കണം.

23 ലോകാന്ത്യം

II

ഈശ്വര വിശ്വാസികളായ സകലരും ഒന്നുപോലെ ഉറപ്പുയെ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു സത്യമാണ് ലോകവസാനം-പുരത്തനവും അധുനാനതനവുമായ എല്ലാ മത ഗ്രന്ഥങ്ങളും- ഈ വിശ്വാസത്തെ ഉറപ്പിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നു-ഹൈന്ദവമതം നാലു യുഗങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നു-കൃത, ത്രേത, ദ്വാപര കലി എന്നിങ്ങനെ, നാലു യുഗങ്ങളും, അതിൽ കഴിഞ്ഞു പോയ മൂന്നു യുഗങ്ങളുടെ, കാലഘട്ടങ്ങളും, നിർണ്ണയം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെ കലിവർഷവും ആണ്ടു മാസ തീയതി കണക്കാക്കിമുന്നോടുകയാണ്-ഈ യുഗാവസാനം എന്നായിരിക്കുമെന്നു പറയുന്നില്ലെങ്കിലും, കഴിഞ്ഞു പോയ യുഗങ്ങളെപ്പോലെ-തന്നെനര ഒരു ദിനത്തിൽ, അടുത്തതും-അനന്തിവിദ്യുര ഭാവിയിലോ, അവസാനിക്കുമെന്നും, അതോടെ എല്ലാ ശൂന്യമാകുമെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു കലിയുഗം അവസാന യുഗമാണെന്നും, പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ക്രിസ്തു മതം ഈ യുഗാവസാനത്തെപ്പറ്റി- സുവ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു-ലോകാന്ത്യം സുനിശ്ചിതമാണെന്നും, എന്നാൽ അതിന്റെ ആണ്ടു മാസ തീയതി-എപ്പോഴാണെന്നുള്ളതു്, ദൈവ പുത്രനായ തനിക്കോ മറ്റാക്കെങ്കിലുമോ പറയാവുന്നതല്ലെന്നും പ്രപഞ്ച സൃഷ്ടി കർത്താവായ, സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിന്റെ, തിരുവിഷ്ടത്തിലിരിക്കുന്ന കാര്യമാണെന്നും പറയുന്നു.

ക്രിസ്തു മത സ്ഥാപകനായ ക്രിസ്തു ഒരു ചരിത്ര പുരുഷനും സത്യത്തിന്റെ മൂർത്തിമണ്ണുമാണ്-മനുഷ്യയെ സ്നേഹിച്ചു എൻപതു വർഷം വെച്ചു കണക്കാക്കിയാൽ-ഇന്നേക്കു

പുറകേറട്ടു ഇരുപത്തഞ്ചാം തലമുറക്കാരനും, ഏഴുപതിന്റെ കണക്കിൽ ഇരുപത്തൊട്ടാം തലമുറക്കാരനും അറുപതുവർഷ കണക്കിൽ മുപ്പത്തിമൂന്നും തലമുറക്കാരനാണ്, ഏതായാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതക്കാലം. മുപ്പതു തലമുറയ്ക്ക് ലധിക്തമായിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം ജനിച്ചു ഉളർന്നവീടും തന്റെ പാപേതം പാപം സുക്കളാൽ പരിപാവനമാക്കപ്പെട്ട, സ്ഥലങ്ങളും ഇന്നും വ്യക്തമായി കാണാൻ കഴിയും. - അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ജീവിത സംഭവങ്ങളും അതിന്റെ സ്ഥനങ്ങളും, ഇന്നും ദൃശ്യമാണ് - ആ ജഗൽ ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശ സംഹിതയും, കർമ്മാനുഷ്ഠാന പരിപാടികളും അന്നു മുതൽ ഇന്നെയോളം ലോക ജനതയുടെ ഒരു നല്ല പങ്ക് അംഗുരം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു - അന്നു മുതൽ ഇന്നെയോളമുള്ള ഏല്ലാ നല്ല മനുഷ്യരും ലോകജനത ഒന്നടങ്കം തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ ലേകേ ഗുരുവും സത്യത്തിന്റെ സാക്ഷിയും മുർത്തിയുമായി അംഗീകരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ഒന്നിനു വേണ്ടിയും വ്യാജ പ്രസ്താവന - നടത്തുകയുമില്ല നടത്തിട്ടുമില്ല തന്റെ പൂർണ്ണ ദൈവവും പൂർണ്ണ മനുഷ്യനും, ദൈവ പുത്രൻമാണെന്നു പല തവണ ഉറപ്പിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. തന്റെ ജീവിതമാതൃകയാലും ദിവ്യോപദേശങ്ങളാലും പ്രകൃത്യാതീതമായ അത്ഭുത പ്രവർത്തനങ്ങളാലും അതു സ്ഥിരീകരിച്ചിട്ടുണ്ട് അദ്ദേഹം ലോകാന്ത്യത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതിപ്രകാരമാണ്.

പ്രസവ വേദനയുടെ ആരംഭം പോലെ ലോകാവസാനത്തിനടുത്തു മുമ്പായി ഭീകര ദുരന്ത ദുഃഖദുരിതങ്ങളുണ്ടാകും. ലോക ജനത, സമാധാനമില്ലാതെ അന്യോന്യം പടവെട്ടും യുദ്ധങ്ങളും യുദ്ധ ശ്രുതികളും പല രാജ്യത്തുണ്ടാകും - ഭയങ്കരക്ഷാമത്തും ഭൂകമ്പത്തിലും അവിടവി

ടെ അനേകം ജീവനാശം സംഭവിക്കും സുഖലോലുപത,
അമിതാനന്ദ സുഖാന്തരവേ മദ്യാസക്തി പണഭംഗം വ്യ
ഭീഷണ ചിന്തയും അചിതഭോഗാസക്തിയും ജീവിത
വ്യഗ്രത എന്നിവയാൽ ഏവരുടെയും മനസ്സ് ദുർബലമാ
കും-ലോക ജനതയിലെ ഒരു വലിയ വിഭാഗം, സ്വാത്ഥ
രം അതി സ്വാർത്ഥരും ദുഷ്ടരും, സഹോദര സ്നേ
ഹമില്ലാത്തവരും പരദ്രോഹികളുമാകും. ഭാര്യ ഭർത്താവിനെ
തിരായും ഭർത്താവു ഭാര്യയ്ക്കെതിരായും പിതാവു
മക്കൾക്കെതിരായും മക്കൾ പിതാവിനെതിരായും, ജനം
ജനത്തിനെതിരായും രാജ്യം രാജ്യത്തിനെതിരായും തലയുൾ
ത്തുകയും പടവെട്ടുകയും അന്യോന്യം വധിക്കുകയും ചെയ്യും.
ദ്രുശ, ശത സഹസ്ര, നിലകളുള്ള ഉന്നതങ്ങളായ,
രമ്യഹർമ്മ്യങ്ങളും ചിത്രവേലകളാലും കൊത്തു പണിക
ളാലും അലംകൃതമായി പടുത്തുയർത്തിടുള്ള, വസതിക
ളും ദേവാലയങ്ങളും, കല്ല കല്ലോടു് ശേഷിക്കാതെ ഒന്നോ
ടെ നശിക്കും കടലിന്റെയും തിരമലകളുടെയും ഇരമ്പൽ
ജനങ്ങളിൽ സംഭ്രാന്തിയുളവാക്കും.

സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നവയെ ഓർത്തുള്ള ഭയവും
ആകുലതയും നിമിത്തം ഭൂവാസികളെല്ലാം സംഭീതരാ
കും-ഈ പീഡാനുഭവ ദിവസങ്ങളിൽ സൂര്യൻ ഇരുണ്ട
പോകും-ചന്ദ്രൻ പ്രകാശിക്കുകയില്ല-നക്ഷത്രങ്ങൾ ആകാ
ശത്തുനിന്നു നിപതാകും-ആകാശ ശക്തികൾ ഇളകുക
യും ചെയ്യും-ലോകാരംഭം മുതൽ അതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാ
ത്ത കഷ്ടതകൾ അന്നുണ്ടാകും-അപ്പോൾ മനുഷ്യ പുത്ര
നായ താൻ വലിയ ശക്തിയോടും മഹത്വത്തോടുംകൂടി
വാനമോലങ്ങളിൽ വരുന്നതു ഭൂവാസികളെല്ലാം കാണും.
വലിയ കാഹള ധ്വനിയോടുകൂടെ തന്റെ ദൂതരെ അവൻ
അയയ്ക്കും-അവർ ഭൂമിയിലെ ഒരൊരു മുതൽ മറെറ അററ
വരെ-ആകാശാത്യന്തികളോളം കാഹള ധ്വനി മുഴക്കും.

അവൻ മഹീമയുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ഉപവിഷ്ടനായി എല്ലാ ജനതകളെയും ഒരുമിച്ചു കൂട്ടും. നീതിമാന്മാരെ തന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തും നീതികെട്ടവരെ ഇടത്തു ഭാഗത്തുമായി വേർതിരിക്കും—വലത്തു ഭാഗത്തുള്ളവരോട് എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരേ വരുവിൻ ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ നിങ്ങൾക്കായി സജ്ജമാക്കിയിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗരാജ്യം. അപകാശമാക്കി അനുഭവിപ്പിൻ എന്നെന്നാൽ എനിക്കു വിശ്വസനപ്പോൾ നിങ്ങൾ ക്ഷണത്തന്നെ ദാഹത്തിനു കടിക്കാൻ തന്നെത്താൻ കിടപ്പാടമില്ലാത്തവനായി അലഞ്ഞപ്പോൾ നിങ്ങളെനിക്കു വസതി നൽകി എന്നെ സ്വീകരിച്ചു നഗ്നനായിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്നെ ഉടുപ്പിച്ചു രോഗിയായിരുന്നപ്പോൾ എന്നെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു തടവറയിലും നിങ്ങൾ എന്നെ വന്നു കണ്ടു അപ്പോൾ നീതിമാന്മാർ പറയും. നിന്നെ വിശ്വസിച്ചവനായും ദാഹിക്കുന്നവനായും നഗ്നനായും രോഗിയായും തടവറയിലും കാണുകയും സഹായവും ആശ്വാസവും നൽകുകയും ചെയ്തതെപ്പോഴാണ്—ഞങ്ങൾ ഓടുന്നില്ല—അപ്പോൾ ഞാൻ പരയും. നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ സഹായത്തിനു വന്നവരും. നിങ്ങൾ കണ്ടു കേട്ടറിഞ്ഞവരുമായ, ആർത്തരും അവശരും ആലംബഹീനരുമായ എന്റെ എല്ലാ എളിയ സഹോദരന്മാരും കൂടെ. നൽകിയ സഹായവും ആശ്വാസവും എനിക്കാണു ചെയ്തതു്—അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഏനോടുകൂടെ നിത്യം നന്ദം അനുഭവിക്കുവിൻ—

ഇത്രത്തു ഭാഗത്തുള്ളവരോട്, ശപിശപ്പെട്ടവരേ നിങ്ങൾ എന്നിൽ നിന്നകന്നു പിശാചിനും അവന്റെ ദൂതന്മാർക്കുമെ യി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യഗ്നിയിലേക്കു പോകുവിൻ—എനിക്കു വിശ്വസനപ്പോൾ ആഹാരവും ഭാഹിച്ചപ്പോൾ ചെള്ളവും തന്നില്ല—കിടപ്പാടമില്ലാത്തവരായപ്പോൾ, പാക്കാൻ സ്ഥലം തന്നില്ല. നന്ദം.

മറയ്ക്കാൻ തൂണി തന്നില്ല-രോഗാവസ്ഥയിലും തടവറയിലും നിങ്ങൾ വന്നു എനിക്കാശംസം നൽകിയില്ല. അപ്പോളവര പറയും നിന്നെ ഒരിക്കലും ഞങ്ങൾ, ആ നിലയിൽ കണ്ടിട്ടില്ലല്ലോ-അതിന് നിങ്ങളുടെ അടുത്തു വന്നിട്ടുള്ളവരും നിങ്ങളറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരുമായ ഭിക്ഷക്കാരും പാവപ്പെട്ടവരും അവശരും ഭ്രമർത്തരും ആലംബഹീനരുമായ എന്റെ സഹോദരങ്ങളെല്ലാവർക്കും നിങ്ങൾ ചെയ്യാതിരുന്നതു-എനിക്കു തന്നെയാണ് നരകത്തിരുന്നതു-ഇവർ നിത്യശിക്ഷയിലേക്കും നിതിമാന്മാർ നിത്യജീവനിലേക്കും പ്രവേശിക്കും.

ഈ ലോകം-ഇന്നുള്ള നിലയിൽ എന്നും നിത്യകാലം തുടങ്ങുമെന്നും ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാൻ പോകുന്നില്ലെന്നും, ഈശ്വരനും സ്വർഗ്ഗ നരകവുമില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ലോക വിജ്ഞാനികളുടെ ഒരു ചെറിയ വിഭാഗം അവിടവിടെ ആദ്യനും നിലകൊള്ളുന്നുണ്ട് സംസാര ചക്രം റോളം ചെയ്തു മുന്നേറിയിരുന്നതാണ് അവരുടെ അഭിമതം ഈശ്വരനും, സ്വർഗ്ഗ നരകവും സ്വാർത്ഥതാ സാധുതയ്ക്കായി കാലകാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യർ സൃഷ്ടിച്ചതാണെന്നാണ് അവരുടെ അഭിപ്രായം മറ്റൊരു ചെറിയ പക്ഷം, ഈശ്വരൻ അവനവനിൽ തന്നെയാണെന്നും സ്വർഗ്ഗ നരകം ഈ ലോകമാണെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

മതഗുരുക്കന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങളെ അവർ മാനിക്കുന്നില്ല. അവരേക്കാൾ-എല്ലാ വിധത്തിലും, അഭിജ്ഞാനം സ്വാർത്ഥരഹിതരും തൃപ്തികളും സത്യത്തിന്റെ-മാതൃകകൾക്കുമായി ജീവിച്ചു, ഹിന്ദു, ബുദ്ധ, ജൈന-ക്രൈസ്തവ മതസ്ഥാപകരുടെ ജീവചരിത്രം അവർ

മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല-ഈ മത സ്ഥാപക നേതാക്കളെല്ലാം വ്യാജ പ്രസ്താവനയിലൂടെ-ലോക ജനതയെ കബളിപ്പിച്ചതായും, ഈ ഒന്നുമില്ലാ വാദികൾക്കു പ്രസ്താവിക്കാൻ ധൈര്യമില്ല, കാരണം ഷത്രക്കരാജപോലും, യാതൊരു കനഷവും, പ്രനേതാക്കളിൽ കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ചരിത്ര പുരുഷനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതകാലം ഇന്നേയ്ക്കു മുപ്പതു തലമുറയ്ക്കകമാണ്- അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്തായ ജീവിത സംഭവങ്ങളുടെ-സാക്ഷ്യങ്ങൾ-ഇന്നും ദൃശ്യമാണ്. സത്യമൂർത്തിയായ അദ്ദേഹം വ്യാജോപദേശങ്ങളിലൂടെ ലോക ജനതയെ വഞ്ചിച്ചിരിക്കുന്നതായി, ആർക്കും പറയാനും ധൈര്യമില്ല- അദ്ദേഹം ഈശ്വരന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെയും സർവ്വ വ്യൂഹകത്വത്തെയും, സ്വർഗ്ഗ നരകാനുഭവങ്ങളെയും പറ്റി സുവ്യക്തമായി ഉറപ്പിച്ചും, തറപ്പിച്ചും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മരത്രമല്ല-സ്വാർത്ഥനും, അമിതസുഖാനുമവിയുമായ ഒരു ധനാധ്യന്റെയും, രോഗിയും, ആലംബഹീനനുമായ ഒരു ഭിക്ഷക്കാരന്റെയും. മരണശേഷം അവർക്കു ലഭിച്ച, സ്വർഗ്ഗനരകാനുഭവവും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്-ആദാമും ഈ പുസ്തകത്തിൽ അന്യത്ര ചേർത്തിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ ഈശ്വരനെയും സ്വർഗ്ഗ നരക ജീവിതത്തെയും പറ്റി ഈ ചെറുപുസ്തകത്തിൽ ആദ്യതം അവിടവിടെയായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതിലേക്കു ഏവരുടെയും ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അവസാനമായി ലോകാന്ത്യത്തെപ്പറ്റി ഓരോരുത്തരും ചിന്തിച്ചും പ്രവചിച്ചും സമയം കളയാതെ തങ്ങളോരോരുത്തരുടെയും ഈ ലോകത്തിൽനിന്നുള്ള വേർപാടിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചാലും നാം ഓരോരുത്തരുടെയും, ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു വേർപിരിയുന്ന അന്ത്യം ഈ നിമിഷത്തിൽ

ലോ മണിക്കൂറിലോ, ദിവസത്തിലോ ആഴ്ചയിലോ
 മാസത്തിലോ, വർഷത്തിലോ അടുത്തോ അകന്നോ സ.
 ഭവിക്കുമെന്നതു തീർച്ചയാണ് നമ്മുടെ ഇവിടെ നിന്നു
 മുളച്ച വേർപാട് നിത്യ ലോകത്തിലെ സൗഭാഗ്യ വസതി
 യിലെത്തി ആനന്ദകരമായിത്തീരുന്നതിനു നാം ശ്രമിക്ക
 ണം. ആഗ്രഹിക്കണം അതിലേക്കായി, ജീവിക്കണം.

ധനാധ്യർ, അമിത സുഖാനുഭവിക്കളാകാതെയും ധനം
 കൂട്ടി വയ്ക്കാതെയും പാവങ്ങളെ സഹായിക്കണം മധ്യ
 സ്ഥിതരും അതിൽ കുറഞ്ഞവരും, തങ്ങളിൽ കുറഞ്ഞ
 വരെ സഹായിക്കണം. ഏല്പിവെയും - ലോക ജനതയെ
 മുഴുവനും സഹോദരങ്ങളായി സ്നേഹിച്ചു വർത്തിക്കണം.
 പരോപകാര പ്രവർത്തനങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ചു പട്ടിണിപ്പു
 ഖങ്ങൾക്കും ആലംബഹീനർക്കും നല്കണം. സ്വാർത്ഥത വെ
 ടിയണം. അനുകമ്പ, ക്ഷമ, ത്യാഗം, ഇശ്വര ഭക്തി
 എന്നിവ, ശരീരഘടകങ്ങളാകണം. സമാധനപരമായ,
 നന്മ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ, നിസ്വാർത്ഥ ജീവിതീ
 ലൂടെ ആർത്തരെയും അവശരെയും ആലംബഹീനരെ
 യും കഴിവുള്ളത്ര സഹായിച്ച്, ശാന്തസുന്ദരമായ ജീവിത
 ന്യൂനതയിലേക്ക് ഒരോരത്തരം ശ്രമിക്കണം.

24 ജീവിതമാറ്റം

I

[പ്രപഞ്ച പ്രകൃതിയിലെ സർവ ജീവരാശികളും പ്രപഞ്ച പ്രകൃതിയിൽ നിന്നുതന്നെ ശരീര ജീവനോടുകൂടി ജനിക്കുന്ന പഞ്ചഭൂത നിർമ്മിതമായ ശരീര ജീവനാണ് എല്ലാ ജീവികൾക്കും ലഭിക്കുന്നതു്. മനുഷ്യനും മറ്റൊല്ലാ ജീവികളെപ്പോലെ പഞ്ചഭൂത നിർമ്മിതമായ ശരീര ജീവനോടുകൂടി ഉളവാകുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യനിൽ ദൈവം തന്റെ രൂപസദൃശ്യമായ ഒരിക്കലും നശിക്കാത്ത ആത്മാവിനെക്കൂടി പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. തന്നിമിത്തം മനുഷ്യർ-ദൈവപുത്രരായി ജാതരാകുന്നു. എല്ലാ ജീവികൾക്കും ജനനം, വളർച്ച, നാശം എന്ന ത്രിവിധ അവസ്ഥകളുണ്ട്. മനുഷ്യരും ജനിക്കുകയും വളരുകയും നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ സർവ ജീവജാലങ്ങളും പഞ്ചഭൂത നിർമ്മിതമായ ശരീര ജീവനുകളെ പ്രപഞ്ച പ്രകൃതിയിൽ നിന്നുണ്ടാക്കുന്നതുപോലെതന്നെ തിരിച്ചിവിടത്തന്നെ ലയിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യരും മറ്റു ജീവികളെപ്പോലെ ഇവിടെത്തന്നെ നിക്ഷേപിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരിക്കലും നശിക്കാത്ത, അവസാനമില്ലാത്ത ദൈവത്തിൽ നിന്നു ലഭിച്ച അവന്റെ ആത്മാവ്-മരണാനന്തര ലോകത്തിൽ നിത്യം വാഴുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ മനുഷ്യന്മാർ വിന്റെ ഏതാനും നാളത്തെ അധിവാസസ്ഥാനം മാത്രമാണ് പ്രപഞ്ച പ്രകൃതിയിൽ നിന്നു ലഭിച്ച പഞ്ചഭൂത നിർമ്മിതമായ ശരീരം.

മനുഷ്യ ജീവിതം മരണത്തോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്നില്ല. മരണം അവനെ നിത്യകാല ജീവിതത്തിനായി നിത്യ ലോകത്തിലേക്കു പ്രസവിക്കുന്നു. മറ്റു സർവ്വ

ജീവരാശികളും ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നും ജനിച്ചു വളർന്നു നശിക്കുമ്പോൾ. മനുഷ്യൻ ഈ ലോകത്തിലെ ജനനം, വളർച്ച, നാശം, അഥവാ മരണത്തോടെ നിത്യജീവിതത്തിലേക്കു മനുഷ്യനെ തയ്യാറാക്കുന്നതാണ് ഈ ലോകജീവിതം. നിത്യലോകത്തിൽ, നിത്യസുഖത്തിനും നിത്യ ദുഃഖത്തിനും അർഹമാകുന്നതു മരണത്തോടുകൂടിയാണ്. ഈ ലോക ജീവിതത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം—പ്രവർത്തനഗതി_അനുസരിച്ചായിരിക്കും അതിലൊരു സ്ഥാനം ലഭ്യമാകുന്നത്.

ഈ ലോക ജീവിതത്തിൽ ദൈവത്തെ അറിയത്തക്ക നേഹിച്ചു തന്നെപ്പോലെ തന്നെ മറ്റുള്ളവരെയും കണ്ടുകിട്ടിയെടുത്തു തന്റെ കഴിവിനനുസരിച്ചുള്ള പരോപകാരപ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ, സ്വാർത്ഥ ത്യാഗത്തിലൂടെ, സഹോദര സ്നേഹത്തിലൂടെ ആത്മാർത്ഥമായി നല്ല ജീവിതം നയിച്ചു നല്ല മനുഷ്യർക്കു മരണത്തെ യേശുപ്പേടേണ്ടതില്ല. മറിച്ചു മരണം അവരെ നിത്യജീവിതത്തിലെ നിത്യ സമ്മാനാർഹമാക്കുന്നതിനാൽ— സന്തോഷത്തോടും സമാധാനത്തോടും ഇവിടെ നിന്നും യശ്രായംകുന്നതാകുന്നു. നല്ല മനുഷ്യരുടെ മരണത്തിൽ സ്വന്തക്കാരും ബന്ധുക്കളും സ്നേഹിതരും ഒരിക്കലും വിലപിക്കരുത്. സുഖ ദുഃഖസമ്മിശ്രമായ ലോക ജീവിതത്തിൽനിന്നും അവർ രക്ഷപ്പെടുകയാണ് മരണം. മൂലം സംഭവിക്കുന്നത്, അവിശ്രമമായ അവരുടെ സ്വാർത്ഥത്യാഗ ജീവിതത്തിന്റെ സമ്മാനമായ നിത്യാനന്ദ ജീവിതത്തിനവർ പേരുകകയാണ്: അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമുള്ള അനന്തരഫലം.

മാതാപിതാക്കളുടെ സുഖേച്ഛപൂർത്തീകരണത്തിന്റെ ഫലമായിട്ട് മാത്രമല്ല, നാം ജാതരാകുന്നത്. മനുഷ്യരും മൃഗങ്ങളുടെ സർവ്വ ജീവരാശികൾക്കും സന്തതിപരമ്പര

യെ നിലനിർത്തുന്നതിനുള്ള സന്താനോല്പാദന ശക്തി സൃഷ്ടാവായ ദൈവം പൊതുവെ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മനുഷ്യർക്കു മാത്രമായി, മറ്റു ജീവികളെപ്പോലെ പഞ്ചഭൂത നിർമ്മിതമായ ശരീര ജീവനോടുകൂടി ഉരുവുകമ്പോൾ തന്നെ-തന്റെ രൂപസദൃശ്യമായ ആത്മരൂപിനെകൂടി നൽകുന്നു. ശരീര ജീവനോടുകൂടി, ആത്മരൂപിനെ സംയോജിപ്പിക്കുന്നതു ദൈവമാണ്, ദൈവം സംയോജിപ്പിക്കുന്നതിനെ വേർപിരിക്കാൻ, നശിപ്പിക്കാൻ ആർക്കും അവകാശമില്ല, ദൈവം നൽകിയിരിക്കുന്ന കഴിവും സാമ്രാജ്യവും ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തി സൃഷ്ടാവിനെ മറന്നു ജീവിതത്തെ ആരും അവസാനിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതും ആ വിധമാകുന്ന ആത്മഹത്യ മരണത്തിന് ആരും സന്നദ്ധരാകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യേണ്ടതും നമ്മുടെ കടമയാകുന്നു. തീരാ ദുഃഖം-സദാ അതിവേദന-ശരീരമാകമാനം വൃണവൃണിതമായ പരുക്കളും പഴുപ്പും, ക്ഷയം, ആസുതയാ, കാൻസർ തുടങ്ങിയ മഹാവ്യാധികൾ-കൊടു പട്ടിണി എല്ലാവിധത്തിലും അസുഖങ്ങളും അനാരോഗ്യവും, ജീവിക്കുവാനുള്ള ധനമില്ലായ്മ; നിത്യദാരിദ്ര്യം; കിടപ്പാടമില്ലാത്ത അവസ്ഥ; ആഗ്രഹാനുസരണമുള്ള വിവാഹം നടക്കാതെ വന്നത്, വിചാരിച്ചത്ര ഉന്നതബിരുദം ലഭിക്കാത്തത്, പേരും പെരുമയും പ്രശസ്തികളും ഇടയാക്കാത്തത്, അക്ഷീണശ്രമം ചെയ്ത കാര്യം അപജയമായി കലാശിച്ചത്, ഇങ്ങനെ അനേകമനേകം മോഹഭംഗങ്ങൾ, നിരാശകൾ, നിത്യദുഃഖങ്ങൾ, എല്ലാം ക്ഷമയോടെ സഹിക്കണം. എല്ലാ ദൈവം നമ്മുടെ നന്മയ്ക്കു തരുന്ന കഠിനകൃപയായി കരുതി സന്തോഷത്തോടെ വർത്തിക്കണം. സഹിക്കണം. ഒരു പക്ഷേ, ക്ഷണഭംഗൂരമായ ഈ ലോക ദുഃഖങ്ങളും ക്ലേശങ്ങളും നിത്യലോകത്തിലെ, നിത്യാനന്ദ ജീവിതത്തിൽ

ഏറ്റവും വലിയ സമ്മാനത്തിന് നമ്മെ അർഹരാക്കുന്നതിലേക്കുള്ളതാണെന്നും നാം ഓർക്കണം. അതിനാൽ സുഖത്തിലും ദുഃഖത്തിലും നാം ഒന്നുപോലെ സമാധാനമുള്ളവരായി, സമനില, ശാന്തത സംതൃപ്തി ഒരിക്കലും കൈവെടിയാതെ, സഹോദരസന്മേഹത്തോടെ, ദൈവിക ചിന്തയോടെ, പരമാർത്ഥമായി ജീവിതത്തെ നയിച്ചു ജീവൻ നമുക്കു നൽകിയ നമ്മുടെ പിതാവ് നമ്മെ വിട്ടിടുന്നതുവരെ വളരെ സന്തോഷമായി ജീവിക്കണം. സമാധാനപരമായ ഒരു ന്യായം-മരണം-ലഭിക്കുന്നതു് ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ നേട്ടമാണു്, സമാധാനപരമായ ഒരു നല്ല മരണം ലഭിക്കാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കണം. അതിനായി സൃഷ്ടാവായ പിതാവിനോടു് നാം പ്രാർത്ഥിക്കണം. മരണമാകുന്ന മരണം ഓരോരുത്തർക്കും വന്നുചേരുന്നതല്ലാത്തതു് തർക്കമില്ലാത്ത ഒരു വസ്തുതയും, അനുഭവ്യമാണു്. മരണമുണ്ടെന്നതു നിശ്ചയം. അതുപോലെ മരണ സമയം-നാഴിക-എപ്പോഴെന്നാർക്കും നിശ്ചയമില്ലാത്ത സുനിശ്ചിത കാര്യമാണു്. അതിനാൽ ഓരോരുത്തരും സദാ മരണത്തെ മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ടു ജീവിക്കണം. ഓരോ ദിവസവും രാവിലെ എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ വൈകുന്നേരംവരെയും വൈകുന്നേരം വെളക്കും വരെയും ജീവിക്കുമെന്നു നിശ്ചയിക്കരുതു്. ഒരോ ദിവസവും, നാഴികയും വീനാഴികയും കഴിയുന്നോറും നാം ശവകുടീരത്തോടു് അടുക്കുകയാണു്. കഴിഞ്ഞു പോകുന്ന നിമിഷങ്ങൾ നമ്മുടെ ജീവിതയാത്രയുടെ ദൂരം കറയ്ക്കുന്ന-അന്ത്യത്തേക്കടുക്കുന്ന എപ്പോൾ മരണം നമ്മെ പിടികൂടിയല്ലോ സമാധാനപരമായി സംതൃപ്തിയോടെ, സന്തോഷത്തോടെ ഇവിടെ നിന്നും വിട്ടുപിരിഞ്ഞു നമ്മുടെ സ്വദേശമായ നിത്യലോകത്തിൽ നമ്മുടെ പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിലെത്തി-നിത്യാനന്ദവിശ്രമ ജീവിതം നയി

കുന്നതിൽ നാം സഭാ തയ്യാറാകണം. ഒരുക്കമുള്ളവരായിരിക്കണം. ഈ ലോക ജീവിതത്തിന്റെ വിജയം-നേട്ടം ജന്മസാഹചര്യം-സമാധാന മരണത്തിലൂടെ നിത്യ സൗഭാഗ്യത്തിൽ എത്തുന്നതുമാത്രമാണ്.

25 ജീവിതമാറ്റം

II

മരണത്തെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവർ മരണം കാണുന്നത് നല്ലതാകുന്നു. തങ്ങൾക്കും വന്നുചേരുന്ന ഈ മരണത്തെ നേരത്തെ തന്നെ ദർശിക്കുന്നത് പിന്നീടുള്ള ജീവിതം ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിനും, തയ്യാറാക്കുന്നതിനും സഹായകമാണ്. അതിനാൽ സമാധാനപരമായ ഒരു മരണമെങ്കിലും നാം കണ്ടിരിക്കണം. മരണക്കിടക്കയുടെപ്പുറം സ്വന്തം കാര്യം ബന്ധുക്കളും സ്നേഹിതരും നോക്കി നിൽക്കുന്നതു, തലയ്ക്കലും കാൽക്കലും ഇരുന്നുകൊണ്ട് ശയ്യവലംബിയുടെ ശരീരത്തെ സ്പർശിക്കുന്നതും കാണാം. അങ്ങനെ നോക്കി നിൽക്കെ തന്നെ നിരവധി കാര്യങ്ങൾക്ക് നല്ലതും തീയതുമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഓടിച്ചാടിയ കൗതുകങ്ങൾ രക്ത ഓട്ടം നിലച്ചു തണുത്തു മരിക്കുന്നതും, നിമിഷനോടുകൂടി കൗതുകകരമായ മരണമുണ്ടാവുകയും, കഴുത്തുവരെ, രക്ത ചലനം നിലച്ചു തണുത്തു നിർജീവാകുന്നു. തുടർന്ന് അധരങ്ങൾ തുറക്കുകയും കൺഡ്യൂഷ്സി തുറിച്ചു നേക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അൽപ നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ വയേൽകൂടിയോ, മൂക്കിൽ ചെവി വഴിയോ, നയനങ്ങൾ മുൾഗമോ, തലയുടെ ഉച്ചി

യിൽ കൂടിയോ, അവസാനശ്വാസം ജീവന്റെ ജീവൻ വിട്ടുപിരിയുന്നു.

ശരീരം ആകമാനം തണുത്തു നിർജീവമാകുന്നു. സ്വന്തക്കാർ വലയും കണ്ണും തിരുമ്മി, കരഞ്ഞു നിലവീളി കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. നിരവധി നന്മതിനാ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഉടമ, പണ്ഡിതാഗ്രേസരൻ. പാമരകോമരം, പ്രശസ്ത പ്രശസ്തൻ, സമ്പന്നരും നിർദ്യനരും. വാശിവൈരാഗികളും വീരപരശക്തികളും പുലർത്തിയ ധീരവീരകേസരി, സൗമ്യനും സമധേന പ്രിയനുമായി വർത്തിച്ച ആരും. കറെ ദശവർഷക്കാലം പ്രപഞ്ചത്തിൽ പലനരത്നകമായി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വ്യക്തി, പ്രപഞ്ചത്തിരയ്ക്കുള്ളിൽ അങ്ങ് എവിടെയോ പറന്നു മറയുന്നു. ചുരുങ്ങിയ നാളിനുള്ളിൽ ലോകത്തിൽ നിന്നും വിസ്മൃതനാകുന്നു. പിന്തിച്ചുപോ! !

അമ്പോ, ഗംഭീര പുരുഷാ നിന്റെ പ്രതിപദ്യം പ്രശസ്തിയും ഇപ്പോൾ എവിടെ? വമ്പും കൊമ്പും എവിടെ? സുഗന്ധലേപനത്താൽ മണമണുത്ത് മിനുങ്ങിയ സുന്ദരശാത്രം എവിടെ? നാടും വീടും കൂടങ്ങി വ്യാപര മണ്ഡലം മുഴുവനും ശബ്ദകേ ലാഹലത്താലും, ധീരവീരപരശക്ത പ്രവർത്തനത്താലും മരറൊലി കൊള്ളിച്ചു മുഖരിതമാക്കിയ നീ ഇപ്പോൾ എവിടെയ്ക്ക് മറഞ്ഞു? നിന്റെ ശബ്ദമുഖരിതമായ പ്രസംഗ യോരണിയാൽ ആയിരക്കണക്കിനുള്ളകളെ ആകർഷിച്ച നീ ഇപ്പോൾ എവിടെയാണ്? സൈക്കിളിൽ, സ്കൂട്ടറിൽ കോറിൽ ഇരുന്ന റോഡിൽ പൊടിപടലം പരത്തി അന്ത്യവേഗം ഓടിച്ചുപോയ നിന്റെ വരഹനങ്ങലും, ഇപ്പോൾ ആരോടിക്കുന്നു? യാത്രചെയ്യുന്നു? ഏന്നറിയുമോ? നിന്റെ

വ്യവസായ ശാലകൾ, തൊഴിൽ ശാലകൾ, കച്ചവടക്കേന്ദ്രങ്ങൾ, വസ്തു വകകൾ, നിലം പറമ്പുകൾ, ഇപ്പോൾ ആരുടെ കൈവശം? ഉദ്യോഗമണ്ഡലങ്ങളിൽ, തൊഴിൽ രംഗങ്ങളിൽ, നിന്റെ കീഴ്മേലുള്ളവരോട് കോണിച്ച ഔദാര്യമര്യാദകൾ, അഥവാ അധികാര പ്രമത്തത, ഗർവ്വം, ഇപ്പോഴെവിടെ? എല്ലാമെല്ലാം എന്റേതു്! എന്റെ മിടുക്ക്! ഞാൻ, ഞാനൊരെന്നറിയാമോ? എന്നിത്യംഗികളെല്ലാം എവിടെ പോയി മറഞ്ഞു?

നി ആർജ്ജിച്ച വസ്തുവകകൾ. ധനം, സുഖോപകരണങ്ങൾ, എല്ലാമനുഭവിക്കുന്നവർ നിന്നെ സ്മരിക്കുന്നുണ്ടോ? നിന്റെ നന്മപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു്, ഉപാകാരസഹായങ്ങൾക്കു്, അർഹമായവർ നിശ്ചയമായി നല്ല നിലയിലും, നിന്റെ തീവ്ര പ്രവർത്തനങ്ങളാൽ കഷ്ടതകൾക്കിടയായവർ നിന്നെ ശപിച്ചും കഴിഞ്ഞുപോകുന്നുണ്ടെന്നു നിനക്കറിയാമോ? അത, അതു നിനക്കറിയാം. ആ നന്മ, തീർച്ച പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം ഇപ്പോൾ നിന്നെ അനുഗമിച്ചിരിക്കുകയാണല്ലോ? നന്മ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ വിലപ്പെട്ട സമ്മാനം, നിത്യാനന്ദം, അഥവാ തീവ്ര പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പ്രതിഫലം ദുഃഖദുരിതമായ നിത്യനരക സമ്മാനം. നി ഇപ്പോൾ അതിലൊന്നിന്റെ ഉടമയാണല്ലോ?

ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ അതിപ്രയാനവും അവിസ്മരണീയവുമായ സംഭവമാണു് മരണമാകുന്ന മരണം. ഇതിൽ നിന്നുതന്നെ ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നില്ല. ഒഴിവാകാനാഗ്രഹിച്ചാൽ സാധ്യവുമല്ല പ്രപഞ്ചത്തിലെ ജീവനുള്ള എല്ലാ ജീവികൾക്കും, സർവ്വ ജീവരംഗികൾക്കും മരണത്തിനു വിധേയമാകേണ്ട സാധ്യവല്ല. എന്നാൽ മനു

ഷ്യനെഴിയുകയുള്ള ജീവരാശികളുടെ നാശത്തെ, അവസാനത്തെക്കുറിച്ചാരും ഗൗനിക്കാറില്ല; വിലപിക്കാറില്ല; വർണ്ണിക്കാറില്ല; സംഭവബഹുലമായ ഒരു ജീവിതാവസാന സംഭവമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നില്ല. എന്താണിതിനു കാരണം? മനുഷ്യനെപ്പോലെ തന്നെ ജനനവും വളർച്ചയും; ശരീരവയവങ്ങളും മംസരക്കതയും, ശ്വാസവും ജീവനും, എല്ലക്കല്ലൊ, മറ്റും ജീവിക്കലും ഉള്ളതിലധികം, പട്ടി, പൂച്ച, എലി, ആന, കടുവ, സിംഹം, എറുമ്പ്, പൂഴി ഇത്യാദി കരയിലും കടലിലും, ആകാശത്തും വായുമണ്ഡലത്തിലും ഉള്ള കോടാനുകോടി ജീവികളിൽ ഓരോന്നിന്റെയും മരണം, നാശം, സദാ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, സംഭവിക്കുന്നു.

അതുപോലെ തന്നെ, സഞ്ചാര സംസാരശക്തിയില്ലെങ്കിലും, ജീവനുള്ളവയായ വൃക്ഷഫലതാദികളും നശിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവകളുടെയെല്ലാം നാശം, മരണം ജീവിതത്തിലെ ഒരു സുപ്രധാന സംഭവമായി ആരും അംഗീകരിക്കാറില്ല, ഗൗനിക്കാറില്ല. ഇതിൽ നിന്നുതന്നെ, മനുജീവിതത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയും മനുഷ്യൻ ഭരിക്കലും നശിക്കാത്ത എന്നെന്നേക്കും ജീവിക്കുന്ന ആത്മാവു കൂടിയവനുമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. മനുഷ്യൻ ഭരിക്കലും മരിക്കുന്നില്ല നശിക്കാത്ത എന്നെന്നേക്കും ജീവിക്കുന്ന ആത്മാവോടു കൂടിയവനാണ് മനുഷ്യൻ.

ജനനാരംഭം തുടങ്ങി പത്തുമാസക്കാലം ഗർഭാലയലോകത്തിൽ വസിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം ഒരു നൂറ്റാണ്ടിൽ താഴെയാ, അല്പംകൂടി ജീവിച്ചിട്ട് ഇവിടെ നിന്നും ലഭിച്ച ഈ ശരീരത്തെ ഇവിടെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് അൻ്റെ ഒരിക്കലും നശിക്കാത്ത എന്നെന്നേക്കും ജീവിക്കുന്ന നിത്യവസതിയിലേക്കു പോകുന്നു. ഗർഭാലയ ലോകത്തെ വിട്ടു ഭൂമിയിലേക്കു വന്ന തുപേലൈ, ഭൂതലത്തെവിട്ട്. എന്നെന്നേക്കും ജീവിക്കുന്നതിനായി ജീവിതം അനശ്വരമായി തുടങ്ങുന്നതിനായി

നിത്യലോകത്തിലേക്കു മനുഷ്യൻ പോകുന്നു, അതിനാൽ, പ്രപഞ്ചത്തിലെ കോടാനുകോടി ജീവരംഗികളിൽ ഒരിക്കലും നാശമില്ലാത്ത, നശിക്കാത്ത, മരണമില്ലാത്ത, മനുഷ്യാത്മാവ് മരണമാകുന്ന സംഭവത്താൽ ശരീരം വിട്ടു അടുത്ത സൗഭാഗ്യ ജീവിതത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു.

സൗഭാഗ്യകരവും ആനന്ദതൂന്ദിലവുമായ സൗഭാഗ്യ നിത്യജീവിതത്തിലേക്കു മനുഷ്യനെ പ്രസവിക്കുന്ന, മരണമാകുന്ന മാതാവിനെ സന്തോഷസമേതം മരണനാഴികയിൽ കരഞ്ഞു പ്രലപിക്കാതെ സ്തുതി കീർത്തനങ്ങളാൽ വാഴ്ത്തി പുകഴ്ത്തിയാണ് നിത്യലോകത്തിലെ സൗഭാഗ്യ സ്ഥാനത്തേക്കു ആ ആത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന്, സർവ്വലോക ഉടമയായ പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടത്, അത്യാനന്ദകരമായ നിത്യജീവിതത്തിലേക്ക് എന്നു കടത്തിവിടുന്ന മരണമേ നിനക്കു ഞാൻ ഹൃദയം നിറഞ്ഞ നന്ദി പറയുന്നു. സ്വാഗതം സകലോടെ കൃതജ്ഞതാ നിർഭരമായ ഹൃദയത്തോടെ നിന്നെ ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നു. ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു.

നല്ല മരണം, ഭാഗ്യകരമായ ഒരു നിത്യനന്ദ ജീവിതത്തെ നമുക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. മരണം നമ്മുടെ ഈ ലോക ജീവിത പ്രയാസങ്ങളെ, ദുഃഖദുരിതങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കുന്ന മരണം. നമ്മുടെ ശാരീരിക വേദനകളെയും അസുഖങ്ങളെയും അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. മരണം നമ്മുടെ ഇച്ഛിതത്തെ ഏതാനും ദശവത്സരശാലത്തെ ക്ലേശഭൂയിഷ്ഠമായ ജീവിതം എന്ന അവസാനിപ്പിക്കുന്ന മരണം. ഇച്ഛിത നമ്മുടെതായിരുന്ന സകലത്തെയും നമ്മിൽ നിന്നപഹരിച്ചു മറ്റുള്ളവർക്കു നൽകുന്നു, മരണം, സൃഷ്ടാവികളേക്കു നമ്മുടെ നിത്യപിതാവിന്റെ തിരുസന്നിധിയിലേക്കു നമ്മെ എത്തിക്കുന്നു. വൈഭവത്തോടും എണ്ണ

മറ്റു വാണജ്യഗുണത്തോടും പിൻതലമുറക്കരിൽ നിന്നും ഏതീച്ചേർന്നു ആനന്ദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ സുരഭങ്ങളോടും നമ്മെ സംയോജിപ്പിക്കുന്നു. അവർണ്ണനീയവും, ഉൾഹാതീത്വമുറയ സുഖസൗഭോഗ്യങ്ങൾക്കു നിത്യകാലം നമ്മെ, അവകാശികളാക്കുന്നു.

ഈ ആനന്ദസൗഭോഗ്യജീവിതം, സൃഷ്ടാവായ സ്വാർഗീയ പിതാവിനെ ഈ ഭൗതികജീവിതത്തിൽ അറിഞ്ഞു സ്നേഹിച്ചും, അവിടുത്തെ കല്പനകൾ പ്രമാണിച്ചും സഹോദരങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു നന്മയും പരോപകാരവും, സ്വാർത്ഥത്യംഗത്തിലൂടെ നിസ്വാർത്ഥ സേവനത്തിലൂടെ നൽകി ജീവിയ്ക്കുവർക്കു മാത്രം നൽകുന്ന വിലപ്പെട്ട സമ്മാനമാണ്. സഹോദരസ്നേഹത്തോടെ നന്മയിൽ വർത്തിക്കുകയും, തീർമയെ വെറുക്കുകയും, പരോപകാരം ചെയ്യുകയും സ്വാർത്ഥത്യംഗിയായി നിസ്വാർത്ഥസേവനം ചെയ്യുകയും തന്റെ സുഖസൗഭോഗ്യങ്ങൾക്ക് പരിമിതി വരുത്തി തെരുങ്ങുന്നവരെയും കഷ്ടപ്പെടുന്നവരെയും അവഗണിക്കുകയും ആർത്തങ്ങളെയും ആലംബഹീനരെയും കഴിയും വിധം സഹായിച്ചു ജീവിക്കുകയും, ചെയ്തവർക്കുമാത്രം മരണം അവർക്ക് നൽകുന്ന ഈ ലോകജീവിതത്തിന്റെ വിജയക്കിരീടമാണ്; ആ വിധിക്കുണ്ടെങ്കിൽ മരണം ഒരു നല്ല മരണം. സമാധാന മരണം. വിലപ്പെട്ട നിത്യാനന്ദജീവിത പ്രാപ്തിക്കുള്ള മരണപ്രസവമാകുന്ന ജനനം, ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ സുപ്രധാനസംഭവമാകുന്നു മരണം. ഈ ലോകജീവിതത്തിന്റെ അവസാനത്തോളം നിത്യലോകജീവിതത്തിന്റെ ആരംഭനീമിഷത്തിലേയ്ക്ക് പ്രവേശനം നൽകുന്നതുമാകുന്നു മരണം.

ഒരു വിഭാഗക്കാർക്ക് മരണം നിത്യകാലദുഃഖ ജീവിതത്തിനിടയാകുന്നു. ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കാതെ ദുഷ്ട ജീവിതം നയിച്ചവരും ദൈവവിശ്വാസികളിൽതന്നെ. ദൈവമില്ലാത്ത പരയുന്നവരേക്കാൾ മേൽമറയായി, ദുഷ്ടമായി, പരോപദ്രവിക്കളായി ജീവിച്ചവരും മരണാനന്തരം നിത്യദുഃഖമൊക്കുന്ന നരകജീവിതാവകാശികളായി ഭവിക്കുന്നു നരകത്തിലെ കൊടു. യാതനകളിൽ അവർ നിത്യം ജീവിക്കുന്നു. ഈ വിധക്കാരിൽ ഭൂരിപക്ഷക്കാരും ജീവിതനിരാശയോടെയാണ് മരിക്കുന്നത്. മരണം അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിഭയനീയവും അതിഭേദവുമായ ഒരു സംഭവവികാസമാണ്.

ആത്മഹത്യയാകുന്ന മരണം. ദൈവനീതിക്കും മനുഷ്യ നീതിക്കുതന്നെയും എതിരായിട്ടുള്ള ദുഷ്ട മരണമാണ്, ദൈവം നമുക്ക് മഹാദാനമായി തന്നിരിക്കുന്ന ഈ ശരീരവും ജീവനും യാതൊരു കാരണവശാലും നമ്മുടെ അഭിപ്രായമനുസരണം തോന്നലിന് വിധേയമാക്കി നശിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല, നമ്മുടെ ശരീരജീവനുകളുടെ സാക്ഷാൽ ഉടമ നാം അല്ല ആത്മാവിന്റെ, ഈ ലോകത്തിലെ അധിവാരസത്തിനായി ഈശ്വരൻ ദാനമായി നൽകിയിരിക്കുന്ന ശരീരവും ജീവനും ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കാവുന്ന കാലത്തോളം ഇവിടെതന്നെ വസിക്കണം. ജീവിക്കണം അതിനെതിരായി നമ്മുടെതല്ലാത്ത നമ്മുടെ ശരീരജീവനെ അതിന്റെ ഉടമയുടെ അനുവാദമില്ലാതെ നശിപ്പിക്കുന്നത്. ആത്മഹത്യമൂലം, മരിക്കുന്നത് ആ കാരണത്താൽതന്നെ അതിലധിവസിക്കുന്ന ആത്മാവിന് നിത്യകാലം അനന്തവും അവർണനീയവുമായ നാകയാതനകൾക്കിടയാകും, ആകയാൽ നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളായ ആരും ആത്മഹത്യമൂലം മരിക്കാതിരിക്കുന്നതി

ലേക്ക് ശ്രദ്ധിക്കണം. എത്ര വിധമയോലും എങ്ങനെയോലും പെട്ടെന്നുള്ള മരണത്തിനും ആത്മഹത്യക്കും ഇടവരൂടെ, സമാധാനപരമായ സ്വർഗ്ഗ ഭാവനയെ സമ്പൂർണ്ണമായി ശേഷം മരണത്തെ, സ്വാഗതത്തോടെ, സന്തോഷത്തോടെ, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു നോക്കിപ്പാർത്തു എല്ലാം വിട്ടൊഴിഞ്ഞു എല്ലാവരോടും എല്ലാവരിനോടും അത്രപറഞ്ഞു സ്രഷ്ടാവിനേക്കാൾ കണ്ണുനീർ തിരിച്ചു നൽകിയ ഉടമസ്ഥനായ പിതാവിനെ ഭക്തപിതാക്കളെ വിധമുള്ള സൗഭാഗ്യ മരണം ലഭിക്കുവാനാണ് നാം ആഗ്രഹിക്കേണ്ടത്. അതിലേക്ക് ആത്മവിൻറയും, ശരീരത്തിൻറയും ജീവൻറയും മരണത്തിൻറ നിത്യ ലോകത്തിൻറയും നിത്യ ജീവിതത്തിൻറയും, ഉടമസ്ഥനായ സ്രഷ്ടാവിനോടു നമിക്കല്ലാം പ്രാർത്ഥിക്കാം.

മാതാപിതാക്കളുടെയും സ്വന്തക്കാരുടെയും ബന്ധുക്കളുടെയും, സ്നേഹിതരുടെയും ഓരോ ലീലകൾക്കും തൊട്ടു പാട്ടുകൾക്കും പത്രവാങ്ങി ശിശു പ്രായത്തിലൂടെ, കൗമാരത്തിലേത്തി കൂട്ടുകാരെക്കൊത്തുല്ലസിച്ച് ഗൃഹഭൃതരിൽ നിന്നും മതാചാര്യരിൽ നിന്നും വിദ്യാലയം വഴിയും ജ്ഞാനസമ്പാദനം നടത്തി യൗവ്വനശയ്യയിലേത്തി ഗൃഹസ്ഥശ്രമത്തിലൂടെയോ, സന്യാസ ബ്രഹ്മചാരിയായോ, യൗവന പ്രസരിപ്പിൻറ, രക്തത്തിളപ്പിൻറ ഉൾജന്മലതയിൽ തൻറ ആത്മവിൻ മുതൽക്കൂട്ടു ലഭിക്കുംവിധം മറ്റുള്ളവർക്കു നന്മ ലഭിക്കുംവിധം സ്രഷ്ടാവിനേക്കാൾ തൻറ ഓരോ ചെയ്തികളും ഭാരമേല്പിച്ച്, സ്വാർത്ഥ ത്യാഗിയായി പരോപകാരിയായി, തനിക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും നന്മയ്ക്കിടയാകുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മാത്രം ഇടപെട്ടു പ്രവർത്തിച്ച് പരോപദ്രവ

ങ്ങരക്കും തീന്മയ്ക്കും ഇടവരത്തെ തന്റെ കഴിവിനും ശക്തിക്കും അന്തസ്സിനും അനുസൃതമായി തന്റെ ചുറ്റു പാടിലും വ്യാപാരമണ്ഡലങ്ങളിലും നിശ്ശബ്ദ സുന്ദരവും നിസ്സാർത്ഥവും ചലനാത്മകവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ വാർദ്ധക്യ ദശയിലെത്തി ഓടി ച്ചാടി നടന്ന കല്ലുകളുടെ, കൈകളുടെ, അധരങ്ങളുടെ, ശരീരവയവങ്ങളോരോന്നിന്റെയും ശക്തി ക്ഷയിച്ച് അവസാനം ഹൃദയസ്പന്ദനം മാത്രമുള്ളവനായി സമയം മണിക്കൂറുകൾ, നിമിഷങ്ങൾ, കാത്തുകാത്തു കിടക്കുന്നു.

തന്റെ സ്വന്തക്കാരും ബന്ധുക്കളും സ്നേഹിതരും പ്രത്യേകിച്ച് തന്റെ നന്മപരോപകാര പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കർഹരായവരും തന്നെ ഒരുനോക്കു കണ്ണുന്നതിനും കിടക്കയുടെ ചുറ്റിലും വളഞ്ഞു വട്ടംകൂടി, നിർന്നിമേഷരായി, ശോകമൃകരായി, ബാഷ്പകണങ്ങളോടെ നിലകൊള്ളുന്നു. ചിലരെല്ലാം തന്റെ കൈ കാലുകളിലും നെറ്റിത്തടങ്ങളിലും നെഞ്ചിലും കൈ സ്പർശിച്ച് ഹൃദയസ്പന്ദനവും പൂട്ടും നിലച്ചോറുന്നു നോക്കുന്നു. നിമിഷ മാത്രയിൽ, കൈകാലുകളും ശരീരമകേമനം തണുത്തു മരചിടുന്നു. ഈ വിധമായ ഒരു സമാധാന മരണം ലഭിക്കുന്നതിലേക്കായി, നമുക്കു സദാ ചിന്തിച്ച സഹോദരസ്നേഹത്തോടെ, നന്മപ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്തു. ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചു സേവിച്ചു പ്രാർഥിച്ചും ജീവിതം തുടരാം.

26 മരണാനന്തര ജീവിതം

മനുഷ്യർക്കു് മരണാനന്തര ജീതിതമില്ലെന്നും പക്ഷി
 മൃഗശാഭിജന്തുക്കളെപ്പോലെ - ഈ ലോകജീവിതത്തോടെ
 എല്ലാം അവസാനിക്കുന്നുവെന്നും, ഖിശ്യാസിക്കുന്ന, ഒരു
 വിഭാഗക്കാർ. ഉണ്ടു്-ലോക വിജ്ഞാന വികാസത്തിൽ
 ഈ വിഭാഗക്കാരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാ
 ണു്. ഈശ്വരസംതീക നിഷേധകർ മാത്രമല്ല-ഈശ്വര
 വിശ്വാസികളിൽതന്നെയും, ഒരു ന്യൂനപക്ഷം ഈ ഗണ
 ത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ടു്-ഈശ്വരനെപ്പറ്റിയും, ഈശ്വര
 പ്രകാശിത-മതത്തെയും, മതഗ്രന്ഥങ്ങളെയും, പണ്ഡി
 ത്തോ ചിതമായ പഠനം നടത്തി സംശയ നിവാരണം വരു
 താനും അവർ ഉത്സുകരാകാതെ, ലൗകികതത്വമോ
 യി അവരവരുടെ ധാരണയിൽ, ജീവിതത്തെ അവസാന
 നിപ്പിക്കുന്നു-

നാസംതീകർ, ഈശ്വരനില്ലെന്നും-ഈ പ്രപഞ്ചം
 ഉൾപ്പെടെ കാണപ്പെടുന്നതും അറിയപ്പെടുന്നതും അറിയപ്പെ
 ടാത്തതുമായ-എല്ലാ വസ്തുക്കളും ശക്തികളും താനേ
 അനേകമനേക ശതസഹസ്രാബ്ദങ്ങൾക്കപ്പുറം ഒരിക്ക
 ലോയോ പലപ്പോഴോയോ ഉണ്ടായി വീണ്ടു വീണ്ടുവുള്ള
 പ്രകൃതി ശക്തി വിശേഷതയിൽ ഇന്നത്തെ നിലയിലെ
 ത്തിയിട്ടുള്ളതായും വിശ്വസിക്കുന്നു-പ്രകൃതിയിലുള്ള മേ
 യാ ശക്തികളെല്ലാം താനെ ഉളവാക്കിയിട്ടുള്ളതു് ഉളവായി
 കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമാണെന്നു ഉറപ്പിച്ചും തറപ്പിച്ചും
 പ്രസ്താവിച്ച സംത്യപതമാകുന്നു.

ഈശ്വര വിശ്വാസികളിലും ഒരു വിഭാഗങ്ങൾ-മനു
 ഷന മരണാനന്തര ജീവിതമില്ലെന്നും-ഈശ്വരൻ-അവന
 വനിൽതന്നെയാണു് വസിക്കണമെന്നും, സ്വർഗ്ഗനമ

കണ്ടെത്തും-ഈ ലോകവും ഭൗതിക ജീവിതവും മാത്രമാണെന്നു. വിശ്വസിക്കുന്നു-മതസമൂഹങ്ങളാണ് ഈശ്വരനെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്നും-അതു തങ്ങളുടെ നിലനില്പിനും ഉയർച്ചയ്ക്കും വേണ്ടിയും, സഭയുടെ കബളിപ്പിച്ച തങ്ങളുടെ സുവികാരിയെ വേണ്ടി മത, നേതാക്കളുടെ ശ്രമ ഫലമാണെന്നും. ഈശ്വരനോ-മരണാനന്തര ജീവിതമോ മനുഷ്യർക്കില്ലെന്നുമാണ് അഖരങ്ങളുടെ വിജ്ഞാന വെളിപാടുകൾ-ഈശ്വരനെ, മനുഷ്യരും-മതങ്ങളും കൂടിയാണ് സൃഷ്ടിച്ചതെന്നു പറയുന്നവർ തങ്ങളാണ്, മക്കളാണ് അച്ഛനെ പിതാവിനെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്നു പറയുന്നതിനു തുല്യമാണ്-സാർഗ്ഗ, നരക, സുഖദുഃഖാനുഭവമെല്ലാം ഈ ലോക ജീവിതത്തിൽ തന്നെയാണെന്നും മരണത്തോടെ എല്ലാം അവസാനിക്കുന്നുവെന്നും പിന്നീടൊര ജീവിതമില്ലെന്നും പറയുന്നവരും ഉണ്ട് പക്ഷിമൃഗാദികളെപ്പോലെ പഞ്ചഭൂതനിർമ്മിതമായ ശരീരവും ജീവനും മരണത്തോടെ പ്രകൃതിയിൽ ലയിക്കുന്നു. പിന്നീടൊന്നുമില്ല. എന്നുള്ള വിശ്വാസക്കാരും ഉണ്ട്-പ്രകൃതി ശക്തികളെ ഈശ്വരനായി സങ്കല്പിച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നു പ്രകൃതിമതക്കാരും-രാജാക്കന്മാർ, ചക്രവർത്തിമാർ-ലോകോപകാരികളായി ത്യാഗോജ്ജ്വല ജീവിതം നയിച്ചവർ-വിജ്ഞാനോപദേശങ്ങൾ, നല്കിയവർ എന്നിങ്ങനെ ജുള്ളവരെ ഈശ്വരനായും ഈശ്വരാവതാരമായും വിശ്വസിക്കുന്ന മനുഷ്യമതക്കാരും മരണാനന്തരജീവിതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല-ഈ വിഭാഗക്കാരെല്ലാം ഈശ്വരപ്രകാശിതമായ, മതത്തെയും മതോപദേശത്തെയും മതോപദേശത്തെയുംപറ്റി പഠിച്ചു ജീവിത ലക്ഷ്യമായ മരണാനന്തരജീവിതം നിത്യാനന്ദപ്രദമായി ലഭിയ്ക്കുന്നതിനായി യാചിക്കുന്നു.

ഏറ്റവും പുരാതനമെന്നുവകശാസ്ത്രം-ഹിന്ദു മതം മരണാനന്തര നിത്യജീവിതത്തിൽ ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

ക്കുന്നുവെന്നു ആ മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ് ബി സി നാലായിരം മുതൽ പതിനാലു കോടി വരെയുള്ള ക്രിസ്തുജനങ്ങളും, മനുഷ്യന്റെ മരണാനന്തരമുള്ള നീത്യജീവിതത്തെ സുവ്യക്തമായി ഉറപ്പിച്ചു തിരിച്ചു വ്യക്തമാക്കുന്ന ബുദ്ധ, ജയിനമതങ്ങളും, മഹമ്മദിയ്യവും സിക്ഖിയും, മരണാനന്തരജീവിതത്തെ സുവ്യക്തമായി ഉറപ്പിക്കുന്ന ഈ മതങ്ങളെല്ലാം പരിശുദ്ധങ്ങളായതാണ് അന്ധമായി; അലസമായി ശരീരജീവനെയും ശരണീകരിച്ച ജീവിക്കുന്നവർ നിത്യകാല ദുഃഖമനുഭവിക്കേണ്ടിവരും.

ഏകദേശം ഇന്നേക്കു മുപ്പതു മുപ്പത്തഞ്ചു തലമുറകൾക്കകമാണ് ലോകാത്ഭുതവും ലോകരക്ഷകനുമായ ക്രിസ്തുദേവന്റെ ജീവിതകാലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനം, ജീവിതത്തെപ്പറ്റി, ജനനത്തിനുമുമ്പുള്ള നാലായിരം വർഷത്തെ ഈശ്വര പ്രോക്തങ്ങളായ വെളിപാടുകളുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനം ജീവിതം—ജീവിത സംഭവങ്ങളിലെ ഓരോ ചലനങ്ങളും മുൻകൂർ ഈശ്വര വെളിപാടുകളിൽ നന്നും ലഭിക്കുന്നുണ്ട്—ക്രിസ്തുവിന്റെ സുപ്രധാനമായ ഓരോ ജീവിത—സംഭവങ്ങൾക്കും പരിശുദ്ധനായ പുരുഷനും സാക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്—ക്രിസ്തുവിനെ അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ സത്യവാന്മാർ നിർമ്മലനും പരിശുദ്ധനും നീതിതല്പരനും സത്യചൂർത്തിയുമായി ലോകം മുഴുവൻ അംഗീകരിക്കുന്നു സമ്മതിക്കുന്നു അദ്ദേഹം പൂർണ്ണ ദൈവവും ദൈവപുത്രനാണെന്നു അദ്ദേഹം തന്നെ സുവ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം മരണാനന്തര നീത്യജീവനെയും സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങളെയും വിശദമാക്കി. സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങളിൽ ഒന്നുവേ. വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു അത് പ്രകാരമാണ് (സെ. ലൂക്കോസിന്റെ

സുവിശേഷം 16-ാം അധ്യായം 19 മുതൽ 31 ഖണ്ഡ വാക്യങ്ങൾ)

ധനവാനായൊരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ യൂഥമസ്രൂവും പട്ടം ധരിച്ചു ദിനംപ്രതി ആഡംബരത്തോടെ സുവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ലാസർ എന്ന പേരുള്ളൊരു ദരിദ്രൻ വ്രണം നിറഞ്ഞവനായി അവന്റെ പടിപുരയ്ക്കൽ കിടന്നു ധനവാന്റെ മേശയിൽ നിന്നു വീഴുന്നതു തിന്നു വിശപ്പടക്കാനാഗ്രഹിച്ചു. നായ്ക്കളും വന്നവന്റെ വ്രണം നക്കും. ആ ദരിദ്രൻ മരിച്ചപ്പോൾ ദൂതൻമാർ അവനെ അബ്രഹാമിന്റെ മടിയിലേയ്ക്കുകൊണ്ടുപോയി ധനവാനും മരിച്ചുക്കൊണ്ടു പാതാളത്തിൽ യാതന അനുഭവിക്കുമ്പോൾ മേലോട്ടുനോക്കി ദൂരത്തുനിന്നും അബ്രഹാമിനെയും അവന്റെ മടിയിൽ ലാസരെയും കണ്ടു; അബ്രഹാം പിതാവേ, എന്നോടു കന്നിവണ്ടാകണമേ; ലാസർ വിരലിന്റെ അറ്റം വെള്ളത്തിൽ മുക്കി എന്റെ നാഴിനെ തണുപ്പിക്കേണ്ടതിനു അവനെ അയക്കേണമേ; ഞാൻ ഈ ജാലയിൽ കിടന്നു വേദന അനുഭവിക്കുന്നു എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു; അബ്രഹാം മകനേ, നിന്റെ ആയുസ്സിൽ നീ നന്മയും ലാസർ അപ്പൂണ്ണു തിന്മയും പ്രാപിച്ചു എന്ന് ഓർക്കു; ഇപ്പോൾ അവൻ ഇവിടെ ആശ്വസിക്കുന്നു; നീയോ വേദന അനുഭവിക്കുന്നു. അത്രയുമല്ല ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും നടുവെ വലിയൊരു പിളർപ്പുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെനിന്നു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കടന്നുവരുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവർക്കു കഴിവില്ല; അവിടെ നിന്നു ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കടന്നുവരുവാനും പാടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അതിനു അവൻ: എന്നാൽ പിതാവേ, അവനെ എന്റെ അപ്പന്റെ വീട്ടിൽ അയക്കേണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. എനിക്കു അഞ്ചുസഹോദരന്മാർ ഉണ്ടു്. അവരും ഈ യാതനസ്ഥലത്തു വരുന്നതിനി

പ്പാൻ അവൻ അവരോടു സാക്ഷ്യം പറയട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. അബ്രഹാം അബനോദ്; അവർക്കു മേശെയും പ്രവാചകന്മാരും ഉണ്ടല്ലോ; അവരുടെ വാക്ക് അചർ കേൾക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു അവൻ; അല്ലല്ല. അബ്രഹാം പിതാവേ, മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഒരുത്തൻ എഴുന്നേറ്റു അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു എങ്കിൽ അചർ മാനസാന്തരപ്പെടുമെന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പർ അവനോടു: അചർ മേശെയുടെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും വാക്കുകേൾക്കേണമെങ്കിൽ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഒരുത്തൻ എഴുന്നേറ്റു ചെന്നാലും വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

ഈശ്വരൻ സ്വർഗ്ഗം, നരകം മനുഷ്യന്റെ മരണാനന്തര, നിത്യകാല ജീവിതം- എന്നിവയിൽ അവിശ്വസിക്കുന്ന നേരദരങ്ങളേ- നിങ്ങളുടെ സംശയം ഈ ചെറു പുസ്തകത്തിലൂടെ തീരാത്തപക്ഷം കഴിവുള്ളത്ര മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിച്ചും മതപണ്ഡിതരെ സമീപിച്ചും സംശയ നിവാരണം വരുത്തി ജീവിത ലക്ഷ്യം സഫലീകരിച്ചാലും മരണം, നമുക്കെല്ലാമുണ്ടെന്നുള്ളതു് തർക്കമറ്റ കാര്യമാണല്ലോ മനുഷ്യനു മൂന്നു ജീവിത കാലാവസ്ഥയാണുള്ളതു്. ഒന്നാമത്തേതു പത്തുമാസക്കാലത്തെ ഗർഭാലയ ലോകവാസം. രണ്ടാമത്തേതു് ഈ പ്രപഞ്ചനഭോമണ്ഡലത്തിലേക്കു ജാതനായി ഏതാനും വർഷക്കാലത്തെ ജീവിതം. മൂന്നാമത്തേതു് മരണമാകുന്ന പ്രസവത്തിൽകൂടിയുള്ള നിത്യകാലവസതിയിലെ ജീവിതം. ഒന്നാമത്തെ ജീവിതാരംഭത്തിൽ തന്നെ ദൈവം തന്റെ രൂപ സദൃശമായ ആത്മാവിനെ നമുക്കു നല്കുവാനും ആ ആത്മാവു് രണ്ടാമത്തെ ജീവിതാവസാനംവരെ നമ്മോടുകൂടെ വസിച്ചിട്ടു മൂന്നാം ജീവിതത്തിലേക്കു് നിത്യകാലവസതിയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു.

നിത്യകാലവസതിയിൽ രണ്ടു സ്ഥാനമാണുള്ളതു്. ഒന്നു്, സഹോദര സ്നേഹത്തോടെ, ഈശ്വരചിന്തയോടെ, പരോപകാര പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ ജീവിതം നയിച്ചവർക്കു് ഈശ്വരനോടുകൂടി സംവ്യാപിതമായ വാനഭൃതഗണങ്ങളോടുകൂടി തന്നെപ്പോലെ നല്ലവരായി ഈ ലോക ജീവിതം നയിച്ചു ചെന്നെത്തിയിരിക്കുന്നവരോടുകൂടിയുള്ള അത്യന്ത സുഖപ്രദായാക ജീവിതം. മറ്റൊന്നു ഈ ലോകത്തിൽ സ്വാർത്ഥകൃത്തികളായി പരദ്രോഹികളായി ദുഷ്ട ജീവിതം നയിച്ചു ചെന്നെത്തിയവരോടു ചേർന്നുള്ള അവിദ്വണ്ണനീയ ദുഃഖദുരിതപൂർണ്ണമായ നിത്യകാല നരകവാസ ജീവിതം. ആ നരകവാസത്തിനിടവരുത്താതെ നാം ഈശ്വരനിൽ ഉറപ്പുവേണ്ടി വിശ്വസിച്ചു ഈശ്വര സ്നേഹത്തെ സഹോദര സ്നേഹംവഴി പ്രത്യക്ഷമായി നിസ്വാർത്ഥ ജീവിതം നയിക്കണം.

27 സ്വർഗ്ഗവും നരകവും

ഈശ്വരന്റെ വാസസ്ഥാനമാണ് സ്വർഗ്ഗം. അത് നാം കണ്ടെന്ന ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും ആകാശ ചക്രവാളത്തിന്റെയും എല്ലാ ജ്യോതിർ ഗോളങ്ങളുടെയും മുകളിൽ ഉയരത്തിൽ, ഉന്നതിയുടെ ഉന്നതിയിൽ, അങ്ങ് അകലെ അകലെ പരമോന്നതിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ അതിരോ, വിസ്തൃതിയോ, നമ്മുടെ ഉപാധിനാമണ്ഡലങ്ങളിൽ ഒതുങ്ങാനാകാതെ നിലകൊള്ളുകയാണ്.

അവിടത്തെ പ്രജകളായി എണ്ണമറ്റവാനദൃതഗണങ്ങളും ഭൂമിയിൽ നന്മ ചെയ്തു നല്ലവരായി ദൈവേഷ്ട പ്രകാരം ജീവിച്ച മനുഷ്യരും ദൈവത്തോടു കൂടി വസിക്കുന്നു. അവിടത്തെ ജീവിതം ഒരിക്കലും അവസാനമില്ലാതെ നിത്യാനന്ദത്തിൽ തുടരുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ആ സ്വർഗ്ഗ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെയും, ഈ ഭൂമണ്ഡലത്തിന്റെയും എല്ലാ സൗന്ദര്യ ഗ്രഹവ്യൂഹങ്ങളുടെയും, സർവ്വലോകത്തിന്റെ സർവ്വ സ്വത്തിന്റെയും അധിനായകനും ഉടമസ്ഥനും രാജാവും പരമാധികാരിയും ചക്രവർത്തിയും ദൈവം തന്നെയാകുന്നു.

സ്വർഗ്ഗ സാമ്രാജ്യത്തിൽ സകടമോ, ദുഃഖമോ കഷ്ടതയോ, യാതനകളോ, നൈരസ്യങ്ങളോ ഒന്നുമില്ല. അവിടെ എല്ലാവരും സുഖവും സന്തോഷവും തൃപ്തിയും ഉല്ലാസവും സദാ ആനന്ദവും നിറഞ്ഞവരായി ആനന്ദലഹരിയിൽ മുഴുകി ഉല്ലസിക്കുന്നു. ജരാനരകളോ, വിശപ്പോ, ദാഹമോ, ക്ഷീണമോ, രോഗമോ, അസുഖമോ ഒന്നും അവിടെയില്ല.

ശിക്ഷാവിധികളുടെയും ദുഃഖങ്ങളുടെയും തീർച്ചയുടെയും സ്ഥാനം - ആഴിയുടെ ആഴത്തിൽ വിസ്തൃതമായി

കിടക്കുന്ന സർവ്വദുഃഖങ്ങളും കഷ്ടതകളും നിറഞ്ഞ സ്ഥലം. -ഭൃമി, പാതാളങ്ങളുടെ, അടിത്തട്ടിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ അങ്ങകലെ അതിവിദ്യുരതയിൽ വർണനാതിതമായ കൊടും യാതനകളുടെ നികേതനസ്ഥാനം. ചെറുതും വലുതുമായ എണ്ണമറ്റ, ദുഷ്ട രൂപികളായ, ദുഷ്ടന്മാർ വസിക്കുന്നു. ദൈവകോപം മൂലം നിലംപതിച്ച ദുഷ്ടരൂപികളായപിശാചുക്കളുണ്ടെന്നവിടെയുള്ളതെല്ലാം. അവർക്കും അവിടെ തല ചന്ദം രാജാവും ഉണ്ട്. ഉഴുഹിക്കാവതല്ലാത്ത വർണനാതിതമായ യാതനകളും ദുഃഖങ്ങളുമാണവിടെത്തെ അനുഭവം.

അവിടുത്തെ യാതനാ ദുരിതങ്ങൾക്കു്, വശേഷതിനു് ജീവിതാനുഭവത്തിനു്. ഒരിക്കലും അചസാനവുമില്ല. എന്നും നിത്യകാലം വർത്തമാനകാലത്തിൽ തുടരുകയാണ്. വണ്ണനാതിതമായ അവിടുത്തെ ആ നിത്യംഗ്നി ജ്വാലയിൽ എന്നും സഭാ കിടന്നു നിത്യവേദന അനുഭവിക്കുന്ന നിർഭാഗ്യം വന്നുചേരുന്നതിരിക്കുവേണ്ടു് നമുക്കു ശ്രമിക്കാം. കരുണാനിധിയായ നമ്മുടെ സ്വർഗീയ പിതാവിന്റെ തൃപ്യാദത്തിങ്കൽ നമ്മെ മുഴുവനുമായി സമർപ്പിച്ച ശരണീകരിച്ചു്, അവിടുത്തെ സ്നേഹിച്ചു കൽപനകൾ കാത്തു് സ്വാതന്ത്ര്യപരിത്യോഗത്തിലൂടെ നന്മപ്രവർത്തനങ്ങളും പരോപകാരങ്ങളും അനുഷ്ടിച്ചു നമുക്കു ജീവിതം തുടരാം, വർത്തിക്കും.

സ്വർഗ്ഗ, നരക, സാമ്രാജ്യങ്ങളുടെ വിസ്മൃതിയോ അതിരോ, നമ്മുടെ ഉഴുഹാ ചിന്താമണ്ഡലങ്ങൾക്കുതിതമായി ഒതുങ്ങാനാവതെ നിലകൊള്ളുന്നു. ഉന്നതിയുടെ ഉന്നതിയിൽ, പരമോന്നതിയിൽ, എണ്ണമറ്റ, സംഖ്യാതീതമായ, ഗ്രഹഗോളവ്യൂഹങ്ങൾ ഒന്നുചേർന്നു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതാകുന്നു സ്വർഗ്ഗഗമനസാമ്രാജ്യം. അവിടുത്തെ ചക്രവർത്തിയും ഭരണകർത്താവും നമ്മുടെ പിതാ

വായ ദൈവമാകുന്നു. എണ്ണമറ്റ, സംഖ്യാതീതങ്ങളായ, വാനദൃതഗണവും, മനുഷ്യാനുഭവമുതൽ ലോകാന്ത്യംവരെ നല്ല ജീവിതം നയിച്ചു നല്ലവരായി അന്ത്യം പ്രാപിച്ചെത്തുന്ന എണ്ണമറ്റ കോടാനുകോടി നല്ലമനുഷ്യന്മാകുന്നു അവിടുത്തെ പ്രജാസമൂഹം. അവരെല്ലാം ഒന്നുചേർന്നു വാനദൃതഗണങ്ങളുമൊത്തു നിത്യാനന്ദ സുഖസൗഭാഗ്യത്തിൽ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടു നിത്യം ജീവിക്കുന്നു.

സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ആകമാനം, സദാ ഭീപ്തിയുടെ ഭീപ്തിയിൽ പ്രകാശധോരണിയാൽ, തിളങ്ങി വിളങ്ങി പ്രകാശിക്കുന്നു. അന്ധകാരമോ, ഇരുളോ ഒരിക്കലും അവിടെയില്ല അവിടുത്തെ ആകാശദേശം, വെണ്മയുടെ വെണ്മനിറഞ്ഞു വെൺമോലങ്ങളാൽ അലംകൃതമായി മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വെള്ളിപ്രഭയെ വെല്ലുന്ന വെണ്മ നിറമാർന്നു കണ്ണാടിക്കടലുകളും നദികളും—അവിടുവിടെ എവിടെയും സദാ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞൊഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കടലോരതീരങ്ങളും നദീതീരപ്രദേശങ്ങളും മനോഹരങ്ങളായ പുഷ്പലതാദി തരുന്നികരങ്ങളാലും ജീവവൃക്ഷങ്ങളാലും നിബദ്ധീകൃതമണ്ണം. കളമയാർന്ന സുഖപ്രദമായ മന്ദമാരതൻ സദാ ഏല്പായിടത്തും വീശിപറന്നു സഞ്ചരിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ എവിടെ നോക്കിയാലും സദാസന്തോഷിച്ചുല്ലസിച്ച് ആനന്ദനൃത്തം ചെയ്യുന്നവരെയും, താളമേള സംഗീതധോരണിയാൽ ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തി സ്തുതിക്കുന്നവരെയും ഗണം ഗണമായി കാണാം. എവിടെയും എപ്പോഴും ഉല്ലാസവും സന്തോഷനാദവും മുഴങ്ങി കേൾക്കാം. ഇരുളോ അന്ധകാരമോ—ചെളിയോ കന്യൂഷ്മോ—അവിടെ ഒരിടത്തും ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകുന്നില്ല.

വിശപ്പോ ദഹനമോ ക്ഷീണമോ അസുഖങ്ങളോ പേടനോ തെരുക്കങ്ങളോ സ്വർഗ്ഗവസികളിൽ ആർക്കും

ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ജരാനരകളോടുകൂടി ആരെയും അചിടെ കാണാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. എല്ലാവരും എന്നും യൗവ്വനദശയിൽതന്നെ ജീവിക്കും തുടങ്ങും. ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏതു സുഖവും ഏതു കാര്യവും ക്ഷണമാത്രയിൽ തന്നെ സിദ്ധിക്കുന്നു. ശരീരത്തോടുകൂടി സുഖിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കുതന്നെ-യൗവ്വനയുക്തനായ ഈ ലോകത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ശരീരം സിദ്ധമാകുന്നു. എപ്പിടെ പോകുന്നതിനും എപ്പിടെ പ്രവേശിക്കുന്നതിനും ആ ശരീരം തടസ്സമല്ല. ആഗ്രഹിച്ചാലുണ്ടെന്ന സാദ്ധ്യമാകും. സ്വർഗ്ഗവാസികൾ എല്ലാവരും അന്യോന്യം ആത്മാർത്ഥമായ സ്നേഹത്തിലും ഐക്യത്തിലും സന്തോഷസംരൂപ്തിയാലും സദാ വർത്തിക്കുന്നു. അചിടെ എപ്പിടെയും സദാ സന്തോഷവും, സംരൂപ്തിയും, ആനന്ദവും, എല്ലാവിധ സൗഭാഗ്യവും ഓരോരുത്തരിലും എല്ലാവരിലും നിറഞ്ഞു കളിയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ, നിരവധി എണ്ണമറ്റ, വലുതും ചെറുതുമായ വാസസ്ഥലന വസതികളുണ്ട്. സുഖാനുഭവങ്ങളിലും കൂടുതൽ കുറവുകളുണ്ട്. എന്നാൽ എല്ലാവരും ഒന്നുപോലെ സംതൃപ്തരാണ്. അളവുപാത്രമായ, നഷ്ടി തുടങ്ങി-പറ-എന്നിവയിൽ, ധന്യം പൂർണ്ണമായി നിറച്ചുവെക്കുമ്പോൾ ധന്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ കുറവുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും നിറവ് എന്ന ഗുണം എല്ലാറ്റിലും ഒന്നുപോലെ തുല്യമായിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ-സ്വർഗ്ഗവാസികൾ എല്ലാം ഒന്നുപോലെ സംതൃപ്തരാണ്. സ്വർഗ്ഗവാസികളായ ഓരോരുത്തരുടെയും തേജസ്സിനാലും മഹിമയാലും അചിടെമെല്ലാം എപ്പോഴും പ്രകാശിതമാണ്.

നമ്മുടെയും സർവ്വത്തിന്റെയും സൃഷ്ടാവും രക്ഷിതാവും പിതാവുംമായ, ദൈവം തലസ്ഥാന സഹായമായ-സ്വർ

ഗ്ഗാധിസ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുന്നു. വിശുദ്ധനഗരം
 ദൈവതേജസ്സിനാൽ സദാ പ്രകാശപുരിതമാണ്. അതി
 ന്റെ ജ്യോതിസ്സ് ഏറ്റവും വിലയേറിയ, രത്നത്തിനു
 തുല്യമായ സ്ഫടിക സ്വച്ഛതയുള്ള സൂര്യകാന്തപോ
 ലെ പ്രകാശമനമാണ്. ദൈവകൊട്ടാര നഗരത്തിനു ചു
 റും പൊക്കമുള്ള വസതിയും, പന്ത്രണ്ടു ഗോപുരവും,
 ഗോപുരങ്ങളിൽ പന്ത്രണ്ടു ദ്യുതനീമാരും ഉണ്ട്. കിഴക്കും
 പടിഞ്ഞാറും തെക്കും വടക്കുമായി മൂന്നുഗോപുരങ്ങൾവീതം
 നിലകൊള്ളുന്നു. നഗരമതിലിനു പന്ത്രണ്ടു അടിസ്ഥാനമു
 ണ്ടും നഗരം സമചതുരമായിട്ടാണ് കിടക്കുന്നത്. വീതി
 യും നീളവും സമമാകുന്നു. മതിലിനു ഇരുനൂറ്റിപതി
 നാറടി പൊക്കമുണ്ട്. സമചതുരമായ കൊട്ടാര നഗരത്തി
 ന്റെ നീളം വീതി, ഉയരം ആയിരത്തിഇരുനൂറ്റു നാഴിക
 വീതമാണ് നഗര മതിലിന്റെ പണി സൂര്യകാന്തവും
 നഗരം സ്വച്ഛ സ്ഫടികത്തിനൊത്ത തങ്കവും ആകു
 ന്നു. മതിലിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ സകലരത്നംകൊ
 ണ്ടും അലങ്കരിച്ചതാണ്. ഒന്നാം അടിസ്ഥാനം, സൂര്യകാ
 ന്തത്താലും രണ്ടാമത്തേതു നീല രത്നംകൊണ്ടും മൂന്നാമ
 ത്തേതു മാണിക്യത്താലും നാലാമത്തേതു മരതകംകൊണ്ടും—
 അഞ്ചാമത്തേതു നഖ വണ്ണിയലും ആറാമത്തേതു ചുവപ്പു
 കല്ലുകൊണ്ടും—ഏഴാമത്തേതു പീത രത്നത്തലും എട്ടാമ
 ത്തേതു ഗോമേദകംകൊണ്ടു ഒൻപതാമത്തേതു പൃഷ്ഠപരാഗ
 ത്താലും പത്താമത്തേതു വൈഡൂര്യംകൊണ്ടും പതിനൊ
 ന്നാമത്തേതു—പത്മരാഗത്താലും പന്ത്രണ്ടാമത്തേതു സുഗ
 ന്ധിരത്നം കൊണ്ടും—മതിലിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ
 കെട്ടിപ്പടുത്തലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു.

പന്ത്രണ്ടു ഗോപുരങ്ങൾ—ഓരോന്നും ഓരോ മുത്തിനാൽ
 പണിതീരിക്കുന്നതാണ്. നഗര റോഡുകൾ സ്വച്ഛത
 സ്ഫടിക തുല്യമായ തങ്കത്തകിടകൾ നിരത്തി വിരിച്ചു

താണ്. നഗരം ദൈവതേജസ്സിനാൽ എപ്പോഴും പ്രകാശിച്ചുകാണ്ടിരിക്കുന്നു. നഗര മതിലിലെ ഗോപുരങ്ങൾ ഒരിക്കലും അടയ്ക്കാറില്ല. അന്യരും മ്ളേച്ചരും ഭോഷ്കു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും ദുഷ്ടരും സ്വാർത്ഥരും ഒരിക്കലും അവിടെ പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. നഗരവീഥിയുടെ നടുവിലുകൂടി ദൈവ സർഗാസനത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട ന പള്ളുകുപോലെ ശുഭ്രമായ, ജീവജല നദി ഒഴുകുന്നു. നദിയുടെ ഇരകരകളിലും-ജീവവൃക്ഷം തഴച്ചുവളർന്നവീടവിടെ നിലക്കുന്നുണ്ട്. ആ ഓരോ മരവും മാസംതോറും പന്ത്രണ്ടു തരത്തിലുള്ള ഫലം കായ്ക്കും. വൃക്ഷത്തിന്റെ ഇലയും, ഫലവും എന്നും യൗവനപ്രദമായ ആരോഗ്യത്തെ നല്കുന്നതാണ്. ഈ ലോകത്തിൽ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞു സ്നേഹിച്ചു സ്വാർത്ഥപരിത്യാഗത്തോടെ, സഹോദര സ്നേഹത്തോടെ. പരോപകാര നന്മപ്രചർത്തനങ്ങളിലൂടെ ജീവിതം നയിച്ചു അന്ത്യം പ്രാപിച്ചവർക്കു മാത്രമേ-അവിടെ പ്രവേശനമുള്ളൂ. ഈ ലോക ജീവിതം, അവശർക്കും, ആർത്തർക്കും ആലംബഹീനർക്കുമായി ഒഴിഞ്ഞുപോയി സ്വാർത്ഥതയെ മുഴുവനായി ത്യജിച്ചു ദൈവീകശരണത്താൽ പൂർണ്ണ പരിത്യാഗികളായി ജീവിച്ചു അന്ത്യം പ്രാപിച്ചവർക്കുമാത്രമേ ദൈവകൊട്ടാരം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സ്വാർഗ്ഗാധിസ്വാർഗ്ഗമായ തലസ്ഥാന നഗരിയിലേക്കു പ്രവേശനാനുമതിയും സിദ്ധിക്കുകയുള്ളൂ. അതിസ്വഭാവിക, സ്വഭാവംതീതമായ, സംഗോപംഗപുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ- ജീവിതാന്ത്യം പ്രാപിച്ച സ്വാർഗ്ഗാധിസ്വാർഗ്ഗത്തിലെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും-ഒരു നല്ല ജീവിതത്തിലൂടെ, സ്വാർത്ഥപരിത്യാഗത്തിലൂടെ, സഹോദരസ്നേഹത്തിലൂടെ, പരോപകാര നന്മ പ്രചർത്തനങ്ങളിലൂടെ, ദൈവസ്നേഹത്തിലൂടെ പ്രാർത്ഥനാധ്വാനപിന്തിയിലൂടെ, കഴിവതു ശ്രമിച്ചു

പ്രവർത്തിച്ച ഒരു നല്ല അന്ത്യം പ്രാപിച്ചു് ദൈവരാജ്യത്തിന്നു പങ്കാളികളും അവകാശികളുമായി സ്വർഗ്ഗ സൗഭാഗ്യം കൈവരിക്കുവാനു് കരഗതമാക്കുന്നതിനു്, ഏവരും പരിശ്രമിക്കണം.

സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെ എല്ലാവിധ സ്ഥിതികൾക്കും നേരെ എതിരായി വിപരീതമായിട്ടുള്ള സ്ഥിതിവിശേഷമാണു് നരകത്തിലേതു്. അങ്ങു്, അകലെ, വളരെ താഴ്വയിൽ, അത്യാഗധതയിൽ; ആഴിയുടെ ആഴത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ വിസ്മൃതമായ അനേക രാജ്യങ്ങൾ ചേർന്നുള്ളതാണു് നരകസംഗ്രാജ്യം. അവിടുത്തെ രാജാവു്— എല്ലാ പിശാചുക്കളുടെയും കൊടുപിശാചുക്കളുടെയും തലവനായ വലിയ പിശാചാണ്. മതഗ്രന്ഥമായ, ബൈബിൾ, സാത്താൻ എന്നും ലൂസിപ്പേടരനും, ബെയിൽ ബൂസെനും നരകാധിപതിക്കു ചോദിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവത്താൽ വെറുക്കപ്പെട്ടു ശപിച്ചു തള്ളിയ വന്നെടുത്ത ഗണങ്ങളിൽ ചിലരും, മനുഷ്യരിൽ ദുഷ്ടമായ പൈശാചിക ജീവിതം നയിച്ചു്, അന്ത്യം പ്രാപിച്ചവരും, കള്ളന്മാരും കൊള്ളക്കാരും രട്ടിറ്റുകാരും വെട്ടിപ്പുകാരും മോഷ്ടാക്കളും മദ്യപാനികളും, വ്യഭിചാരികളും കൊലപാതകികളും സത്യം, നീതി, കരുണ, ക്ഷമകൂടാതെ ജീവിച്ചവരും സ്വർഗ്ഗതന്മാരും—ദ്രവ്യഗ്രഹികളും—അഹങ്കാരികളും എല്ലാം അവിടുത്തെ പ്രജാ സഞ്ചയമാകുന്നു.

നരകം, അനന്യകാരവും. ഇരളും നിറഞ്ഞു മുട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവിടുവിടെ അഗ്നിനദികളും തോടുകളും ചുടേറിയപുകക്കൂട്ടങ്ങളെ പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അഗ്നി കടലിൽ നിന്നു സദാമിച്ഛുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന, ചുട്ടുപഴുത്തചുടേറിയ പുകക്കൂട്ടങ്ങൾ രാജ്യമാസകലം

കർമ്മത്തിനായിത്തന്നെ പുറപ്പെട്ടവർക്കെന്നും, ഒരിക്കലും നശിക്കാത്ത-സ്പർശനമാത്രയിൽ അതിവേഗേണമെന്നു വലിയൊരു പദ്ധതിയും പഠനവും എല്ലായിടത്തും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അഗ്നിമൂലകളും തിരഞ്ഞെടുക്കലും അവിടവിടെ കത്തിയെരിഞ്ഞു ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കൊലവിളികളും കൂട്ടനിലവിളികളും എവിടെയും കേൾക്കാം. വിശപ്പും ദാഹവുംകൊണ്ട് വീർപ്പുമുട്ടി അതിവേഗപ്പെടുന്നവരും ഒരു തുള്ളി വെള്ളത്തിനായി അത്യർത്തിയോടെ നിലവിളിക്കുന്നവരും കറവല്ല.

അവിടമെല്ലാം വൃത്തിഹീനതയുടെ വൃത്തിഹീനതയാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അതിവേഗേണമെന്നു വേദനയിൽ, എല്ലാവിധ കഷ്ടതകളുടെയും കഷ്ടതയിൽ, പൈദാഹാർത്തിയാൽ-കൂട്ടനിലവിളിയാൽ സദാ കഴിയുന്നു. നിത്യം ജീവിക്കുന്നു, തീവൃത്തിയിൽ കിടന്നു വെന്തെരിയുന്നവരും കറവല്ല. ഒരിക്കലും ഒരു ചെറിയ ഭരണസംഘവും ലഭിക്കാനിടവരാതെ-അവസാനമില്ലാതെ-നരകീയമായ എല്ലാ നരകവേദനകളും ദുർഗന്ധപുരിതമായ ചുടേറിയ വായു ശ്വസനത്തോടെ നിത്യകലം-എന്നും ജീവിക്കേണ്ട ദുഃസ്ഥിതിയാണ് നരകവാസികൾക്കുള്ള അനുഭവം-പറഞ്ഞാലൊടുങ്ങാത്ത വർണ്ണിക്കാവാരതം-ഉഹാമണ്ഡല ചിന്തകൾക്കതീതമായ, എല്ലാവിധ നരകീയ യാതനകളും അനുഭവിക്കാനിടയാകുന്ന നരകത്തിൽ ചെന്നെത്താതിരിക്കത്തക്കവിധം-നരകഭരണത്തരം ഈ ലോക ജീവിതയാത്ര-ശ്രദ്ധിച്ചു തുടന്നു സ്വർഗ്ഗാവകാശികളാകത്തക്ക നല്ല അന്ത്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനട വരുത്തണം.

ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നു നമ്മെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ഈ കടന്നുവരുന്നതെല്ലാം നമുക്കായി മുൻകൂട്ടി തയ്യാർചെയ്തു

ദാനമായി നൽകുകയും—നമ്മുടെ ഇവിടെനിന്നുള്ള അന്ത്യ യാത്രയ്ക്കുശേഷം തന്നോടൊത്തു നിത്യാനന്ദ സൗഭാഗ്യ ജീവിതം അപസാനമില്ലാതെ തുടർന്നുവേക്ഷണത്തിനുള്ള സ്വർഗ്ഗീയ സമ്മാനം നമുക്കായി ഒരുക്കിവയ്ക്കുകയും—ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സ്നേഹസ്വരൂപനായ നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിന്റെ തിരുച്ചിത്താനുസരണം അവിടുത്തെ തൃച്ചേവിടികളെ പിൻതുടർന്നു ഇവിടെ നിന്നും അന്ത്യയാത്ര പരഞ്ഞു് അങ്ങെ സന്നിധിയിൽ ചെന്നെത്തുതന്ന ശ്രമിക്കണം. അതിനിടയാക്കുന്നതിനായി അവിടുത്തെ കരുണയ്ക്കുശ്രദ്ധിച്ചു്, ശരണപ്പെട്ടു അവിടുത്തെ സ്നേഹിച്ചു ജീവിക്കണം, അവിടുത്തെ തിരുക്കല്പനാനുസരണം—നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളെ ആത്മാത്മമായി സ്നേഹിച്ചു്, സ്വദർമ്മത്യാഗത്തിലൂടെ കഴിവുള്ളത്ര പരോപകാര നന്മപ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ നിസ്വാർത്ഥ ജീവിതം നയിക്കണം. പ്രാർത്ഥനാധ്യാനചിന്തയിലൂടെ അവിടുന്നുമായി സംസർഗ്ഗം ചെയ്തു. സ്വർഗ്ഗത്തിലെത്തിച്ചേരുന്ന ഒരു നല്ല ജീവിതാന്ത്യത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണം.

ഇന്നയോളം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതും ഇനി ഉണ്ടാകാനിരിക്കുന്നതുമായ സർവത്തിന്റെയും ഉടമസ്ഥനും രക്ഷിതാവും ദൈവവുമാകുന്നു. അവിടുത്തെ പിതൃത്വം നല്കി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു് മനുഷ്യരായ നമ്മെ മരണമാണ്. നമുക്കുവേണ്ടിയാണ് ഈ ലോകത്തെയും പ്രപഞ്ചപ്രകൃതികളെയും ഉളവാക്കിയതും എല്ലാ ജീവികളും ഈ ലോകത്തിലെ ഒറ്റ ജീവിതത്താൽ എന്നെന്നേക്കുമായി അവസാനിക്കുന്നു. മനുഷ്യരായ നാം ഈ ലോകജീവിതശേഷം നിത്യലോകത്തിൽ നിത്യം ജീവിതം തുടരുന്നു. നിത്യലോകത്തിൽ ഒരിക്കലും അപസാനമില്ലാത്ത രണ്ടു ജീവിതാവസ്ഥകളുടെ സ്ഥാനങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നു ദൈവത്തോടൊന്നിച്ചുള്ള

ജീവിതസ്ഥാനമായ സ്വർഗ്ഗം. മറ്റൊന്നു ദൈവത്തെ കൂടാതെ അധിഷ്ഠിത കാണാതെയുള്ള ജീവിതവസതിയായ നരകം, സ്വർഗ്ഗം. സുഖസൗഭാഗ്യ നികേതനവുമായ നരകം ദുഃഖദുരിതദുർഭാഗ്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞതുകൊണ്ടുമാകുന്നു. മണ്ടുസ്ഥാനത്തെ ജീവിതവും ഒരിക്കലും അവസാനമില്ലാതെ എന്നും തുടരുന്നതാണ്.

മനുഷ്യാരംഭം തലമുറമുതൽ ലോകാവസാനം വരെയുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യരും ലോകാന്ത്യത്തോടുകൂടി അവരവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ജീവിതം തുടങ്ങുന്നതിനായിരിക്കുന്നതാണ്. ദൈവത്തോടൊത്തു വസിക്കുന്നതിനു ലഭിക്കുന്ന സമ്മാനത്തിനു മോക്ഷമെന്നും, നിത്യശാന്തിയെന്നും നിത്യരക്ഷയെന്നും പറയുന്നു. ഹൈന്ദവമതഗ്രന്ഥം മനുഷ്യൻ പരബ്രഹ്മത്തോടൊത്തു ഒന്നിച്ചു വസിക്കുന്നതിനു മോക്ഷമെന്നും നിത്യശാന്തിയെന്നും പറയുന്നു. ക്രൈസ്തവ മതം ദൈവത്തോടൊത്തുള്ള വാസത്തിന്—നിത്യ രക്ഷയെന്നും, നിത്യശാന്തിയെന്നും മോക്ഷമെന്നും പറയുന്നു. ദൈവത്തെ കൂടാതുള്ള നിത്യവാസത്തിന്—നിത്യംഗ്നിയെന്നും നിത്യനാശമെന്നും നിത്യനരകമെന്നും പറയുന്നു. നാം ഓരോരുത്തരും വരാൻ പോകുന്ന ലോകാന്ത്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാതെ—നമ്മുടെ അന്ത്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ടതാണാവശ്യം, നമ്മുടെ ഈ ലോക ജീവിതാന്ത്യത്തിലൂടെ നിത്യശാന്തി സംപ്രാപ്തമാകുന്നതിനുകുന്ന ജീവിതം നയിച്ച് മേക്ഷണ സമ്മാനം കരഗതമാക്കണം. നിത്യതയിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു ദൈവത്തോടൊത്തു നല്ല ജീവിതത്തിലൂടെ കടന്നുപോയ നമ്മുടെ സ്വന്തക്കരോടൊത്തു, ബന്ധുക്കളോടൊത്തു സ്നേഹിതരോടു ചേർന്നു ജീവിതം തുടരണം. മനുഷ്യാരംഭം മുതൽ ലോകാന്ത്യം വരെ നല്ല ജീവിതത്തി

ലൂടെ മോക്ഷസമ്മാനം കരഗതമാക്കുന്ന പുണ്യമറ്റ മനുഷ്യ സമൂഹത്തോടു ചേർന്നു. കോടാനുകോടി ദൈവഭൃതരോടൊത്തു സംഖ്യാതീതമായ സ്വർഗ്ഗീയ സൈന്യങ്ങളോടൊത്തു, നിത്യാനന്ദ സൗഹൃദ ജീവിതം ലഭ്യമാക്കുന്നതിനു കരുണാനിധിയായ നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിൽ നമ്മെ മുഴുവനായി സമർപ്പിച്ചു ശരണീകരിച്ചു നല്ല ജീവിതം നയിക്കണം.

28 ഈശ്വരനും ഇന്നത്തെ ജനതയും

I

ലോകമംഭരണിയിൽ, ഓങ്കാരശബ്ദം മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നതയി ഹൈന്ദവമതവും, വചനമുണ്ടായിരുന്നതായി ക്രൈസ്തവമതവും വിവരിക്കുന്നു. ഓങ്കാരശബ്ദം, ബ്രഹ്മം, വീഷ്ണു, മഹേശ്വരന്മാരായ, ത്രിയേകദൈവമെന്നുള്ള അർത്ഥത്തിലാണ് സർവ്വപ്രധാനമായി വിവക്ഷിക്കുന്നത് ക്രൈസ്തവമതത്തിലെ, ആദിയിലെ വചനവും, പിതൃസൂത്ര, പരിശുദ്ധാത്മാവായ ത്രിയേക ദൈവത്തെയും പ്രത്യേകിച്ചു ത്രിത്വത്തിലെ രണ്ടാം വ്യക്തിയും പൂർണ്ണദൈവവും പൂർണ്ണ മനുഷ്യനുമായി അവതരിച്ച ക്രിസ്തുവിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഹൈന്ദവ, ക്രൈസ്തവ, മതഗ്രന്ഥം, ഈശ്വരൻ ഏകനല്ലെന്നും എന്നാൽ ഈശ്വരനിൽ മൂന്നു വ്യക്തിത്വമുണ്ടെന്നും, അതിനാൽ ത്രിയേക ദൈവമെന്നും, ഈശ്വരനെ നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നും പഠിപ്പിക്കുന്നു— ത്രിത്വത്തിലെ ഓരോ വ്യക്തിത്വവും ശരി സമാനവുമാണ്.

വെള്ള നിറത്തിൽ, ചെമപ്പ്-നീലം. മഞ്ഞ-ഏക മൂന്നു നിറങ്ങളുണ്ട്-ആ ഓരോ നിറങ്ങളും അതേതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽത്തന്നെ- വെള്ള നിറത്തെ പ്രകശമാനമാക്കുന്നു. ഏകമായ വെള്ളനിറത്തിനും, പൂർണ്ണതയുള്ള മൂന്നു വ്യക്തിത്വ നിറങ്ങളുള്ളതുപോലെ, ഏകമായ ദൈവത്വത്തിൽ പൂർണ്ണമായ മൂന്നു ദൈവിക വ്യക്തിത്വം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ-ഈശ്വരൻ-ത്രിയേകദൈവമാണ്-വെണ്മയിലെ ഓരോ നിറങ്ങളും പൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നതുപോലെ, ത്രിയേകദൈവമായി-ത്രിത്വത്തിൽ, ഏകത്വവും, ഏകത്വത്തിൽ, ത്രിത്വവും, വ്യക്തിത്വത്തിൽ കറവില്ലാതെ-പൂർണ്ണസമത്വ നിലയിൽ-ഒന്നായി സ്ഥിതി ചെയ്തു നിലകൊള്ളുന്നു.

ഈശ്വരൻ ഏകനാണ് ഏകനായ ഈശ്വരനിൽ മൂന്നു വ്യക്തിത്വമുണ്ട്-ഏകത്വത്തിൽ-ത്രിത്വവും. ത്രിത്വത്തിൽ, ഏകത്വവുമായി, ത്രിയേകദൈവവുമായി, ആദ്യന്തമില്ലാത്തവനുമായി, സകല നന്മ സ്വരൂപനുമായി, സർവ്വശക്തനുമായി, സർവ്വജ്ഞാനിയുമായി, സദാ വർത്തമാനകാലസ്ഥിത വർത്തിതനുമായി അവിടുന്ന് വർത്തിക്കുന്നു. വാണരുളുന്നു.

ഈശ്വര പ്രകാശിത മതത്തിലൂടെയും കാലാകാലങ്ങളിലുള്ള അരുളപ്പാടുകളാലും, അശരീരിവചനങ്ങളാലും, പ്രത്യക്ഷമായ, അവതാരങ്ങളിലൂടെയും, അവിടുത്തെ തന്നെ ഈ ത്രിത്വരഹസ്യം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട് ഈശ്വരനെയും, അവിടുത്തെ അസ്മതികത്വത്തെയും, നിഷേധിക്കുന്നവർ മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിക്കുകയും മതപണ്ഡിതരെ സമീപിക്കുകയും ചെയ്തു-ജീവിതലക്ഷ്യം സഫലീകരിക്കുന്നതലേക്കായി നമുക്കു ഈശ്വരകാരണ്യത്തോടപേക്ഷിക്കാം.

പരിചിതീയും പരിണാമവും ഇല്ലാത്ത-സംനേഹത്തിന്റെയും, കരുണയുടെയും ഉടമയാണ്, മുർത്തീമത്താണ് ഈശ്വരൻ. വെൺമയും, പരിശുദ്ധിയും, സൗന്ദര്യവും, അവിടുത്തെ. അരൂപതിയിലും സർവ്വവ്യൂപകത്വത്തിലും അന്തർലീനമാണ്-സകല നന്മകളിലും, സർവ്വശക്തിയിലും സർവ്വജ്ഞതയിലും, അവിടുന്ന് പൂർണ്ണനാണ്-സർവ്വശക്തിക്കു, കറവു വരുന്ന-വരുത്തുന്ന-കന്മഷവും, പാപവും, വിരൂപതയും, അവിടുത്തെ സർവ്വവ്യൂപകത്വത്തിനു പുറത്താണ് നിലകൊള്ളുന്നത്-അതിസ്വഭാവീകമായ എല്ലാ ഗുണവിശേഷങ്ങളുടെയും-മുർത്തിയും ഉടമയും അവിടുന്ന് മാത്രമാണ്.

അതിമനോഹരവും, അതിസുന്ദരവുമായി-ഈ പ്രപഞ്ച നഭോമണ്ഡലത്തെയും മനുഷ്യരൂപപ്പെടേണ്ട സർവ്വജീവരാശികളെയും-ചേതനങ്ങളും അചേതനകളുമായ എല്ലാററിനെയും, കാണപ്പെടുന്നതും കാണപ്പെടാത്തതുമായ സർവ്വത്തെയും അവിടുന്ന് സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി മനുഷ്യനെ തന്റെ പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിയുടെയെല്ലാം ആധിപത്യം അധീനനായകനാക്കി-സർവ്വജീവരാശികൾക്കും, മനുഷ്യനും സുലഭമായി, സുഖമായി ജീവിക്കുന്നതിനാവശ്യമായെല്ലാം പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ളതും ചെയ്യുകയും ചെയ്തു പ്രപഞ്ചനഭോമണ്ഡലത്തിന്റെ മാത്രമല്ല, സൗരയൂഥഗ്രഹവ്യൂഹങ്ങളുടെയെല്ലാം, മേൽക്കോയ്മയും സർവാധിപത്യവും അവിടുന്ന്മനുഷ്യനു നല്കി തന്റെ സൃഷ്ടിയും മക്കളുമായ മനുഷ്യരെല്ലാം ഏതാനും വർഷം ഇവിടെ ജീവിക്കുവാനും തന്റെ വാസസ്ഥാനമായ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ തന്നോടുള്ള അപസ്മാനമില്ലാത്ത, നിത്യകാല ജീവിതം, തുടരുന്നതിനും അവിടുന്ന് കല്പിച്ചുവെച്ചിരിക്കുകയാണ്, വെണ്മയുടെ വെണ്മയും പരിശുദ്ധിയുടെ പരിശുദ്ധിയു

മരയ-സ്വാർഗ്ഗത്തിൽ കന്യകാപരിതമായ ജീവിതം. നയിച്ചവർക്കു മരത്രമേ പ്രവേശനാനവാദമുള്ള-അതിനാൽ പാപരഹിതവും - സ്വാർത്ഥമത്യഗപരവും - സഹോദര സ്നേഹപരവും, പരോപകാരപരവും, ആയ ഒരു ജീവിതയാത്രയിലൂടെ ഈശ്വര സവിധേ ചെന്നത്തുന്ന തിന്മ നമുക്കു ശ്രമിക്കാം.

ലോക ജനതയ്ക്കു മുഴുവനും എന്നും എല്ലാക്കലത്തും സുഖമായി ജീവിക്കുന്നതിനാവശ്യമായതെല്ലാം പ്രകൃതിയിൽ നീക്ഷേപിച്ചശേഷമാണ് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത് ജീവനെ നിലനിർത്തുന്ന, വായുവും വെള്ളവും. ആഹാരവും, ജനസംഗ്രാമവർദ്ധനവിനനുസൃതമായി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, ലോക വീഭവങ്ങളെ, സമധനപരവും സഹോദര സ്നേഹപരവും, സ്വാർത്ഥ ത്യാഗപരവുമായ, പിതൃബന്ധത്തിലൂടെ എല്ലാവർക്കും അനുഭവമുണ്ടാകും.

ഇന്നത്തെ ജനതതി, ജീവിതത്തിനായി, ജീവിക്കുന്നതിനായി വെമ്പലോടെ എരിപൊരികൊള്ളുകയാണ്-ഓരോരുത്തർക്കും-തന്റെ സുഖം മരത്രമാണലക്ഷ്യം, ആ ലക്ഷ്യ സാധ്യതയ്ക്ക് എന്തും-ചെയ്യുവാൻ മടിക്കുന്നില്ല. എവിടെയും-അസമധാനം-മുറവിളി-അങ്കപ്പോരും-പടവെട്ടും-കത്തിക്കത്തു-പിടിച്ചുപറി-മോഷണം-ചതി ചൂഷണം-വിഷാണം പ്രയോഗം-മനുഷ്യക്കരതി-സഹോദര വധം-എല്ലാമെല്ലാമായി ലോകം-നാശത്തിലേക്കു മുന്നോറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു-ഒരിടത്തും ഒരിക്കലും സമധാനമില്ല. ലോകനേതാക്കൾ, കൈയെടുത്തു പീണിത്തുള്ള ശ്രമം നടത്തിയിട്ടും സമാധാനം എങ്ങും കൈവരുന്നില്ല-കാരണം സമാധാനത്തിന്റെ ഉടമ ഈശ്വരനാണ് ഈശ്വരനിൽ നിന്നകന്നു ഈശ്വരനെ-പുറത്തള്ളി-സമാധാനം കൈവരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല.

ഈശ്വരനും ഇന്നത്തെ ജനതയും

II

തലമുറതലമുറകളായിട്ടുള്ള ശ്രമഫലമായി വിദ്യാഭ്യാസവിജ്ഞാനത്തിലും ശാസ്ത്രജ്ഞാന പുരോഗതിയിലും ഗവേഷണനിരീക്ഷണങ്ങളിലും ഇന്നത്തെ തലമുറ, ഏറ്റവും ഉന്നതനിലയിൽ എത്തിയിരിക്കുകയാണ് അത്യുൽക്കർഷ്കപ്രാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പ്രകൃതിനിരീക്ഷണ പരീക്ഷണങ്ങളിലൂടെ പ്രകൃതിയിൽ അങ്ങിയിരിക്കുന്ന മേധാശക്തികളിൽ ചിലതിനെ എല്ലാം. പലതിനെയും സ്വായംനിച്ച് എന്തെന്നില്ലാത്ത അൽഭുതാവഹമായ നേട്ടം കൈവരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഭൂതലത്തിന്റെ ചക്രവാള ഉപരിതലത്തിലും ചന്ദ്രഗോളത്തിലും പറന്ന് എത്തി വിജയകൊടിനാട്ടുന്നതിനും കഴിഞ്ഞു. ആ സ്ഥാനങ്ങളിലും സൗരയൂഥത്തിലെ ഇതരഗോളങ്ങളിലും പറന്നു എത്തുന്നതിനും, വാസസ്ഥാനവസതികൾ അവിടെയുണ്ടാക്കി, താമസിക്കുന്നതിനും ശ്രമം നടത്തുന്നു. വിദ്യുരതയിൽ ഇരിക്കുന്നവരെ അന്വേന്ദ്യം അഭിമുഖമായി കാണുന്നതിനും അവരുടെ സംഭാഷണം അതേ മന്ത്രയിൽ ശ്രവിക്കുന്നതിനും, ആകാശമാർഗ്ഗേണ വാർത്താതരംഗിണിയിലൂടെ ലോകവാർത്തകൾ അപ്പോഴപ്പോൾ അറിയുന്നതിനും സാധിക്കുന്നു.

ഭൂലോകത്തെ ഒന്നോടെ ഒന്ന് നശിപ്പിച്ചു സ്മരിക്കുന്നതിനുള്ള വിഷമണുക്കളും വിഷവായുവും ആറും ബേബുക്കളും തയ്യറാക്കി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ നേട്ടങ്ങൾമൂലം വന്നിട്ടുള്ളതും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ കേട്കൾ, ഭീകരസംഭവങ്ങൾ അത്യധികം യോനകവും മനുഷ്യാരാശിയെ മുഴുവനും ഭീതിയിലും

അസംഗ്രഹത്തിലും അസമയനത്തിലും എത്തിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇന്ന് അന്ധനും സ്വാർത്ഥ താല്പര്യങ്ങളുടെ സാധ്യതയോടെ, വ്യക്തിഗതമായും സമൂഹമായും നടക്കുന്നപോരട്ടങ്ങളിൽ എത്ര എത്ര മനുഷ്യജീവനാണ് നീഹനിക്കപ്പെടുന്നത്. കൈപ്പറ്റപ്പെടുന്നത്. ഇന്നത്തെ പോലെ സ്വാർത്ഥത, പരസ്പരഹിതമായി, അധികാര പ്രമത്തത, പ്രശംസ, പരസ്പരഹിതമായി ഉന്നതസുഖ ഭോഗതല്പരത എല്ലാം എല്ലാം മുൻതലമുറകളിൽ എങ്ങും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. തന്മാത്ര സഭ്യതയോടെ എത്ര കടിയേറ്റ മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും സോദരങ്ങളെ കൊല്ലുന്നതിനും നരബലി നടത്തുന്നതിനും ഒരു നല്ല വിഭാഗം മനുഷ്യർ മടിക്കുന്നില്ല. പരസ്പരഹിതമായി വ്യക്തിപര താല്പര്യങ്ങൾ വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കുന്ന നിസ്വാർത്ഥർ മുന്നേക്കായ ഇന്ന് വളരെ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സമൂഹം സമൂഹമായി, സംഘം സംഘമായി, സംഘടനാപരമായ നിലയിൽ സ്വാർത്ഥലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയോടെ സ്വന്തം മാതൃപിതാക്കളെപ്പോലും കൊല്ലുന്നതിന് മടിക്കുന്നില്ല. കൊല്ലുംകൊലയ്ക്കുമെന്ന സംഹാരമൂർത്തി എങ്ങെങ്ങും നിർമ്മയ്യാതാണ് ധവം ചെയ്യുന്നു. ഓരോ മനുഷ്യനും തങ്ങളുടെ സ്വാർത്ഥ താല്പര്യങ്ങൾക്കായി, പണം, സുഖം, അധികാരം, പ്രശംസ, പ്രശംസ, എന്നിവയ്ക്കായി, വെമ്പലോടെ പരക്കെ പാഞ്ഞു ഓടുകയാണ്, ഈ നേട്ടോട്ടം അവസാനിപ്പിക്കാതെ ഓരോരേതരം ചിന്തിച്ച് അവസാനിപ്പിക്കാതെ ആർക്കും പൊതുവെ ലോകത്തിനും സമാധാനവും സംരക്ഷണവും ലഭിക്കുന്നതല്ല.

സോദരങ്ങളെ ക്ഷണഭംഗപരമായ നമ്മുടെ ഈ ലോക ജീവിതത്തിൽ, ഒരിക്കലും നശിക്കാതെ നിത്യം ജീവിക്കുന്ന നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ നാശകൃപത്തിലേക്ക്

നയിക്കരുതെ, സ്വാർത്ഥതയും പരസ്പരഹിതവുമായും
 ധർമ്മവും ജീവിതവും ശരീരത്തെ മാനുഷ്യ ആത്മാ
 വിനെയും നാശത്തിലേക്ക് നയിക്കും. അതിനാൽ
 വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചും ചിന്തിച്ചും നാം ജീവിക്കണം. കബേ
 രരേ, ധാനദൃശ്യേ നിങ്ങളുടെ അമിത സുഖജീവിതത്തി
 നും ധനത്തിനും പരീമിധി നിശ്ചയിച്ച് എല്ലാറ്റിലും
 ഒരു അളവ്, ഒരു വിഹിതം നിർമ്മിക്കുക നിങ്ങളുടെ
 സേവകർക്കു ആയി നൽകിയാലും, ദശലക്ഷങ്ങളുടെ,
 രാജ്യഹർമ്മ്യങ്ങൾ പണിയിക്കുന്നവർ അതിൽ ഒരു നല്ല
 വിഹിതം കുറവുവരുത്തി വീട്ടിലുത്തവർക്കും ചെറുപ്പക്കു
 ലകർക്കും നൽകിയാലും. നിങ്ങൾ ലഹരിപദാർത്ഥ
 ങ്ങളാകരുത് അനേകം ചിലവഴിക്കുന്ന, ആയിരക്കണ
 ക്ക് നാണയം ഒരു നേരത്തെ ആഹാരത്തിന് നിവർത്തി
 യില്ലാത്ത പട്ടിണിപ്പാവങ്ങൾക്ക് നൽകിയാലും മക്കളു
 ങ്ങളുടെ വിവേകത്തിന് ദശലക്ഷങ്ങൾ നൽകുന്നതിൽ
 അർത്ഥപരതയെങ്കിലും, വിവാഹ പ്രായം കഴിഞ്ഞു
 നിൽക്കുന്ന പാവപ്പെട്ടവർക്കായി നൽകി സോദര സ്പന്ദ
 ഹം പ്രകടിപ്പിച്ചാലും. തോട്ടം ഉടമകളെ, ഭൂഉടമകളെ,
 നിങ്ങളുടെ വസതുക്കളിൽ ഒരു ഭാഗം വീടും പറമ്പും
 ഇല്ലാത്തവർക്കായി ഭാനം ചെയ്യാലും, മദ്യസത്വര
 നിങ്ങളും ജീവിതാവശ്യനിർവഹണത്തിൽ പരിമിതി
 വരുത്തി ഒരു വിഹിതം നിങ്ങളിൽ കുറവുള്ളവർക്ക്
 നൽകി സംരക്ഷിപ്പാൻ വരുത്തുക. പാവങ്ങളെ, പട്ടിണി
 പാവങ്ങളെ, നിങ്ങളുടെ ഇല്ലായ്മ വിഹിതത്തിലെ ഒരു
 അംശം നിങ്ങളിൽ കുറവായിട്ടുള്ളവർക്ക് നൽകി സംരക്ഷി
 പ്പാൻ വരുത്തിയാലും, തൊഴിലാളികളെ തൊഴിൽ ഉടമ
 കളെ നിങ്ങളും അന്യോന്യം ആത്മാർത്ഥ സ്പന്ദ
 ഹത്തിൽ വർത്തിച്ചാലും. തൊഴിലാളികൾ ശരിയായും
 കൃത്യമായും ജോലി ചെയ്യാലും തൊഴിൽ ഉടമകളും

കമ്പനിമാനേജരന്മാരും ശരിയായ വേതനവും ആദായ വിഹിതവും തൊഴിലാളികൾക്ക് നൽകി സമാധാനവും സംരക്ഷിച്ചിട്ടും കൈവരിച്ചാലും. ഉദ്യോഗസ്ഥരെ ഉദ്യോഗ മുഖ്യരെ, ഭരണമേധാവികളെ നിങ്ങളും നിങ്ങളോട് ചേർന്ന് ജോലി ചെയ്യുന്നവരും സ്നേഹത്തിലും ഐക്യതയിലും സത്യസന്തതയിലും കൃത്യനിഷ്ഠയിലും ഉൾസുകരായിവർത്തിച്ച് സമധാനം വരുത്തുക.

സ്കൂൾ കോളേജ് വിദ്യാർഥികളെ നിങ്ങളുടെ പഠനകാലത്ത് അഭ്യർത്ഥകർക്കും മാതാപിതാക്കൾക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും മനപ്രയാസവും ദുഃഖവും വരുന്നതിന് ഇടയാക്കാതെ ശരിയായ വിധത്തിൽ വിജ്ഞാന സമ്പാദനം നടത്തിയാലും. നിങ്ങളുടെ ഭാവിജീവിതം സുഖപ്രദവും സുരക്ഷിതവുമായി കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിനുള്ള പരിശീലനകേന്ദ്രമാണ് വിദ്യാലയം നിങ്ങൾ ഗൃഹത്തിനോടടുത്തു സന്ദർശിക്കേണ്ടതും കേന്ദ്രം ആദരവുകളിലും സ്നേഹിച്ചു വർത്തിക്കണം. ഇന്നത്തെ പരിതഃപരമായ നിങ്ങളുടെ നില തുടർന്നാൽ നിങ്ങൾക്കും നാടിനും നന്മക്ക് പകരം തിന്മയാണ് വന്നുചേരുന്നത്. അധ്യാപകരെ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ജോലി ആത്മാർത്ഥമായി ചെയ്താലും നിങ്ങളുടെ മുൻപിൽ വരുന്ന ശിഷ്യഗണങ്ങളെ മക്കളെപ്പോലെ സ്നേഹിച്ചുവർത്തിച്ചാലും. സന്യാസിമാരെ സന്യാസിനികളെ, പാതിരിമാരെ പുരോഹിതശ്രേഷ്ഠരെ, ആശ്രമവാസികളെ നിങ്ങളിൽ അധികപേരുടെയും ഇന്നത്തെ സ്വാർഥപരമായ നിലമാറിവർത്തിച്ചാലും തന്റേതല്ല. വിദേശങ്ങളിലും ഊരുപ്പുറം പട്ടിണി പാവങ്ങളുടെ പേരിൽ വാങ്ങുന്ന തുകകൾ ആർത്തർക്കും അവശർക്കും നൽകാതെ നിങ്ങളുടെയും നിങ്ങളുടെ സ്വന്തംകൈകളുടെയും അമിതസുഖത്തിനായി മാത്രം വിനിയോഗിക്കുന്നത് തികച്ചും തെറ്റാണ്.

ഓഡിറോറിയങ്ങളും കല്യാണമണ്ഡപങ്ങളും ലക്ഷ്യ കണക്കിന് പണം ചിലവാക്കി പണിയിച്ച് വൻവാടക വാങ്ങിച്ച് നിങ്ങൾ സുഖിച്ചുജീവിക്കുന്നത് ഹ; കഷ്ടം; പ്രസ്തുതം, തോട്ടങ്ങൾ, സ്കൂളുകൾ കോളേജുകൾ ഹോസ്റ്റലുകൾ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം, നിങ്ങളുടെ സുഖജീവിതത്തിന് വരുമെന്നുമാർഗമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുകയാണ്. സുവിശേഷവേലക്കു ആർത്തർക്കം ദ്വിദ്രേക്കുമായി പ്രസംഗിച്ചു വാങ്ങിയ സ.ഭാവന ഈ വിധം വിനിയോഗിക്കാതെ സാധുജനസംരക്ഷണത്തിലേക്ക് ചിലവാക്കിയല്ലം, സംഘടനകളെ, സമൂഹങ്ങളെ, ഇസ്കൂട്ടങ്ങളെ, രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളെ വർഗീയ പാർട്ടികളെ മതസമൂഹങ്ങളെ നിങ്ങൾ ഏല്പാമെന്നു മനഃശ്യാപത്തിന്റെ പേരിൽ വർത്തിക്കണമെന്നു സോദരവധം ഒരിക്കലും നടത്താൻ ഇടയാക്കരുതെ.

ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ നിന്നും സമാധാനവും സംതൃപ്തിയും, കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു അകന്നു അകന്നു പോകുകയാണ്. ഈശ്വരനിൽ അടിയറച്ച വിശ്വാസം ഇല്ലാത്തതിനാലാണ് സഹോദരസ്നേഹം ഇല്ലാതെ വർത്തിക്കുന്നത്. ഈശ്വരനെ സ്നേഹിക്കുന്നത് കാണപ്പെടുന്നു. ഈശ്വരന്റെ മക്കളായ സഹോദരങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു വർത്തിച്ചുള്ള ജീവിതത്തിൽ കൂടിയാണ് കാണപ്പെടുന്ന തന്റെ സഹോദരനെ, സ്നേഹിക്കാത്തവൻ കാണപ്പെടാത്ത ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കാൻ ഒരിക്കലും സാധിക്കയില്ല. നാം എല്ലാം കാണപ്പെടുന്ന, നമ്മോട് സഹവസിക്കുന്ന ഇടപെടുന്ന എല്ലാ പേരോടും ലോകജനത മുഴുവനോടും ആത്മദൈവമായ സ്നേഹത്തിൽ വർത്തിച്ചു ജീവിച്ചാൽ സമാധാനവും സംതൃപ്തിയും എല്ലാ പേർക്കും മാത്രമല്ല. ലോകം സ്വർഗമായി മാറും.

29 സമാധാനം-സംത്യപ്തി ആനന്ദം

I

ഈ മൂന്നു കാര്യങ്ങളും അനോന്യം ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്. ഏതു കാര്യങ്ങളിലും ഏതു പ്രവർത്തനത്തിലും, എപ്പോഴും സമാധാനത്തോടെ വർത്തിക്കണം-ഏതവസ്ഥയിലും സമാധാനചിത്തരായിരിക്കണം-സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ, അനുഭവ ജീവിത, പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വ്യക്തമായ മണ്ഡലങ്ങളിൽ കടംബകാര്യങ്ങളിൽ, സമുദായ കാര്യങ്ങളിൽ. രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ-എല്ലാം സദാ ഒന്നുപോലെ, സമാധാനചിത്തരായി വർത്തിക്കണം.

സാന്ദർശ്യകരമായ, പരോപകാരപരമായ. സഹോദര സ്നേഹപരമായ, സ്വാർത്ഥത്യം പരമായ ചിന്ത വാക്ക് പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ മാത്രമേ സമാധാനവും സംത്യപ്തിയും ലഭ്യമാകയുള്ളൂ-ആത്മാർത്ഥവും സഹോദര സ്നേഹപരവുമായ നിസ്വാർത്ഥ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ ലഭ്യമാകുന്ന സമാധാനവും ശാന്തിയും ആനന്ദവും അനുഭവിച്ചറിയേണ്ടതാണ് മറ്റുള്ളവർക്കു നമ്മുടെ കഴിവിനനുസരണമായ, സഹായം. നിസ്വാർത്ഥ സേവനം നൽകുമ്പോൾ, നമ്മുടെ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നു തിങ്ങി വിട്ടിപ്പോയി ബഹിർഗമിക്കുന്ന ആനന്ദത്തിന്റെ ആഴവും രൂക്ഷവും അളവില്ലാത്തതായിരിക്കും. നല്ല പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നു ആനന്ദവും ചിന്തപ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നു ദുഃഖവും അസംത്യപ്തിയും സമാധാനമില്ലായ്മയുമാണുണ്ടാകുന്നത്. സമാധാനചിത്തനായ ഒരാൾ. കടം, ബന്ധിതം. സമുദായത്തിനും രാജ്യത്തിനും ഒരു നല്ല മുതൽക്കൂട്ടാണ്-ധന, ധാന്യങ്ങളുടെ, വസ്തുവകകളുടെ

സമൃദ്ധിയിലല്ലം-സമാധാനവും സംത്യപ്തിയും ആനന്ദവും ലഭ്യമാകുന്നതും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും ഏതു കാര്യത്തിലും, ഏതു പ്രവർത്തനത്തിലും ഏതവസ്ഥയിലും-നിസ്വാർത്ഥമായി- പരോപകാരപരക്ഷയി, സോദരസ്നേഹപരമായി സാഹായംഗപരമായി, ആത്മാർത്ഥതയോടെ വർത്തിച്ചാൽ സമധാനവും സംത്യപ്തിയും ആനന്ദവും ലഭ്യമാകും.

ഈശ്വരചിന്തയും ഈശ്വരഭക്തിയും സഹോദരസ്നേഹത്തിന്റെ - നിസ്വാർത്ഥ സേവനത്തിന്റെ നിസ്വാർത്ഥ ജീവിതത്തിന്റെ പരോപകാര തല്പരതയുടെ നല്ല പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ, നല്ല ജീവിതത്തിന്റെ-സമാധാനത്തിന്റെ സംത്യപ്തിയുടെ, ശാന്തിയുടെ, ആനന്ദത്തിന്റെ പര്യയാങ്ങളാണ്-എന്തതന്നെയുണ്ടായാലും എത്ര ഉന്നതനും പ്രശസ്തനും ധന്യാധ്യന്തമായാലും-സമാധാനമില്ലെങ്കിൽ-നരകാനുഭവമാണ് ജീവിതത്തിൽ ലഭ്യമാകുന്നത്-ഈശ്വരചിന്തയോടെ സ്വാർത്ഥ ത്യാഗത്തോടെ, നിസ്വാർത്ഥ സേവനത്തോടെ സഹോദരസ്നേഹത്തിലൂടെ-ആത്മാർത്ഥതയോടെ, സാഹായംഗഗീക ജീവിതം, സദാ നയിച്ചാൽ സമധാനവും ശാന്തിയും ആനന്ദവും ലഭ്യമാകും.

ഈ ലോകത്തിലെ സർവഭാഗ്യങ്ങളിലും വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ മഹാഭാഗ്യമാണ് സംത്യപ്തി. ഇത് വിലകൊടുത്തു വാങ്ങേണ്ടതോ സൗജന്യദാനമായി ലഭിക്കുന്നതോ അല്ല. ആരും ആർക്കും വീതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതുമല്ല കൈവശമാക്കാൻ പണമോ അധ്വാനമോ ആവശ്യമില്ല. ഭൂലോകം മുഴുവൻ കൈവശം വരുന്നതിനെക്കാൾ വിലയേറിയതും വിലയറ്റതും ആയ സമ്പത്താണ് സംത്യപ്തി.

ഈ മഹിമോഗ്യം കൈവരിക്കേണ്ടത് അവരവർ തന്നെയാണ്. ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ എല്ലാവിധ കഴിവിലും ശക്തിയിലും ധനസമ്പാദനത്തിലും സുഖഭോഗാതികളിലും അപ്പോഴപ്പോഴുള്ളതും ഉണ്ടാകുന്നതും വന്നുചേരുന്നതുമായ അവസ്ഥകളിലും നിലകളിലും സംത്യപ്തരായി തന്നിൽ അസംത്യപ്തി ആഴമായി ആത്മാർത്ഥമായി ഉറച്ച് ശക്തി പ്രാപിച്ച സന്തോഷചിത്തനായി വർത്തിക്കുക എന്നത് മാത്രമാണ് എല്ലാവരിലും എല്ലായിപ്പോഴും സംത്യപ്തനായി കഴിയുന്ന ഒരാളിനുള്ള ആനന്ദവും സമരധനവും, അനുഭവിച്ച് അറിഞ്ഞേണ്ടതാണ്.

ഉള്ളതിൽ, ഉള്ളതുകൊണ്ട്, എപ്പോഴും തൃപ്തനായിരിക്കുക. ഏനിക്കു് ഒന്നും ഇല്ലാ സ്വത്തു് ഇല്ല, സ്വത്തു് അൽപം മത്രമാണുള്ളതു്. കിടപ്പാടം ഇല്ല, വരവില്ല, കുറഞ്ഞവരവാണുള്ളതു്, ജീവിതാവശ്യത്തിനുമതിയാകുന്നില്ല കുറഞ്ഞനിലയിലുള്ള ജീവിതമാണ് എന്നിങ്ങുള്ളതു് സ്വന്തക്കാരോടു് ഒപ്പം അയൽവരസികളോടു് ഒപ്പം ജീവിതസൗകര്യമില്ല. മണിമാളിക വസതിയില്ല, ഇടത്തരം, ചെറുതരം, മൺപുര, ചെററക്കുടിൽ, വസതികളാണുള്ളതു്. തെങ്ങിൻതോപ്പുകളും ധാന്യകൃഷിസ്ഥലങ്ങളും റബ്ബർ തോട്ടങ്ങളുമില്ല. യാത്രക്കു് സൈക്കിൾ, കാർ എന്നിവയില്ല. ഇത്യതി നൂറു നൂറു ചിന്തകൾ. തന്റെ അടുത്ത പരമ്പു കൂടി തന്നിക്ക് വരങ്ങി തന്റെതിനോടു് ചേർക്കാൻ തന്നിക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നവെങ്കിൽ മക്കളെ ഉന്നത നിലയിൽ വിവാഹിതരാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നവെങ്കിൽ, മക്കൾക്കു് വലിയ നല്ല ഉദ്യോഗം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നെങ്കിൽ പേരും പ്രശസ്തിയും ലഭിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ഇങ്ങനെ ആയിരം ആയിരം ചിന്തകൾ, ആഗ്രഹങ്ങൾ ഉണ്ടാകുകയും പരിതസ്ഥിതികൾക്കു് അപ്പുറമായ ആശങ്കകൾ സമുദയമാകാതെവ

രമ്പേരം നിരാശയും അത്യപ്തിയും ആശയുടെ കോട്ടകൾ എല്ലാം തകർന്നു അസ്വസ്ഥ്യചീത്തനാകുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരോരത്തനം തങ്ങൾക്ക് സാധ്യമാകാത്തത് പരിതസ്ഥിതിക്കും കഴിവിനും അപ്പുറമുള്ളത് ആഗ്രഹിക്കരുത്, ചിന്തിക്കരുത്. മറ്റൊന്നും അനുഭവം അനുഭവമിഷം തന്നിക്ക് ഉണ്ടാകുന്നതു വന്നുചേരുന്നതുമായ സുഖഭുഃഖ അനുഭവങ്ങളിൽ അസംത്യപ്തരാകരുത്.

ദാരിദ്ര്യം, പട്ടിണി, മോശം, ഉറവരുടെ അസുഖം കരണം, പ്രകൃതി കേപം, തുടങ്ങി അനുഭവം സംഭവിക്കുന്നതും സംഭവിക്കാവുന്നതുമായ സംഭവങ്ങളിൽ വന്നുചേരുന്ന ഓരോ ഭുഃഖാനുഭവങ്ങളിലും സമനില തെറ്റി ആകലചിത്തരാകരുത്. ജീവിതം സുഖഭുഃഖ സമ്മിശ്രമാണ്, അധികം പേർക്ക് ഭുഃഖനേഭവങ്ങൾ കൂടുതലായും സന്തോഷനേഭവങ്ങൾ കുറവായും ആണ് ലഭിക്കുന്നത്. തന്നിക്ക് വരുന്ന വന്നുചേരുന്ന ഓരോ അനുഭവങ്ങളും തന്റെ ഭാവനനുമയ്ക്കായിട്ടുള്ളതാണ് എന്നു ചിന്തിച്ചുറച്ചാൽ സംത്യപ്തിയും സമാധാനവും ലഭ്യമാകും. ഭുഃഖാനുഭവങ്ങൾ ഓർത്ത് ഭുഃഖിക്കുന്നവർക്ക് ഒരിക്കലും സംത്യപ്തിയും സമാധാനവും കൈവരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല.

സംത്യപ്തിയും സമാധാനവും വേർപിരിക്കാൻ ആവാത്ത അഭേദ്യമായ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളാണ്.

സമാധാനം ലഭ്യമാകുന്നത് ലഭ്യമാക്കേണ്ടത്, കൈവരിക്കേണ്ടത് സംത്യപ്തിയിൽ നിന്നു മാത്രമാണ്. സംത്യപ്തിക്കും സമാധാനത്തിനും എതിരായി അസൂയ എന്ന ഒരു മഹാവ്യായാമി മറ്റാവ്യായാമി, വ്യപകരിക്കുന്നുണ്ടെ

തന്റെ സ്വന്തക്കാരുടെ, അയൽക്കാരുടെ, പരിചിതരുടെ, സുഖത്തിലും ഉയർച്ചയിലും അധഃപതനത്തിലും, തന്റെ മനസ് എന്തെന്നില്ലാതെ ആകലപ്പെടുകയും ഹൃദയചരച്ചലുത്തോടെ, അങ്കലാപ്പോടെ അസ്വസ്ഥതയോടെ എല്ലാറ്റിലും സദാ ചിന്തിച്ച് വ്യാപരിച്ച് അസംതൃപ്തനാകുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ അധഃപതനത്തിലും നാശനഷ്ടങ്ങളിലും കഷ്ടങ്ങളിലും മാത്രമാണ് അസൂയക്കാരന് സന്തോഷവും സംതൃപ്തിയും ഉണ്ടാകുന്നത്. അസൂയക്ക് ഇന്നുവരെ യതൊരു മരണം കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടില്ല. ചികിത്സിച്ച് ഭേദമാക്കാവുന്നതും അല്ല. ഓരോരുത്തരും അസൂയരോഗം പിടിപെടാതെ സുകൃഷിച്ചും ശ്രദ്ധിച്ചും വ്യാപരിച്ചാൽ സംതൃപ്തി ലഭിക്കും. തന്റെ സഹോദരങ്ങളായ എല്ലാവരെയും സ്നേഹിക്കുകയും അവരുടെ അഭിവൃദ്ധിയിലും സുഖത്തിലും സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യണം. എല്ലാവർക്കും ഐശ്വര്യവും സുഖവും ഉണ്ടാകാനായി ആഗ്രഹിക്കുകയും അതിലേക്ക് തന്നാൽ കഴിയാത്തത് എല്ലാം ചെയ്തുവർത്തിക്കുകയും വേണം.

സത്യസന്ധത ഇല്ലാത്തവർക്കും വക്രബുദ്ധികൾക്കും ഹൃദയനിർമ്മലത ഇല്ലാത്തവർക്കും ഒരിക്കലും ഐശ്വര്യവും സംതൃപ്തിയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകയില്ല. കൈക്കൂലി, ചതിവ്, കള്ളത്തരം, അഹങ്കാരം, പ്രശംസ, സ്വാർത്ഥത എന്നിവയെല്ലാം സമാധാനത്തിനും സംതൃപ്തിക്കും എതിരാണ്. തന്റെ വ്യാപാരമണ്ഡലങ്ങളിലും താൻ ഇടപെടുന്ന എല്ലാറ്റിലും ഓരോന്നിലും പരസ്നേഹത്തോടെ, നിർമ്മലതയോടെ, സത്യസന്ധതയോടെ, വർത്തിച്ചുണ്ടാകുന്നു. സംതൃപ്തിയും സമാധാനവും ആനന്ദവും അനുഭവിച്ച് അറിയേണ്ടതാണ് ആഴമായ അഗ്രാധമായ ആത്മാർത്ഥമായ അടിയുറച്ച

ഈശ്വരവിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായി എല്ലാം ഈ ശ്വരനിൽ സമർപ്പിച്ചു തന്നുസൂതമായി വർത്തിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർക്ക് സംത്യപ്തിയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

എല്ലാവിധ തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെട്ടു വ്യാപരിക്കുന്നവർക്കും തൊഴിൽ സൗകര്യമില്ലാതെ അലയുന്നവർക്കും, ധനവരുമാനത്താൽ ജോലിയൊന്നും ചെയ്യാതെ ഭക്ഷിക്കാനായി മാത്രം ജീവിക്കുന്നവർക്കും, അമിത സുഖാനുഭവിക്കലും ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും, പൂർണ്ണമായ സംത്യപ്തിയും സമാധാനവും ലഭിക്കുന്നതല്ല. കാർഷികവ്യവസായ തൊഴിലാളികളും തൊഴിൽ ഉടമകളും ഭരണ നേതാക്കളും ഭരണീയരും ഈശ്വര ആരാധന സ്തുതി സ്തുതിത്രങ്ങൾക്കും പുജാകർമ്മാതികൾക്കുമായി കച്ചകെട്ടിയവരും പ്രതിജ്ഞയെടുത്തവരും, സന്യസ സന്യസികളും യത്നവര്യരും നിർമ്മലമായും സത്യസന്ധമായി സ്വർത്ഥരഹിതരായി പരസ്പരം അന്വേഷിക്കുകയും ലോകവ്യാപരങ്ങളിലൊന്നും ഇടപെടാതെ ആത്മീക വൃത്തിയിലും വർത്തിക്കാത്തപക്ഷം അവർക്കും സംത്യപ്തിയും സമാധാനവും ലഭിക്കുന്നതല്ല.

വ്യാപാരികളെ, കച്ചവടക്കാരെ, സത്യസന്ധമായും നീതിയായും, ന്യായമായും, അന്യയെപ്പോലെയും ലാഭവും എടുക്കുതെ അളവിലും തുക്കത്തിലും വ്യത്യസ്തം വരുത്താതെ വർത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഹാ! കഷ്ടം. സംത്യപ്തിയും സമാധാനവും നിങ്ങളെ വീട്ടു ഓടിപ്പോകും. കാർഷികമേഖലകളിലും വ്യവസായശാലകളിലും മറ്റു എല്ലാ സ്ഥാനങ്ങളിലും പണിയെടുക്കുന്ന, വേലചെയ്യുന്ന തൊഴിലാളികളെ, നിങ്ങളും വേലയിൽ,

ജോലിയിൽ ആത്മാർത്ഥതയില്ലാതെ മടിയും ഉപേക്ഷയും കൂടാതെ ജോലി ചെയ്യാത്തപക്ഷം നിങ്ങൾക്കും ഹാ! കഷ്ടം സംത്യപ്തിക്കും സമാധനത്തിനും ഒരിക്കലും നിങ്ങൾ അർഹരുകയില്ല. വ്യവസായ ഉടമകളെ, കമ്പനി മാനേജരന്മാരെ, കമ്പോരന്മാരെ, ധനാഡ്യരും ഭരണനേതാക്കളെ, സ്കൂൾ കാളേജ് ഇതര പ്രൈവറ്റ് സ്ഥാപനത്തിന്റെ മാനേജരന്മാരെ സർക്കാർ സ്ഥാപനത്തിന്റെ നേതാക്കളെ നിങ്ങളും സ്വാർഥതവെടിഞ്ഞ സത്യസന്ധമായും പരസ്പരഹപരമായും നീതിയായും ന്യായമായും വർത്തിക്കേണ്ടതപക്ഷം നിങ്ങൾക്കും ഹ! കഷ്ടം. സമാധാനവും സംത്യപ്തിയും നിങ്ങളെ വിട്ട് ഒടിപ്പോകും.

വൈദികരെ. സന്യാസിനികളെ പുരോഹിതശ്രേഷ്ഠരെ. യതിപുണ്ഡരരെ, അലയും സ്വാമിമാരെ, സഞ്ചാരസ്വാമിമാരെ യോഗഭണ്ഡും രൂദ്രാക്ഷമാലയും ശങ്കും കാവടിയും ഏന്തി പാദുകസഞ്ചാര യാത്ര നടത്തുന്ന സ്വാമിമാരെ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പ്രതിജ്ഞകൾക്കും പ്രസ്താവനകൾക്കും പ്രസംഗങ്ങൾക്കും അനുസൃതമായി വർത്തിച്ച് ജീവിക്കാലും. ലൗകികമായി എല്ലാറ്റിനെയും വിട്ട്. ഉപേക്ഷിച്ച് ജീവിക്കാനായി, ജീവനേ നിലനിറുത്താനായി മാത്രം ഇരുന്ന വാങ്ങി ഭക്ഷിച്ച് ദിനരാത്രങ്ങളിലെ അധികസമയവും ഈശ്വരധ്യാനത്തിലും പൂജാകർമ്മാദികളിലുമായി വിനിയോഗിച്ച് ജീവിക്കാത്ത പക്ഷം നിങ്ങൾക്കും ഹ! കഷ്ടം. സ്വാർഥതയിലും സ്പേഹമില്ലായ്മയിലും ദുഷ്ട പ്രവർത്തനങ്ങളിലും അക്രമപ്രവണതകളിലും ഈശ്വര അസ്തിക്ക് അവഹേളനത്തിലും മതോ ഉച്ചടനത്തിലും ഉത്സുകരായി വർത്തിക്കുന്ന ഭൂരിഭാഗം ജനതതിയാൽ നിബന്ധിതമായി കല

ങ്ങിമറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ലോകത്തെ സമാധാനത്തിലും സംത്യപ്തിയിലും പരിവർത്തനം ചെയ്യിക്കുന്നതിന് നിങ്ങളുടെ നെടുങ്കൻ പ്രസംഗങ്ങളും ലൗകിക വ്യവഹാരങ്ങളും ഉപകരിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള സത്യം നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി ലൗകികമായത് എല്ലാം വിട്ടുപോകുവാനുണ്ടാകട്ടെ പക്ഷം നിങ്ങൾക്ക് ഹി കഷ്ടം. സംത്യപ്തിക്കും സമാധാനത്തിനും നിങ്ങളും അർഹരല്ല.

കുടുംബസ്ഥരെയും ഗ്രഹസ്ഥാശ്രമവാസികളെയും മാതാപിതാക്കളെയും മക്കളെയും ഭാര്യദർശനക്കേന്ദ്രങ്ങളെയും നിങ്ങളെല്ലാവരെയും, അന്യോന്യം സ്നേഹമയം ഏകദേശങ്ങളും തെറ്റുകുറ്റങ്ങളും ക്ഷമിച്ചും സഹിച്ചും ശാന്തതയോടെ സൗമ്യതയോടെ അടക്കം ഒതുക്കത്തോടെ പരസ്നേഹത്തോടെ, പരോപകാരം തൽപരതയോടെ ദൈവിക സ്നേഹത്തോടെ, സഹോദരസ്നേഹത്തോടെ, ഈശ്വരവിശ്വാസത്തോടെ, വർത്തിച്ചുജീവിക്കാത്തപക്ഷം നിങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളും സംത്യപ്തിയും സമാധാനവും ഒരിക്കലും ലഭിക്കയില്ല. മാതാപിതാക്കളെയും അന്യോന്യം പഴിക്കരുത് ദുർമ്മാത്യക വാക്കിലും പ്രവർത്തിയിലും അനുഷ്ഠിക്കരുത്. മക്കളെയും സ്നേഹിച്ചു അവരുടെ ഉയർച്ചയ്ക്കും സന്മാർഗ്ഗജീവിതത്തിനും ഉതകത്തക്കവിധം വർത്തിക്കണം. മക്കൾ മാതാപിതാക്കളെയും സോദരി സോദരങ്ങളെയും സ്നേഹിച്ചു അവരുടെ നല്ല മാതൃകകളെയും, ഉപദേശങ്ങളെയും സ്വീകരിച്ചു പഠിക്കണം, ഭാര്യദർശനക്കന്മാർ തമ്മിൽ ഒരിക്കലും അഭിപ്രായഭിന്നതയ്ക്ക് ഇടവരുത്. ഇരുവർക്കും ഭിന്നഭിന്നപ്രായത്തിൽ, രൂപിക്കാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ ദർശനം ചെയ്യാതെ വെറുതെ വന്നാലും പൊട്ടുന്നതും ഭാര്യ കണ്ണുകാണാത്ത കരയിലെപ്പോലെയും വർത്തിക്കണം. കുടുംബാംഗങ്ങൾ എല്ലാം മറ്റുള്ള എല്ലാ

പേരെയും പ്രത്യേകിച്ചു തങ്ങളുടെ അയൽവാസികളെയും തങ്ങളുമായി ഇടപെടുന്നവരെയും ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ചും പരോപകാരപരമായി സ്വാർത്ഥത കെടിഞ്ഞും ജീവിക്കണം. മറ്റുള്ളവർ തങ്ങളോടു് എങ്ങനെ വർത്തിക്കണം എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അതേവിധം മറ്റുള്ളവരോടും വർത്തിക്കണം, ഓരോ കടുബവും സത്മാത്യകയിലും നിസ്വാർത്ഥതയിലും പരസ്നേഹത്തോടെയും പരോപകാരപരമായും പ്രതികരണ വൈരാഗ്യമില്ലാതെ ഈശ്വര വിശ്വാസത്തിലും ചിന്തയിലും വർത്തിച്ചു ജീവിക്കാൻ തങ്ങൾക്കും ലോകത്തിന് പൊതുവേയും നന്മയും സംരക്ഷണവും സമാധാനവും ലഭിക്കും.

അമാധാനം സംരക്ഷി- ആനന്ദം

II

ഇന്നത്തെ ലോകജനത ഒന്നടങ്കം സമയോനമില്ലാതെ-അസംരൂപിയുടെ ചുഴലിയിൽ കുറങ്ങിത്തീരുകയാണ്-എപിടെയും അസംരൂപി-അസമാധാനം-കടുബങ്ങളിൽ, സമുദായത്തിൽ-രാജ്യത്തിൽ-എല്ലാം അന്യോന്യം അസമാധാനത്തോടെ-ദാഹം കൂട്ടിയും ഓരോരേതരം വർത്തിക്കുന്നു-സോദരങ്ങൾ-സോദരങ്ങളെ കൊല്ലുന്നതിനുപോലും മടിക്കുന്നില്ല. ആയുധം കൊണ്ടു കൊല്ലാത്തവർ മറ്റുവിധത്തിൽ കൊല്ലാകൊല നടത്തുന്നു-ക്രൂരമൃഗതുല്യം വർത്തിക്കുന്നു-ആർക്കും ഒരിക്കലും സമാധാനമില്ല-സംരൂപിയില്ല, ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനകാരണം മനുഷ്യരുടെ-ഈശ്വരചിന്തയില്ലായ്മ മാത്രമാണ്-ഈശ്വര ചിന്തയിലേക്കു എല്ലാവരും എത്തിച്ചേർന്നാൽ-

അവർക്കും ലോകത്തിനും സമാധാനവും സംത്യപ്തിയും ലഭ്യമാകും.

ലോകസമാധാനലബ്ധിയിക്കുമ്പോൾ വ്യക്തിഗത നിലയിലും, സംഘടനാപരമായും, രാജ്യന്തരപരമായും, വർഷങ്ങളായി വളരെ പരിശ്രമങ്ങൾ നടന്നിട്ടും അസമാധാനവും അസ്ഥിരതയും ഒന്നിന്നൊന്നു വർത്തിക്കുന്നതല്ലാതെ കുറയുന്നില്ല. സമാധാനം കൈവരുന്നില്ല. ഈശ്വരചിന്തയിൽ നിന്നുലോകം—അകന്നു കുന്നു പോകുന്നതാണിതിന്റെ പ്രധാന കാരണം—സമാധാനത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനും മുൻതീയുമായ ഈശ്വരനെ കൂടാതെ—ആരാലും സമാധാനം കൈവരുത്താൻ സാധ്യമല്ല— ഈശ്വരചിന്തയുടെ ഫലമായ സഹോദരസ്നേഹത്തിലേക്ക് ലോകജനത എത്തിച്ചേരാതെ ലോക സമാധാനം ഉണ്ടാകയില്ല—ഈശ്വരൻ നിന്നകലുന്നേറ്റും, സമാധാനവും അകന്നുകൊണ്ടിരിക്കും—ലോകജനതയുടെ എല്ലാം പിതാവാണ് ഈശ്വരൻ—അവിടുത്തെ സുപ്രധാന കല്പനയാണ്, മനുഷ്യരെല്ലാം അന്യോന്യം ആത്മരത്നമായി സ്നേഹിച്ചു വർത്തിക്കണമെന്നുള്ളതും സ്വാർത്ഥ ത്യാഗജീവിതം നയിക്കണമെന്നുള്ളതും—എല്ലാവരുടെയും ഏക പിതാവാണ് ഈശ്വരൻ അവിടുത്തെ മക്കളായ ലോകജനത മുഴുവനും അന്യോന്യം സഹോദരങ്ങളാണ്—യാതൊന്നിനു വേണ്ടിയും സഹോദരങ്ങൾ അന്യോന്യം കൊല്ലും കൊലയും നടത്തിയും പട്ടവെട്ടിയുമല്ല ജീവിതം രക്ഷിക്കേണ്ടതു്. ഈശ്വരചിന്തയിലൂടെ, ഈശ്വര സ്നേഹത്തിലൂടെ അതിന്റെ ഫലമായ, മനുഷ്യസ്നേഹത്തിലൂടെ, സഹോദരസ്നേഹത്തിലൂടെ, നിസ്വാർത്ഥ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ സ്നേഹപരമായ ത്യാഗജീവിതം നയിച്ചാൽ—ഓരോരുത്തർക്കും ലോകത്തിനു പൊതുവെയും സമാധാനവും—സംത്യപ്തിയും ആനന്ദവും ലഭ്യമാകും—

ലോകം, എത്ര ആനന്ദപ്രദം പ്രപഞ്ചം, എത്ര മനോ
 മഹരം, സൗരയൂഥം, എത്ര-അത്ഭുതകരവും അതിമനോഹ
 രവും. സൃഷ്ടികർത്താവ്, എന്തെന്ന് എത്രയെത്ര മ
 നോഹരതയിലാണ്, ഈ പ്രപഞ്ചകടാഹകേടികളെല്ലാം
 സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്- ഉഹാപിനാമണ്ഡലങ്ങളിലൊ
 തുടങ്ങി ആ അത്ഭുതമാണ് ചിന്തിക്കുന്നോറും നമ്മിലു
 ണ്ടാകുന്നത്-സൗരയൂഥഗോളഗ്രഹങ്ങളുടെ ക്രമീകരണവും
 നിലനിലപും പുററുകിടന്നി കൂട്ടിച്ചുട്ടുള്ള സഞ്ചാര
 വ്യം, പ്രപഞ്ച വൈചിത്ര്യം, എല്ലാമെല്ലാം-അ
 ത്ഭുതാവഹം, ചിന്തയിലൊന്നും തേങ്ങാതെ-ചിന്തി
 ക്കാനാവാതെ, ചിന്തയുടെ ചിന്തയിലസ്തമിക്കുകയാണു
 ചെയ്യുന്നത്.

ആകാശ ജ്യോതിർ ഗോളങ്ങളിലോരോന്നിന്റെയും
 പ്രകാശ ഭംഗി ആകാശ പാപകളുടെ ആകൃതിപ്രകൃതിയും
 വൈചിത്ര്യ ഭംഗിയും ഭൂപരജന്തുക്കളുടെ വിവിധ രൂപാകൃ
 തിയും വലുപ്പ ചെറുപ്പവും-സഞ്ചാര രീതിയും, ജലജീ
 വികളുടെ അതിമനോഹരതയും ശീഘ്ര, മന്ദഗതിയിലു
 ള്ള നീന്തലും മനുഷ്യരുടെ വിവിധ രൂപാകൃതിയും വലുപ്പ
 ചെറുപ്പവും സഞ്ചാരഗതികളും-സർവജീവജാലങ്ങളുടേ
 യും മനുഷ്യരുടേയും ശബ്ദ ഭംഗിയും എല്ലാമെല്ലാം-
 അത്യാനന്ദാതിശയം തന്നെ.

അത്യുന്നതങ്ങളായ കോട്ടമുടികൾ, പർവതങ്ങൾ
 ചെറുതും വലുതുമായ മലകളും കുന്നുകളും, താഴ്വര സമത
 ല പ്രദേശങ്ങളും, ഇരമ്പിപായുന്ന ചെറുപ്പുകളും, പാറകെ
 ടുകളും-നീർച്ചാട്ടങ്ങളും കായലുകളും കളങ്ങളും അലതല്ലി
 മറിയുന്ന തിരമാലകളോടു കൂടിയ മഹാസമുദ്രങ്ങളും മെട്ട
 കുന്നുകളും മണലാരണ്യങ്ങളും വ്യക്ഷലതാദികൾ നിക

തങ്ങൾ നിങ്ങളെ വന്നങ്ങളും കാടുകളും- ഹിമ ച്യുതകുന്നുകളും മണലാരണ്യങ്ങളും എല്ലാമെല്ലാം എന്തുതരം എത്ര വൈചിത്ര്യം ഇവയെല്ലാം സൃഷ്ടാവിന്റെ സൃഷ്ടി വൈഭവത്തെ-വിളിച്ചറിയിച്ചു നിലകൊള്ളുന്നു.

അതിസുന്ദരമായ ലോകം. അതിസുന്ദരമായ പ്രപഞ്ചം-പ്രപഞ്ച പ്രകൃതിയിലടക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്നു- ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മേധാശക്തികൾ എന്ത്-എത്ര-എന്നൊക്കെ പറയാൻ കഴിയും. ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനങ്ങളും ഗവേഷണ-പരീക്ഷണ പരിശ്രമത്തിൽ. പ്രകൃതി ശക്തിയുടെ ഒരല്പമാത്രം പോലും തീർത്തും സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരല്പ നിമിഷത്തിനുള്ളിലുള്ള കൂട്ടിമുട്ടലിൽ ഇതെല്ലാം ഒന്നോടേതകരം ശൂന്യമാകും.

നശ്വരമായ, ലോക സുഖത്തിനു വേണ്ടി മനുഷ്യർ അന്യോന്യം കലഹിക്കുന്നു പടവെട്ടുന്നു-അസംത്യപ്തിയാൽ സമാധാനമില്ലാതെ വർത്തിക്കുന്നു-മനുഷ്യസൃഷ്ടിക്കു മുൻപുതന്നെ അവനാവശ്യമായതെല്ലാം-ദൈവം. പ്രകൃതിയിൽ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട് ആ നിക്ഷേപങ്ങളെ, വിഭവങ്ങളെ-മനുഷ്യർ അന്യോന്യം കലഹിക്കാതെ സ്വർത്ഥതയില്ലാതെ, സഹോദര ചിന്തയോടെ പങ്കിട്ടു നുവേിച്ചാൽ ചൊതുവെ സമാധാനവും ആനന്ദവും കൈവരുന്നതാണ്. പട്ടികളുടെ മുഖിൽ-കുന്നപോലെ ആഹാരസംഭവങ്ങൾവെച്ചാലും അവർ അന്യോന്യം കടിച്ചുകീറി-ശബ്ദം കേൾക്കി നശിപ്പിക്കുന്നതുപോലെയാണ്, ഇന്നത്തെ ലോകനില ജീവിതത്തിനു സർവ്വപ്രധാനമായ ശൂന്യമായ, ആഹാരം, വസ്ത്രം, കിടപ്പടം ഇവ വേണ്ടത്ര ലോകത്തിലുണ്ട്.

ദൈവം സൗജന്യമായി നൽകിയിരിക്കുന്നതുമാണ്. അന്യോന്യം പടവെട്ടാതെ-അമിതാനന്ദവേ സുഖത്തിനു ശ്രമിക്കാതെ-അധികാര ദുർമോഹത്തെ-ഔദാരം-നിസ്വാർത്ഥതയോടെ സോദരസ്നേഹത്തിലൂടെ, ലോകവിഭവങ്ങളെയും മനുഷ്യവകുക്കളെയും പങ്കിട്ടുനവേിച്ചാൽ എല്ലാവർക്കും സംത്യപ്തിയും സമാധാനവും ആനന്ദവും ലഭ്യമാകും.

ഇന്ന് ലോകം അസ്വസ്ഥമാണ്. എവിടെയും, വഴക്കും ബഹുളവും ശണ്ഠയും മർദ്ദനമുറകളും, വെടിപടക്കെ സ്ഫോടനങ്ങളും, ബോംബുപെട്ടികൾ, വിഷം പ്രയോഗവും, അന്ധനും, അന്ധനുമിഷം-ലോകത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗങ്ങളിലായി നടക്കുന്ന-നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന-മനുഷ്യകരുതികൾ ഹൃദയമുള്ളവർക്ക് ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക്, സഹോദരസന്ദേഹികൾക്ക് മർമ്മഭേദകമാണെന്നു.

ലോകം ഇന്ന് വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും വിജ്ഞാനത്തിലും, സംസ്കാരത്തിലും, ഗവേഷണത്തിലും, ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനത്തിലും, ഏറ്റവും ഉൾക്കടം പ്രാപിച്ചതായി അവകാശപ്പെടുന്നു എല്ലാ വിധത്തിലും കറെ നേട്ടങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട് നേട്ടങ്ങളേക്കാൾ വളരെ കൂടുതലാണ് ആകമാനം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കോട്ടങ്ങൾ ഒരു മനുഷ്യത്വമാവിന്റെ - മനുഷ്യ ജീവന്റെ - വില, എത്രമേത്രമെന്ന് നിശ്ചയിക്കാവുന്നതും, അളക്കാവുന്നതും തുടങ്ങുന്നതുമാണ്. ലോകം മുഴുവനേക്കാളും, വിലയേറിയതും വിലയറ്റതുമാണ് ഒരു മനുഷ്യജീവൻ തന്നെപ്പോലെ, മനുസവും രക്തവും അസ്ഥിയും, ജീവനുള്ള തന്റെ സഹോദരനെ-സഹോദരങ്ങളെ റെയ്ക്കും കൂട്ടമായും, പലവിധ മർദ്ദനങ്ങളിലൂടെ സ്വസഹോദരങ്ങളെ കൊന്നൊടുക്കുന്നതിൽപ്പരം ദുഃഖകരമായും, കർക്കശമായും, മർമ്മഭേദകമായും, നീച, നീചമായ, പ്രവർത്തി മറ്റൊന്നുമില്ല തന്നെ.

ഈ നിലവന്നുചേർന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ കാരണങ്ങളെ നമുക്ക് വീക്ഷിക്കാം.

ഇന്ന് ലോകജനത ഒന്നടങ്കം രണ്ടുപേരിയിലാണ്. ഉള്ളവരും-ഇല്ലാത്തവരും. ഉള്ളവർ, ഇല്ലാത്തവരെ, വെറുപ്പോടെ വീക്ഷിക്കുകയും, അടിമകളെപ്പോലെ കരുതി

അധഃസ്ഥിതമനസ്ഥിതിയോടെ കാണുകയും തങ്ങളുടെ ഒരു ചെറുവിൽ സഹായം പോലും നൽകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉള്ളവരിൽ, അമിതസുഖാനുഭവിക്കൽ അർദ്ധമിത സുഖാനുഭവിക്കൽ എന്നിങ്ങനെ പ്രധാനമായി മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്.

രാജാക്കന്മാർ, രാഷ്ട്രഭരണലവന്മാർ, ഭരണഭേദാധികളായ മന്ത്രിമാർ-ഗവർണ്ണർമാർ, അംബാസിഡന്മാർ-മതനേതാക്കളായ അതി പുരോഹിത ശ്രേഷ്ഠന്മാർ, കബേരചക്രവർത്തിമാർ - ഉന്നതധനാവസ്ഥ - വ്യവസായ വാണിജ്യ ഉടമകളെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നു അർദ്ധമിത സുഖാനുഭവിക്കലിൽ-മന്ത്രിപദത്തിൽ താഴെ സുപ്രബിന്ദത്ത പടിവരെയുള്ളവർ, വാണിജ്യവ്യവസായ മാനേജർമാർ, പുരോഹിത വൃന്ദം മുഴുവനും, ഡോക്ടറന്മാർ, എൻജിനീയറന്മാർ, കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പൽമാരും, പ്രൈമാസന്മാരും എല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നു. ക്ലാർക്കു മുതൽ സുപ്രബു വരെയുള്ള സർക്കാരും പ്രൈവറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങളിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥർ മുഴുവനും, ഹൈസ്കൂൾ അധ്യാപകരും, കോളേജ് ലച്ചറന്മാരും മധ്യസ്ഥിത നിലയിലെ ഉയർന്നുള്ള ഉടമകളും ഉൾപ്പെടുന്നു.

മിതസുഖാനുഭവിക്കലിൽ-എല്ലാ സ്ഥാനങ്ങളിലുള്ള മുഖ്യ ക്ലാർക്കന്മാർ, മിഡിൽസ്കൂൾ അധ്യാപകർ, മധ്യസ്ഥിത ഭൂഉടമകളും - കൃഷിക്കാരും.

അർദ്ധമിതസുഖാനുഭവിക്കലിൽ എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളിലെയും, ഗിപായി, അററന്മാരും, പ്രൈമറി സ്കൂൾ അധ്യാപകർ, വാണിജ്യ, വ്യവസായശാലകളിലെ തൊഴിലാളികൾ-ചെറിയ ഭൂഉടമകളെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നു.

ഇല്ലാത്തവരുടെ ഗണത്തിൽ അർധപ്പട്ടിണിക്കാർ. മുഴുപ്പട്ടിണിക്കാർ, കിടപ്പാടമില്ലാത്തവർ, ചെററക്കുടിലുവാസികൾ, നഗ്നരും—അർധനഗ്നരും—ഇങ്ങനെ ജീവിധതരക്കാരുംപ്പെടുന്നു. ഉള്ളവർ—ഇല്ലാത്തവരെ കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും, കാണുന്നില്ലെന്നുള്ള ഭാവത്തിലും, അറിയുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അറിയുന്നില്ലെന്നുള്ള നിലയിലും വർത്തിക്കുന്നു. ഉള്ളവരുടെ ഒരു ചെറുവിരൽ സഹായം പോലും ഇല്ലാത്തവർക്ക് നൽകുന്നില്ലെന്നമാത്രമല്ല, അവരെ ഈശ്വരനാൽ വെറുക്കപ്പെട്ടവരും ശപിക്കപ്പെട്ടവരുമായി താറടിച്ചു തള്ളുന്നു. വിശപ്പിന്റെ വിളിയുടെ ആഴം ഉള്ളവർ ഒരിക്കലും അനുഭവിച്ചറിയാറില്ല.

ഭക്ഷണശാലകളിലെ എച്ചിലിലക്ഷ്യയിൽ ആർത്തിയാലെ, എച്ചിലില പെറുക്കി ഭക്ഷണാവശിഷ്ടങ്ങൾ ആർത്തിയോടെ നക്കിപെറുക്കിത്തീർന്നു കൊച്ചു സോദരങ്ങളെ അവർ കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും കാണാത്ത നിലയിൽ കടന്നുപോകുന്നു.

ഉള്ളവർക്കൊക്കട്ടെ, ദുരിപക്ഷങ്ങൾക്കും അവരുടെ ദുഷ്ടതയുടെ ഫലമായി അമിതാനന്ദ സുഖം അനുഭവിക്കാൻ, ദൈവം അനുവദിക്കുന്നില്ല, ഭവനക്കുറവിനാൽ വിശപ്പിനു സഭാ മരണം കഴിച്ചു വിശപ്പുണ്ടാക്കണം. ചിലർക്ക് പഞ്ചസാര ദീനം, ചിലർക്ക് അരി ആഹാരം വേണ്ടോ, ചിലർക്കു ദിവസവും മരണം കത്തിവയ്ക്കണം ഈ വിധമെല്ലാമായാലും പാവപ്പെട്ടവരെ തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നില്ല മഹോദരം, അർബുധം. ക്യാൻസർ, തുടങ്ങിയ മഹാവ്യധികളാൽ വേദനാനുഭവത്തിലൂടെ ലോക ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടിവരുന്നവർപോലും കെട്ടും സ്വാർത്ഥതയിലും ദുഷ്ടതയിലും പര

സന്ദേശമില്ലായ്മയിലും വർത്തിച്ച് ജീവിതമവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രധാനമായ മറ്റൊരു പ്രശ്നം അസമാധാനത്തിന്റെയും അസ്വസ്ഥതയുടെയും, വിത്തുപാകി മുളപ്പിച്ചു വളർത്തുന്നവരും ഉള്ളവരാണെന്നുള്ള സത്യം മറയ്ക്കാവതല്ല. ഉള്ളവർ തങ്ങളുടെ സുഖത്തിനും സ്വാർത്ഥതാലുപര്യങ്ങൾക്കുമായി, ഇല്ലാത്ത പാവപ്പെട്ടവരെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു, ആയുധമാക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കു ശേഷം കഠിനപ്പെട്ട പേരെ അവരെ പുറന്തള്ളുന്നു വെറുക്കുന്നു.

സർവ്വ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളും ഇതരസംഘടനകളും, ഇസ്സങ്ങളും, സമൂഹങ്ങളുമെല്ലാം, പാവപ്പെട്ടവരെ ഉപകരണമാക്കി പൊക്കിപ്പിടിച്ചു തങ്ങളുടെ, സുഖം സ്വാർത്ഥത, താല്പര്യങ്ങൾ നേടിയെടുക്കുന്നു, അത്യധികം കഠിനരവു, ശോച്യവുമായ ഈ നീല മാനാതെലോക സമാധാനം കൈവരുന്നതല്ല.

ഇന്ന് എവിടെ നോക്കിയാലും അസമാധാനം, അസ്വസ്ഥത, അക്രമിതയോടും പേരോടും, മനുഷ്യകരുതി, ഇതിന്റെയെല്ലാം ഉറവിടം മാത്രമല്ല, ശക്തികേന്ദ്രം തന്നെ മുൻപറഞ്ഞ ഉള്ളവരുടെ, സംഘടനാ സമൂഹങ്ങളിൽ നിന്നാണെന്നുള്ളതു ശക്തവും വ്യക്തവുമായ ഒരു പരമ സത്യം മാത്രമാണ്. ചിലർക്കു അമിതാനന്ദസുഖാനന്ദം മാത്രം പോരാ പേരും പെരുമയും പ്രശസ്തിയും, അധികാരമോഹം, എല്ലാമെല്ലാം വേണം. അതിലേക്ക് എന്തു ദുഷ്ടതയും കഠിനപ്രവർത്തനവും ചെയ്യുന്നതിന് അവർക്ക് മടിയില്ല. കൊല്ലും കൊലയും കൊള്ളിവയ്ക്കും നടത്തുന്നതിനും മടിയില്ല. അതിന്റെ ദുരിതം

നവേ ഫലങ്ങൾക്കിടയാകുന്ന സഹോദരങ്ങളെ അവർ കാണുന്നില്ല.

മതത്തിന്റെ പേരിൽ ചുഷണമോഷണങ്ങളും തട്ടിപ്പുവട്ടിപ്പുകളും നടത്തുന്ന ഒരു നല്ല വിഭാഗം ലോകത്തെ വിടയും ഉണ്ടു്.

ദൈവഭക്തരും മതസന്ദേഹികളുമെന്നു ഭാവിക്കുന്ന വ്യക്തികളും ഉപദേശികളും സന്യാസികളും വൈദികരും സന്യാസ ബ്രദേഴ്സും പുരോഹിത ശ്രേഷ്ഠന്മാരും—യതികളും യതിപുഗവരും, ദേവരാജയ ബലിയർപ്പണക്കാരമെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇക്കൂട്ടരിൽ, ഭ്രാന്തന്മാർക്കുതക്കതായോടെ, ദൈവസന്ദേഹത്തോടെ പരസന്ദേഹത്തോടെ, വർത്തിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗംകണ്ടു. അവിടവിടെ ഇല്ലാതില്ല, അധികപകു. തൻ സുഖം തനിക്കു താൻ, സ്വാർത്ഥത—തന്റെ സ്വന്തംതാൻ. ബന്ധുക്കൾ—എല്ലാം അതിതാനന്ദ സുഖത്തിൽ പ്രശസ്തിയിൽ—ധനവ്യയത്തിൽ കഴിയണം.—ആയതിലേക്കു—പാവപ്പെട്ടവന്റെ—പിച്ചച്ചട്ടിക്കാരന്റെ. അവശന്റെ—ആലംബഹീനന്റെ—പേരിൽ, എഴിയട്ടെയല്ലോ. എങ്ങനെയല്ലോ. പൊക്കിക്കാണിച്ച ഉദാരമതികളിൽ നിന്നു വങ്ങാവുന്നത്ര വാങ്ങി സുഖിക്കുന്നു. ഈ നില മാറണം. അറുതിവരണം.

നഗ്നവും വ്യക്തവുമായ ഒരു സത്യം

ലോക ജനതയിൽ ഒരു നല്ല വിഭാഗം എന്നും അസ്വസ്ഥതയിലും അസമാധാനത്തിലുമാണു് കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ഇന്നു ആകപ്പാടെ, ലോകം മുഴുവൻതന്നെ, സമയനേമില്ലാതെ, സ്വസ്ഥതയില്ലാതെ, വഴക്കം വയ്യാവേലിയുമായി, ശണ്ഠയിലും മർദ്ദനത്തിലും സംഘട്ടനത്തിലും

മനുഷ്യകുടുംബത്തിയിലും ഭീകരതയോടെ നടുക്കത്തോടെ മു
ന്നേറുന്നു. എവിയെയും, ജാതി, ജാതിക്കുതിരായും വർ
ഗ്ഗം, വർഗ്ഗത്തിനെതിരായും മതം മതത്തിനെതിരാ
യും കുടുംബം, കുടുംബത്തിനെതിരായും ദേശം ദേശത്തി
നെതിരായും സമൂഹം സമൂഹത്തിനെതിരായും, ഇസ്സം
ഇസ്സത്തിനെതിരായും പോരടുന്നു.

ഒരേ ജാതിയും, വർഗവും, മതവും, സമൂഹവും, രാജ്യ
വും, കുടുംബവുംതന്നെ, തമ്മിൽ തമ്മിൽ എതിരായി
മത്സരിച്ചുവർത്തിക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കളും മക്കളും,
സ്വന്തക്കാരും ബന്ധുക്കളുമെല്ലാം തമ്മിൽ തമ്മിലും
അന്യോന്യവും പോരാടുന്നു. എങ്ങും ഒരിടത്തും സമാധാ
നമില്ലെന്നുള്ളത് നഗ്നമായ ഒരു സത്യം മാത്രമാണ്.

ആദികാലം മുതൽ ഇന്നുവരെ—ലോകത്തിലെവിടെ
യും സമാധാനേച്ഛത്തരായി വർത്തിക്കുന്ന—ജീവിക്കുന്ന—
സമാധാനത്തിനുമായി അവിശ്രമപരിശ്രമം നടത്തുന്ന
ഒരു വിഭാഗക്കാരുണ്ടെന്നുള്ള വ്യക്തമായ സത്യം, മറക്കാ
വതോ—മറയ്ക്കാവതോ അല്ല. അത് അവർ എല്ലാ മതങ്ങ
ളിലേയും, പുരോഹിതർ, വൈദികർ, പുരോഹിതശ്രേ
ഷ്ഠർ. സന്യാസിനികൾ, സന്യാസബ്രദേഴ്സ്—ആന
ന്ദബ്രഹ്മാണസഭാമിമാർ. പാദുക സഭാമിമാർ. തുട
ങ്ങിയവരാണ് ഇക്കൂട്ടർ. എത്രതന്നെ സ്വാർഥരും,
സ്വാർഥമോഹികളും, പരസ്പരഹിതമില്ലാത്തവരുമായാ
ലും—അവരുടെ അതേ സ്വഭാവപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് കോ
ട്ടംവരാതെ—വരുത്താതെ—സമാധാനത്തിനു വേണ്ടി, സമാ
ധാനേച്ഛത്തരായി വർത്തിക്കുന്നു. എന്നത് നമുക്ക് മറക്കാ
വുന്നതല്ല.

എല്ലാ വിഭാഗത്തിലും, ജാതിയിലും മതത്തിലും ഉള്ള,
സകലവൈദികരും, പുരോഹിതരും പുരോഹിതശ്രേഷ്ഠ

രും, സന്യാസികളും. കന്യാസ്ത്രീകളും, സന്യാസസഹോദരങ്ങളും എത്രതന്നെ തൻകാര്യപ്രിയരും—സ്വാർഥമൂർത്തികളും അവിതസുഖാനുഭവിക്കളമായാലും അവർ ലോകരും ഭക്തൻ ഇന്നു ചര ലോകസമാധാനത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊണ്ടുപരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്നും പരിശ്രമിക്കുന്നു അവരുടെ സാന്മർഗ്ഗികവും നിസ്വാർഥതയും പരസ്പരഹൃദയവും എത്രതന്നെ കാവായിരുന്നാലും, അവർ, അസ്വസ്ഥകളും, വഴക്കുകളും മനുഷ്യക്കുരുതിയും ഉണ്ടാക്കാതെ അതിനെതിരായി ലോകസമാധാനം കൈവരിക്കുന്നതിനായി അവിശ്രമം പരിശ്രമം നടത്തുന്നു അവരുടെ സ്തുത്യർഹമായ സേവനം ആർക്കും ഒരിക്കലും മറക്കാനോ മറയ്ക്കാനോ സാധ്യമല്ല. ആ വിജയക്കൊടി എന്നും പറയിപ്പിക്കുന്നു. പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ലോകസമാധാനം കൈവരിക്കുന്നതിന് ഉള്ളുപരായ സുഖാനുഭവീകൾ എല്ലാ തലത്തിലും എല്ലാ വേദിയിലും, തങ്ങളുടെ സുഖം പരിമിതമാക്കി, ഇല്ലാത്തവരെ സഹായിക്കുന്നു. കൂടാതെ ഉള്ളവർ തങ്ങളുടെ സ്വാർഥതാല്പര്യങ്ങൾക്കായി ഇല്ലാത്തവരെ ആയുധമാക്കാനും, ഇസ്സങ്ങളും, സംഘടനകളും, സമൂഹങ്ങളും കെട്ടിപ്പടുക്കാനും, കഴിവുള്ള നിസ്വാർഥതയോടെ വർത്തിച്ച് ജീവിക്കണം.

സമാധാനത്തിന്റെ മൂർത്തിയും സമാധാനത്തിന്റെ ഉടമയും, സർവ്വത്തിന്റെയും സൃഷ്ടാവുമാണ്. രക്ഷിതാവുമായ സർവ്വേശ്വരനിൽ, എല്ലാവരും, ചിശ്വസിച്ചു വൈസ്പന്ദേഹം മനുഷ്യസ്നേഹത്തിലൂടെ പ്രവർത്തിച്ചു വ്യക്തമാക്കി ഏകോദരസഹോദരങ്ങളായി ജീവിച്ചാൽ ലോകസമാധാനം കൈവരിക്കാം.

30 ഇശ്ശാഖരചീന്ത

I

ഇശ്ശാഖരൻ, അളവറ നീതിയുടെ കരണയുടെ, സ്നേഹത്തിന്റെ ക്ഷമയുടെ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ ഭംഗം കാർമാണ്. മുർത്തിമത്താണ് സകല നന്മസ്വരൂപനാണ്. സർവ്വശക്തനാണ്. സർവ്വജ്ഞാനിയാണ്. ദൃശ്യവും അദൃശ്യവുമായ സർവ്വതെയും. അതിസൗന്ദര്യത്തിൽ. അതിമനോഹാരിതയിൽ അവിടുനുള്ളവരക്കി-പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അധിനായകനായി. തന്റെ, രൂപസദൃശ്യതയിൽ മനുഷ്യനായ നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ചു പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ രമ്യമുള്ള സർവ്വ അവകാശവും. അധികാരവും മേൽക്കോയ്മയും പരിപൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ നമുക്കു ദത്തം ചെയ്തു.

സ്നേഹം, സ്വാർത്ഥതയെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല സ്വാർത്ഥതയ്ക്കെതിരാണ് സ്നേഹം, തനിച്ചിരിക്കയില്ല. അന്യരിലേക്കു അന്യമയതിലേക്കു പകരം. പകരണം, അതാണ് സ്നേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവം. അളവറ സ്നേഹം സ്വരൂപനയെ-ഇശ്ശാഖരന്റെ സ്നേഹം വഴിഞ്ഞാഴുകി പകർന്നുവെച്ചു കണ്ടെത്താൻ മനുഷ്യനും അവന്റെ അധിവാസസ്ഥാനമായ പ്രപഞ്ച പ്രകൃതിയും സർവ്വസൃഷ്ടിജാലവും സമസ്ത ചരാചരങ്ങളും ദൃശ്യവും അദൃശ്യവുമായ അറിയപ്പെടുന്നതും അറിയപ്പെടാത്തതുമായ എല്ലാ സൗന്ദര്യം ഗ്രഹവ്യൂഹങ്ങളും-എല്ലാ മെല്ലാം-സമസ്തവും-സർവ്വസ്വവും.

ഇശ്ശാഖരൻ മനുഷ്യശോഭയുള്ള സ്നേഹത്തിന്-അതിരും അളവും വ്യവസ്ഥയുമില്ല. യാതൊരുവിധ, വ്യവ

സ്ഥയുടെ പേരിലല്ലാ ദൈവം മനുഷ്യനെ സ്നേഹിക്കുന്നതു് വ്യവസ്ഥയുടെ പേരിലുള്ള ഏതൊന്നിനും അതിരും അളവും ഉണ്ടു്. മനുഷ്യരോടുള്ള തന്റെ അതിരറ്റ സ്നേഹത്തിന്നു് പ്രതിഫലമായി—ഊഷ്യർ—ഇന്നതു ഇന്നതു—തനിക്കു തരണമെന്നും—തന്നെ ഇന്നവിധമെല്ലാം വരട്ടെന്തിപുകഴ്ത്തണമെന്നും ഒന്നും അവിടുനാവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. ഈശ്വരനിലെന്നു പറയുന്ന നാസ്തികരെയും ഈശ്വരനെ കീർത്തിച്ചു സ്തുതിക്കുന്നവരെയും, ഈശ്വരസ്വഭാവത്തിനെതിരായി അതിസ്വാർത്ഥതയിൽ വർത്തിക്കുന്നവരെയും ദുഷ്ടരെയും കത്തിക്കൊല്ലികളെയും, എല്ലാവിധ തിന്മകളിൽ വർത്തിക്കുന്നവരെയും ദൈവം സ്നേഹിക്കുന്നു—അതിരും അളവും തുകയും, വ്യവസ്ഥയുമില്ലാതെ അത്യധികം സ്നേഹിക്കുന്നു—അവിടുത്തെ സ്നേഹവായ്പിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതിന്നു സർവരെയും ക്ഷണിക്കുന്നു.

ഈശ്വരനെ സ്തുതിക്കുന്നവരോടുമാത്രമാണു് അവിടുത്തേക്കു സ്നേഹവും, അല്ലാത്തവരോടു വിരോധവുമുണ്ടെന്നുള്ള ധാരണതികച്ചും—തെറ്റും—എന്നാൽ ശരിയുമാണു്—ഒരു കാര്യം ഒന്നുപോലെ ശരിയും തെറ്റുമാകുന്നതു വിരോധഭാസമല്ല—ഈശ്വരനെപ്പറ്റി, ശരിയായി പഠിച്ചറിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും, അവിടുത്തെ സ്വഭാവപ്രകൃതി മനസ്സിലാക്കിയാൽ—ഈശ്വരൻ എല്ലാവരെയും അളവില്ലാതെയും വ്യവസ്ഥയില്ലാതെയും സ്നേഹിക്കുന്നതായി വിശദമാകും ശരിയായ—പൂർണ്ണമായ സ്നേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവ പ്രകൃതി ആ വിധമാണു്.

പ്രകൃതിശക്തികൾക്കു അനുസൃതമായി, വിധേയമായി—നാം ജീവിച്ചു വർത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ ആപത്തുകളുണ്ടാകുന്നു. അതു പ്രകൃതിനിയമമാണു്, നാം ഒഴികെ, മറ്റൊരാൾക്കും.

രു ജീവീകരണം, വിശേഷബുദ്ധി, വിവേകശക്തി-
 ആലോചനാചിന്താശക്തി ദൈവം നൽകിയിട്ടില്ല-അതേ
 ടെപ്പം, എന്തും ഏതും-ചെയ്യുന്നതിനും പ്രവർത്തിക്കുന്ന
 തിന്മയുള്ള പരിപൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകിയിരിക്ക
 കയാണ്-നമുക്കു ആ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്കെ
 തിരായി നാം പ്രയോഗിച്ചാലുടനെ ആപത്തിനിടയാക്ക
 ന്നു അത്-ഈശ്വരനിൽനിന്നല്ല-പ്രകൃതിശക്തിയിൽ
 നിന്നാണ്. ഉദാഹരണമായി-ജലത്തിന്റെ അഗാധത
 യിലേക്കു നാം നിപതിച്ചാൽ മണിക്കൂറുകൾക്കകം
 മരണമടയുന്നു ഉയരത്തിൽ നിന്നു നിലംപതിച്ചാലും മരണ
 മടയുന്നു. അതെല്ലാം പ്രകൃതിനിയമമാണ് ദൈവ
 നിശ്ചയമല്ല-

ഓരോരുത്തർക്കും വന്നുചേരുന്ന ലഭിക്കുന്ന- സുഖ
 ദുഃഖാനുഭവങ്ങളും-പ്രകൃതി നിയമത്തിനും ശക്തിക്കും
 എതിരായുള്ള ജീവിത പ്രവർത്തനത്താലാണ്-ഒരോരക്കി
 നവിധം കഷ്ടതകളുണ്ടാകണം ഇന്നവിധം ഇന്നപ്പോൾ
 ഇത്രയും വയസ്സിൽ മരിക്കണം-മരണാവസ്ഥ ഇന്നവിധം
 ഉന്നത സുഖത്തിൽ ദീർഘായസ്സുവരെ ജീവിച്ചു മരിക്ക
 ണം-എന്നിത്യദികളൊന്നും ഈശ്വരൻ ആർക്കും നിശ്ച
 യം ചെയ്തിട്ടില്ല. തലേലൈഴുത്തു എന്നു പറയപ്പെടുന്ന
 മൈഴുത്തോ നിശ്ചയമോ ഇല്ല-ഓരോരുത്തർക്കായും മുൻ
 കൂട്ടി ആ വിധമയ-ഏഴുത്തും നിശ്ചയങ്ങളും ചെയ്യുന്ന
 നതിനു ദൈവ സ്നേഹവും, നിരീയും കരുണയും
 പരിപൂർണ്ണതയുൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈശ്വരൻ സാധ്യ
 മല്ല.

ഇവിടെ ഒരു ചോദ്യം. ഈശ്വരൻ സാധ്യമാകാത്ത
 തെങ്കിലുമുണ്ടോ-ഈശ്വരൻ സർവ്വശക്തനല്ല-പിന്നെ-
 എന്തും ഏതും എല്ലാം സാധ്യമാകാത്തതെന്തു-കരുണയി

ല്യാതെയും നീതിയില്ലാതെയും സ്നേഹമില്ലാതെയും ക്ഷ
 മയില്ലാതെയും, എല്ലാ നന്മകൾക്കെതിരായും, തിന്മയും
 പാപവും തെറ്റും ചെയ്യുന്നതിന്—ഈശ്വരൻ സാധ്യമല്ല—
 സർവ്വശക്തനായ അവിടുത്തെ ശക്തി കുറവുകൊണ്ടല്ലാ
 സാധ്യമാകാത്തതു്—തെറ്റും തിന്മയും പ്രവർത്തിക്കുന്നതി
 നിടയാകുന്നതു ശക്തികുറവിൽ നിന്നാണ്—ശക്തിക്കു
 ണതയിൽ നിന്നാണ്, ഈശ്വരൻ ഒരിക്കലും—ശക്തിക്കു
 ണമില്ല ബലഹീനതയില്ല—സദാ എല്ലാ ശക്തിയിലും
 പൂർണ്ണനും ബലവാനും ആകുന്നു ശക്തിയുടെ അപൂർണ്ണത
 യും ബലഹീനതയുമാണ്. തെറ്റുകാരെക്കൂടെ ഇടവരുത്തു
 നതു് ഈശ്വരൻ എല്ലാ ശക്തികളിലും പരിപൂർണ്ണനാ
 ണ്—സർവ്വശക്തനാണ്—ബലവാനാണ്—ഒന്നിലും ഒമി
 ക്കലും അപൂർണ്ണതയില്ലാത്തതിനാൽ തെറ്റു പ്രവർത്തി
 ക്കാൻ അവിടുത്തെക്കൂടെ സാധ്യമല്ല—ആയതു ഈശ്വരന്റെ
 ശക്തികുറവുകൊണ്ടല്ല—ശക്തിയുടെ പരിപൂർണ്ണതകൊ
 ണ്ടാകുന്നു.

ഈശ്വരചിന്ത

II

ഇനിയും ഈശ്വരൻ, മനുഷ്യരെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും വ്യവസ്ഥയും പ്രതിസ്നേഹമാകുന്ന, പ്രതിഫലവും ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ലെന്നുള്ളതു വ്യക്തമാക്കാം. ഈശ്വരൻ സ്നേഹമാകുന്നു, സ്നേഹം തന്നെയാകുന്നു, സ്നേഹകൃന്മാരമാകുന്നു, സ്നേഹഭണ്ഡാകാരമാകുന്നു, സ്നേഹം, സ്വാതന്ത്ര്യമായിരിക്കുകയില്ല. തനിച്ചിരിക്കുകയില്ല, അതാണ് സ്നേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവ പ്രകൃതി അതിനാൽ സ്നേഹഭണ്ഡാകാരമായ ഈശ്വരനിൽ നിന്നും സ്നേഹം വഴിഞ്ഞൊഴുക്കി അതു പകർന്നു വയ്ക്കാനുള്ള കുംഭങ്ങളായി മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ച കൂടാതെ അവന്റെ ജീവിതത്തിനായി മുൻകൂട്ടി തന്നെ ഈ നഭോമണ്ഡലം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രപഞ്ച പ്രകൃതിയെ അവന്റെ അധിവാസത്തിനും ജീവസന്ധാരണത്തിനുമവശ്യമായ തെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു കല്പിച്ചു ഉപേക്ഷി—അതിനാൽ മനുഷ്യരല്ലാം ദൈവസ്നേഹമാകുന്ന വലയത്തിലുൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്നേഹ കുംഭങ്ങളാകുന്നു.

സ്നേഹം—സ്വാതന്ത്ര്യമല്ല സ്നേഹം—സ്വാർത്ഥത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയല്ല—സ്നേഹത്തിനു സ്വാർത്ഥമായി വർത്തിക്കാൻ വ്യാപരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല—അതു പോലെ, സ്നേഹംമാകുന്ന വ്യക്തിത്വം—തന്നെ സ്നേഹിക്കാത്തവരെ—സ്നേഹത്തിലേക്ക്, പ്രതിസ്നേഹം അർപ്പിക്കാത്തവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, വെറുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതാണു സ്നേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവ പ്രകൃതി. അതിനാൽ, ഈശ്വരസ്നേ

ഹരാകുന്ന വ്യക്തിത്വം—അതിനെ സ്നേഹിക്കാത്തവരിൽ നിന്നും പ്രതിസ്നേഹം പ്രവൃത്തികളിൽക്കൂടി നൽകാത്തവരിൽ നിന്നു വീട്ടുചോകുന്നു അവരെ വെറുക്കുന്നു—ഇതുപോലെ ഈശ്വരന്റെ ചിന്തയിലുൾപ്പെട്ടതോ കല്പനയിലൂടെ നൽകിയിരിക്കുന്നതോ അല്ല.

ഒന്നുകൂടി വ്യക്തമാക്കണം. സ്നേഹമുന്തിയായ ഈശ്വരൻ എല്ലാവരെയും ഒന്നുപോലെ സ്നേഹിക്കുന്നു തന്നെ, നിഷേധിക്കുന്നവരേയും തന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെയും ആസ്തികൃതത്തെയും നിഷേധിക്കുന്നവരേയും സ്നേഹമില്ലാത്തവർത്തിക്കുന്നവരേയും, ദുഷ്ടരെയും എല്ലാം ഈശ്വരൻ—ഒന്നുപോലെ സ്നേഹിക്കുന്നു. യദാതദേ വ്യവസ്ഥയുമില്ലാതെ സ്നേഹിക്കുന്നു— പ്രതിനന്ദിയോ പ്രതിസന്തേഹമോ പ്രതിഫലമോ ആവശ്യപ്പെടാതെ അതിരറ്റ സ്നേഹിക്കുന്നു—എന്നാൽ സ്നേഹമാകുന്ന, വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സ്വഭാവവും പ്രകൃതിയും, പ്രതിസ്നേഹമില്ലാത്തവരെ—പ്രത്യേകിച്ചും പ്രതിസ്നേഹം പ്രവൃത്തികളിൽകൂടി, ചെയ്യാത്തവരെ—വെറുത്തു പുറന്തള്ളുകയെന്നുള്ളതാണ്. അതു ഈശ്വര നിശ്ചയമല്ല. അതിനാൽ ഈശ്വര സ്നേഹം വഴിഞ്ഞൊഴുകി പകർന്നു നിറച്ചുവച്ചു കുംഭങ്ങളായ മനുഷ്യസഹോദരങ്ങളെ സ്നേഹിക്കാത്ത, നിസ്വാർത്ഥ സേവനങ്ങളർപ്പിക്കാത്ത, സ്വാർത്ഥരിൽനിന്നും അതിസ്വാർത്ഥരിൽ നിന്നും ദുഷ്ടരിൽനിന്നും ദൈവസ്നേഹം അകന്നുകുന്നു പോകുന്നു—അവർ ദൈവസ്നേഹവലയത്തിൽനിന്നു പുറന്തള്ളപ്പെടുന്നു അതു സ്നേഹ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സ്വഭാവ പ്രകൃതിയാണ് അതിനു ഈശ്വരനെ പഴിക്കേണ്ട കര്യമില്ല.

ഈശ്വരൻ ഒരിക്കലും മനുഷ്യർ തന്നെ സ്തുതിക്കണമെന്നും പുകഴ്ത്തണമെന്നും ആവശ്യപ്പെടുകയില്ല. മനു

ഷ്യരുടെ സ്തുതിപ്പുകളിൽ-പൊങ്ങച്ച സ്തുതി കീർത്തനങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടനായി, പൊങ്ങത്തക്കചിധമുള്ള പൊങ്ങച്ചനല്ല-ദൈവം-അതിനാൽ അവിടുത്തെ വാഴ്ത്തി പുകഴ്ത്തി സ്തുതിക്കുന്നവരെയും, സ്തുതിക്കാത്തവരെയും അവിടുന്നു സ്നേഹിക്കുന്നു-എന്നാൽ സ്നേഹത്തിന്റെ സ്വതേയുള്ള സ്വഭാവ പ്രകൃതിയനുസരിച്ചു. പ്രതിസ്നേഹമാകുന്ന, സോദരസ്നേഹവും, നിസ്വാർത്ഥസേവനവും ഈശ്വരസ്തുതി സ്തുതി സ്തോത്രങ്ങളും അർപ്പിക്കാത്തവരിൽനിന്നും-ദൈവസ്നേഹമാകുന്ന വ്യക്തിത്വം അകന്നു പോകുന്നു-അതിനു് ആരും ഈശ്വരനെ പഴിക്കേണ്ടതില്ല-ഈശ്വരന്റെ ഗുണമല്ല. അവനഖന്റെ പ്രവൃത്തിഫലങ്ങളാണ് ഓരോ രത്നരും അന്നഭവിക്കേണ്ടി വരുന്ന സുഖദ്യുഃഖങ്ങൾ ആ ഫലങ്ങൾ ഇവിടെ വെച്ചു മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലും ലഭിക്കുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണ്,

ദൈവം തന്റെ മക്കളായ എല്ലാവരെയും എല്ലാവരും തന്റെ സൃഷ്ടിയായ മക്കളാണ്, എല്ലാവരെയും ഒന്നുപോലെ, യാതൊരു വ്യവസ്ഥകൾക്കും വിധേയമാക്കാതെ അളവില്ലാതെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നാൽ സ്നേഹത്തെ ഒരു വ്യക്തിയായി സങ്കല്പിച്ചാൽ-ആ സ്നേഹവ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സ്വഭാവ പ്രകൃതിക്കനുസൃതമായി വർത്തിക്കാതിരുന്നാൽ സ്നേഹം വിട്ടകന്നു പോകും സ്നേഹം-സ്വാർത്ഥമായിരിക്കയില്ല-സ്വാർത്ഥത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല, സ്നേഹം അന്യരിലേക്കു പകരണം. വ്യൂപരിക്കണം സ്നേഹം എവിടെനിന്നു വരുന്നുവോ ആ സ്ഥാനത്തേക്കു പ്രതിസ്നേഹം അർപ്പിക്കണം. ചെന്നെത്തണം. സമസൃഷ്ടങ്ങളായസഹോദരങ്ങളിൽകൂടി തനിക്കു ഭത്തമായി ലഭിച്ച സ്നേഹം വ്യാപരിപ്പിച്ചു ദാതാവിലേക്കു പ്രതിസ്നേഹമായി ചെന്നെത്തിക്കണം, അതാണു

സംനേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവ പ്രകൃതി-സഹോദരങ്ങളിൽ കൂടി വ്യാപരിച്ചു ദാതാവിലേക്കു പ്രതിസംനേഹമായി സ്നേഹത്തെ അർപ്പിക്കാത്തവർക്കു-ദാനമായി ലഭിച്ച സംനേഹം ശിക്ഷാവിധിക്കും നരകയന്ത്രനകരംകും ഇടയുമാകും- അതായതു് ദൈവകല്പനയാലല്ലാ-സംനേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവപ്രകൃതിയുളവാക്കുന്ന ഫലമാണു്.

എന്തും ചെയ്യുന്നതിനും എങ്ങനെയും വർത്തിക്കുന്നതിനും-മനുഷ്യനു പരിപൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യം ദൈവം നൽകിയിരിക്കുകയാണ്. ആ സ്വാതന്ത്ര്യം, ദുസ്വാതന്ത്ര്യമായി ദുഷ്ടമായി ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തിവർത്തിച്ചാൽ, ജീവിച്ചാൽ, സംനേഹത്തിൽ നിന്നുളവാകുന്ന പരിപാവന സ്വാതന്ത്ര്യം തന്നെ, ശിക്ഷാവിധിക്കിടയാക്കും-മനുഷ്യർക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്രത്തിൽ-ദൈവം ഒരിക്കലും കൈകടത്തുകയില്ല-ദൈവത്തിനെതിരായി വർത്തിക്കുന്നതിലും ദൈവം, വിലങ്ങുതടിയുകയില്ല-തടസ്സമാകയില്ല-ദൈവസംനേഹം കുംഭങ്ങളാകുന്ന മനുഷ്യർ, തങ്ങളുടെ എല്ലാ ജീവിത പ്രവർത്തനളും സംനേഹപരമായി, സഹോദരങ്ങളിൽകൂടി ആ സംനേഹം വ്യാപരിച്ചു ആ സംനേഹം ഉത്ഭവസ്ഥാനമായ ദൈവത്തിൽ മടങ്ങി എത്തണം. ദൈവം, നീതിപൂർണ്ണനാകയാൽ, ആ നീതിയാൽ ജാതമാക്കിയ മനുഷ്യനും ആത്യന്തം നീതിയാൽ വർത്തിച്ചുസഹോദരങ്ങളിൽകൂടി നീ വിവ്യാപരിച്ചു നീതി നൽകിയ ദൈവസന്നിധിയിൽ മടങ്ങിയെത്തണം.

പരിശുദ്ധിയുടെ പരിശുദ്ധതയിൽ, പൂർണ്ണനായ സൃഷ്ടംവിൽ നിന്നു മനുഷ്യനു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന, പരിശുദ്ധി എല്ലാ

ററിലും സഹോദരങ്ങളിൽകൂടി വ്യാപരിച്ച ഭാതാവിലേക്കു മടങ്ങിയെത്തണം. ക്ഷമയുടെ മുദ്രിതമത്തായ ഈശ്വരനിൽ നിന്നും മനുഷ്യൻ ഭത്തം ചെയ്തിരാക്കുന്ന ക്ഷമ, സഭാ ജീവിതത്തിൽ പകർത്തി സഹോദരങ്ങളിൽകൂടി വ്യാപരിച്ച ഭാതാവിലേക്കു് ചെന്നെത്തണം. ക്രമേണ സമുദ്രമായ ദൈവത്തിൽനിന്നു മനുഷ്യൻ ലഭിച്ച കറുത്ത ജീവിതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ പകർത്തി സഹോദരങ്ങളിൽ പകർത്തി സഹോദരങ്ങളിൽകൂടി വ്യാപരിപ്പിച്ച ഈശ്വര സന്നിധിയിലെത്തണം ഈ വിധം സ്നേഹം, നിതീകരണ, ക്ഷമ, പരിശുദ്ധി എന്നിവയുടെ ഭണ്ഡാകാരമായ സൃഷ്ടിയിൽനിന്നും, ജാതനായ, മനുഷ്യൻ ആഘോര സ്വഭാവഗുണ വിശേഷങ്ങളിൽ, അഭംഗുരം ജീവിതം തുടർന്നു, അതതു, സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളുടെ വലയത്തിൽനിന്നും പുറത്താകാതെ ഈശ്വര സന്നിധിയിൽ ചെന്നെത്തേണ്ടതാകുന്നു- ഈശ്വരന്റെ വിധിപ്പെടുണ്ടല്ല ഈശ്വരൻ തന്നെയായ മനുഷ്യക്കു നല്കിയ ഒരു സ്വഭാവ വിശേഷങ്ങളുടെ, പ്രവൃത്തനം മുലമാണ് മനുഷ്യൻ സ്വർഗ്ഗനരകാവകാശികളാകുന്നതു്.

ഈശ്വരചിന്ത

III

ഈശ്വരനെയും ഈശ്വരന്റെ സ്വഭാവ ഗുണവിശേഷങ്ങളെയും പഠി അറിയാത്തവർക്കു എങ്ങനെ-ഈശ്വരസ്വഭാവത്തിനനുസൃതമായി ജീവിക്കാൻ കഴിയും എന്ന ചോദ്യം പ്രസക്തമാണ്. എന്നാൽ-വിശേഷബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യൻ-തന്റെ സൃഷ്ടാർച്ചം പിതാവുമായ ദൈവത്തെ ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു തനിക്കു വേണ്ടതെല്ലാം സൗജന്യമായി ഒരുക്കിത്തന്ന-പിതാവിനെ-അന്വേഷിക്കേണ്ടതു്. അറിയേണ്ടതു് തന്റെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ ഘടനയാകുന്നു സ്നേഹസ്വരൂപനായ, തന്റെ സൃഷ്ടാവിനെ, പിതാവിനെ, മനുഷ്യനും ഒരു തലമുറ മുതൽ, മനുഷ്യർ-അന്വേഷിക്കുകയും കണ്ടെത്തുകയും-ശ്രമങ്ങൾന-ത്തുചെയ്യും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്-അതിന്റെ ഫലമായിട്ടുമാണ്, പ്രകൃതിശക്തികളിലും, വസ്തുക്കളിലും, ഓരോന്നിനെയും, ഈശ്വരനായി സങ്കല്പിച്ചു്, ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ, ഓരോ കൂട്ടരായി അവിടുവെ പ്രകൃതിമതങ്ങളിൽക്കൂടി ഈശ്വരരായനാ സങ്കേതങ്ങളുണ്ടാക്കി പൂജാകർമ്മാദികളും ആരാധനാക്രമങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തി അനുഷ്ടിച്ചുവരുന്നതു്.

ഈ തെറ്റായ സങ്കല്പ ദൈവങ്ങളിൽ നിന്നു മനുഷ്യനെ-ശരിയായ വഴിയിലേക്കു ആനയിക്കുന്നതിനായി-ഈശ്വരൻ-മനുഷ്യാരംഭം മുതൽ തന്നെ ലോകത്തിനു തന്നെ-അശരീരിയായും, ദൈവഭൂതന്മാരായും പ്രത്യക്ഷമായ അവതാരങ്ങളിൽക്കൂടി മനുഷ്യനായി ജീവിച്ചും ലോകത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങനെ-പ്രകൃതിമ

തവം ഈശ്വരപ്രകാശിത മതവും ഉണ്ടായി ഈ രണ്ടു വിധ മതോപദേശങ്ങളും, ഈശ്വരന്റെ സ്വഭാവ, വിശേഷങ്ങളും, ഈശ്വരോപദേശങ്ങളും—സാരാംശത്തിൽ ഒന്നുപോലെ വിശദമാക്കുന്നു. ഈശ്വരന്റെ—സർവ്വശക്തി—സർവ്വജ്ഞാനം, സർവ്വവ്യാപകത്വം, സ്നേഹം കരുണ, നീതി—ക്ഷമ—പരിശുദ്ധി—എന്നിത്യദൈകളിലെല്ലാം അവിടുന്ന് പരിപൂർണ്ണനാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ഈശ്വരൻ, തന്റെ മക്കളായ എല്ലാവരും, തന്നെ അറിഞ്ഞു സ്നേഹിച്ചും, സഹോദരങ്ങളെ, ഓരോരുത്തരും അവനവനെപ്പോലെ തന്നെ സ്നേഹിച്ചും ജീവിച്ചു വർത്തിക്കാനാവശ്യപ്പെടുന്നു മരണാനന്തരജീവിതം എന്നന്നേക്കും അഭംഗ്യം തന്നോടൊത്തു വസിക്കുന്നതിനും അവിടുനാഗ്രഹിക്കുന്നു—പരിശുദ്ധിയുടെ പരിശുദ്ധിയും, നീതിയുടെ നീതിയും തിളങ്ങി പ്രകാശിക്കുന്ന തന്റെ വാസസ്ഥാനവസതിയായ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ—അല്പം കളങ്കംപോലുമില്ലാത്ത—ഈശ്വര സ്വഭാവ, ഖിശേഷ ഗുണങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ കരസ്ഥമാക്കിയവർക്ക് മാത്രമേ ചെന്നെത്താൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ—ഈശ്വരനെപ്പറ്റി—തങ്ങളിലില്ലെന്നു പറഞ്ഞു മൃഗതുല്യം ജീവിക്കുന്നവർക്ക് സ്വർഗ്ഗപ്രവേശനം ലഭിക്കാതെ—യാതനകളുടെ യാതന നിറഞ്ഞ നരകവസതിയിൽ നിത്യം ജീവിക്കേണ്ടിവരും.

സ്നേഹ സ്വരൂപനായ ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതും അവനായി ഈ ലോക പ്രപഞ്ചം മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കി അവനു നല്കിയതും മനുഷ്യൻ ഏതാനും വർഷം ലോക ജീവിതം നയിച്ചശേഷം എന്നത്തേക്കും തന്നോടൊത്തു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിത്യകാലം നിത്യനന്ദത്തിൽ, ജീവിച്ചു വസിക്കുന്നതിനാണ്. അതിലേക്കു മനുഷ്യനു അവിടുന്ന് നല്കിയ സ്വഭാവ ഗുണത്തിൽ അവൻ വർ

ത്തിച്ച ജീവികണം, സത്യം, നീതി, പരിശുദ്ധി കരുണ, ക്ഷമ, സഹോദരസ്നേഹം—എല്ലാമായ തന്മൂലം സ്വഭാവഗുണവിശേഷം അവൻ നല്കിയാണ് ജനം നൽകിയാണ് അവനെ ജാതനാക്കിയത്—അതിനു, അനുസരണമായി അവൻ വർത്തിച്ച ജീവികണമെന്നും അവിടുന്ന് കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അതേനേരം അറിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും രാമനാരായണാ—ഈശ്വരനെ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല, കാണുന്നില്ല—ഈശ്വരനില്ലാ എന്നിത്യദി പറഞ്ഞു തോന്നാസ ജീവിതം നയിച്ചാൽ. അവിടുത്തെ തിരുകല്പനകൾക്കെതിരായി വർത്തിച്ചാൽ ജീവിത ലക്ഷ്യമായ, നിത്യകാല ജീവിതം യേശുക്രമമായ കൊടുക്കൽ യാതനകളുടെ നരകാനുഭവഭയമായിരിക്കും ലഭ്യമാകുന്നതു്. അതിനാൽ ഏവരും, ഈശ്വരനിൽ വിശ്വസിച്ചു്, അവിടുത്തെ അറിഞ്ഞു—തിരുകല്പനാനുസരണം—നല്ല മനുഷ്യരായി ജീവിതാന്ത്യം പ്രാപിക്കണം—സാന്നിധ്യം ഗീകമായ എല്ലാ ഗുണവിശേഷങ്ങളും പ്രവൃത്തിയാൽ ശരീരവയവങ്ങളാക്കി ഈശ്വര സ്നേഹത്തോടെ, ഈശ്വര ചിന്തയോടെ, സഹോദര സ്നേഹത്തോടെ, സദാ ജീവിച്ചു നല്ല മരണമാകുന്ന പ്രസവംവഴി ഈശ്വര സന്നിധിയിൽ ചെന്നെത്തണം.

ഇന്നത്തെ ലോക ജനതയുടെ ഭൂരിഭാഗവും, ഈശ്വരനെ അറിയാതെ, ഈശ്വര ചിന്തയില്ലാതെ, സഹോദരസ്നേഹമില്ലാതെ, കൊടുക്കൽ സ്വാർത്ഥതയിൽ മുഴുകി, അമിത സുഖാനുഭവത്തിനു പേരും പെരും സ്തുതിയും പ്രശസ്തിയും, ധനം കൂട്ടിച്ചേർന്നെത്തിനുമായി—എത്രയും ചെയ്യാൻ മടിച്ചില്ലാതെ ജീവിതം തുടരുകയാണ്. നമ്മുടെ അയൽപ്രദേശങ്ങളിലും വ്യോപാരമണ്ഡലങ്ങളിലും സഞ്ചാര മണ്ഡലങ്ങളിലും നാം ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചുനോക്കിയാൽക്കണ്ടുന്ന കാഴ്ച

എത്ര ഭയങ്കരവും ഭീകരവുമാണ്, കിടപ്പോടമില്ലാത്ത അധികം പേരും കഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ, എത്രയോ വാസസ്ഥാനവാസികളാണ്—സാധാരണയിൽച്ചെല്ലാത്ത ലക്ഷലക്ഷങ്ങളും ദശലക്ഷങ്ങളും അതിനപ്പുറവും ചെലവാക്കി കെട്ടിപടുത്തുയർത്തിയിരിക്കുന്നു ആ ദാഹം ഭയനവാസികളും—ഇശ്ശാഖ വിശ്വാസികളെന്നു നടിപ്പാലും സത്യത്തിൽ അചർ, ഇശ്ശാഖ ചിന്തയും സോദരസന്ദേഹവുമില്ലാത്ത സ്വാതന്ത്ര്യമുർത്തികളാണ്. അനേകർ നാണം മറയ്ക്കാനുവാദത്തെ ഒരു നേരത്തെ അഷ്ടിക്ഷേപകയില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ എല്ലാവിധമായ അമിതാനന്ദസുഖാനന്ദത്തിൽ നിമഗ്നരായി വെളിവും തെളിവുമില്ലാതെ കതിച്ചോടി തിമർത്തു തകർത്തു വിഹരിക്കുന്നു—അതിസ്വാതന്ത്ര്യം, ഇശ്ശാഖചിന്തയോ സോദരസന്ദേഹമോ എന്തെന്നറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ദുഷ്ട മുർത്തികളാണ്—ആ വിധക്കരെയല്ലാം ദുഷ്ടരും സ്വാതന്ത്ര്യമെന്നു പറഞ്ഞു തള്ളാതെ ഇശ്ശാഖ വിശ്വാസികളായ ഏവരും അവരെ നല്ലവരും സഹോദരസന്ദേഹികളുമായി മാറ്റുന്നതിന്, ഇശ്ശാഖചിന്തയോടെ പ്രാർത്ഥനയോടെ കഴിവുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടത്തണം.

ഇന്നത്തെ ലോകം, ഇശ്ശാഖ ചിന്തയിൽ നിന്നകന്നു ഇശ്ശാഖ ചിന്തയില്ലാതെ ഇശ്ശാഖനെ പുറന്തള്ളിയാണ് വർത്തിക്കുന്നത്—തന്മൂലമാണ് ലോക സമാധാനം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്—സമാധാനത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ ഇശ്ശാഖനാണ്—ഇശ്ശാഖനെ അകറ്റി നിർത്തിക്കൊണ്ടു ലോക സമാധാനം കൈവരുത്താൻ ആരു ശ്രമിച്ചാലും സാധ്യമാകുകയില്ലെന്നു നെടുനാളത്തെ അനുഭവം തന്നെ നമ്മെ മനസ്സിലാക്കുന്നു—വർഷങ്ങളായി ഉന്നതമായ ആളുകൾ, സമിതികൾ, ഐക്യരാഷ്ട്ര സംഘങ്ങൾ

തുടങ്ങി പല മാർഗ്ഗേണയും സമധാന ശ്രമങ്ങൾ നടത്തുന്നു—ഇതുവരെ വിജയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല ഈശ്വര വിശ്വാസികളും—അവിശ്വാസികളും ജീവിത പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഒരേ നിലതന്നെയാണ് സ്വീകരിച്ച വർത്തമാനം എല്ലാം സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുത്ത സ്വാതന്ത്ര്യം—അമിതാനന്ദ സുഖാനന്ദം പ്രശസ്തി, അധികാര ദുർമ്മോഹം, ധനസമ്പാദനവും കൂട്ടിയയ്യുംകൊണ്ടും—എന്നിത്യദി, ഈശ്വരചിന്തയും സഹോദര സ്നേഹവുമില്ലാതെ ചരിക്കുന്നു, വ്യാപരിക്കുന്നു—വർത്തിക്കുന്നു. ഇതിനു മാറ്റമുണ്ടാകണം സമധാനത്തിന്റെ, സ്നേഹത്തിന്റെ, നീതിയുടെ, സത്യത്തിന്റെ, കരുണയുടെ ഉടമയായ ഈശ്വരനിലേക്കു മനസ്സു കണ്ണും, കർതൃകരളും ഉയർത്തണം—ഈശ്വരനെ ഹൃദയംകൊണ്ടു കരണണം ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കണം—അവിടുത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കണം.

ഈശ്വരചിന്ത

IV

ഈശ്വരൻ, നമ്മുടെ സൃഷ്ടാപാണ്. പിതാവാണ്, ദാതാവാണ്, സംരക്ഷകനാണ്. നമ്മുടെ മക്കളെ നാം സ്നേഹിക്കുന്നതിലുപരി, അളവില്ലാതെ, നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നു. നമുക്കാവശ്യമായതെല്ലാം തക്കസമയത്തു തന്നെ കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പ്രവർത്തന ദൃഷ്ടാന്താലോചനകളെക്കുറിച്ചും കാരണവശാലോ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ വന്നുചേരുന്ന ഭുവനഭിന്നതരീഷ്ടതകൾ. ക്ലേശങ്ങൾ എല്ലാം നമ്മുടെ നന്മക്കും ശുദ്ധീകരണത്തിനുമായി നല്കുന്നവയാണ്. ദുഃഖവേദനകളിൽ ദൈവത്തെ കുറിച്ചുറപ്പുള്ളതുകയും അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു തികച്ചും തെറ്റാകുന്നു-സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും വാഴ്ത്തുകയും, ദുഃഖ സങ്കടങ്ങൾ ആവത്തുകൾ മറുപടി തരുന്നതിലേക്കായി പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യണം.-ഈശ്വരനെ ഒന്നിലും ഭവിക്കലും കുറച്ചുറപ്പുള്ളതുകയും-അവിശ്വസിക്കുകയും- വെറുക്കുകയും- വിദ്വേഷം തോന്നുകയും-നമ്മുടെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളും മുട്ടിപ്പായി വീണ്ടും വീണ്ടും യാചിച്ചുപേക്ഷിച്ചാൽ അവിടുന്ന് തരുന്നതിരിക്കുകയില്ല, അവിടുന്ന് സ്നേഹവും കരുണയുമുള്ള നല്ല പിതാവാണ്-ആ ചിന്ത ഒരിക്കലും നമ്മിൽ നിന്നു വിട്ടു മാറരുത്.

ഈശ്വരചിന്തയോടുകൂടി എല്ലാം ചെയ്യുന്നവർക്ക്-ജീവിച്ചു വർത്തിക്കുന്നവർക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന ആനന്ദവും സത്യപ്രീതിയും സമാധാനവും പറഞ്ഞറിയിക്കുവെതല്ലാ-അനുഭവിച്ചറിയാതെയാണ്. തന്നെപ്പോലെ മറ്റുള്ളവരെയും ആത്മദർശനമായി സ്നേഹിച്ചു നിസ്വാർത്ഥ

കായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്നതു തന്നെയാണ് ഈശ്വര ചിന്തയിൽ, ഈശ്വര വിശ്വാസത്തിൽ വർത്തിക്കുക എന്നുള്ളത്- ഈശ്വര വിശ്വാസിയെന്നു നടിച്ചും മറ്റുള്ളവരെ ധർപ്പിച്ചും സഹോദര സ്നേഹമില്ലാതെ, മുഴുസാർത്ഥമായി ജീവിക്കുവാൻ ഈശ്വര ചിന്തയും വിശ്വാസവും ഇല്ലാത്തവരാണ്.

ഇന്നത്തെ ജനതയിൽ ഈശ്വരവിശ്വാസികളും അവിശ്വാസികളും രമ്മിൽ വലിയ മറ്റൊരില്ല. രണ്ടു കൂട്ടരും സാർത്ഥമായി സുഖത്തിനായി സഹോദര സ്നേഹമില്ലാതെ വർത്തിക്കുന്നു- സാധാരണയിൽക്കവിഞ്ഞു വീടുണ്ടാക്കുന്നവർ അമിത സുഖാനുഭവം, അധികാർദ്ധർമ്മോഹികൾ, പേരിനു, പെരുമയ്ക്കും പ്രശസ്തിയ്ക്കുമായി എന്തു ചെയ്തു ലക്കം ലഗാനുമില്ലാതെ പരക്കം പായുന്നവർ, ധനസമ്പാദനത്തിനായി വെമ്പൽ കൂട്ടി എന്തു ചെയ്യുന്നവർ ധനം കൂട്ടിവയ്ക്കുന്നവർ, മണ്ണിനും പെണ്ണിനും പണത്തിനുമായി എന്തു ചെയ്യുന്നതിനുമടിച്ചില്ലാത്തവർ എല്ലാം, ഈശ്വരവിശ്വാസവും ഈശ്വര ചിന്തയുമില്ലാത്ത സഹോദരസ്നേഹമില്ലാത്ത ഇരുക്കോലി മൃഗങ്ങളായ മനുഷ്യകോലക്കാരാണ്- അവരെല്ലാം കൊല്ലക്കൊലചെയ്യാതെ നല്ലവരായി മാറാൻ, പുറുപാടുമുള്ള അവരെ അറിയുന്ന പരിചിതർ സ്നേഹമാർഗ്ഗം സമാധാനമേടേടേണു ഡങ്ങളിലൂടെ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണെന്നത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ഉത്തമമായ പ്രവർത്തനം.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭം മുതൽ ലോകം എന്നത്തേക്കൊളം അധികം വഷളായി മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് പലപേകലുഷിതമായി- എവിടെയും, തിന്മ,

കെട്ടും സ്വാർത്ഥത സ്നേഹമില്ലായ്മ. അനീതി, അന്യായം, അക്രമം, കത്തിക്കത്തു് ബോധ്യം വെടിപടക്കസ്വപോടനവും — വിഷാണപ്രയോഗം, ഏട്യം, മഹായുട്യം—രക്തച്ചൊരിച്ചിൽ—ഒന്നും പറയാനാവാത്തവിധം, അസമാധാനത്തിലും അസംത്യപ്തിയിലും കൊടുമ്പിരികൊണ്ടു നടന്നു തിരിയുന്ന സമാധാനം സ്വയാതമകേരളം തീവ്ര ശ്രമങ്ങൾ എല്ലാഭാഗത്തും നടത്തുന്ന—നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു—എന്നാൽ അതിനു വിപരീതഫലമാണു് അനുഭവത്തിൽ ലഭ്യമാകുന്നതു്. കാരണം, സമാധാനത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ ഉടമയായ ഈശ്വരനെ—നാസ്തികരും ആസ്തികരും ഒന്നുപോലെ തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തിയാൽ പുറന്തള്ളുന്നു. അതിൽ നിന്നും പിൻതിരിയാതെ—ഇശ്വരനിലേക്കു ലോകജനത എത്തിച്ചേരാതെ സമാധാനം കൈവരാൻപോകുന്നില്ല. അതിനാൽ ആദ്യമായും പ്രധാനമായും എല്ലാവരെയും ഈശ്വരവശ്വാസികളും സഹോദരസ്നേഹികളും നിസ്വാർത്ഥരമാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കർമ്മപരിപാടി ആവിഷ്കരിച്ചു ലോകമങ്ങളുമിങ്ങോളം നടപ്പാക്കി ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയാൽ ലോകസമാധാനം സംപ്രാപ്തമാകും—എല്ലാസോദരങ്ങളും ഈശ്വരവിശ്വസികളായി ഈശ്വരചിന്തയിൽനിസ്വർത്ഥതയോടെ സോദരസ്നേഹത്തോടെ വർത്തിച്ചുവ്യാപരിക്കുന്നതിനു നമുക്കു ശ്രമിക്കാം. പ്രവർത്തിക്കാം.

നമ്മുടെ അനുഭവമുള്ള എല്ലാ ജീവിത പ്രവർത്തനങ്ങളും ഈശ്വരചിന്തയോടെ നടത്തണം—ഓരോ പ്രവർത്തനത്തിലും ഈശ്വരനെ, മുൻനിർത്തി മുന്നിൽ മനസുകണ്ടുകൊണ്ടുചെയ്യണം—ഈശ്വരചിന്ത—നമ്മുടെ മനസ്സിന്റെ, ശരീരത്തിന്റെ പ്രധാന ഘടകമായി അവയവ

മാറണം.—രാവിലെ മുതൽ വൈകുന്നതുവരെയുള്ള പ്രവൃത്തനങ്ങൾ ഈശ്വരചിന്തയുടെ ചെയ്യണം.—രാത്രിയിലെ വിശ്രമം. അതിൽ, അന്നത്തെ ചെയ്തികളെപ്പറ്റി ഒരു ആത്മശോധനം നടത്തണം.—അന്നത്തെ പ്രവർത്തനത്തിൽ സഹോദരങ്ങളോടും ഈശ്വരസന്നിധിയിലും വല്ല തെറ്റു കുറ്റങ്ങളും, സത്യം, നീതി, ന്യായം, കരുണ ക്ഷമ, എന്നിവയ്ക്കെതിരായി എന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെപ്പറ്റി പശ്ചാത്തപിച്ച് അതീവ ഓഃഖത്തോടെ—ഈശ്വരനോടു മാറ്റി ആപേക്ഷിക്കണം. കൂടാതെ, ദിവസാരംഭമായ അർദ്ധരാത്രി കഴിഞ്ഞു പുലർകാലത്തിനു മുമ്പായി ഒട്ടവിൽചേർത്തിരിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥന; ഈശ്വരനിൽ ഏകാഗ്രഹിതനായി ആത്മരേഖമായി, ധാനനിരതനായി സമർപ്പിക്കണം.

31 വചനശബ്ദം ഓം

I

ആദിയിൽ, ഓം, ഓം, ഓങ്കരവചനശബ്ദം മുണ്ടായിരുന്നു. ആദിയിൽ വചനമുണ്ടായിരുന്നു ആദിയിലെ വചനശബ്ദം ഓം എന്ന ഓങ്കര ശബ്ദമായിരുന്നു—ഓം എന്നശബ്ദം ത്രിയേക ദൈവത്തിന്റേതായിരുന്നു ഓം എന്ന ശബ്ദവചനത്തിന്റെ അർത്ഥം. ത്രിയേക ദൈവമെന്നാണ്, ആ ത്രിയേക ദൈവത്തെ, ഒരു വിഭാഗക്കാർ, ബ്രഹ്മ വിഷ്ണുമഹേശ്വരന്മാരായ, ത്രിമൂർത്തികളായ, ത്രിയേകദൈവമെന്നും, മറ്റൊരു വിഭാഗക്കാർ, പിതൃസുതപരിശുദ്ധാത്മാവായ ത്രിയേകദൈവമെന്നും, ഈശ്വരവിശ്വാസികളായ ലോകജനത ഒന്നടങ്കം, സർവത്തിന്റെയും സൃഷ്ടിതാവും, സർവശക്തനും സർവജ്ഞാനിയുമായ സർവേശ്വരൻ, പരബ്രഹ്മം, ജഗൽപിതാവ്, സ്വർഗ്ഗസ്ഥൻ, രജാധിരാജാവ്, കർത്താവ്, ദൈവം, ഈശ്വരൻ, എന്നിത്യംഗി പേരുകളിലും—വാഴ്ത്തി സ്തുതിച്ചുരാധിക്കുന്നു.

ആദിയിൽ, വചന ശബ്ദമുണ്ടായിരുന്നു—ഈശ്വരൻ, ആദിയും അന്ത്യവും ഇല്ല അവിടുന്നു ആദിയും അന്ത്യവും ഇല്ലതെ എന്നും വർത്തമാനകാലസ്ഥിതവർത്തിയണ്—പിന്നെ ആദിയിലെ വചന ശബ്ദം, ഏതിന്റെ, ആദിയിൽ, എന്തിന്റെ ആദിയിൽ എന്ന ചോദ്യം ഉദിക്കുന്നു. ആദിയുള്ള സൃഷ്ടിയുടെ ആദിയിൽ സൗരയൂഥ ഗ്രഹവ്യൂഹങ്ങളുടെ, ഭൂമണ്ഡലത്തിന്റെ പ്രപഞ്ച പ്രകൃതിയുടെ മനുഷ്യാരംഭത്തിന്റെ ആദിയിൽ—ത്രിയേക ദൈവമായ 'സർവേശ്വരന്റെ വചന

ശബ്ദമുണ്ടായിരുന്നു—ആ ഓങ്കാരവചനശബ്ദം, ഓം എന്ന ത്രിയേക ദൈവത്തിന്റെ, സർവ്വേശ്വരനായ ഏക ദൈവത്തിന്റെ വചനശബ്ദമായിരുന്നു—ഓം എന്ന വചനത്തിന്റെ, വാക്കിന്റെ ശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥം ത്രിയേക ദൈവമെന്നാണ്—നമ്മുടെയും സർവ്വത്തിന്റെയും സൃഷ്ടാവും രക്ഷിതാവും ഭാഗാവുമായി വർത്തിക്കുന്ന—ഓം ആയിരിക്കുന്ന-ത്രിയേകദൈവത്തെ നമുക്കു വാഴ്ത്തി പുകഴ്ത്തി സ്തുതിച്ചാരാധിക്കാം. അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കായി—യഘിക്കാം.

ഈശ്വരകല്പന

II

ഈശ്വരൻ സ്നേഹമൂർത്തിയാണ്. അതിരും അളവും വ്യവസ്ഥയുമില്ലാതെ, അവിടുത്തെ മക്കളായ നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നു—അവിടുത്തെ സ്വഭാവപ്രകൃതികളായ ഗുണവിശേഷങ്ങൾക്കനുസൃതമായി—സ്നേഹം, സത്യം, നീതി, കരുണ, ക്ഷമ, സമാധാനം, എന്നിവയെ ശരീരഘടകങ്ങളാക്കി വർത്തിച്ചു ജീവിക്കണം. ആത്മാർത്ഥമായി—ഈശ്വരനെയും സഹോദരങ്ങളെയും സ്നേഹിച്ചു വർത്തിക്കണം നിസ്വാർത്ഥ ജീവിതം നയിക്കണം. അമിതസുഖാനുഭവയാകരുത്—ഈശ്വര സ്വഭാവ പ്രകൃതിക്കനുയോജ്യമായ ഗുണവിശേഷങ്ങളും മാതൃകയാക്കി ജീവിതം നയിക്കണം. ജീവിത ലക്ഷ്യമായ. മരണാനന്തര നിത്യാനന്ദ ജീവിതം സംപ്രദപ്തമാകുന്നതിനുള്ള ഏക കർമ്മം അതത്രമാത്രമാണ്.

ഈശ്വരൻ, മനുഷാരംഭ തലമുറമുതൽ തന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ ദൂതർ വഴിയും നേരിട്ടുള്ള അശരീരി വചനങ്ങളും

ഉലും പ്രത്യക്ഷമായ മനുഷ്യവേദനങ്ങളിൽകൂടിയും ലോകത്തിനു തന്നെ, വെളിപ്പെടുത്തി മനുഷ്യർ ജീവിച്ചു നഷ്ടിക്കേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇന്നതെന്നു ഉപദേശിക്കുകയും കല്പന നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു് അവിടുന്ന് ഉപദേശിക്കുകയും കല്പന നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും. നാം അവിടുത്തെ അറിഞ്ഞു സ്നേഹിച്ചു് അവിടുത്തെ സ്വഭാവ പ്രകൃതിക്കനുയോജ്യമായി വർത്തിച്ചുജീവിക്കേണ്ടതാണു് മാതാപിതാക്കളെ നാം സ്നേഹിക്കുന്നതു് അനുസരിക്കുന്നതു് അവരുപദേശിച്ചിട്ടോ കല്പന തന്നിട്ടോ ആയിരിക്കണമെന്നില്ലല്ലോ

ദൈവം, സൗജന്യമായി നമുക്കു ശരീരവും, ജീവനും ആത്മാവും അധിവാസത്തിനായി ഈ പ്രപഞ്ചമണ്ഡലവും നൽകി-ഇഹത്തിലെ വാസശേഷം, മരണമകന്ന പ്രസവത്തിൽകൂടി തന്നോടൊത്തു നിത്യനന്ദം നിത്യകാലം അനുഭവിക്കുന്നതിനുള്ള-സ്വർഗ്ഗീയ വസതിയും ഒരുക്കിയിരിക്കയാണു്-ഇതെല്ലാം സൗജന്യമായി നൽകിയിരിക്കുന്ന-നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിനെ-ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ചു് അവിടുത്തെ സ്വഭാവ പ്രകൃതിയേയും ഗുണ വിശേഷങ്ങളെയും മാതൃകയാക്കി ജീവിക്കേണ്ടതു് നമ്മുടെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ കർത്തവ്യമാണു്. മാത്രമല്ല മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലെ, നിത്യകാല സുഖാനുഭവ ജീവിതം, നഷ്ടമാകാതെ-സംപ്രാപ്തമാകുന്നതിനും ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമാണു്. പരിശുദ്ധമായ സ്വർഗ്ഗ പ്രവേശനത്തിനു നിഷ്കളങ്കവും നിർമ്മലവും കന്മഷ രഹിതവുമായ ഒരു ജീവിതത്തിൽകൂടിയല്ലാതെ സാധ്യമല്ല, സത്യം, നീതി, കരുണ, ക്ഷമ, സ്നേഹം സമാധാനം. നിസ്വാർത്ഥത-പരിശുദ്ധി എന്നിവയ്ക്കതീരായ യാതൊരു കന്മഷവും കളങ്കവും കറയും. നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ പറ്റിപ്പിടിക്കുന്നതിനിടയാക്കരുതു്

ഈശ്വരന്റെയും, മനുഷ്യത്വത്തിന്റെയും, നീതിക്കു തന്നെ എതിരായ. അനീതി-അശുഭ്യം-സഹോദര സന്ദേഹ മില്ലായ്മ വൈസന്ദേഹമില്ലായ്മ, അസത്യം, അസന്മാർഗ്ഗീകത-ക്ഷമയും കരുണയും സമധാനവുമില്ലായ്മ, എന്നിത്യദികളോടെ ലോക ശാരീരിക സുഖത്തിനായി മാത്രം അമിത സുഖാനുഭവത്തിൽ കൊടും സ്വർഗ്ഗത്വത്തിൽ, ജീവിക്കുന്നവർക്കു ഒരിക്കലും ഈശ്വര സന്നിധിയിൽ ചെന്നെത്താൻ സാധ്യമല്ല മറിച്ച്, മരണാനന്തരം നിത്യകാലം കൊടും യാതനകൾ നിറഞ്ഞ നരകവാസത്തിനിടയാകുകയും ചെയ്യും.

ഈശ്വരൻ, മനുഷ്യർക്ക് ആരംഭ തലമുറ മുതൽതന്നെ തന്നെ, പിതൃത്വത്തെയും, ലോകധിപത്യത്തെയും, തന്നെ വാസസ്ഥാനമായ സ്വർഗ്ഗത്തെയും തന്നോടൊരുമിച്ചുള്ള നിത്യകാല ജീവിതത്തെയും അതു കൈവരിക്കാനോ പശ്യമായ ജീവിതാനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും-ഉപദേശങ്ങളാലും കല്പനകളാലും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിനെ, നിരസിച്ചുള്ള ജീവിതത്തിൽ ലഭ്യമാകുന്ന, നിത്യകാല നരകയാതനകളെയും വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ട്-പരിപൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യം മനുഷ്യനവിടുന്നു നല്കിയിരിക്കുന്നു. ആ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ അവിടുന്നു ഒരിക്കലും കൈകടത്തുകയില്ല. നല്ലതും, തീയ്യതും, സുഖവും, ദുഃഖവും, സ്വർഗ്ഗവും നരകവും എല്ലാം മനുഷ്യന്റെ മുമ്പിൽ രണ്ടു ചേരിയിൽ നിലകൊള്ളുന്നു- നന്മയുടെ ചേരിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്കു നല്ല ഫലവും അല്ലാത്തവർക്കു ദുഷ്ഫലവും ലഭിക്കും- നമുക്കു നല്ലതിനെ മുറുകേപിടിച്ചു നല്ല ഫലസമ്പ്രദായം തിരിക്കാതിരുന്നിടത്തുതലിൽ, വൈസന്ദേഹത്തിൽ സഹോദര സന്ദേഹത്തിൽ ജീവിക്കാം.

ഈശ്വരകല്പന

III

നമ്മുടെ സൃഷ്ടിയും പിതാവുമായ, ദൈവം. തന്റെ മക്കളായ മനുഷ്യരെല്ലാം-തന്നെ, അറിഞ്ഞു സ്നേഹിച്ചു തന്റെ കല്പനകൾക്കനുസൃതമായി ജീവിച്ചു വർത്തിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. അവിടുന്ന് കല്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും, നാം അവിടുത്തെ സ്നേഹിച്ചു തിരുവിഷ്ടത്തിനൊത്തു ജീവിക്കാൻ കടമപ്പെട്ടവനാണ് മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ കർത്തവ്യവുമാണ്-അവിടുന്നാവശ്യപ്പെടാതെ-തന്നെ അവിടുത്തെ സ്തുതിക്കേണ്ട നമുക്കു അവിടുന്ന് കല്പനകൾ നൽകി തിരുവിഷ്ടം ഇന്നതിനെന്ന് റിയിക്കുന്നു. ദൈവ കല്പനയെ, അനുസരിക്കേതിരിക്കുന്നത് മാതാപിതാക്കളെ അനുസരിക്കാത്ത മക്കളെപ്പോലെയാണ്. അതിലുപരിയാണ് സൗജന്യമായി എല്ലാം നമുക്കു നല്കി ഇഹലോകത്തിലെ വാസശേഷം നിത്യാനന്ദ സുഖത്തിൽ നിത്യ ജീവിതവും ആസ്ഥമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്.

പ്രകൃതി മതങ്ങളും, മനുഷ്യഭാവനാ സങ്കല്പ മതങ്ങളും ഈശ്വര പ്രകാശിതമതവും ഈശ്വരനെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും അവിടുത്തെ കല്പനകളെ നമ്മെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു പുരാതനമതങ്ങളായ, ഹിന്ദുമതം, ബുദ്ധമതം, ജൈനമതം, സിക്കമതം. ക്രിസ്തുമതം മഹമ്മദുമതം പ്രകൃതിമതങ്ങളെല്ലാം മനുഷ്യസങ്കല്പങ്ങളായേ ഭാവനാ മതങ്ങളെല്ലാം ഒന്നുപോലെ ഈശ്വരന്റെ ആസ്തിക്യത്തെയും അവിടുത്തെ തിരുകല്പനകളെയും നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു ദൈവദൂതർ വഴിയും, അവതാരങ്ങളും വഴിയും ഈശ്വരൻ

പലപ്പോഴും നേരിട്ട പ്രത്യക്ഷനായും, തന്റെ മക്കളായ മനുഷ്യർ ജീവിച്ചു വർത്തിക്കേണ്ടതു ഇന്നവിധമായിരിക്കണമെന്നറിയിക്കുകയും ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈശ്വരന്റെ ആസ്തികൃതെ നിഷേധിക്കുന്ന-നിഷേധാത്മകമായ പ്രവർത്തനം തന്നെയാണ്, ഈശ്വരനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അവിടുത്തെ കല്പനകളെ നിരസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. ഈശ്വരൻ പ്രധാനമായി ആവശ്യപ്പെടുന്നത്-അങ്ങയേയും, സഹോദരങ്ങളായ ലോകജനതയേയും, ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ചു, നിസ്വാർത്ഥ ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനാണ്. ഈശ്വര സ്നേഹിയായ ഒരുവൻ സഹോദര സ്നേഹിയായിരിക്കും-സഹോദരങ്ങളിൽകൂടിയാണ് ഈശ്വര സ്നേഹം പ്രകാശിപ്പിക്കേണ്ടതു്-ഇന്നത്തെ ബഹുഭൃരിപക്ഷക്കാരും ഈശ്വര വിശ്വാസികളെന്നഭാവേന, സഹോദരസ്നേഹമില്ലാതെ മുഴുസ്വാർത്ഥതയിൽ, അമിതാനന്ദ സുഖഭോഗാദികളിൽ മുഴുകി വർത്തിച്ചു ജീവിക്കുന്നു-ദാദോ സ്ഥലത്തും കാണപ്പെടുന്ന സാധാരണയിൽക്കവിഞ്ഞുള്ള ലസിതികളെല്ലാം വസ്തുവകകളുടെ കൈവശാവകാശമെല്ലാം ധനധന്യങ്ങളുടെ കൂമ്പാരമെല്ലാം ഈശ്വര സ്നേഹമില്ലായ്മയെ വിളിച്ചറിയിക്കുന്ന ദീപസ്തംഭങ്ങളാണ്- ആ വിധക്കാരെല്ലാം, സഹോദരസ്നേഹമില്ലാത്തവരും ദൈവസ്നേഹമില്ലാത്തവരുമാണ്-അവക്കായി നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം.

ദൈവം, തന്നെ, മനുഷ്യർക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് അവിടുത്തെ അറിഞ്ഞു സ്നേഹിച്ചു തന്റെ തിരുകല്പനകൾക്കൊത്തു ജീവിച്ചു വർത്തിക്കാനാവശ്യപ്പെടുന്നു. ആദ്യം അവിടുത്തെയും പിന്നെ, തന്റെ മക്കളായ മനുഷ്യസോദരങ്ങളെയും, ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ചു വർ

ത്തിക്കണം. ഈശ്വരന്റെ സ്വഭാവ ഗുണങ്ങളായ സ്നേഹം, കരുണ, ക്ഷമ, സത്യം, നീതി, ശാന്തത, എന്നിവ ശരീരാവയവങ്ങളാക്കി ജീവിക്കണം, തന്നെ പ്പോലെതന്നെ മറ്റുള്ളവരെയും സ്നേഹിക്കണം-മറ്റുള്ളവർ തന്നോടു എന്തു ചെയ്യണമെന്നും എങ്ങനെ വർത്തിക്കണമെന്നും, താനുഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അതേ പ്രകൃമം താനും മറ്റുള്ളവരോടു വർത്തിക്കണം-ദൈവം നമ്മുടെ നല്ല പിതാവ് ലോകജനത-ഒന്നടങ്കം നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങൾ- എന്ന ചിന്തയിൽ സദാ വർത്തിക്കണം. നമ്മുടെ വ്യപാര മണ്ഡലത്തിൽ ജീവിത മണ്ഡലത്തിൽ സ്വദർശനമായില്ലാതെ, സ്നേഹപരമായും, ഈശ്വരചിന്തയോടും, ശാന്തമായും സമാധാനപരമായും മുന്നേറണം.

ജീവിത ലക്ഷ്യം. ഈ ലോകത്തിലെ, സ്നേഹപരവും സമാധാനപരവുമായ ജീവിതശേഷം ഈശ്വരനോടു കൂടി നിത്യകാലം നിത്യാനന്ദം ജീവിക്കുക, എന്നതാണ്- അതിലേക്ക്, ഈശ്വരനെയും സഹോദരങ്ങളെയും ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ചു നിസ്വാർത്ഥതയിൽ ഈശ്വര കല്പനയ്ക്കൊത്തു്, ഈശ്വരചിന്തയിൽ സമാധാനപരമായ ഒരു ജീവിതം സദാ നയിച്ചു ഒരു നല്ല അന്ത്യം പ്രാപിക്കാൻ നമുക്കു ശ്രമിക്കാം.

പ്രാർത്ഥന

IV

ഉണർന്നൊഴുന്നെൽക്കുമ്പോൾ: എന്റെ ദൈവമേ, അവിടുത്തെ സങ്കേതത്തിൽ ഞാൻ എന്റെ കണ്ണുകളെ തുറക്കണം, ഈ കിടക്കയിൽ നിന്നു തൊന്നെഴുന്നേറ്റുപോലെ എന്റെ സകലചിന്ത പാപങ്ങളെ വിട്ടെഴുന്നേല്പാനും വീണ്ടും വീണ്ടും പാപത്തിൽ വീഴാതിരിപ്പാനും എനിക്കു നിസഹായം ചെയ്യുന്നമേ! എന്റെ പിതാവേ, എന്റെ ശരീരം മറയ്ക്കുവാൻ വസ്ത്രം തന്നതുപോലെ, എന്റെ ആത്മാലങ്കാരത്തിനും അവിടുത്തെ പുണ്യമാകുന്ന വസ്ത്രം തരണമേ? എന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ നാഥാ, ഇന്നേ ദിവസം എന്റെ കഠലകൾ വയ്ക്കുന്ന ഒരോ അടിയും കൈയുടെ ചലനങ്ങളോരോന്നും പാപികൾ നല്ലവരാകുന്നതിനും വിശക്കുന്ന വയറുകൾക്കൊഹാരം നല്കുന്നതിനും കായി തിരുസന്നിധിയിൽ കഴ്ച വയ്ക്കണം.

എന്റെ സ്യമ്പടാവും രക്ഷകനുമായ സ്നേഹനാഥാ ഇന്നേ ദിവസം എന്റെ വയെ കൊണ്ടുള്ള സംസാരങ്ങളോരോന്നും, നാക്കുകൊണ്ടുള്ള ഉച്ചാരണങ്ങളോരോന്നും രോഗത്തിലും മരണാവസ്ഥയിലും കിടക്കുന്നവരുടെ ആശ്വാസത്തിനും ലോകസമാധാനത്തിനുമായി തൃപ്തമാക്കുന്നതിൽ ഞാൻ കഴ്ചവയ്ക്കണം. എന്റെ ആത്മനാഥാ, എന്റെ ചികിത്സിക്കുന്ന ഒരോ ഇടീപ്പും, നാടീന്ദരന്മാർക്കും തുടിക്കുന്ന ഒരോ തുടീപ്പും എല്ലാവരും നല്ലവരായി ജീവിക്കുന്നതിനും, എന്റെ ഉപകാരികൾക്കു നന്മ നൽകുന്നതിനും തിരുസന്നിധിയിൽ കഴ്ചയർപ്പിക്കണം.

എന്റെ ആത്മനാഥാ, ഇന്നേ ദിവസമുണ്ടാകുന്ന എന്റെ ഹൃദയ വിചാരങ്ങളോരോന്നും, ചിന്തകളോരോ

ന്നും എന്റെ കടുബാംഗങ്ങൾ നല്ലവരാകുന്നതിലേക്കായി തിരുസന്നിധിയിൽ കഴുപ്പായർപ്പിക്കുന്നു

ക്ഷമാപണ പ്രമേയന: സർവത്തെയുംകടം സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവൻ യോഗ്യനായ എന്റെ സർവ്വേശ്വര, പിതാവേ! അവിടുത്തേടു എല്ലാവിധ തെറ്റുകളും ഞാൻ ചെയ്തുപോയതിനാൽ മനസ്താപിക്കുന്നു. ദുഃഖിക്കുന്നു. എന്റെ മുഴുപുറത്തോടെ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്റെ തെറ്റുകൊണ്ടുള്ള പാപങ്ങളാലും എന്റെ ഭ്രാന്തപ്പണി അശുഭമാക്കി, സ്വർഗ്ഗ സൗഭാഗ്യം നഷ്ടമാക്കി നരകാവകാശി ആയതിനാലും ഞാൻ അത്യധികം സങ്കടപ്പെടുന്നു. അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹത്താൽ ഇനി മേലിൽ പാപം ചെയ്യുകയില്ലെന്നും, പാപഹേതുക്കളെ ഉപേക്ഷിച്ച്, ഏതെങ്കിലും ഒരു ദോഷം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പേ, മരിക്കുന്നതിനു ഞാൻ ഒരുക്കമാണെന്നും അവിടുത്തെ മുമ്പിൽ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു. പിതാവേ, പ്രാണനാഥാ, വന്നുപോയ തെറ്റുകൾ എന്നോടു ക്ഷമിച്ച് എന്നിങ്ങനെ മറുപടി അരുണമേ!

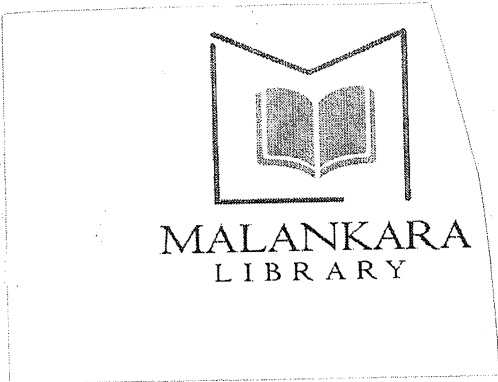
എന്റെ ദൈവമേ! എൻറീശ്വരേ! അവിടുത്തേക്കു സ്തുതി, ഇന്നേ ദിവസം ലോകമൊക്കെയും അർപ്പിക്കുന്നതായ പൂജാകർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളും. സകലസൂക്തപുണ്യവ്യുപാരങ്ങളും ഒന്നായി ചേർത്തു അവയോടുകൂടിയിൽ ഞാനും ചേർന്നുകൊണ്ടു എന്റെയും ലോകത്തിന്റെയും സകല വിധ പാപപരിഹാരത്തിനുവേണ്ടിയും, എന്റെ കടുബത്തിന്റെ പരിമിതമായ ഭൗതിക നന്മകൾക്കുവേണ്ടിയും തിരുസന്നിധിയിൽ ഞാൻ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു.

സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, അവിടുത്തെ തിരുനാമം പരിശുദ്ധമാകണമേ; അവിടുത്തെ സ്വർ

ഗ്ഗരാജ്യം ഈ ഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിക്കണമേ. ഞങ്ങളുടെ അനുഭവഹാമം ഇന്നും ഏന്നും ഞങ്ങൾക്കു തരേണമേ. ഞങ്ങളോടു തെറ്റു ചെയ്തവരോടു ഞങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചപ്പോലെ ഞങ്ങളുടെ തെറ്റുകാരങ്ങളും ഞങ്ങളോടെ ക്ഷമിക്കണമേ! ലോകത്തിന്റെയും, ശമീരത്തിന്റെയും പരിക്ഷയ്ക്കിടവരുത്തരുതേ, ഞങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ ഈ പ്രപഞ്ചമണ്ഡലം ഉൾപ്പെടെ, സർവ്വത്തിന്റെയും സൃഷ്ടിയും രക്ഷിതാവും, സർവ്വശക്തനായ അവിടുനാണെന്നും എല്ലാറ്റിനേക്കും ഉപരിയായ സ്തുതിമാഹാത്മ്യങ്ങൾ അവിടുത്തേക്കുള്ളതാണെന്നും ഞാനേറ്റു പറയുന്നു.

നടക്കുമ്പോഴും വിശ്രമവേളകളിലും തുർച്ചയായ പതുങ്ങിയ സ്വരത്തിൽ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നും എന്റെ ദൈവമേ, എൻറീശ്വരാ അതുതന്നെ വീണ്ടും വീണ്ടും തുടരണം.

ആഹാരസമയത്തു്: എന്റെ ദൈവമേ, അവിടുന്ന് എനിക്കു് ഈ ശമീരഹാരം തന്നതുപോലെ, എന്റെ ആത്മാവിനും ആവശ്യമായ പുണ്യാഹാരം നൽകി നിറയ്ക്കണമേ!

32 ചിന്തിക്കുക-അനുവർത്തിക്കുക

എല്ലാറ്റിനുംമുമ്പ് എല്ലാറ്റിലുമുപരിയായി, നിന്റെ സൃഷ്ടവും രക്ഷിതാവും പിതാമഹനായ, ദൈവത്തെ പൂർണ്ണ ആത്മദേവോടും ശക്തിയോടും മനസ്സോടും സ്നേഹിച്ചു് അവിടുത്തെ, തിരുകല്പനകൾക്കനുസൃതമായി ജീവിതം നയിക്കുക സഹോദരങ്ങളെ, ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ചു് നിസ്പാർത്ഥമായി സേവിച്ചു്, പരോപകാര പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ ജീവിതം നയിച്ചാണു്, ദൈവേഷ്ടവും ദൈവകല്പനാനുസരണവും പ്രകടമാക്കേണ്ടതു് എന്നുള്ള ആകമാനലോകജനതയുടെ ഏകപിതാവു്, ദൈവം ജനത മുഴുവനും മക്കളുമാകുന്നു അതിനാൽ തലമുറ തലമുറയായുള്ള മനുഷ്യ സമൂഹം മുഴുവനും അന്യോന്യം സഹോദരങ്ങളെ ണു് അതിനാൽ ആരും അന്യരല്ല. ലോക നിഘണ്ടുവില്ലെ അന്യരെന്ന പദം അർത്ഥശൂന്യമാണെന്നെല്ലാമരും മനസ്സിലാക്കി സഹോദരത്വേന വർത്തിക്കണം.

നാം എല്ലാം ലോകജനത മുഴുവനും-സഹോദരങ്ങളാകയാൽ അന്യോന്യം ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ചും സഹായിച്ചും സഹകരിച്ചും വർത്തിക്കണം, അതാണ് ദൈവതിരുവിഷ്ടവും കല്പനയും-ഓരോരുത്തർക്കും അവരുടെപ്പോലെ തന്നെ, അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കണമെന്ന ഈശ്വരകല്പന-ജീവിതത്തിലൂടെ പ്രവൃത്തിച്ചു പ്രകടമാക്കണം പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്താത്ത ജീവിതം ജീവനില്ലാത്തതാണെന്നോർക്കണം.

ദൈവമുഖേൻ നിനക്കെന്തു ചെയ്യണമെന്നും, നിന്നോടേങ്ങനെ വർത്തിക്കണമെന്നും നീ ആഗ്രഹിക്കുന്ന പ്രകാരം

തന്നെ-മറുറ്റുള്ളവരോടും അനുവർത്തിക്കുക ലോകം മുഴുവനും നേടിയോലും നിന്റെ ആത്മംവുമനുഗമിച്ചാൽ നിനക്കത്തു പ്രയോജനം. ഈ ലോകസുഖങ്ങളും സ്വത്തുക്കളും, ക്ഷണ ഭംഗവും നശവർദ്ധമാണ്-അതിനാൽ ഈ ലോകത്തിൽ നിക്ഷേപങ്ങൾ കരുതിവെയ്ക്കരുത്. കള്ളന്മാർ തുരന്നു മോഷ്ടിക്കാതെയും തുരമ്പും പഴുക്കളും നശിപ്പിക്കാതെയുമുള്ള സ്വർഗ്ഗീയണ്ഡോമത്തിൽ-ജീവിത പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ, നിസ്വാർത്ഥ സേവനത്തിലൂടെ, ദൈവ, മനുഷ്യ സ്നേഹത്തിലൂടെ, പുണ്യമാകുന്ന നാനയ നിക്ഷേപങ്ങൾ കരുതി വെയ്ക്കുക.

ആത്മാവിൻ ദരിദ്രരും. വിലപിക്കുന്നവരും ശാന്തശീലരും നീതിക്കായി വിശക്കുകയും ദാഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരും, കരുണയുള്ളവരും ഹൃദയ ശുദ്ധിയുള്ളവരും സമാധനത്തിൽ വർത്തിക്കുന്നവരും. അതിലേക്കു ശ്രദ്ധിച്ച സമാധാനം സാധ്യമാക്കുന്നവരും- നീതിക്കു ചേണ്ടി പീഡനം ഏല്ക്കുന്നവരും- ഈ ലോകത്തിൽ സംതൃപ്തിയും നിത്യലോകത്തിൽ, നിത്യാനന്ദ സമ്മാനത്തിനു അർഹമാകുമെന്നതു സംശയമറ്റ വസ്തുതയാണ്.

വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതെന്നുമാത്രമല്ല ആ ചിന്തയിൽ സ്രീകളെ നോക്കുകപോലും ചെയ്യരുത്, തിന്മയെ നന്മ കൊണ്ടു ജയിക്കണം പ്രതികാര വൈരാഗ്യ പ്രവൃത്തികൾ പാടില്ല എന്തെങ്കിലും ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്കു കഴിവുള്ളത്ര ചെയ്തു കൊടുക്കണം ശത്രുക്കളെയും ഉപദ്രവിക്കുന്നവരെയും സ്നേഹിക്കുകയും അവരെ നല്ലതാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണം പ്രശസ്തിക്കും സ്വാർത്ഥതയ്ക്കുമായിട്ടല്ല സഹോദരങ്ങളെ സഹായിക്കേണ്ടതു്.

താൻ ഈശ്വര വിശ്വാസിയും ഭക്തനാണെന്നും മറുറ്റുള്ളവരെ അറിയുന്നതിലേക്കായി പ്രാർത്ഥനയും ഉപവാസ

വും പുജാകർമ്മാദികളും അനുഷ്ഠിക്കരുത്-പ്രർത്ഥന രഹസ്യമായി നടത്തുന്നതു നല്ലതു്. ഈശ്വരനെ മനസ്സിൽ കണ്ടുകൊണ്ടു ഏക വിചാരത്തോടെ നടത്തണം. തനിക്കു് ഏറ്റവും ആവശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങളുടെ സാധ്യതയ്ക്കു് യഥാത്രം ദൈവത്തോടെ പേക്ഷിക്കണം. ദൈവം തന്നിരിക്കുന്ന എല്ലാ ദാനങ്ങൾക്കും അവിടുത്തെ സ്തുതിച്ചു നന്ദി പറയണം. സഹോദരങ്ങളുടെ മുമ്പിലും ഈശ്വര സന്നിധിയിലും താൻ അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും ചെയ്തുപോയ തെറ്റുകൾക്കു്-അതീവ മനസ്താപത്തോടെ ബാഷ്പകണങ്ങളോടെ മാപ്പുപേക്ഷിക്കണം.

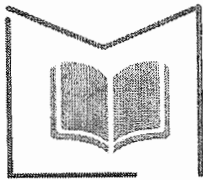
ദാരിദ്ര്യത്തെയും നിർദ്ദനതയേയും വെറുപ്പാടെ വീക്ഷിക്കരുതെ സ്നേഹിക്കണം.-നമുക്കു വന്നുചേരുന്ന എല്ലാ സുഖ ദുഃഖങ്ങളും കണ്വേദ കചേലത്വവും ഈശ്വരൻ നമ്മുടെ നന്മയ്ക്കു നല്കുന്നതാണെന്നോർത്തു സമാധാനവും സംതൃപ്തിയും കൈവരിക്കണം. നമ്മുടെ ധനവും കഴിവുകളും ദൈവം നമുക്കു തരുന്നതാണെന്നോർക്കണം. പൂർവാജ്ജിതമായും സ്വയാർജ്ജിതമായും നമ്മുടെ കൈവശം വന്നു ചേരുന്ന ധനധാന്യങ്ങൾ നമുക്കും നമ്മുടെ ഭാര്യ പുത്രാദികൾക്കും മാത്രമായി ചെലവഴിക്കാൻ ഉള്ളതല്ലെന്നും-നമ്മിൽ കുറഞ്ഞവരും കഷ്ടപ്പെടുന്നവരുമായ സഹോദരങ്ങൾക്കു കൂടി അതിലൊരു വിഹിതം നല്കണമെന്നും നാം ഓർക്കണം.

അമിത സുഖലോഹാദികളിൽ ലയിക്കരുത് ആയിരത്തി അഞ്ഞൂറു ചതുരശ്ര അടിയിൽ, കപിഞ്ഞുള്ള വസതികൾ വാതുണ്ടാക്കി താമസിക്കരുത്. മിതസുഖലോഹാദി ദിനചര്യ കൈക്കൊള്ളണം.-വൻവസതികളുണ്ടാക്കുകയും ഉന്നതദിനചര്യകളും അമിത സുഖലോഹാദികളും സ്വീകരിക്കുന്നവർ ദൈവ സ്നേഹവും സഹോദരസ്നേഹവുമില്ലാത്ത ദുഷ്ടഹൃദയരാണു് വീടില്ലാത്തവരും ചെററുകുടിൽ

വാസികളും നമ്മുടെ പുറിലും ധാരാളമുള്ളപ്പോൾ നാം ആ സഹോദരങ്ങളെ കഴിവുള്ളത്ര സഹായിക്കാതിരിക്കുന്നതു തികച്ചും തെറ്റാണ്. ആർത്തരേയും ബ്രഹ്മരേയും ആലംബഹീനരേയും നമ്മാൽ കഴിവുള്ളത്ര സഹായിക്കണം-പട്ടിണിപ്പാവങ്ങളെ സ്നേഹിക്കണം.

ധനാധ്യർ മാത്രമല്ല ഭിക്ഷക്കാര്യം പരമം അന്യേന്യം സഹായിക്കേണ്ടതാണ്. ഭിക്ഷക്കാരൻ അവനിൽ കുറഞ്ഞവനെയും മധ്യസ്ഥിതൻ, ഉന്നതൻ എല്ലാം അവരവരിൽ കുറഞ്ഞ സഹായമർഹിക്കുന്നവരെയും സഹായിക്കണം. ഒരിക്കലും സ്വാർത്ഥരാകരുത്. പരസ്പരഹിതത്തിൽ പരോപകാര പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ നിസ്വാർത്ഥ സേവനങ്ങളിലൂടെ ജീവിക്കണം അന്യോന്യം ആരും ആരെയും തെറ്റു കരാടങ്ങൾ വീശിക്കൊണ്ടിരിക്കരുത്-തെറ്റുകൾ പരസ്പരം ക്ഷമിച്ചും തിരുത്തലും സമാധാനത്തിലും ശാന്തതയിലും കരുണയിലും ദൈവസ്നേഹത്തിലും സഹോദരസ്നേഹത്തിലും വർത്തിക്കണം.-ദൈവസ്നേഹം, സഹോദരസ്നേഹം, കരുണ, ക്ഷമ, ശാന്തത, എളിമ, നിസ്വാർത്ഥത-എന്നിവ ശരീരഘടകങ്ങളാണെന്നും പ്രവൃത്തിയിലില്ലാത്ത ജീവിതം അർത്ഥശൂന്യമാണെന്നും ഓർക്കണം. ഇവശ്വരനെ സ്നേഹിക്കേണ്ടതു സഹോദരസ്നേഹത്തിൽക്കൂടിയത്രമാണ്. അതിനാൽ പരോപകാരപ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ നിസ്വാർത്ഥ ജീവിതം നയിക്കണം.

□

MALANKARA LIBRARY

ററി. അയ്യനേത്തീന്റെ ഇതര കൃതികൾ

- 1 ജീവിതം പ്രഖ്യാത്തികളിലൂടെ
- 2 ചിരിപ്പിക്കും കഥകൾ
- 3 രസിപ്പിക്കും കഥകൾ
- 4 ശാന്തിമാർഗ്ഗം.
- 5 ലോക രക്ഷകനായ ക്രിസ്തു
- 6 അമ്മായിഅമ്മ പോത്ത്
- 7 സമയം കൊല്ലികൾ

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്, ടി. അയ്യനേത്ത

നാലാഞ്ചിറ

തിരുവനന്തപുരം-15

www.malankaralibrary.com

MALANKARA
LIBRARY